

סֵפֶר
אֲשֶׁר בִּנְחַל
חֵלֶק עֵא

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בִּנְחַל
הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה יְסֻדָתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת
לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיּהּ.

בְּנוֵי וּמֵיֻסָד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בּוֹצִינָא קִדִּישָׁא עֲלָא, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנֵנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיָּהּ
רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
ניצני הקודש הוצאה לאור
יבנאל ת.ד. 599
טלפקס: 151-774-419-808
דואר אלקטרוני: nizaniakodes@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות
"ניצני הקודש הוצאה לאור" - חנות

054-2287882

בני ברק - 052-7138892

הרצליה - 052-2491719

פֶּתַח דְּבָר

הַנְּהַ חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְּקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַּם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹוֹקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַנְּהַ סְפָרִים אֱלוֹ נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֶךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתְּבִים הָרֵאשׁוֹן שְׁנֵדְפֵס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתְּכֵם בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסֵדֶרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֵן מְכַתְּבֵי יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סֵדֶרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקְוֹד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנֵסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מְפֹסְדֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֵנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמִדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ עֵא,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֱלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבְּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הִירוּד
וְהַנְּמֶךְ בִּיּוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאִפְן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מִעִלָּא לְעֻלּוֹל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְּמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְּמִיד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוֹ לְיָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻלִים זְוֹלְתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִ'מָ'ה', אָמֵן וְאָמֵן !

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-פן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פּרוּשׁ, אוּ בַאִוּר, אוּ סִפְרֵי הַפּוּסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוּ סִפְרֵי מוֹסֵר וְאַגְדוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, כָּלֶם נְכוּחִים לַמְּבִינׁ, וְכָלֶם צְרִיכִים לְעוֹלָם, כָּלֶם אֲהוּבִים, כָּלֶם קְדוּשִׁים, כִּי כָלֶם מְדַבְּרִים מֵרְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, הַנֶּעְלָם בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וּבְיָדָאֵי אָסוּר לְקוּץ בְּרַבּוּי סִפְרִים, כְּמוֹ שְׁנַמְצָאִים קֶצֶת, אֲשֶׁר עֵינָם צָרָה כְּשֵׁרוּאִים שְׁנַתְּחַדֵּשׁ עוֹד אֵיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יוֹצֵא מִפִּיהֶם כְּאֵלוֹ מְצַטְעָרִים עַל הָרָאשׁוֹנִים, שֶׁכָּבֵר יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמָּה לָהֶם עוֹד; וּבִאֲמַת לֹא בִדְעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְץ" (קֹהֶלֶת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאֵי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׁיֵשׁ מִכָּבֵר, מִי יִמְחָה בְיָדָם, וּמָה אִכְפַּת לָהֶם, שְׁיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמֻסְגָּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דוֹקָא, כְּמוֹ שְׁרוּאִים בְּחוּשׁ, שְׁיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁיֵשׁ לָהֶם חֵיוֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמֻחָה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעַצְמוֹ יֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לְפַעְמִים מִתְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ עַל-יְדֵי דְבַר זֶה שֶׁבְּסֵפֶר זֶה, וְלַפְעָמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה, וּמִבְּלָה יָמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לִכְךָ נוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאֵי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לְעֵינַי וּלְהַבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁרָאִינוּ כְּמָה גְדוּלָּים, שֶׁהָיוּ בְּקִיָּאִים בְּכַמָּה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קַל וְחֹמֶר מִהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֲנִינֵי חֲכָמָתָם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צֶל עוֹבֵר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים בְּאַרְיִכוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֵלֶם סִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קֹצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמִדּוּעַ נִבְגָּדוּ אֲנַחְנוּ, חַס וְשָׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חַס וְשָׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אַרְךָ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְח

נצחיים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרךנו הרחוקה מאוד מאוד, וכבר נלכדו רבים מאוד מאוד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שבבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים. דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אמה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחקרא חברי אית ליה, וחקרא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר

אשר בנחל

פרך עא

ט"ו פ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, שושן פורים ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שהכל השגחה פרטית, אין טבע כלל, כמו שאמר רבנו
ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן יז), אשר באמת גם הטבע הוא
השגחתו יתברך, וזה אי אפשר לאדם להבין שני דברים כאחד,
דהינו הטבע, שבאמת הוא השגחתו יתברך, עין שם. ולכן צריכים
להיות רק בשמחה, מאחר שידע שהכל ממנו יתברך, ואין עוד
שמחה בשמחה זו, שאדם יודע שהכל ממנו יתברך.

ולכן ראוי לך לדבר תמיד עם כל בר ישראל רק דבורי אמונה,
ולשמח אותם, ולהכניס בהם אמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין
עוד מצנה יותר גדולה מזו. ורבנו ז"ל אמר (שיחות ה"ן, סימן לג):
אצל בני אדם האמונה היא דבר קטן, אבל אצלי העקר הוא
האמונה, ועקר האמונה הקדושה הוא בתמימות ובפשיטות גמורה,
בלי שום חכמות והשכלות כלל.

נא וְנָא רְאֵה לְחִזְק עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה, וְתַהֲיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו פא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

צַר לִי לִשְׁמַע, שְׁבֹן דּוֹדְךָ נִהְרַג עַל-יְדֵי בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל פְּרָאֵי אָדָם,
 הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יִנְקָם דָּמוֹ וְדָם עֲבָדָיו שְׁנֹשְׁפָף כַּמִּים, עַל-יְדֵי עִם צְמָאֵי
 דָם, וּמִי יוֹדֵעַ דְּרַכֵּי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְאִין לְהַרְהֵר עַל מַעֲשָׂיו
 יִתְבָּרֵךְ.

רְאִיתִי בְּסִפְר "דְּבַר הַמְּלוּכָה", סִימָן ק"א, עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"א,
 י"א): "וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדוֹת בְּנוֹ", אֵיךְ קָרָא אֶת
 יִשְׁמַעֵאל בְּנוֹ, הָרִי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים דְּרִשׁוּ (כְּתוּבוֹת ק"א) עַל הַפְּסוּק
 (שָׁם כ"ב, ה'): "שָׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר", שָׁהֵם עִם הַדּוֹמָה לְחֲמוֹר?
 אֶלָּא מְבִיא מִהַבְּעַל הַטּוֹרִים (שָׁם ט"ז, ח'), שְׁמַבִּיא (וְעִין רַמְבַּ"ן ט"ז, ו'),
 שְׁעַל-יְדֵי שְׁגִרְשׁוֹ אַבְרָהָם וְשָׂרָה אֶת יִשְׁמַעֵאל מִבֵּיתָם, נִגְזַר עַל זֶרַעַם
 לְהִיּוֹת בְּגִלוֹת אֶצְלָם. וְלִכֵּן מֵה שְׁפָתוֹב: "וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְרָהָם
 עַל אֹדוֹת בְּנוֹ", זֶה סוֹבֵב עַל יִצְחָק, שְׁהַצְטַעַר שְׁבָנִיו שֶׁל יִצְחָק
 יִצְטָרְכוּ לְהִיּוֹת בְּגִלוֹת בֵּין בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל פְּרָאֵי אָדָם, וְעַל זֶה עָלִינוּ
 לְכַפּוֹת בְּכָל לִילָה בְּחֻצוֹת — עַל צְרוֹת נַפְשָׁנוּ וְעַל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁמַפְזָרִים בְּכָל קִצּוֹי תַבַּל בְּגוֹלָה בֵּין יִשְׁמַעֵאֵלִים וּבֵין בְּנֵי עֲשׂוֹ,
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְבְּצֵנוּ כְּכָר יַחַד עִם מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְיִגְאָלְנוּ גְּאֻלַּת
 עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו פב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל
הִקְפִּיד עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכַל
בֵּר יִשְׂרָאֵל מִחֵיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּף, וְאֶפְלוּ דִין אֶחָד, וְזֶה
הָיָה יְסוֹד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — לֹא לְנִטּוֹת מִהַשְׁלַחַן עֲרוּף כִּהוּא זֶה.
וְאָמַר בְּפִירוּשׁ לְתַלְמִידָיו אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ: אֵיךְ מְעַגֵּט קְנִיטְשֵׁין מִיִּין
סִפֵּר וְוִי אֵיךְ וְוִילֵט, אֲבָעֵר נִישְׁט אָפֶטְרֵעֵטִין פֿון אַ סֵעִיף קֶטֶן פֿון
שְׁלַחַן עֲרוּף [אַתָּם יְכוּלִים לְקַמֵּט אֶת הַסִּפֵּר שְׁלִי אֵיךְ שְׁאַתָּם רוֹצִים
(כְּאוֹמֵר שְׁיְכוּלִים לְחַדֵּשׁ וּלְפָרֵשׁ בְּדַבְּרֵי הַקְדוּשִׁים מִהַ שְׁרַק רוֹצִים,
אֵיזָה חֲדוּשׁ שְׁרַק יְכוּלִים בֵּין בְּנִגְלָה וּבֵין בְּנִסְתָּר), אֲבָל מִסֵּעִיף קֶטֶן
שְׁבַשְׁלַחַן עֲרוּף לֹא לְנִטּוֹת]; כִּי הָעֵקֶר לְקַיֵּם כָּל הַנֶּאֱמָר בְּשְׁלַחַן
עֲרוּף; וְיֵשׁ הַרְבֵּה תוֹרוֹת בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", שְׁרַבְּנוּ ז"ל מְפֻלֵּיג
בְּמַעֲלַת לִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיֵאֲחֹז בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף כָּל
יוֹם נְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְיִהְיֶה בְּקִי בְּאַרְבָּעָה חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף,
אֲשֶׁרֵי לוֹ!

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְק א', סִימָן סב), שְׁעַל-יָדֵי לִמּוּד
פּוּסְקִים נְתִישֵׁר הַלֵּב מִכָּל מִינֵי עֲקֻמְמִיּוֹת, וְזוֹכָה לְיִשְׁרוּת לֵב, וּמוֹצִיא
מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי קְשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת עֲלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹכָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה
וּמְזַכָּכָת.

וְעוֹד אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְק א', סִימָן רפו), שְׁעַל-יָדֵי
לִמּוּד פּוּסְקִים זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּעַל-הַבַּיִת עַל הָעוֹלָם, וְזוֹכָה לְהוֹצִיא
אֶת הַשְּׁעָרִים הַטְּבוּעִים בְּאַרְץ (הֵינּוּ שְׁנַתְּגַלָּה לוֹ שְׁבַתוֹף דּוּמָם,
צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, יֵשׁ בּוֹ הַלְכוּת). נִמְצָא, שְׁגַם שָׁם יֵשׁ אֱלֻקוֹתוֹ

יתברך. ועל-ידי-זה זוכה להיות בעל-הבית על העולם, הינו שמוציא את השערים, שערי המח הטבועים בארץ, ומגלה שבכל מקום יש אלקות.

ואמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן מא), שהבעלי פוסקים יכולים להיות בעלי מופת, וכפי שפוסק כאן בזה העולם — כך פוסקים למעלה.

אשרי עין ראתה זאת, איך שגדולי בעלי פוסקים הראו נוראות נפלאות.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ו פג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי הנקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל לרחק ממך את העצבות והעצלות לגמרי, ולהיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בעבודת השם יתברך. ואף שבא לך כל-כך קשה להיות בשמחה, כי בכל פעם מתגברת ומתפשטת עליך העצבות והעצלות, עם כל זאת ראה לעשות בכל פעם התחלה חדשה להיות בשמחה, ותשמח את אחרים. וידוע הספור, אשר פעם אחת עמדו לפני רבנו ז"ל כמה מאנשי שלומנו, ובא ערל אחד מאנשי חיל העכו"ם, ודפק על החלון ושאל: יש כאן אחד מאנשי חיל? השיבוהו: לא, אין כאן אחד מהם. והלך לו. אחר-כך אחר איזו שעה, חזר ובא ודפק על החלון יותר ושאל: האם יש כאן אחד מאנשי חיל? ענה רבנו ז"ל: כך הוא היצר הרע שלכם, שבתחלה בא ודפק על האדם, וכשפונין ערף ממנו ומשיבין לו: אין כאן

אחד מחילותיו, ומסלקין אותו, אזי הולך לו. ואף-על-פי-כן אחר-כך חוזר ובא ודופק על האדם, אף-על-פי שפבר סלקוהו והשיבוהו: אין כאן אחד מחילותיו, שאין לו ולחילותיו מקום כאן. אף-על-פי-כן אינו נמנע לבוא עוד פעם אחר פעם. וצריכין לגרשו בכל פעם, עד שישתלק לגמרי. וכמוכא מזה (בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח), שצריכין להיות עקשן גדול כנגדו פעם אחר פעם, ואפלו מאה פעמים ויותר, ואז אם יהיה חזק כנגדו כמה וכמה פעמים, יזכה לסלקו לגמרי (עין חיי-מוהר"ן, סימן תקלו); ועקר ההתחזקות צריכים על נקדת השמחה, כי היצר הרע הוא מקור העצבות והעצלות והחלישות הדעת, וצריכים לקיים את כל הנ"ל לענין מדת השמחה.

ראה להתבודד עצמך בכל לילה על ההרים שסביבות יבנאל, ותבקש הרבה ממנו יתברך, שפבר תזכה להפגס לדירה שלך, ואז תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר שבעולם אינו יכול לפעל, כי הטבע מחיב כך, והתפלה משנה את הטבע, כמוכא בדברי רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו פד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, ט"ו אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך משום דבר. ראה להתבונן היטב על כל הנסים והנפלאות שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן אל תשבר אף פעם משום דבר שבעולם, ואפלו שיעבר עליך מה שיעבר וכו', חס ושלום, אסור לך לפל בדעתך כלל, רק להרגיל את עצמך לברח אליו יתברך, ולפרש כל שיחתו וכל מה שעובר עליו לפניו יתברך, כי

רק זה עקר בית מנוסו של אדם. ולא להשבר ולפל בקטנות המחין ובחלישות הדעת. ובנדאי אם תחזיק מעמד, עוד תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. וכבר אמר רבנו ז"ל פעם, שבשביל זה הגיע למה שהגיע וכו', עד שבכל רגע ורגע נעשה איש אחר לגמרי, מפני שחולקים עליו. ונתן טעם לזה שחולקין עליו, כי הצדיק נקרא אילן, ויש לו שרשים וענפים וכו', וכל צדיק קדם שפגיע למדרגתו, יש עליו מחלקת, כי אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ז): האי תגרא דמא לבדקא דמא; נמצא, שהמחלקת היא בחינת מים, והמים — הינו המחלקת, מרימין אותו, אבל אני צריך שתהיה עלי מחלקת תמיד, כי אני הולך בכל פעם ובכל רגע מדרגה לדרגה, אלו הייתי יודע שאני עומד עכשו כמו בשעה הקודמת, לא הייתי רוצה את עצמי כלל בזה העולם (עין חיי-מוהר"ן, סימן תא).

עמד וראה והתבונן את גדל מדרגתו של רבנו ז"ל, שדיקא על-ידי שעבר עליו מה שעבר — מחלקת ובזיונות, זכה להגיע אל מה שזכה, כי בנדאי המחלקת על רבנו ז"ל, לא היה דבר פשוט, כאשר מובא בדברינו, שהיתה ברציחה גדולה עד מאד, ובפרטיות שתי השנים שהיה רבנו ז"ל גר בעיר זלאטיפליא, שבפרוש אמר, שסבל אז שתי שנים גיהנום וכו', ובנדאי אין הדברים במליצה, רק כך היה בפשיטות. עם כל זאת קבל את זה רבנו ז"ל באהבה, וזכה למה שזכה. ובפרט אחר-כך, שעבר עליו מה שעבר מהמחלקת בעולם שגם עליו הזקן הידוע וכו', עם כל זאת לא די שהחזיק מעמד, אלא שעלה ונתעלה יותר ויותר. עמד והתבונן ותשכיל בדברים אלה, אם בעל נפש אמה, ותוציא לעצמך התחזקות גם לעניניך, שלא תשבר בכל פעם מפל רוח קלה שרק נושבת עליך...

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצית אותי בכל זה, ואז תצליח
 דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו פה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע איך שעבר בהצלחה מרבה מבצע פורים שעשיתם בעירה, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתהיו מוסיפים והולכים, כי כן צריך להיות בקדשה — להיות מוסיף והולך, ולא להסתפק עם המעוט, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הפעלה טובה שעשיתם, כי בודאי הכנסתם תשוקה להרבה נשמות ישראל לחזור בתשובה. ודבר זה יודע רק היודע תעלומות בעצמו.

ראי לכתב לי דו"ח על כל המבצע איך שעבר.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו פו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, ט"ז אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה. לך בכתך זה והושע את עם ישראל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד דבר גדול בעולם מהפצת מעינות החכמה חוצה, וזה עקר תקונו לכל החטאים, כי כנגד זה

שפגם וְחָטָא וְכוּ' וְכוּ', עָלְיוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ
וְתַבְרֹךְ, וְזֶה יַעֲזֹר בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֹנֵי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלָתְךָ בַּשָּׁמַיִם, הֵייתָ
עוֹסֵק בְּזֶה בְּמֶרֶץ יוֹתֵר גָּדוֹל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי אַתָּה מְזַכֵּה אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל בְּדַבּוּרֵי אַמוּנָה, וּבְנֹדָאֵי תְבוּאָה עַל שְׂכָרְךָ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם,
וּמְכַל שְׂכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה
לוֹ (יִשְׁעִיָּה סד, ג).

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁפֵחַ בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֶבֶר, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה
בְּעֵינַי הַתְּקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, כִּי צָרִיכִים לְהַתְּקַרֵּב בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ
לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאֶסוּר לְחַשֵּׁב שְׂאֵנֵי כָּבֵד מְקַרֵּב יֶשֶׁן, אֲלֵא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
יַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי, וּבְאִפְסַי הַזֶּה יִצְלִיחַ מְאֹד בְּהַתְּקַרְבוֹת.

רְאֵה לְשֹׁמֵחַ מְאֹד וּלְשֹׁמֵחַ אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ
וְתַבְרֹךְ בְּכָל יוֹם, שְׂתַזְכֶּה לְדִירָה מְרוּחַת, וְאִז תִּרְאֶה מָה תִּפְלָה
פּוֹעֵלָת, כִּי מָה שְׂתַּפְּלָה פּוֹעֵלָת, שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם אֵינּוּ יְכוּל לְפַעַל,
כִּי תִפְלָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי הִטְבַּע מְחִיב כָּךְ, וְתִפְלָה מְשֻׁנָּה אֶת
הִטְבַּע, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְאִז תִּרְאֶה
יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו פז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁמַיִם וְתַבְרֹךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִז הַשְּׁבַת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ. וְתִדְעֵי שֶׁהַשְּׁבַת
הִיא בֵּת זוּגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ח'), וּבְזִכּוֹת
שְׁמִירַת שְׁבַת-קֹדֶשׁ, תִּזְכְּרֵי לְמַצָּא אֶת בֶּן זוּגָךְ.

אֲשֶׁר ט"ו פח בַּנְחַל יט

נָא וְנָא אֵל תְּהִי בְרַנִּית, אֶלָּא הַשְׁדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂיַצִּיעוּ לָךְ תִּקְחִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי בְחַיֶּיךָ, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּקֶרֶב בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו פח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הַפְּחָדִים שְׁלָךְ וְכוּ', תִּדְעַ שֶׁהַכֹּל הֶבֶל וְרַק דְּמִיוֹנוֹת, וְעַלֶיךָ לְדַעַת כִּי הַדְּמִיוֹן הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן כָּלֶךָ מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ לְגַבִּי אֲשַׁתָּךְ, וְזֶה מִרְאֵה שְׂאִין אֶהְבֶּתְךָ אֶהְבָּה אֲמַתִּית, כִּי אַחֲרַת לֹא הָיִיתְךָ חוֹשֵׁשׁ, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְהוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת מִדַּת הַקִּנְיָאָה, וּמִכָּל שְׂכָן לְבַל תִּדְמָה לְעֶצְמְךָ דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, כְּאֵלוֹ הֵיא תִּבְרַח לָךְ, אֲדַרְבֶּה רָאֵה לְכַבְּדָה וּלְיִקְרָה מְאֹד, וְאִזּוּ בְּוַדַּאי תִּהְיֶה נִכּוֹן וּבְטוֹחַ, שֶׁהֵיא תִשָּׂאֵר אֶצְלֶךָ.

נָא וְנָא רָאֵה לְדַבֵּק אֶת עֶצְמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲזֹר בְּאַמַּת בְּתִשׁוּבָה, וְתִכְנִיֵס בְּמַחֲךָ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא אֶת אֲשַׁתְּךָ, וְאִזּוּ תִרְאֶה אִיךָ אֲשַׁתְּךָ תִּתְבַּטֵּל אֵלֶיךָ לְגַמְרֵי; כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִכְנִיֵס בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא אֶת אֲשַׁתּוֹ. אֲנִי מְקַנְהָ שְׂתַצְיִית אוֹתִי בְּדַבְּרֵי זֶה, כִּי אַחֲרַת תִּשְׁתַּגַּע לְגַמְרֵי מֵרַב הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁהוֹרְסִים אוֹתְךָ לְגַמְרֵי.

הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לֹוֹמֵר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים כְּסֹדְרָן,

וכשתזכה לסיים את כל ספר התהלים — תתחיל עוד פעם, באפן שלא יחסר לך יום מבלי לומר עשרה מזמורי תהלים, ותבקש הרבה ממנו יתברך, שתזכה להתרפא ברוחניות ובגשמיות, כי לדעתך, הכל הוא דמיון ושגעון גדול שנדבק בך.

נא ונא ראה לשמח, ותשמע כלי זמר, כי השמחה תרחיב לך את הדעת, ותצא מכל המצרים שעליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו פט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, ט"ו אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה משתוקק לנסע אל ציון רבנו ז"ל.

מי יתן, שתזכה להוציא מהכח אל הפעל, ולהיות על ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה. וראוי לכל בר ישראל להיות על-כל-פנים פעם אחת בחייו בציון רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל הבטיחנו הבטחה כזו, אשר ראוי למסור את נפשו מסוף העולם ועד סופו לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ועל-כן ראה לבקש הרבה ממנו יתברך, שתזכה להיות בציון רבנו ז"ל, ותקבל את כל התקונים שמקבלים שם.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום ברירה שבעולם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, יהיה איך שיהיה, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד תראה את גדל הישועות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אָדָר ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח גִּיָּעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי מֵה שְׁקָרָה לָךְ, וּמִמָּשׁ לְבִי גִשְׁבֵּר בְּקִרְבִּי לְגַמְרִי, אִיךָ יִהְיֶה דְבַר כְּזֹה, עִם כָּל זֹאת תִּאֲמִין לִי, יְדִידִי הַיְקָר! כִּי בְּכָל צָרָה גְנוּזָה בָּה טוֹבָה, וְאִף שְׁלֵעַת עֵתָה לֹא רוֹאִים אֶת הַטּוֹבָה, אֲלָא רַק רוֹאִים אֶת הַצָּרָה, אִךְ עָלֶיךָ לְהִאֲמִין, שְׁבִנְדָאֵי יֵשׁ בְּתוֹךְ הַצָּרָה טוֹבָה גְדוֹלָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצֵּא מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁטַמְנוּ תַּחַת רַגְלֶיךָ.

הִיָּה מְאֹד רְצוּנִי, שְׁתַּעֲזֹב אֶת הַמְּלַמְדוֹת כְּבָר, כְּמוֹ שְׁבִקְשִׁיתִי אוֹתָךְ כְּבָר כְּמֵה פְּעָמִים, וְתִכְנַס לְכוֹלֵל, וְזוֹ תִהְיֶה לָךְ הַצָּלָה גְדוֹלָה, שְׁתִּזְכֶּה לְהַנְצִיל מִכָּל הַפַּח שְׁטַמְנוּ לָךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, וְתִדַּע כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהוָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חִיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִלְעָדֵי רִשׁוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבַר. וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחֲזִין, וְתַצֵּא מִקְטָנוֹת הַדַּעַת.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! נָא וְנָא תַצֵּא מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, וְתִאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ אִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבַר רַע, וְכֹל מֵה שְׁתַּחֲקֵק בְּדַעְתָּךְ יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מִכָּל הַצָּרוֹת וְהָרַע שְׁטַמְנוּ תַּחְתָּךְ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקִשְׁר עַמִּי, וְתִכְתַּב לִי בְּכָל יוֹם מִכְתָּב, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע, שְׁמַרְב צַעֲרָךְ וּבִלְבוּלֶיךָ קִשְׁה לָךְ דְּבַר זֶה, עִם כָּל זֹאת רְאֵה

לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל יוֹם וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, תַּעֲזֹב כְּבָר אֶת הַמְלַמְדוֹת, וְתִבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּתוּב בַּשְּׁלֶחַן עָרוּף (אֲרַח חַיִּים, סִימָן א', סְעִיף ג'): רָאוּי לְכָל יֵרָא שָׁמַיִם, שְׂיִהְיָ מִצָּר וְדוֹאֵג עַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וְצִיָּן הַגֵּר"א אֶת הַגְּמָרָא (בְּבָא בִּתְרָא ס:): וְכָל הַמִּתְאַבֵּל עַל יְרוּשָׁלַיִם זוֹכֶה וְרוֹאֶה בְּשִׂמְחָתָהּ, שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָּה סו, י'): "שִׂמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם וּגּוֹ', כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ", עַיִן שָׁם. רוֹאִים מִזֶּה אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת מִצָּר וְדוֹאֵג עַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וּמִתּוֹךְ דְּבָרָיו יְכוּלִים לְלַמֵּד גַּם, שְׁמִי שִׂמְחָתָאֵבֵל עַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, הוּא יֵרָא שָׁמַיִם, וְכֵן זֶה סִגְלָה לִירְאֵת שָׁמַיִם. וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז): הֶעֱבֵר אֵינִן, וּכְבָר גְּחֹרֵב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִצְפָּה לָשׁוּב אֵלֵינוּ וְלִבְנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְרָאוּי לָנוּ לְרְאוֹת, שְׁלֵא נִהְיָ מֵאֵלּוּ הַמְּעַכְבִּים אֶת בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

וְלִכֵּן רָאוּי לְקוּם בְּכָל לַיְלָה בְּחִצּוֹת, וְלִקְוֹנֵן וְלִהֲתַאוֹנֵן, שֶׁהוּא לֹא יִהְיָ מֵאֵלּוּ הַמְּעַכְבִּים אֶת בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו, אִם אֵינִן הוּא מֵאֵלּוּ הַמְּעַכְבִּים אֶת בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן מט): אֵינִן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה עַד שֶׁתִּכְלָה גְּאוּהָ; וְלִכֵּן צָרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְיַגֵּעַ לְהוֹצִיא מֵעֲצָמוֹ אֶת הַיִּשּׁוֹת וְהַגְּאוּת, שְׂזוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), שְׂאֲפֵלוּ שְׂאָדָם כְּבָר

שָׁבַר אֶת כָּל הַתְּאוֹת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן נִשְׁאַר אֶצְלוֹ מִשְׁהוּ, שֶׁהוּא הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּת. וְאָמַר עוֹד (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יא), שֶׁגְּאוּת וְנִאוּף תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה; וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂיִזְכֶּה לְזַכֵּךְ עֲצָמוֹ מִתְּאוֹת נִאוּף, אֲשֶׁר זֶה מְכַנִּים בְּאָדָם גְּאוּת וַיְשׁוּת.

כִּי בְּאֵמֶת כְּשֶׁאָדָם מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, וַיּוֹדַע הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת מִצְבוֹ הַרוּחָנִי, וְאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, אֲזִי יִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד, וְלֹא יִרְצֶה לְהִתְנַשֵּׂא עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא יַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְהִשְׁפֵּל הַכִּי גְדוֹל. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עט), שֶׁאֵז דִּיקָא יִזְכֶּה לְרְאוּת אֶת מַעֲלַת יִשְׂרָאֵל. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמְּדוּת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן מו): לֹא תִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם, עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן צְרִיף כָּל אֶחָד לְרְאוּת שְׁמִצְדּוֹ יְהִיָּה שְׁלוֹם עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-דִּי-זֶה הוּא לֹא יְהִיָּה הַמְּעַכָּב לְבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וִירוּשָׁלַיִם, וְעַל זֶה צְרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מְרַבִּים עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיֶת אֶחָד עִם כָּלֵם, וּבְזֶה תִּהְיֶה תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים מְאֹד חָשׁוּב בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁזּוֹכֶה לְהִתְפַּלֵּל עַל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, שֶׁיִּנְצְלוּ מִכָּל רַע, וְיִשְׁפְּעוּ עֲלֵיהֶם רְפוּאוֹת וּפְרִיָּגָה, בְּגִי, חַיִּי וּמְזוּנֵי רוּחֵי וְכוּ' וְכוּ', וְאֵז תְּפִלַּת רַבִּים תּוֹעִיל לוֹ, שֶׁגַּם תְּפִלוֹתָיו תִּתְקַבְּלֶנָה. וְזוֹ הִיָּתָה עֲבוֹדַת הַכֹּהֵן בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, לְהִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְהִיָּה לָהֶם כָּל טוֹב, וְלֹא יִצְטָרְכוּ זֶה לְזֶה, וְלֹא לְעַם אַחֵר, וְשִׁלָּא תְּפִיל אִשָּׁה פְּרִי בִטְנָה, וְתִהְיֶה פְּרִיָּגָה לְכָלֵם; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִכְנִיס אֶת דְּבָרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמִים...

ט"ו צב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מה אמר לך! כל הצרות שלך נובעות אך ורק מדבר אחד, כפי שאני מבין מכתלי מכתבך, והיא מחלת "דברת", שאתה מכרך לדבר כל העולה על רוחך. וכך אתה מסתבך בצרות. וכבר אמר החכם מכל האדם (משלי כא, כג): "שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו". וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן לה): מי שהוא עצור במלין לא יוכל אותו שום אדם; הינו כל הצרות שאתה סובל הן רק מפני שאתה מפקיר את פיה, ומדבר כל העולה על רוחך, וכך אתה צריך תמיד לדבר ולהצדיק את עצמך, וההוא חולק עליך ורוצה רק לבטל אותך, ואתה לא נותן לו, כי כן דרך של שני בני-אדם המתנצחים זה עם זה, אשר כל אחד רוצה להראות שהצדק עמו, ובין כך אתה מסתבך יותר ויותר, כי אתה מדבר דבורים אסורים: לשון-הרע, ליצנות, גבול פה, וכו', ואפלו סתם דברים בטלים, שלא יוצא מזה כלום, רק בטול תורה ובטול תפלה ובטול דבקות בו יתברך.

ולכן איצחק ויהי אלקים עמך, מהיום והלאה אל תכנס עם אף אחד בוכוחים, תפטר אותו בדברים של מה בכך וכו', שייצא ממך בהרגשה שהוא צודק... אל תתעקש עם אף אחד וכו', רק כשמציק לך תאמר לו: "אתה צודק", ולך ממנו, שלא יהיה לך עסק עם אף אחד, הרי עם ופוחים לא מגיעים לשום דבר, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל, שכל אלו שדברו והתוכחו, לא החזיקו מעמד לבסוף, ונתרחקו לבסוף מרבנו ז"ל. ולכן מה אתה צריך את כל זה וכו', כלל זה קח בידך, שבעל קנאה המקנא בך, הוא אף פעם לא יסכים עמך וכו', הוא אף פעם לא ישלים עמך וכו', ולכן למה אתה צריך להכנס עמו בוכוחים. אל תהיה גורס אותו כלל, כאלו הוא קיר... וכך לא תצטרך להכנס עמו בוכוחים, ואז תזכה לישוב הדעת, ותהיה בן חורין ממש, הלואי שתשמע לי, ואז לא תצטרך להכנס בעמות עם אף אחד בעולם, ותחיה חיים רגועים ומישבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר שָׁאִין עוֹד מְדָה רְעָה כְּמוֹ כְּפִיּוֹת טוֹבָה, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂאֵמֶר שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ (מְשַׁלֵּי יז, יג): "מְשִׁיב רְעָה תַחַת טוֹבָה, לֹא תִמוּשׁ רְעָה מִבֵּיתוֹ". וְרוֹאִים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָוָה לְהִשְׁחִית אֶת עֲמוֹן וּמוֹאָב, כִּי הָיוּ כְּפוּיֵי טוֹבָה.

בְּעֵנִין שְׂאֵלְתְּךָ, אֵיךְ לֹא רָצוּ בְּנֵי גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן לְהַכְּנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הֲרֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָוָה לְתַת לְכֻלָּם אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִתְּנָה, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ וְכוּ', וְאָמַר עַל זֶה הַחוּזָה מְלוּבָלִין זי"ע, שֶׁהֵם הָיוּ כָּל-כֶּף דְּבוּקִים אֶל מִשֶּׁה רַבְּנוּ, וְאָמְרוּ: אִם הֲרַבִּי לֹא נִכְנָס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, גַּם אֲנַחְנוּ אֵינָנוּ רוֹצִים לְהַכְּנֵס. וְאָמְרוּ עַל זֶה צִדִּיקִים: זוֹ נִקְרְאת אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת.

רַבִּי מוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּעִבּוּר תְּלִמִידָיו וְחֹסֵידָיו, רְאוּי לָהֶם לְהַפִּיר לוֹ טוֹבָה, הוּא בָּלָה עִמָּהֶם יָמִים וְלֵילוֹת, בְּטַל תּוֹרָה וּתְפִלָּה בְּעִבּוּרָם, כִּי הַפְּקִיר עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּעִבּוּר טוֹבָתָם, רְאוּי לָהֶם לְזַכֵּר אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבְּלוּ מִמֶּנּוּ, וְאִם לֹא עוֹשִׂים זֹאת, זֶה נִקְרָא כְּפוּיֵי טוֹבָה, שְׁלֹא יִפְסֹק רַע מִתּוֹךְ בֵּיתָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תרגיל את עצמך, אשר לפני כל דבר שנחויץ לך מאד לעשות, אפה מתבודד חמש דקות, הינו קדם כל דבר שאפה צריך לעשות או לדבר, או עסק מאד דחוף, תדחה את זה לחמש דקות (תוציא את השעון, ותדבר עמו ותברך חמש דקות), וזה יכניס בך ישוב הדעת, וכן סיעתא דשמיא גדולה, פי מה שהתבודדות פועלת, שום דבר בעולם לא יכול לפעל, וזה לא יכולים להסביר לאדם שאין לו אמונה וכו', נדמה לו כאלו וכו', ולכן מאחר שזכית להתקרב אל רבנו ו"ל, תציית אותו ולא תתחרט.

אודות כמה דברים שכתבת בענין תשעה באב וכו', הנה אמירת תהלים התיר ה'חזון איש' בתשעה באב, פי זה רק תפלה, והוא ה"ה מעין בתשעה באב בסדר הדורות, וכן עין בשם הגדולים מהחיד"א, ולכן בודאי שמתר לעין בספרי קוראי הדורות ממה שעבר על עם ישראל במשך הגלות הארבה והמרה, וכן ב"שבת יהודה" ספורים מגזרת הגרוש והשמד שהיה בספרד ובפורטוגל, וכל ספר שרק מספר ממאורעות צרות ישראל, אדרבה טוב לעין בו, ולעורר רחמי שמים, שכבר נזכה להגאל.

בקדוש לזנה במוצאי תשעה באב, אני מאד מקפיד בפסחל ביום ראשון, וצריכים לעשות הבדלה קדם שאוכלים, צריכים קדם לרוץ אל ביתו ולהבדיל קדם לאשתו ובנותיו שהם מתענים, פי זו אכזריות נוראה, שהוא שומע הבדלה בבית-הכנסת וטועם שם, ואחר-כך מקדש את הלזנה, ואחר-כך נזכר שיש לו אשה ובנות שהתענו, זו אכזריות גדולה, אדרבה, נכון לקדש הלזנה רק אחר שהבדיל ואכל, וכן צריכים ללבש הנעלים (מה שאין בן במוצאי יום הכפורים, אז הוא שמחה גדולה שמחלו לנו את העוונות, אלו שמקדשים את הלזנה במוצאי יום הכפורים, בן מקדשים קדם הבדלה).

ואודות וכו', יש שמקלים למעברת שקשה לה התענית בתשעה באב, ומצטערת מאד, מקלים לה לאכל, פי הדורות נחלושו והכל

כז   בנחל   ט"ו צה   אשר

כפי הענין וכו', (ומצאתי בחדושי רבי עקיבא איגר בארח חיים, סימן תקנט, סעיף ט': ומעברת שיש מחוש קצת מתרת לאכל, עין שם). וביום כפור שהוא דאורייתא, עדיף שתשכב במטה ותתענה, מללכת לבית הכנסת, ותרגיש אחר-כך ברע וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיבנה בית-המקדש, וכבר לא נצטרך לצום ולהחזיק אבלות, אלא יתהפכו הימים ליום טוב, ולששון ולשמחה.

את מכתבך מצאתי רק עכשו בתוך הגמרא שלמדתי סמוך לתשעה באב, ולכן אמרתי להשיבך עכשו.

בענין תקון חצות, אשרי מי שיהיה רגיל לומר בכל לילה את הסדר של תקון חצות, והוא המתקת הדינים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט), אשרי שיאחז בזה תמיד, ואז יזכה שתפלוטיו תתקבלנה לרצון בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו צה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תפסיק כבר את המרירות שלך וכו', שבאה מפגם-הברית, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נא): מי שפוגם בברית, אזי הוא תמיד ממרמר, וכל התפלה שלו היא בחינת מין מרירין, ואין מרגיש שום טעם בתפלתו, והכל מר ומרור לו, והוא מסתובב ממרמר וברגז על עצמו ועל כל העולם כלו וכו', ומסבן הוא, שמאד מאד סובל וכו', כי המרירות של האדם יכולה להרס את כל חייו, מה שאין כן מי שזוכה לתקון-הברית, הוא בבחינת

מִיֵּן מְתִיקִין, עַר אִיז אַ זִיסְעֵר אַיד (הוא יהודי מתוק), שְׂפֵלֶם רוֹצִים לְהִיֹּת קְרוֹבִים אֵלָיו. וְגַם הַתְּפִלָּה שְׂמֵת־פִּלְל, הַכֹּל הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ מְתִיקוֹת וְנֵעִם, וְלִכֵּן כָּלֵךְ כָּבֵר מִהַמְּרִירוֹת שְׁלֵף שְׂנַמ־שֶׁכֶת מִפְּגָמֵי הַבְּרִית, שְׂפֵל־כֶּף הַרְבֵּה פְּגָמָה בִּימֵי גְעוּרֶיךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אַתָּה אֵינְךָ יְכוּל לְצַאת מִהַמְּרִירוֹת הַזֹּה.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, שְׂתִלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמְּאָמֵר הַנִּפְלָא הַזֶּה בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר־נ, חֵלֶק א', סִימָן נ', וְתֹאמֵר עָלָיו אֶת הַתְּפִלָּה, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ מְאֹד.

הַמְּאָחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו צו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בֵּי תַשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם, כִּי תִרְאֶה בְּחוּשׁ, שְׂפֵל אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים הַמְּאֵימִים עָלֶיךָ וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוּת־רוּחַ וְכוּ', וּבּוֹדֵאֵי צְרִיךְ לְהִיֹּת זְהִיר וְשְׂמוּר, וְלֹא לְהֶאֱמִין לְאֵף אֶחָד, עִם כָּל זֹאת מִי שְׂמִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, שְׂבּוּטֵחַ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵינִן לוֹ מַה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר הַנְּבִיא (ישעיה יב, ב): "אֲבִטֵחַ וְלֹא אֶפְחַד", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּטָחוֹן, סִימָן א'): מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּטָחוֹן, אֵינִן לוֹ שׁוּם פְּחַד; וְלִכֵּן רְאֵה לְבָנוֹת אֲצִלְךָ אֶת הַבְּטָחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יְבַנֶּה גַם אֶת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי שְׁלֵף. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם, סִימָן ט'): עַל־יְדֵי בְטָחוֹן אָדָם נִצַּל מִדְּאָגָה; וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּהְיֶה רְגִיל תְּמִיד לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת, וְתֹאמֵר: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מְאֵמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְבְטָחוֹן חֲזָק, שְׂתַעֲזֹר לִי וְתַתֵּן לִי ... (וְתִפְרֹט בְּפִרְטוּיֹת כָּל מַה שְׂאֵתָה צְרִיךְ). וְזֶה יְבַנֶּה לְךָ אֶת הָאֱמוּנָה וּבְטָחוֹן, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְדַאֵג

וּלְפָחוּד יוֹתֵר מִשׁוּם בְּרִיָּה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שם יח): עַל-יְדֵי הַבְּטָחוֹן, הָאָדָם נִתְקָרֵב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; וְלִכְּנֹחַ חֲזַק וְאָמֵץ, וְאֵל תִּפְחַד מִהַפְּחָדִים שֶׁל הַבַּל שְׁמִפְחִידִים אוֹתָהּ, וּמְאִימִים עָלֶיהָ, כִּי לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָהּ שׁוּם דָּבָר בְּלִי רִשׁוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֶלָּא אִם-כֵּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה, אֵין דָּבָר כְּזֶה שֶׁהַבַּל לְבַד... הַכֹּל מְשַׁנָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, דָּבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֶלָּא הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְמַח אֲנוּשֵׁי לְתֹאֵר כָּלֵל, אֵיךְ יְכוּל לְהֵיוֹת שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוּשָׂא אֶחָד — יְדִיעָה שֶׁהַבַּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבַחֲרִיה שֵׁישׁ לְכֹל אֶחָד בַּחֲרִיה לַעֲשׂוֹת מִה שֶׁהוּא רוֹצֶה.

וּכְבָר הָאָרִיף בְּזֶה רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי קִדְשֵׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת: הָעֵינַיִם, הָאָזְנַיִם, הַחֲטָם וְהַפֶּה, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְדַּבֵּף מַחוּ, וְיֻכַּל לְהִבִּין אֵיךְ שֶׁשְׁנֵיהֶם הֵם דָּבָר אֶחָד, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יז), שֶׁבְּאַמַּת אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מִה זֶה יְדִיעָה, וּמִה זֶה בַּחֲרִיה, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא לח.): בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שֶׁמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חֻבְרָתָהּ. וְאָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נח.): אֶפְלוּ רִישׁ גְּרָגְיָתָא מִשְׁמֵיָא מִנּוּ לִיה, אֵין דָּבָר כְּזֶה שֶׁזֶה עוֹשֶׂה פְּרוּטָקְצִיָּה לְחַבְרוֹ... וְאֵף שְׂרוּאִים בַּחוּשׁ, כִּי כָּל דְּאֵלִים גָּבַר וְכוּ' וְכוּ', כָּל זֶה דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, וְהַכֹּל כְּסוּת עֵינַיִם, כִּי יֵשׁ רַק אֶחָד יְחִיד וּמְיַחַד, הִיָּה הַנְּהָ וְיִהְיָה, שֶׁהוּא עוֹמֵד תַּחַת הַכֹּל, וְאִם הָאָדָם הִיָּה מְכַנֵּס יְדִיעוֹת אֵלוֹ בְּתוֹף לְבוֹ וְדַעַתוֹ, לֹא הִיָּה מִתְפַּחַד וּמִתְיָרָא מִשׁוּם דָּבָר, וְהִיָּה לְבוֹ כְּלָב אָרִי.

אָמְנָם בּוֹדָאֵי צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁלֹא יִנְזַק, וּבְשִׁבִיל זֶה אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): הַבּוֹרַח מִן הַצָּרָה פִּקְחָה, אֲבָל גַּם עַל זֶה הַדַּעַת, לִידַע מְתִי לְבָרַח, גַּם-כֵּן צְרִיכִים נִסִּים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁבָּא רַק עַל-יְדֵי שְׁאָדָם זוֹכֶה לְהַסְתַּפֵּל בְּכֹל דָּבָר רַק עַל הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִית, כִּי כְּפִי שְׁאָדָם מוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְטָל אֶת עֲצָמוֹ מִכֹּל וְכֹל, וְנִכְלָל לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

בְּבִטּוּל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו, שָׁאז כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּטַל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵגוּ לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטָּבֵעַ.

כִּי יֵשׁ טָבֵעַ וַיֵּשׁ הַשְּׁגָחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
 סִימָן יז), כִּי גַם הַטָּבֵעַ זֶה הַשְּׁגָחָה, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים מַה זֶה טָבֵעַ וּמַה
 זֶה הַשְּׁגָחָה, כִּי הַכֹּל אֶחָד, אֲבָל זֶה בְּהַתְגַּלּוּת וְזֶה בְּהִסְתָּר, הַיְנוּ
 לְרֵאוֹת הַצְּלָחָה מִפְּלִגָּת שְׁלֵא כְּמִנְהַג הָעוֹלָם, זוּהִי הַשְּׁגָחָה בְּרוּרָה
 וּמְזַכֶּכֶת, וְלְרֵאוֹת כְּבִדּוּת וְצָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׂרוּאָה אֵיזָה דְּבַר זֶה,
 זֶה הַשְּׁגָחָה מְסֻתֶּרֶת בְּטָבֵעַ, וְלִכֵּן רָאָה לְבִטָּל עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ
 לְגַמְרֵי, וְאָז תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁלֵא תִפְחַד כְּכֹר מִשׁוּם דְּבַר, וְהַכֹּל יִחְזוּר
 לִילָךְ לְךָ בְּדְרָךְ נְסִית גְּלוּיָהּ, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ לֹא לִפְחַד וְלֹא לְהִכָּנַס
 בְּלַחֲץ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו צו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂצָרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַשָּׁנָה וְכוּ', וְלִכֵּן
 כְּשֶׁאֲתָה מְרַגֵּשׁ עֵינֹפּוֹת — לְךָ לִישׁוֹן, וְכֵן תּוּכַל לָקוּם וּלְלַמֵּד הַרְבֵּה
 תּוֹרָה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ט', סִימָן ו'): עַל הַפְּסוּק
 (בְּרֵאשִׁית א, לא): "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד" — וְהִנֵּה טוֹבָה שָׁנָה; וְכִי שָׁנָה
 טוֹבָה מְאֹד — אֲתִמְקֶה! לֹא־כֵן תְּנִינֵן, יֵיז וְשָׁנָה לְרָשָׁעִים — נֶאֱחָה
 לָהֶם וְנֶאֱחָה לְעוֹלָם? אֵלֹא מִתּוֹךְ שֶׁאָדָם יִשָּׁן קִימָעָא, הוּא עוֹמֵד וַיִּגַּע
 בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה; וְלִכֵּן אֵל תְּסַגֵּף עֲצָמָךְ מִהַשָּׁנָה, אֲתָה מְרַגֵּשׁ עֵינֹפּוֹת
 — כְּכֹר תִּלָּךְ לִישׁוֹן, הַעֲקֹר הַתְּמִיד הַרְבֵּה פָּרְקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְדַפִּים

אֲשֶׁר ט"ו צח בַּנְחָל לֵא

גְּמָרָא, וְדַפִּים זֶהר וְתַקוּנֵי זֶהר וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מַה שֶּׁתִּבְחַר, כִּי זֶה יִשְׂאָר לָךְ לְנִצְחָה, כִּי יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קַמֵּד, ד).

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו צח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרְוֵי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְתִזְכֹּר טוֹב טוֹב, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָךְ צָעַק רַבְּנוּ ז"ל (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח); וְתִהְיֶה לְאֵל, עַד הַיּוֹם שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה. וְאֲנִי תָּמִיד אוֹמֵר, שֶׁלֹּא מִסְפִּיק שְׁאֲנַחֲנוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה, אֶלֶּא צְרִיכִים לְהַשְׁמִיעַ אֶת הַקּוֹל לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, שֶׁזֶה כָּל הָעֲנָנִין שֶׁל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעַז חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי, שֶׁכָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתָם כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכָלֵם יָבוֹאוּ לְאוֹמֵן כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנִי לֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֶשְׁקֹט עַד שְׁאוּצִיא דְבָר זֶה מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּית, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁם כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וּמַה שֵּׁישׁ הַיּוֹם מְטַרְפִּים, שֶׁהִמְצִיאוּ אֶת הַשְּׁגָעוֹן שְׁקוֹרִין וְכוּ', זֶה דְמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל, וְאֹמֵר הֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי פִּינְחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, שֶׁאֵם לֹא מְדַבְּרִים מִרְשָׁעִים, אֵין לָהֶם קִיּוֹם וְכוּ', מִסְכָּנִים הֵם לֹא רְשָׁעִים, חַס וְשָׁלוֹם, אֵלוֹ אֲנָשִׁים טוֹבִים, אֲבָל הַדְּבִיקוּ בָהֶם שְׁגָעוֹן נוֹרָא וְכוּ', לְהִרְבוֹת בְּמַחְלָקַת אֵינִי רוֹצֶה, לְרַשֵּׁם עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב וְכוּ', אֲבָל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן ט): מִי שְׁאוּהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיף לְשִׁמּוֹר אֶת הַצְּדִיק, שֶׁלֹּא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע. וְלִכֵּן כָּל אֵלוֹ שְׁקוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים עַל הִרְחוּבוֹת וְכוּ', לוֹקְחִים סְמִים וְכוּ',

אלו מבזים את שם רבנו ז"ל. ומה לעשות?! זה עוד נסיון ששם הסמ"ך-מ"ם עכשו, שעם ישראל לא יתקרבו אל רבנו ז"ל. הרב החסיד ר' ישראל בער אדעסער (ז"ל) הוא יהודי טוב, אני מכיר אותו היטב, אבל בענין הפתק, זה הכניס לו בספר ר' יואל אשכנזי ז"ל, שהיה יהודי שמח, ולא היה יכול לסבל איך שרודפים אותו עד חרמה על לא דבר, רק מפני שהוא מקרב אל רבנו ז"ל, וראה אותו שבור וכו', אזי הכניס לו את הפתק וכו', ומזה נתנה כף הענין, והיום עושים מזה עסק. וכבר אמר רבנו ז"ל: כשחוזרים על השקר כמה פעמים נעשה אמת... ולכן מסכנים, שהכניסו בהם שטות ושגעון זה, ודרך של בני-אדם, שכל שטות שרק מכניסים וכו' — קונים, ובפרטיות אלו שיש להם מח קטן וכו', ובין כך הם מבזים את דבר רבנו ז"ל.

הענין של רבנו ז"ל הוא רק תורה ותפלה וקיום מצוות מעשיות בשמחה, להתחזק ולשמר על הזמן היקר ולהתבודד, וככל שאדם מתבודד, הוא מטהר את מחשבתו, ומדביק עצמו אליו יתברך, ונכנסת בו אמת אחרת לגמרי, עד שהוא יודע, אשר ימינו כצל עובר, ולא ישאר מהאדם רק מה שיזכה לסיים פעם אחת תנ"ך, ששה סדרי משנה, ש"ס — בבלי, ירושלמי ותוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, וכל המדרשים, וספרי הזהר והתקונים, וכתבי האר"ז"ל, וספרי תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, וספרי מוסר וכו', מכל שכן כשיזכה לסיים פעם אחר פעם, רק זה מה שישאר מבין-אדם, ולא כל השטיות והדמיונות, ואם יש לאדם זמן פנוי, ואינו יכול לשבת במקום אחד כל-כף הרבה שעות וכו', מצוה רבה לצאת ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, ולזכות עוד בני-אדם, שישכחו לסיים את כל התורה כלה, ויהיו בשמחה, והעקר — שיחזרו בתשובה ויתבודדו עמו יתברך.

ואודות וכו', חס ושלום, אין לי שום דבר אישית נגדם וכו', רואים רק שהם גורמים שם רע על הצדיק וכו', וכל יסודם בנזק על שקר אחד גדול וכו'... ודי לחכימא, ויש בזה ספור ארוך בין אנשי שלומנו, וזה לא כל-כך פשוט, רק מסכנים אלו שהולכים אחד

הַהֶבֶל וְהַדְּמִיּוֹן הַזֶּה, מַה לַעֲשׂוֹת?! אַחֲרַיִם מְפַחְדִים לֹאמֹר אֵת הָאֵמֶת, וְאֲנִי אֵינִי מְפַחֵד וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל, בְּאֵתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֵת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְתְהִלָּה לְאֵל, מִי שֶׁעָבַר דְּרוֹךְ פֶּתַח בֵּיתָנוּ לֹא הִפְסִיד וְכוּ' — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּרוּחַנִיּוֹת וְכוּ', לְכָל אֶחָד יֵשׁ עִמּוֹ כְּמָה פְּעָמִים מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ', וּמָה שֶׁאַחַר־כֵּן מְשַׁפִּיעִים עֲלֵיהֶם לַעֲזוֹב וְכוּ', זֶה הַהֶפְסֵד שֶׁלָּהֶם, כִּי יוֹם יְבוֹא וְיִתְחַרְטוּ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא הִיָּה בְּכֹנְנֵתִי כָּלֵל לְכַתֵּב לָךְ מִכָּל זֶה, אֲךָ אֲנִי רוֹאֶה שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ בְּלְבוּלִים וּסְפָקוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְלָכֵן אֲמַרְתִּי לְרוּחַ שׁוֹרוֹתִים אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ, וְהִחַפֵּץ יַחַפֵּץ וְכוּ', וְהִחַדְּל יַחַדְּל וְכוּ', הַבְּחִירָה בְּיַד כָּל אָדָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה עַד מְאֹד...

ט"ו צט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

תְּמִיד בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ תִּתְחִיל אֵת הַשְּׁבוּעַ עִם דָּךְ גְּמָרָא, כִּי כֵן מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים, שֶׁבְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ רְאוּי לְהִתְחִיל עִם דָּךְ גְּמָרָא, וְזֶה סִגְלָה שְׁכָל הַשְּׁבוּעַ יִתְמִידוֹ בְּלִמּוּד גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִלְמוּד הַזֶּה מְמַשִּׁיךְ עַל הָאָדָם אֵת מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבֻרִיאֵל, מִיִּכְאֵל, ר'פֶּאֶל, אִירִיאֵל, וְהַסְּמִ"ךְ־מֵם בּוֹרַח מִהָאָדָם הַזֶּה. וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן, כָּל מוֹצָאֵי שַׁבַּת אַחַר הַבְּדִלָּה רְאֵה לְחַטֵּף דָּךְ גְּמָרָא, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חֶשֶׁק לְלִמּוּד הַרְבֵּה גְּמָרָא כָּל הַשְּׁבוּעַ.

רְאֵה לְטוֹל יְדִים לְסַעֲדַת מְלוּוֹה־מְלִכָּה עִם פֶּת דִּיקָא, כְּמוּבָא בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּפָךְ, אֲרוּחַ חַיִּים, סִימֵן ש', וּמַעֲלַת אֵלּוֹ שְׁמַקְיָמִים אֵת סַעֲדַת מְלוּוֹה־מְלִכָּה, זֶה אֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲזוֹ נִתְגַּלִּית הָאֲרֶת אֲלֵיהּ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימֵן קיז), וְנִתְגַּלָּה הָאֵמֶת

בְּעוֹלָם. וְיָדוּעַ, שֶׁהַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע הִזְהִיר מְאֹד אֶת יְלָדָיו, שִׁקְפִידוֹ עַל סְעֻדַת מְלוּוֹה־מְלָכָה. וְכֵן הִזְהִיר אוֹתָם, שֶׁהֵם יִגִּידוּ לְבְנֵיהֶם וְכוּ', שֶׁתָּמִיד יִקְפִידוּ עַל מִצְוָה זוֹ, וְעַד הַיּוֹם כָּל נְכַדֵי הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע מְקַפִּידִים עַל סְעֻדַת מְלוּוֹה־מְלָכָה. וַיֵּשׁ בְּזֵה סוּד גָּדוֹל (וְאִין הַמָּקוֹם לְהַאֲרִיךְ בְּזֵה עֲכָשׁוּ), רַק לְסַפֵּר אֶז סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּבִפְרָטִיּוֹת מֵהַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו ק.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה רַק לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְזֶהוּ הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל עַל הָעֶבֶר וְכוּ'. הֵן אָמַת, שֶׁכְּתִבְתָּ בִּפְרָטִיּוֹת אֵילוּ עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת עֲבֻרְתָּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּבֹד גָּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח): אִין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל; וְאָמַר (שֵׁם, סִימָן קיב): אִם אֲתָה מְאָמִין שְׁיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תִּאֲמִין שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן; וְלִכֵּן עֲקַר הַתְּקוּן הוּא לְהַחְזִיר בְּגִי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּפִרוּשׁ רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת נְאוּף, סִימָן מא): תְּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה — שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּגִי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וּבִפְרָטִיּוֹת עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת כָּאֵלוּ וְכוּ' שֶׁעֲשִׂיתָ, עֲקַר הַתְּקוּן רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גָדוֹלָה, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאֶף אֶחָד, תִּהְיֶה לְאֵל, הַדְּפִסְתִּי עֲכָשׁוּ עֲשָׂרִים אֶלֶף "סִפְר־הַמְּדוּת", עֲשָׂרִים אֶלֶף "סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת", עֲשָׂרִים אֶלֶף "שִׁיחוֹת־הַר"ן", עֲשָׂרִים אֶלֶף "חֵי מוֹהֲר"ן", לָךְ וּתְפִיצֵם; וְכֵן הַדְּפִסְתִּי עֲכָשׁוּ מְלִיּוֹן קוּנְטָרְסִים שְׁלֹשִׁים סוּגָיִם, אֲשֶׁר הֵם דְּבוּרִים קָלִים לְהַבִּין לְהַמוֹן־עַם, וּכְבָר הַצִּילוּ הַמוֹן אֲנָשִׁים מֵהַתְּאֲבָדוֹת וְכוּ'. וְלִכֵּן חִזַּק וְאָמַץ, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר. דַּע, שֶׁלְּכָל עֲבָרָה יֵשׁ תְּקוּן, וּבְמָקוֹם שֶׁבְּעָלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם צְדִיקִים

אֲשֶׁר ט"ו קא בַּנְחַל לה

גְּמוּרִים אֵינָם יְכוּלִים לַעֲמֹד (בְּרִכוֹת לד:), כִּי הֵם לֹא הָיוּ בְּנִסְיוֹנוֹת
וּבִירִידוֹת כָּאלוֹ וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵלּוֹ הַבְּעָלִי תְּשׁוּבָה בְּרַחוּ מִשָּׁם
— זֶהוּ עֵקֶר גְּדֻלָּתָם.

לְכֵן עֲצַתִי אֶמְנָה, הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן — סַע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל,
וְשָׁם תִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וְתֹאמַר אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, הַעֲשֵׂהָ
מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, וְתִשְׁפָּךְ נִפְשָׁךְ אֶצְל רַבְּנוּ ו'ל, וְתִבְקֶשׁ וְתִתְחַנֵּן עַל
נִפְשָׁךְ, וְתִתְּנֶה בְּטוֹחַ, שְׂרַבְּנוּ ו'ל לֹקַח הַכֹּל עַל עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ
(אֲגַב זֶה שִׁיךְ גַּם לְנָשִׁים שֶׁנִּפְלוּ כָּל-כָּף, צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל זֶה גַּם תְּקוּן
לְנָשִׁים עַל מַה שֶּׁעָבְרוּ וְכוּ').

הַדְּבָר הַשְּׁנִי, לְמַעַן הַפְּרַת הַטוֹב לְרַבְּנוּ ו'ל, תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ
לְהַפִּיץ אֶת אֹרוֹ, עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב,
וְאֵל תִּתְּפַעַל מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי, תִּדְבַּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל יוֹם, שְׁזֶה
נִקְרָא "הַתְּבוּדוֹת", וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ
מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִחוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַהִכָּרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאִין זֶה דְּרָךְ לְרִדְךָ כָּל-כָּף אֶת הַבְּעַל וְכוּ',
מִסְכֵּן, סִלְקוּ אוֹתוֹ מִהַעֲבוּדָה וְכוּ', וְזֶה בְּוַדָּאִי לֹא בְּאִשְׁמַתּוֹ, כִּי הַיּוֹם
מִחְלִיפִים יְהוּדִים עִם, לְהַבְדִּיל, עוֹבְדִים זָרִים (גוֹיִים), כִּי הֵם לֹקְחִים
פְּחוֹת כֶּסֶף, וְלָכֵן בְּעֵלְךָ בְּוַדָּאִי אֵינּוּ אֲשֵׁם עַל שִׁפְטָרוֹ אוֹתוֹ
מִהַעֲבוּדָה, וְנוֹסֵף לְכָל הַצָּרוֹת שְׁלוֹ עוֹד יֵשׁ לָכֶם בְּעִיּוֹת עִם אַרְבָּעָה

ילדים, שכל אחד מהם זו בעיה רצינית, וזה אוכל את לב בעלך בדיוק כמו שאוכל את הלב שלך, ואם זה לא מספיק – כל הצרות האלו שעוברות על בעלך, עוד זאת את יורדת לחייו, ומשפילה אותו עד עפר, ורודפת אותו עד מאד וכו', אזי מה את רוצה? מה יהיה לבסוף? הרי אחר יכול להשתגע מכל הצרות וההשפלות האלו וכו', ובפרט שאם מבזה אותו בפני הילדים, האם זו דרך? היכן הרחמנות שלך?! תפסיקי לרדת לו לחייו, כי יקרה לו אסון, חס ושלום, כמה אדם כבר יכול לסבל?! את רוצה להשאיר אלמנה?! את רוצה שבעלך יתאבד, רחמנא לצלן?! מה אתה?! הגיע הזמן שתחזרי בתשובה, ותחזקי את בעלך, אשה כשרה מחזקת ומעודדת את בעלה, ואינה משפילה אותו, אשה כשרה עומדת תמיד רק לימין בעלה, ואינה הולכת פנגדו.

עצתי אמונה, שכל יום תאמרי "יום תהלים", כדי שתסימי כל שבוע את כל ספר תהלים, ורק זה יעזר לך, לנו עם ישראל אין בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, שרק הוא יכול לעזור לנו, ורק הוא יעזר לנו. ולכן מה טוב לפנות רק אליו יתברך, ותורידי כמה דמעות בעת אמירת התהלים.

וכן בעת הדלקת הנרות אל תזווי משם, אלא תרטיבי את השלחן עם דמעות על גדל הצרות שתקפו אתכם, ולהתפלל על בעלך שתהיה לו פרנסה, ולא יהיה עצבני וכו', רק זו העצה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ מאד מאד! אף שאני יודע, שרע ומר לך עכשו מאד

אֲשֶׁר   ט"ו קג   בַּנְחַל   לז

וכו', אָבֵל זְכוֹר תִּזְכָּר מִה שְׁאֵמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תהלים נא, יט): "לֵב
נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלָקִים לֹא תִבְּנֶה"; וְאָמַר הַרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי מְרֻדְכֵי
מִנְעֻשְׁכִּיזוּ זי"ע, כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל זֹכָה לְלֵב נִשְׁבֵּר גָּדוֹל מְאֹד, עַד
שְׁנַעֲשֶׂה בְעֵינָיו כְּאִין וּכְאָפֶס, אֲזִי יָכוֹל לְזַכּוֹת לְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ בְּרוּחַ,
וַיִּגִיעַ לְהַשְׁגוֹת גְּדוּלוֹת, אִף שְׁעַדִּין לֹא זָכָה אֶת חֲמָרוֹ הָעֵב וְהַגֵּס וְכוּ',
כִּי מַעֲלַת הַלֵּב נִשְׁבֵּר וְהַבְּטוּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר כָּלֵל.

וְדַע, שֶׁהָיוּ הַרְבֵּה גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, עֲנֻקִים שְׂבַעֲנֻקִים, שֶׁהַעֲדִירוֹ עַל
עַצְמָם, שֶׁכָּל מִה שֶׁזָּכָה לְחִבְר סְפָרִים, זֶה הָיָה מְרַב צְרוֹת וְיִסוּרִים
שְׁעַבְרוּ עֲלֵיהֶם, וּבָאוּ לְיַדֵּי בְטוּל כְּזֶה, עַד שֶׁחִבְרוּ חִבּוּרִים נִפְלְאִים
וְעֲמֻקִים. וּבְאֵמַת רַבְּנוּ ז"ל כָּבֵר גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
סה): כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁחֲוִזֵּר
מִהַבְּטוּל מְבִיא עִמוֹ תוֹרָה, זֶה סִימָן שֶׁהָיָה הַבְּטוּל בְּאֵמַת. וְלִכֵּן
רוֹאִים גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁזָּכָה לְחִבְר הַרְבֵּה סְפָרִים, כִּי הִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם, יְהִי חֵלְקֵי בְּחֵלְקָם!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזוּק וְאֵמֶץ מְאֹד, וְאֵל תִּתֵּן שֶׁהַעֲצָבוֹת תִּשְׁלַט עֲלֶיךָ. עֲשֵׂה כָּל
מִינֵי מְאֻמְצִים לֹא לְהַשְׁבֵּר, רַק חֲזוּק וְאֵמֶץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד,
וּתְכַרִּיחַ אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁזֶה בָּא לְאָדָם מְאֹד קָשָׁה,
עִם כָּל זֹאת מִי שֶׁרוֹצֵה לְחִזֹּר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, הַהִכָּרַח הַדְּבָר
הַרְאִשׁוֹן — שִׁיכָרִיחַ עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בְּקִיּוּם

הַמְצוֹת, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִחָה, סִימָן א'): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה, סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלִכְן שְׂמִיחָה זֶה הִיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וּבְכָלֵי זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְחִיל כְּלוּם, וְאִף שְׂמֵרֵב עוֹנוֹת וּבִכְרִטוּת פְּגַם-הִבְרִית, זֶה מִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל שְׂמִיחָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'): מַה שֶׁבִּגְי־אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שֶׁאֵינֶם בְּשִׂמְחָה, וְלָמָּה אֵינֶם בְּשִׂמְחָה? כִּי אֵינֶם מוֹצְאִים בְּעֲצָמָם נִקְדוּת טוֹבוֹת.

וְלִכְן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, מֵהַיּוֹם תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְעַקֵּר הַעֲצָה לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה — תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְלַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹ שְׂמִיחָה, וְכֵן תָּמִיד לְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵי־הַיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְדַבֵּר תָּמִיד מִשְׂמִיחָה, וְזֶה יָבִיא אוֹתָךְ בְּאַמֶּת לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית.

וְאֵינִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ — אֶת כָּלֵם יְכוּלִים לְנַצַּח, מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדַּכְאוֹן שֶׁלּוֹ, אֲבָל לֹא אֶת הָאָדָם שֶׁהוּא שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וְחִזְק בְּרוּחַ טוֹבָה, אוֹתוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ. וּמִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, הוּא הַגְּבוּר הַכִּי גְדוֹל, וְהַסְּמִיךְ-מִ"ם מִכְרַח לַעֲזֹב אוֹתוֹ. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט): מִי שֶׁשְׂמִיחָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ, שֶׁלֹּא יָבוֹא לִיְדֵי פְגַם-הִבְרִית. וּמֵאַחַר שֶׁאֵתָּה כָּל-כָּךְ שֶׁקוֹעַ בְּתַאֲוֹת גְּאוּף, וּמִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ הַיִּצָּר הַרַע כָּל-כָּךְ, לִכְן עַקֵּר עֲצָתְךָ — רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל בּוֹר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה מְצוּהַ גְדוֹלָה עַד מְאֹד וְחִסָּד חָנּוּם; כִּי בִּגְי־אָדָם מִסְתוֹבְבִים שְׁבוּרִים וְרָצוּצִים וּמְמַרְמְרִים, עַד שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְהִתְחִיב מַעֲמָד, וּכְשֶׁאֶחָד מִשְׂמִיחַ אוֹתָם, עַל-יְדֵי-זֶה מְחִיָּה אוֹתָם מִמָּשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּכְנָס דְּבוּרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַזּוּיִג וְכו', אַתָּה צָרִיף לְהַחֲלִיט בְּעֶצְמֶךָ, אִי אֲפֹשֶׁר לְהַחֲלִיט בְּשִׁבְלֶךָ, כָּל אֱלוֹ שְׁמֹתֶפְלִים עַל שְׁמוֹת וְכו', הַכֹּל הַכֹּל רוּחַ, וְאֵין לָזֶה שׁוֹם יְסוֹד — לֹא בְּגִמְרָא וְלֹא בְּמִדְרָשִׁים, וְלֹא בַּזֵּהר וּבִתְקוּנִים, וְלֹא בְּכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, וְלֹא בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, סֵתֶם מְטַעִים בְּגִי-אָדָם.

יֵשׁ צָרָה גְדוֹלָה בְּעֵינַי הַשְּׁמוֹת, שְׁבִאָרְץ יִשְׂרָאֵל הָעֶרְב-רַב, שְׁכָל כּוֹנְנֶתָם לְנַתֵּק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִהַעֲבֹר וּמִהַקְּדָשָׁה וּמִהָאֲמוּנָה, כְּאֵלוֹ אֵין עֲרֵף לְנִשְׁמָה, וּכְאֵלוֹ אֵין עֲרֵף רוּחָנִי לְאָדָם [עֲפָרָא לְפּוּמִיָּהוּ], וְלִכֵּן הַחֲלִיטוּ לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים, כְּגוֹן: אָבֹן, טַל, שַׁחַר, פָּרַח וְכו', עַל יְעִצִים וְאֲבָנִים וְיִהְיֶה לָמוּסִים, יָמִים וּנְחָלִים, פְּרָחִים וְחַיּוֹת וְכו', וְהַכֹּל לְהוֹרוֹת, שְׂאֵין שֶׁרֶשׁ רוּחָנִי לְשֵׁם וְלִנְשִׁמָּה, וְלִכֵּן כָּל מִי שֵׁיִשׁ לוֹ שֵׁם כְּזֶה בְּדוּי מִהָאֲצַבַּע, מִסְּכָן, אֵין לוֹ שֵׁם, וְנִשְׁמָתוֹ אֵין לָהּ מְנוּחָה, וְצָרִיכִים לְתַת לוֹ שֵׁם יְהוּדִי מִהַתַּנ"ךְ, אוֹ אַחַר צְדִיק גְּדוֹל, שְׁכָבֶר הָיָה בְּעוֹלָם.

אֲבָל זֶה בְּכֹלל אֵינוֹ שֵׁיף לְשִׁדּוּכִים וְכו', בְּשִׁדּוּף צָרִיכִים לְבַדֵּק דְּבָרִים יְסוּדִיִּים: א. מְדוּת. ב. קְמָצְנוּת. ג. כְּעַס. וּבְזֶה כְּבָר תְּלוּי הַכֹּל, אִם יֵשׁ לְבַחֲוֶרָה אוֹ לְבַחֲוֹר מְדוּת טוֹבוֹת, זֶה הֵלְפִי וְהַחֲזַן וְהַפָּאָר שְׁלֵהֶם, קְמָצְנוּת זוֹ מַחֲלָה שְׁמָאֵד קָשָׁה לְצִאת מִמֶּנָּה, כְּעַס זוֹ מְדָה מְגַנָּה מְאֹד, וּמְבִיאָה לְיַדֵּי אֱלִימוֹת — קָדָם מְלוּלִית, עַד שְׁעוֹבְרַת לְפִיזִית.

בְּוִדָּאִי אִם יֵשׁ לוֹ אוֹ לָהּ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי הָאֲמוּנָה זֶה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת, וּבְלִי אֲמוּנָה אֵין מְדוּת, וְיֵשׁ קְמָצְנוּת

ויש כעס ורציחה; ולכן זה מה שאתה צריך לבדק בשדווכים וכו'.
צריכים מאד לפחד מדעות משבשות וכו', הַפֶּךְ דַעַת תוֹרָה
וכו', כי זה מאד מאד מספן.

והעקר הוא תפלה, לבקש ממנו יתברך, שיהיה הכל בהצלחה
בזכות הצדיק שהוא השדכן, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
ב', סימן פט), וראוי לה ללמד את המאמר הזה, ולומר עליו התפלה
מ"לקוטי-תפלות".

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך, שעכשו כבר נפתחה הדרך אל ציון רבנו
ז"ל, ומעתה יתחילו לזרם אלפים ורכבות רבות אל ציון רבנו ז"ל,
דבר שלא היה בשום מקום בעולם, שיתקבצו מכל קצוי תבל אל
מקום אחד, ד' אמות, שהוא בחינת קדשי קדשים, ששם גנוז וטמון
הארון וכו', ובכל שנה ושנה תוספו ויסתופפו עוד אלפי אלפים
וכו', דבר זה לא היה מאז ומעולם, שיסעו כל-כף הרבה אנשים
למקום אחד, אחר כל-כף הרבה מניעות, העלמות והסתרות וכסויים
וכו', שמעלימים ומסתירים ומכסים את רבנו ז"ל בכל הדורות וכו',
ועכשו התחיל להתנוצץ אורו של רבנו ז"ל באפן כזה, שלא נתן
להסביר כלל, כי עכשו יתקרבו אלפים ורכבות רבות וכו' אל דעת
רבנו ז"ל, יראו עינינו וישמעו אזנינו אל גדל הנפלאות, שכל העולם
כלו יראו ויתבוננו בגדלת רבנו ז"ל, רבי, אשר לפי חשבון הדורות
היה לפני מאתים שנה, עם כל זאת אורו מאיר וזרח בגלוי כזה,
אשר נשמתו נמצאת ביננו יתיר מבחייהי, ויראו בחוש, שרבנו ז"ל

נמצא ביננו ממש יותר מבחיינו, כי לא יתכן שאחר חמשה דורות וכו', יבואו ויתקבצו נשמות ישראל אל מקום אחד וכו', מפל מדינה ומדינה ממש מפל קצוי תבל, וכל אחד ירגיש מקרב אל רבנו ז"ל בהתקרבות כזו, כאלו הוא לבד מקרב אליו ז"ל. וזה דבר נורא ונפלא מאד, אור גדול ונורא כזה יתחלק לששים רבוא נצוצות, וכל אחד ירגיש התקרבות ונעם אל רבנו ז"ל, כאלו אין איש, רק הוא לבדו עם רבנו ז"ל, אף פעם לא ראו דבר כזה, ולא שמעו דבר זה. והטעם הוא פשוט, כי נשמת רבנו ז"ל היא כלליות גדולה מאד, נשמה השייכת לכלל נשמות ישראל, ואפלו לכלל העולם, ולא בחנם שאמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תה): כל העולם תלויים בראש השנה שלי; וכן אמר: אלמלא הראש השנה שלי, היזה העולם חוזר לתהו ובהו. ולכן לא בחנם שמהשנה יתחילו לזרם רבבות רבבות נשמות ישראל אל ציון רבנו ז"ל, עד שכל המתנגדים לא יוכלו להאמין שיהיה דבר כזה וכו', וכך לאט לאט יתגלה יותר ויותר אורו הגנוז של רבנו ז"ל, ורבים מאד יתקרבו אליו, עד שלבסוף כלם יתקרבו וכו', ובודאי בהתחלה יהיה גם על זה התנגדות עצומה וכו', אבל לבסוף כלם יתבטלו, וגם אלו שיתנגדו יבואו על ראש השנה, כי כל הנשמות ימשיכו עצמם אל חיותם, מי יתן שנוזקה לחיות ולראות את היפי הזה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר העקר על הדבור, שהוא הפלי העקרי בגוף האדם.

כי מותר האדם מן הבהמה הוא הדבור, והדבור הוא הסלם שמקשר את האדם אליו יתברך, בבחינת (בראשית כח, יב): "והנה סלם מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה", ומוכא בקהלות יעקב (ערו סלם ה'), אשר קו"ל בגימטריה סול"ם, הינו על-ידי הקול יכולים לקשר בין ארץ לשמים, כי כשאדם שומר על דבורו, אזי זוכה לפה קדוש, ויכול לפעל בשמים כל מה שצריך וכל מה שרוצה, פי מה שקשה לאדם לפעל בתפלתו וכו', על-ידי שמלכלך את הפלי שלו שהוא הפה, על-ידי-זה אינו יכול לפעל כלום, פי פיו נעשה ככלי שופכין, רחמנא לצלן, כי פה דובר נבלה וכו' נבול פה, לשון הרע ורכילות, שקרים וקללות וכו', רחמנא לצלן, על-ידי-זה מטמא את פיו, ונעשה ככלי שופכין וכו', ולכן אין תפלתו עולה למעלה, מה שאין כן כשאדם מקדש ומטהר את פיו, אז נעשה פיו כלי קדוש מאד. וזה אשר הפ"ה עולה כמספר צדיק, פי מי ששומר פיו, הוא בכלל צדיק, וצדיק מאן דנטיר ברית (זהר חלק א' נט:), ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יט): כפי שמקדש את דבורו, כמזכין זוכה לקדשת הברית, ומוכא בספר יצירה: ברית המעור מכוון נגד ברית הלשון, ולכן כשבר ישראל שומר על דבורו, בזה יודעים שהוא קדוש בקדשת הברית, וכן מפיו של אדם יכולים להפיר את כל האדם. ולכן אשרי מי ששומר על דבורו, וממעט בדבורו, בזה יזכה לכל טוב אמתי ונצחי. ולכן כל מה שאדם סובל, זה רק מחמת פיו, כמו שכתוב (משלי כא, כג): "שמר פיו ולשונו, שמר מצרות נפשו"; ולכן דיקא הדבור הוא היסוד שכל הקדשה של האדם תלויה בזה, ואשרי מי ששומר על דבורו, ואז אל רב טוב הצפון יזכה על-ידי-זה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֹזק וְאַמֶּץ מְאֹד לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה רְגִיל לְסַפֵּר סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת מִרְבֵּנוּ ו"ל לְכָל עוֹבֵר וְשָׁב, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִרְאֶה יְשׁוּעָה, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (חַי־מֹהְרָ"ן, סִימָן תעט): עַל-יְדֵי שְׁמִסְפָּרִין מַעֲשִׂוֹת מִצְדִּיקִים, וּמַגְדִּילִים וּמִפְּלִיאִים אוֹתָם, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתַּק הַדִּין וְנִמְשָׁךְ חֶסֶד. וְזֶהוּ "מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ" (תְּהִלִּים יח, נא), מֵאֵן מַלְכֵי רַבָּנָן (גִּטִּין סב), הֵינּוּ מֵה שְׁמִסְפָּר וּמַגְדִּיל הַנִּפְלְאוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ מַלְכִּים, עַל-יְדֵי-זֶה "וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ", שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמִי שְׁמַשִּׁיחַ וּמְסַפֵּר מִזֶּה. וְכֵן בְּשַׁעַר שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר אֵת הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מֹהְרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ט, הִנֵּה אֵיזָה יְהוּדֵי צָרִיךְ לִישׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי הִסְתַּבֵּךְ עִם הַמְּשַׁלָּה הַרוֹסִית וְכוּ', וְכִשְׁשָׁמַע אֵת הַדְּבָר מִרְבֵּנוּ ו"ל: עַל-יְדֵי שֶׁבַח הַצְּדִיקִים זוֹכֵה לְדְבָר הַנִּשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעוֹרֵר מְאֹד, וְהִתְחִיל לְסַפֵּר סְפוּרִים מִרְבֵּנוּ ו"ל לְכָל עוֹבֵר וְשָׁב, וְאַפְלוּ לְעוֹרְכֵי דֵינִים שְׁלוֹ וְכוּ', עַד שֶׁיֵּצֵא זַכָּאִי.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לִקְוֵי-מֹהְרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן רלד): עַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, זוֹכֵה לְטְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה; אֲשֶׁר בְּאַמְתַּת זֶה הָעֵקֶר אֲצֵל הָאָדָם, כִּי כָּל מֵה שֶׁיִּגְעַע וְטוֹרַח הָאָדָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּשִׁמִּירַת הָעֵינַיִם, הָאֲזֻנִּים, הַחֹטֵם וְהַפֶּה, הַכֹּל כְּדֵי שִׁיזְכֶּה שְׂיֵאִיר לוֹ מִחוּ בְּהָאָרֶה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד שִׁיזְכֶּה לְטְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי ו"ל (לִקְוֵי-מֹהְרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא), שֶׁיִּרְדַּע עָלָיו שֶׁפַּע אֱלֹקֵי עַד רִיחַ-הַקֹּדֶשׁ וְנִבְוָאָה, לְזֶה צָרִיךְ לְזַכֵּךְ אֵת הַמַּחְשְׁבָה לְגַמְרֵי, וְלֹא יִהְיֶה בְּדַעְתּוֹ כְּלוּם, רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִהְיֶה הַפֶּרֶשׁ אֲצֵלוֹ בֵּין בְּחִירָה לִידִיעָה וְכוּ', אֲלֵא יִדַע שֶׁהַכֹּל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לְזֶה צָרִיכִים קִדְשַׁת וְטְהָרַת הַמַּח וְלִנְקוּתוֹ לְגַמְרֵי, וְזֶה זוֹכִים, עַל-יְדֵי שְׁעוֹבָדִים עַל קִדְשַׁת וְטְהָרַת הָעֵינַיִם, הָאֲזֻנִּים, הַחֹטֵם וְהַפֶּה וְכוּ', אֲשֶׁר הֵם קְשׁוּרִים בַּמַּח, וְעַל-יְדֵי שְׁתַּמִּיד רַק מְסַפֵּר סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּמְדַבֵּר מִשְׁבָּחָם, הוּא מְקַצֵּר אֵת הַדֶּרֶךְ, וְזוֹכֵה לְקִדְשַׁת וְטְהָרַת הַמַּח לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת.

ובְּוֹדַי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׂבָעָה גְרוֹת לֹא לְטַמֵּא אוֹתָם.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק תָּמִיד בְּסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וּמִי יִתֵּן שֶׁתַּעֲזִיב בְּסִפּוּר "פְּעֻלַּת הַצְּדִיק", עַד שֶׁיִּהְיֶה שָׂגוּר עַל פִּיךָ בְּעַל־פֶּה, וְאִז טוֹב לָךְ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבְתֶךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֶנְיֵן חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב וְכו', רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (חֲזִי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שֵׁלֶט): אֵיךְ בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה לֵד, סִימָן כ"א) עַל פְּסוּק (יִחְזַקְאֵל לו, כ"ו): "וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב בְּשׂוֹר" — אֵל תִּקְרִי בְּשׂוֹר אֶלָּא בְּסוֹר, שֶׁיִּהְיֶה כָּל אֶחָד בּוֹסֵר בְּחֻלְקוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, לִב-בְּסוֹר אוֹתֵיזֵת בְּרֶסֶל"ב.

הֵינּוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל יֵשׁ לְאָדָם ל"ב הָאָב"ן, שֶׁהוּא אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ אֶת כָּאֵב הַזּוּלָּת, וְלֹא אֶכְפַּת לוֹ מִהַזּוּלָּת כָּלֵל, מֵה שְׂאִין כֵּן רַבֵּנוּ ז"ל שׁוֹבֵר אֶת לֵב הָאָבֶן שֶׁלָּנוּ, עַל-יְדֵי רַבּוּי הַתְּבוּדוֹת, עַד שֶׁזּוֹכִים לְלֵב בְּשׂוֹר, שֶׁאֶחָד מְרַגֵּישׁ אֶת כָּאֵב הַזּוּלָּת. וְלָכֵן כָּל זְמַן שְׂאִין אֶחָד מְרַגֵּישׁ אֶת הַזּוּלָּת, וּבִפְרָט שֶׁהוּלָךְ כְּנֶגְדּוֹ, וְגוֹרֵם מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת בְּתוֹךְ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה אֵינוֹ חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה הוּא צָרִיךְ עוֹד הַרְּבִיחַ לְצַעֵק לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂבָעִים קוֹלוֹת וְיֹתֵר מִכֵּן, אֲלֵפֵי פְעָמִים, שֶׁיִּטְהַר מִחוּ מִהַזְּבִל וְהַלְכָלוֹךְ וְהַצּוֹאָה שֶׁנִּכְנָסוּ בוֹ.

וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁחוֹלֵק אוֹ מְתוֹלֵצִץ מְסַפְּרִים קְדוּשִׁים הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא מְרַאֶה לְדַעַת, שֶׁיֵּשׁ לוֹ צוֹאָה וְטִנוּף וּמוֹתְרוֹת בְּמַחוּ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן

סא) על מאַמָּרס ז"ל (ערובין כא:): הַמְלַעִיג עַל דְּבָרֵי חֻכָּמִים, נְדוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת; מִי שֶׁמְלַעִיג עַל סְפָרִים קְדוּשִׁים, מְגַלֶּה שֵׁשׁ לוֹ מוֹתְרוֹת בְּמַחוֹ, וְעֵשְׂנִים סְרוּחִים מְסוּבָּבִים אוֹתוֹ.

וְלָכֵן לֹא דֵי שְׂאִינוֹ חֲסִיד בְּרִסְלָב, אֲלֵא מְרָאָה לְדַעַת, שֵׁשׁ לוֹ צוּאָה בְּמַחוֹ, וְלָכֵן כָּל אֱלוֹ חֲדָשִׁים מְקָרוֹב בָּאוּ, אֲשֶׁר מְדַבְּרִים עַל סְפָרִים הַמְגַלִּים אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּגְדֵלַת רַבְּנוֹ ז"ל, וּמְקַרְבִּים רַבְּבוֹת רַבְּבוֹת אֶל דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, לֹא דֵי שְׂאִינָם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, אֲלֵא גַם מְגַלִּים שֶׁהֵם בְּעָלֵי עֲבָרָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וַיֵּשׁ לָהֶם צוּאָה וְטַנּוּף בְּמַחֶם, וְהֵם אֵינָם נִקְיֵי הַדַּעַת שְׁבִירוֹשָׁלַיִם, אֲלֵא דַּעַתָּם מְלֵאָה צוּאָה וְטַנּוּף וּמוֹתְרוֹת, וְזֶה בְּרוּר לְמִי שֶׁיּוֹדֵעַ מַה קוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם וְכוּ' (וְאֵין כָּאֵן הַמְקוֹם לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה).

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, הַשְּׁקַעַת בְּתַלְמִידִים יָמִים וְשָׁנִים וְעֲזָבוּ אוֹתָךְ וְכוּ', אֵל תִּכְנַס בְּלַחֲץ וּבְשִׁבְרוֹן לֵב וְכוּ', כִּי לִי קוֹרָה כֶּף זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים, מוֹצֵיא אַנְשִׁים וְכוּ', בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים פְּגוּמִים עַד מְאֹד מֵהַבוֹץ שֶׁשָּׁקְעוּ בוֹ, וּמְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, וּמְתַיַּגֵּעַ וְטוֹרַח עִמָּהֶם, וְלִבְסוּף עוֹזְבִים אוֹתִי, וְעוֹד מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אָסוּר וְכוּ', מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעַבְרוֹם, חַתְּנָתִי אוֹתָם וְכוּ', עֲשִׂיתִי שְׁלוֹם-בֵּית אֲצִלָּם וְכוּ', וְלִבְסוּף לֹא דֵי שֶׁבָּרַחוּ מִמֶּנִּי, אֲלֵא עוֹד מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אָסוּר וְכוּ', אֵף שֶׁפּוֹאֵב, אֲבָל אֲנִי מִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְעוֹשֶׂה לְעֲצָמֵי חֶשְׁבוֹן — הָרִי הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ רַבִּי עֲקִיבָא יַגַּע וְטַרַח עַד שֶׁהִקִּים עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלֵף תַּלְמִידִים, וְלִבְסוּף כָּלָם מִתּוֹ מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה

(יבמות סב:), והוא לא התיאש כָּלֵל, אֶלֶּא אֲדַרְבֵּהּ, הַקִּים חֲמֹשֶׁה תְּלִמִידִים (בְּמִדְרָשׁ יֵשׁ גִּרְסָא שְׁבַעַה תְּלִמִידִים), שֶׁהֵם הָאִירוּ אַחֲרֵי-כֵן אֶת כָּל הַמְזוּרָח, שֶׁעַל יָדָם נִשְׁאַרְהַ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, כְּמוֹ: הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְרַבִּי מֵאִיר (בְּעַל הַגֵּס) וְכוּ', בְּנִדְאֵי הָיָה הוּא צָרִיךְ לְהִתְיַאֵשׁ, כָּל-כֵּן הִרְבֵּה תְּלִמִידִים הַקִּים וְיָגַע וְטָרַח עִמָּהֶם, וּלְבִסּוּף לֹא נִשְׁאַר לוֹ כְּלוּם, אָדָם אַחֵר הָיָה נִשְׁפָּר לְגַמְרֵי, אִךְ הוּא לֹא הִתְפַּעֵל כְּלָל, אֶלֶּא חָזַר וְהַקִּים תְּלִמִידִים חֲדָשִׁים, שֶׁמָּהֶם נִמְשְׁכָה הַתּוֹרָה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל.

מְסַפְּרִים עַל הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי הַחֲת"ם סוֹפֵר זי"ע, שֶׁהָיָה עָנּוּ מְאֹד, עִם כָּל זֹאת כּוֹתֵב בְּאַגְרַת אַחַת: "וְאֲנִי מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְכִשְׁגִּדְלִים בַּתּוֹרָה, וְרוֹאִים שֶׁאֲנִי עִם הָאֲרָץ, עוֹזְבִים אוֹתִי וְנֹעֲשִׂים בְּעֵצָמָם רַבָּנִים, וְאֲנִי לוֹקַח תְּלִמִידִים חֲדָשִׁים וְלוֹמֵד עִמָּהֶם"; הָרִי שֶׁלֶּךְ לְפָנָיִךְ, רַבְּנֵי הַחֲת"ם סוֹפֵר זי"ע, שֶׁגִּדְלָתוֹ אֵין לְהַעֲרִיךְ, עִם כָּל זֹאת כּוֹתֵב בְּרַב עֲנָנָה, שֶׁהוּא עִם הָאֲרָץ... וְעוֹזְבוּ אוֹתוֹ הַתְּלִמִידִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַקִּים תְּלִמִידִים חֲדָשִׁים בְּכָל פֶּעַם וְכוּ', וּמָה קָרָה לְבִסּוּף? שָׁמוּ נִשְׁאַר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וּסְפָרְיוֹ הַקְּדוּשִׁים נִתְקַדְּשׁוּ בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁרַבִּים וְכֵן שְׁלֵמִים לֹא יְכוּלִים לְזוּז מִבְּלִי לְעֵינַי וּלְהִתְעַמֵּק בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֲרוּךְ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין הַזְמַן בְּיַדִּי לְבוֹא בְּכַתוּבִים אֲרַכִּים אֵלֶיךָ, עִם

כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה רוֹאֶה שְׂאֵחַד רוֹדֵף אֶת אַחֵר, תִּבְרַח מִשָּׁם, כִּי צָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר בְּדַבְרִים אֵלָיו, כִּי (קִהְלֹת ג, טו): "וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ויקרא רבה, פְּרָשָׁה כז, סִימָן ה'): אֶפְלוּ צְדִיק רוֹדֵף אֶת הַרְשָׁע, רוֹדֵף אֶסוּר לְהִיּוֹת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְאֶסוּר לְהִתְלַבֵּשׁ בְּמִצְוֹת כְּאֵלָיו, הֵינּוּ שְׂזוּ מִצְוָה לְרֹדֵף אוֹתוֹ וְכוּ', אִין דְּבַר כְּזֶה כָּלֵל, כִּי כָּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'): הֵיִצֵּר הָרַע מִלְּבִישׁ עֲצָמוֹ בְּמִצְוֹת. וּמוֹהַר"ן ז"ל אָמַר: יֵשׁ שְׁנֵי דְבָרִים שְׂבָא הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁהוּא הֵיִצֵּר הָרַע, וּמִלְּבִישׁ עֲצָמוֹ בְּמִצְוָה כְּאֵלָיו זֶה מִצְוָה: א. לְהִיּוֹת שְׂבוּר וְכוּ', כִּי הָרִי כְּתִיב (תְּהִלִּים נא, יט): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְּכָה אֱלָקִים לֹא תִבְזֶה", וּבְאֻמַּת זֶה הִתְלַבְּשׁוּת הֵיִצֵּר הָרַע, כִּי הוּא רוֹצֵה לְהַפִּיל אוֹתְךָ בְּעֲצָבוֹת וּבְמָרָה שְׁחוּרָה וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וְאָדָם צָרִיף רַק לְעַבֵּד עַל שְׂמֻחָה, כִּי אִין אָדָם שְׂלֵא יִהְיֶה שְׂבוּר וְכוּ', וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְׂמֻחָה, שְׂזֵה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ אֵלָיו, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם שְׂנֵמְשֵׁף אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת מִחֻמַּת פִּגְעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכֵן מִחֻמַּת שְׂרֵבוֹ בְּאֵ מִיסוּד הָעֵפֶר (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפט). ב. הֵיִצֵּר הָרַע מִלְּבִישׁ עֲצָמוֹ בְּמִצְוֹת לְהַחְזִיק בְּמַחְלֶקֶת, וְלִרְדֹּף אֶת הַזּוֹלָת עַד חֲרָמָה, וְזֶה דְבָר הַכִּי גְרוּעַ [הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵה, שְׂאֲנִי לֹא הִתְחַלְתִּי עִם אִף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק הִתְגַּוְּנֵנִתִּי וְסוֹכְכַתִּי עַל עֲצָמִי, כִּי לֹלֵא זֹאת, לֹא הָיוּ עוֹזְבִים אוֹתִי, כִּי רַבּוּ מִשְׁעָרוֹת רֵאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חַנּוּם (תְּהִלִּים סט, ה), וְהַשׁוֹנְאִים שְׂלִי זֶה עַל לֹא דְבָר, רַק מִחֻמַּת קִנְאָה סְרוּחָה, כִּי נִדְמָה לָהֶם שְׂיֵשׁ לִי כֶסֶף וְכוּ', כְּבוֹד וְכוּ', שֵׁם טוֹב וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי רַק מִתְגַּוְּנֵן בְּעֲצָמִי, אִף, חַס וְשְׁלוֹם, שְׂאֲנִי אֶרְדֹּף אֶת (אַחֵרִים). עַל-כָּל-פְּנִים אִיף שֶׁהוּא, צָרִיכִים לְבָרַח מִמַּחְלֶקֶת כְּמוֹ שְׂבוּרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף (וּלְעוֹלָם בְּרַחֲתִי מִמַּחְלֶקֶת, אֲבָל מָה אֶעֱשֶׂה, שְׂהַמְחִלֶּקֶת רוֹדֶפֶת אַחֵרִי, בְּרַחֲתִי עַד יִבְנָאֵל, וְלֹא חִלְמֵתִי שְׂשָׁם דִּיקָא יִתְפֹּס אוֹתִי הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, יִמַּח שְׂמוֹ, שְׂרַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵה שְׂלֵא עֲשִׂיתִי שׁוֹם דְּבָר לְזֶה שְׂרוֹדֵף אוֹתִי, אֲלֵא מִהֲרַגַע שְׂנִכְנֹסֵתִי לְגוּר שָׁם, כְּבָר הַסֵּתֶפֶל בְּעֵין רַעָה, וְהִתְחִיל לְרֹדֵף אוֹתִי, וּמִהֲפֹף אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ כְּאֵלָיו אֲנִי הוּא הַרוֹדֵף וְכוּ', וְכִמְהָ פְּעָמִים רָצוּ לְהִגֵּן עַל כְּבוֹדִי וְכוּ', וְאֲנִי לֹא הִרְשִׁיתִי לְזֹאת, עִם כָּל זֹאת הוּא אֵינּוּ מִפְּסִיק

לְרַדֵּף אוֹתִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁגָם הַסּוּף שְׁלוֹ יִהְיֶה רַע וְמָר כְּמוֹ כָּל שׁוֹנְאֵי וְרוֹדְפֵי, שְׁמַתּוֹ לְבַסּוּף בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה).

עַל-כָּל-פְּנִיִּים אֵיךְ שֶׁהוּא אֲנִי מְזַהֵר אוֹתְךָ, הֵיכֵן שְׂיֵשׁ שְׁמִיךְ שֶׁל מַחְלָקָת, כְּבָר תִּבְרַח מִשָּׁם כְּמוֹ שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה, שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ אֶל מְתַנַּגְדִּי, וּבוֹרַח מֵהֶם כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ. עֲשִׂיתִי מִנֵּיִן בְּפָנָי עֲצָמִי וְכוּ', הֶעֱקַר לֹא לְרֵאוֹת אֶת פְּרָצוּפֵם הַטָּמֵא וְכוּ', כְּדִי שְׁלֹא נִצְטַרֵּף לְרִיב וְכוּ', אֲנִי בּוֹרַח מִמְּקוֹם שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵין רוֹצִים אוֹתִי וְכוּ', וְלִכֵּן גַּם אֶתָּה תַעֲשֶׂה כֵּן, רַק בְּרַח לָךְ אֲלֵיו יתְבַרֵּךְ, כִּי רַק שָׁם הוּא מְקוֹם בְּטוּחַ, וְאֵין עוֹד מְקוֹם טוֹב וְנֹעִים כְּמוֹ לִהְיוֹת רְגִיל לְבָרַח אֲלָיו יתְבַרֵּךְ בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְכֵן לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

מִפְּרָסֵם בְּעוֹלָם, שֶׁהָיוּ הַשָּׁנִי גִיָּסִים הַקְּדוּשִׁים בְּעֲלֵי "מִפְּרָשֵׁי הַיָּם": הַגָּאוֹן רַבִּי שְׂאוּל נְטַאנְזְהוֹן ז"ל, וְהַגָּאוֹן רַבִּי יַעֲקֹב אֶטְיִנְגֶּעֶר ז"ל, שְׁנֵיהֶם הָיוּ גְאוּנֵי עוֹלָם בְּעִיר וָאֵם בְּיִשְׂרָאֵל לְעַמְּבֶּעֶרְג, וְיֵהִי הַיּוֹם יֵצֵא אֶחָד לְחֻלַּק עֲלֵיהֶם, וְלִהְרֵאוֹת שְׁהֵם אֵינֶם יוֹדְעִים לְלַמֵּד, וְלֹא קָרַר דַּעְתּוֹ, עַד שֶׁהִדְפִּיס אֵיזֶה סֵפֶר נִגְדָם בְּשֵׁם: "דוֹבַר מִישְׁרִים", וְשָׁלַח סֵפֶר אֶחָד לְהַגָּאוֹן הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע, וְלֹא עָנָה לוֹ, וְהִלֵּךְ וְשָׁלַח עוֹד סֵפֶר, וְשׁוֹב לֹא עָנָהוּ, וְאָז שָׁלַח מִכְּתָב אַרְבֵּי לְהַגָּאוֹן הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע, מֵדוּעַ אֵינּוּ עוֹנֶה לוֹ עַל סִפְרָיו שֶׁשָּׁלַח אֲלָיו וְכוּ', וְאָז כָּתַב לוֹ הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע מִכְּתָב אַרְבֵּי מְאֹד, וְהִזְהִירוּ שְׂיִקַּח אֶת כָּל סִפְרָיו שֶׁהִדְפִּיס וְיִשְׂרָפֵם בְּאֵשׁ, וְהִדְגִּישׁ לֹא שְׂיִגְנוּ אוֹתָם, אֲלֹא יִשְׂרָפֵם, כִּי כְּנֻתָף אֵינָה לְשָׁמַיִם, כִּי אִם הִיְתָה לָךְ יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְאִם כְּנֻתָף הִיְתָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, הָרִי גַם אֶתָּה גֵר בְּעִיר לְעַמְּבֶּעֶרְג, תִּגַּשׁ אֲלֵיהֶם וּתְבַרֵּר לָהֶם מַה קָּשָׂה לָךְ עֲלֵיהֶם, וְאֲדַרְבֶּה הֵם אֲנֹשִׁי אֲמַת, אִם טָעוּ, הָיוּ הֵם בְּעֲצָמָם מוֹדִים שְׁטָעוּ, וְהָיוּ מְתַקְּנִים אֶת טְעוֹתֵיהֶם, וְאֲדַרְבֶּה הָיוּ מְדַפְּסִים דָּף, וּבְכָל מְקוֹם שְׁלֹא הָיוּ יְכוֹלִים לְתַרְץ עֲצָמָם, הָיוּ הֵם בְּעֲצָמָם מְדַפְּסִים שְׁטָעוּ וְכוּ', וְלֹא רַק שְׁלֹא עֲשִׂיתָ אֶת זֹאת, אֲלֹא תִכְף-וּמִיד הִדְפַּסְתָּ נִגְדָם סֵפֶר, בְּזֶה אֶתָּה מְגַלֶּה, שְׁאֵין כְּנֻתָף לְשָׁמַיִם, רַק הַקְּנָאָה וְהַתְּאָוָה וְהַכְּבוֹד בּוֹעֲרִים בָּךְ, וּבְזֶה אֶתָּה חָיָב בְּשָׁמַיִם, וְעוֹד הֶאָרִיךְ לוֹ בְּדַבְּרִים חֲרוּפִים, וְהֶאָדָם הַזֶּה לֹא הִפְסִיק, וְחִזַּר וְכָתַב מִכְּתָב לְהַגָּאוֹן הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע, לְהוֹכִיחַ לוֹ

אֲשֶׁר ט"ו קיא בַּנְחַל מַט

שהוא צודק, אֲזִי כָּתַב לוֹ הַחֵת"ס-סוֹפֵר זי"ע עוֹד מִכָּתַב חֲרִיף יוֹתֵר, שְׂרֹאָה שְׂאִין בְּנִנְתוֹ לְשָׁמַיִם, רַק לְקִנְטֵר וְכוּ', וְיוֹתֵר לֹא כָּתַב לוֹ וְלֹא דִבֵּר עִמוֹ.

רוֹאִים מְכַל זֶה, מִי שְׂמוֹצִיא סֵפֶר נֶגֶד אֶחָד, מִמֶּנּוּ צְרִיכִים לְבָרַח. הָרִי גְלוּי וְיָדוּעַ, שְׁזָה שְׂכַתְבֵּי נֶגְדִי, הוּא בְּעַל מַחְלָקַת מְפָרְסֵם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְאַחֲרֵי שְׁלֹא הִפְסִיק, וְהִדְפִּיס עָלַי כְּתָבוֹת מְלַכְלָכוֹת בְּכָל הַעֲתוֹנִים וְכוּ', וְכֵן כְּתָבוֹ עָלַי אַחֲרַיִם מֵהַ שְׂכַתְבוֹ, עַד שְׁלֹא הִתְחַלֵּתִי לְתֵת חֲזָרָה מִכָּה מְנָה אַחַת אִפְסִים וְכוּ', אֲזִי הִתְחִילוּ לְפַחַד וְלָרַעַד מִמֶּנִּי, כִּי רָאוּ שְׂאֲנִי יְכוֹל לְתֵת חֲזָרָה פִּי כְּמֵה. וּבְמִקּוֹם לְהִפְסִיק, הִתְחִילוּ לְהִתְרוֹצֵץ כְּאֵלוֹ אֲנִי הָרוֹדֵף וְהֵם הַנֶּרְדָּפִים, וְדָבַר זֶה בְּנִי-אָדָם קוֹנִים וְשׁוֹמְעִים, כִּי גְמִירֵי שְׁלִשׁוֹן הָרַע מִתְקַבְּלֵת וְכוּ', וּמֵאֲזִי בְּכָל פַּעַם שְׂיֹצְאִים נֶגְדִי בְּכוֹתְבַת גָּסָה וְכוּ', אֲנִי מְשַׁתִּיק אוֹתָם, וְרוֹעֲדִים מְאֹד (אֲבָל אֲנִי אֵף פַּעַם לֹא הִתְחַלֵּתִי לְהִתְקִיף אֶת אֵף אֶחָד וְכוּ', הַכֹּל שְׂקָר וְכִזָּב, הַזֹּאֵב מִתְעַטֵּף בְּעוֹר כֶּבֶשׂ לְהַצִּיל עַצְמוֹ וְכוּ'), וּבְזֶה פִּרְשֵׁתִי מֵהוּ הַלְשׁוֹן: "וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ הַנֶּרְדָּף", הִיָּה צְרִיף לְכַתֵּב: "וְהֶאֱלָקִים יִרְאֶה אֶת הַנֶּרְדָּף", הִיָּנוּ שְׂיִרְאֶה מִי רוֹדֵף אֶת מִי, וּמֵה זֶה הַלְשׁוֹן יִבְקֹשׁ? אֵלֶּא תְּמִיד הָרוֹדֵף צוֹעֵק: נֶרְדָּף אֲנִי ... וְלִכֵּן וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ — רַגַע, לְמָה רוֹדְפִים אוֹתְךָ? ... וְיִתְגַּלֶּה שְׂאֵתָה הוּא הָרוֹדֵף, וְאֵתָה מִתְחַפֵּשׂ כְּאֵלוֹ אֵתָה הַנֶּרְדָּף ... וְעַכְשָׁו תִּקְבַּל אֶת שְׁלִף.

וְלִכֵּן אֵתָה בְּרַח לְךָ מִמַּחְלָקַת וְכוּ', וְזָכַר כִּי אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵי אֶפְשֶׁר לְהִטְעוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק ראה לשמר על הבריאות שלך, ואל תהיה חכם בעיני עצמך. חכמינו הקדושים אמרו (כתבות ל): הכל בידי שמים חוץ מצינים ופחים, הינו כשהמזג האויר בחוץ הוא קר מאד, צריכים להתלבש בכגדים חמים, ולא ילך בחוץ בלי מעיל וכו', וכן כשחם מאד בחוץ והשמש זורחת מאד, צריכים לשמר לא ללכת תחת השמש הבוערת וכו', כדי שלא יתקרף, חס ושלום, במפת שמש, ולכן צריכים מאד לשמר על הבריאות — הן בשנה, לא לסגף עצמו, והן באכילה לא לסגף עצמו, ואין בזה עבודה כלל. ורבנו ז"ל הזהירו מאד על דבר זה, אפה מרגיש רעבון — לך לאכל, ובפרטיות אפה מרגיש סחרחרת וכו', ועיפות וכו' — לך לישן, אין זו עצה לסגף עצמו בשנה וכו', כי יסתובב כמו סוס, שגם כן ממעט בשנה... אבל יהיו לו מחין של סוס... צריכים לשמר על הבריאות, פשוטו כמשמעו, ואז נכון יהיה לבו בטוח, שלא יעזבנו השם יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קיב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! ראוי לנו לשמח מאד מאד, שאנחנו יודעים מרבי אמת כזה, מרבי גורא כזה, רק לבקש בכל יום, שהסמ"ד-מ"ם לא ירחק אותנו ממנו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ז'), שהסמ"ד-מ"ם אורב מאד מאד עליו, ולא רצה שנשמתו הקדושה תרד לזה העולם, ואמרו לו: הנשמה הזו מכרחת כבר

לְרַדַּת כִּי קָץ בָּא הַקָּץ, וְאַתָּה צָא וְתִמְצָא לְעֵצְמֶךָ עֵצָה וְכוּ', וְיִצְא וְיִמְצָא לְעֵצְמוֹ עֵצָה, וְהֵבִיא עִמּוֹ זֶקֶן וְצָחַק וְכוּ'.

וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁזֶּוּ הִיְתָה הָעֵצָה, שְׂיִצְחָקוּ מִדְּבַר רַבְּנוּ ז"ל. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, כִּי רַב רַבָּם שֶׁל הַמְּנִיעוֹת הוּא שְׂיִצְחָקוּ וְכוּ', וְצוֹחֲקִים מִכָּל דְּבַר רַבְּנוּ וְכוּ', וְהִפְלַ צְחוּק מִכְּאִיב וְכוּ'. וּבְאֵמַת אַחַר קִצַּת יְשׁוּב הַדַּעַת, מִי הוּא הַצּוֹחֵק וְכוּ', וּמֵה צְרִיכִים לְהִתְפַּעַל מִמֶּנּוּ, וּמֵהֶם וּמִכָּל הַמוֹנָם? ! רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מִפְּרֵטֵי הַחַיִּים, אִיךָ לְצֵאת מִהַבּוֹץ וּמִהַזֶּבֶל שֶׁנִּפְלוּ לְתוֹכוֹ וְכוּ', הוּא מוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַלְכְּלוּךְ וְכוּ', הוּא מְלַבֵּישׁ אוֹתָנוּ בְּלִבוּשִׁים נִפְלְאִים וְכוּ' שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוּת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְלִהְתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֲרִבִית, וְלַחֲטוֹף תְּצוֹת וְכוּ', וְלִהְתְּמִיד בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים, הִלְכָה וְקַבְּלָה וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר אֵל מֵה זֹכִים עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְעַכְשָׁו בְּשִׁבִיל אֵיזָה רִיק וּפּוֹחִז, שְׂיֵשׁ לוֹ קַבְּלָה מִהַסְּבָא שְׂאֲסוּר לְלַמַּד בְּסִפְרִים הָאֵלוֹ, הֵאֵם בְּשִׁבִיל זֶה כְּדָאי לְהִתְרַחֵק? !

וְלִצְעָרְנוּ הָרַב מַעֲשֵׂה סֶמ"ךְ-מ"ם הַצְּלִיחַ, אֲשֶׁר בְּאֵמַת כָּלֵם מִתְּרַחֲקִים, וְגַם אֵלוֹ שֶׁהִיוּ מִקְרָבִים, לְבִסוּף הַסֶּמ"ךְ-מ"ם מְקַרְר אוֹתָם מִרַבְּנוּ ז"ל, וְנִדְמָה לָהֶם כְּאֵלוֹ הֵם כְּבָר מִקְרָבִים, וּבְאֵמַת הַהִתְקַרְבוּת אֵל הַצְּדִיק הָאֵמַת צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, כְּמוֹבָא (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שֶׁבְּכָל פַּעַם שָׁבָא אֵל הַצְּדִיק, צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּהִתְקַרְבוּת חֲדָשָׁה כְּאֵלוֹ עוֹד אֵף פַּעַם לֹא הִתְקַרַּב, וְזוֹ נִקְרָאת הַהִתְקַרְבוּת, וְכֵן אֵלָיו יִתְבַּרְךְ צְרִיכִים לְבוֹא בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, לְחַדֵּשׁ עֵצְמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל רִגַע וְרִגַע מִחֲדָשׁ מִמָּשׁ, כְּאֵלוֹ אֵף פַּעַם לֹא בָא.

וְזֶה סוּדוֹ הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רמז): חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה, כִּי הֵבִיא אֶת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּחַדְּשׁוֹת בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְלִכֵּן מֵה צְרִיכִים לְהִתְפַּעַל מֵאֵלוֹ שׁוֹטִים שְׂצוֹחֲקִים? ! אִפְלוֹ שְׂיֵשׁ לָהֶם קַבְּלָה מִהַסְּבָא וְכוּ', עַם

כל זאת אֲנַחֲנוּ רואים, שֶׁהַסֵּמֶן־מ"ם ימח שָׁמוּ, עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, שְׁאֵפְלוּ אֶחָד שְׁזָכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב פֶּעַם וְכוּ', וְקָבַל מֵה שְׁקִיבֵל, עַם כָּל זֹאת מִחֲמַת גִּדְּל פְּחָה שֶׁל הַבְּחִירָה, אָדָם יְכוּל לְהִיּוֹת מְקַרֵּב יָמִים וְשָׁנִים, וְלִהְיוֹת מְסוּר לְגַמְרֵי בָּלָב וְנִפְשׁ וְכוּ', וּלְבִסוּף מִתְהַפֵּף מִהַפּוּף אֶל הַהַפּוּף, וְנִעֲשֶׂה חוֹלֵק, וְגַם הוּא כָּבֵר מִתְלוֹצֵץ וְכוּ'. וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבֵּה רַחֲמִים מְרַבִּים, שְׁיִזְכֶּה לְהִשְׁאֵר אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן מִמֶּשׁ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, כְּשֶׁזָּכִיתִי לְהִתְוַדַּע מִרְבֵּנוּ ו'ל עוֹד בְּהִיּוֹתִי בְּגִיל צָעִיר, כְּכֹר אֲז הִתְחַלֵּיתִי לְבַקֵּשׁ (תְּהִלִּים כו, ד): "שְׁבִיתִי בְּבֵית ה' כָּל יָמֵי חַיֵּי", שְׁבִיתִי בְּעֲצָמוֹ יִהְיֶה בֵּית הַשֵּׁם, וְתִהְיֶה לְאֵל, בֵּן נִתְקַיֵּם, שְׁבִיבָל מְקוֹם מְגוּרֵי עֲשִׂיתִי מִבֵּיתִי בֵּית לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בֵּית לְהַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שְׁדִיקָא בְּתוֹךְ בֵּיתִי יִהְיֶה בֵּית-מְדֻרָשׁ עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו'ל, לֹא רַק שְׁאֵזְכָה לְהִשְׁאֵר אֶצְלוֹ, אֲלָא עוֹד אֲגַלֶּה אֶת דַּעְתּוֹ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. אֲשַׁרֵּי מִי שְׁיִפְתַּח בְּבֵיתוֹ בֵּית-הַמְדֻרָשׁ עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו'ל, וְיַעֲשֶׂה וְיִבְנֶה "הֵיכַל-הַקְדוֹשׁ", הַמּוֹבָא בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן נ"ט, שֶׁהַצַּדִּיק בּוֹנֶה "הֵיכַל-הַקְדוֹשׁ".

הַדּוֹרָשׁ שְׁלוֹמֵךְ וְטוֹבְתֵךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

רַבֵּנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק ב', סִימָן מה), שֶׁהַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת שְׁבֵת, שֶׁהוּא הַנִּקְדָּה פְּנִימִית, וְשְׁבֵת הִיא בְּחִינַת עֲגוּלִים, וְיֵשׁ לוֹמֵר בְּפִשְׁטוֹת עַל-פִּי מְאָמְרָם ו'ל (גִּטִּין עז): חַד בְּשַׁבָּא, וְתָרִי וְתִלְתָּא בְּתַר שַׁבְּתָא, אַרְבַּעַה וְחֲמִשָּׁא וּמְעַלֵּי שַׁבְּתָא קָמִי שַׁבְּתָא, הֵינּוּ הַשְּׁבֵת הִיא נִקְדָּה הָאֲמֻצָּעִית שֶׁל שְׁשַׁת יָמֵי הַחַל, מִיּוֹם רְבִיעֵי חֲמִישִׁי

וְשֵׁשִׁי הֵם נִקְרָאִים קִדְּם הַשַּׁבָּת, כִּי בָהֶם מֵתְחִיל לְהָאִיר הַנֶּפֶשׁ, הַרוּחַ וְהַנְּשֵׁמָה שֶׁל שַׁבָּת, וּמִיּוֹם רֵאשׁוֹן שְׁנֵי וּשְׁלִישֵׁי הֵם נִקְרָאִים אַחַר הַשַּׁבָּת, שֶׁבָּהֶם מִסְתַּלְקִים הַנְּשֵׁמָה, הַרוּחַ וְהַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַשַּׁבָּת. נִמְצָא, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּוָּבב סָבִיב הַשַּׁבָּת, כְּמו־כֵן הַצַּדִּיק שֶׁנִּקְרָא שַׁבָּת, הַכֹּל צָרִיךְ לְהִסְתַּוָּבב סָבִיבוֹ תָּמִיד, רַק לְחֹשֶׁב וּלְדַבֵּר מִהַצַּדִּיק, וְלַעֲשׂוֹת לְהַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַפְּצַת אֹרוֹ, שֶׁהֵם סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים. וְלָכֵן כְּמוֹ שַׁבָּת, שֶׁהִיא בְּאִמְצַע שְׁלֹשָׁה יָמִים קִדְּם הַשַּׁבָּת, וּשְׁלֹשָׁה יָמִים אַחַר הַשַּׁבָּת, וּבְכָל יוֹם צָרִיכִים לְחֹשֶׁב רַק מִהַשַּׁבָּת, כְּמו־כֵן הַצַּדִּיק צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאִמְצַעוֹ שֶׁל הָאָדָם, תָּמִיד לְחֹשֶׁב וּלְדַבֵּר מִהַצַּדִּיק, וְלַעֲשׂוֹת לְמַעַנּוֹ, הֵינּוּ לְהַפְּיץ אֹרוֹ בַּפְּעַל לְאַחֲרִים.

וְרֵאשִׁית בְּסִפְרֵי "פְּנִיִם יְפוֹת" (פְּרֻשַׁת שְׁלַח), שֶׁפָּרַשׁ אֶת מַאֲמָרְם וְ"ל (שַׁבָּת קִיח): אֵלוֹ שֶׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, מִיַּד הָיוּ נִגְאָלִים, דִּהְיָנוּ שֶׁכָּל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ יִהְיֶה מְקַדָּשׁ מִשַּׁבָּת שֶׁלִּפְנֵינוּ וְשֶׁלְאַחֲרֵינוּ, עַיִן שֶׁם [וּכְמו־כֵן פָּרַשׁ הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבְּנוֹ חַיִּים מִטְּשַׁעֲרֵנָא בִּיטָשׁ בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ: "סִדְּוֵרוֹ שֶׁל שַׁבָּת"], הֵינּוּ אִם אָדָם שֶׁם אֶת הַשַּׁבָּת בְּתוֹךְ יוֹמוֹ, בְּכָל יוֹם הוּא מִמְשִׁיךְ שֶׁם קִדְּשַׁת שַׁבָּת, הָרִי זֶה כָּל הַיָּמִים שְׁלוֹ נַעֲשִׂים יָמִים רוֹחֲנִיִּים, וּלְפִי דְבָרֵי רַבְּנוֹ וְ"ל, שֶׁהַצַּדִּיק הוּא שַׁבָּת, לְכֵן בְּכָל יוֹם צָרִיכִים לְהִכְנִיס בּוֹ אֶת הַצַּדִּיק, וְהַכֹּל יֵהָא סוֹבֵב סָבִיב הַצַּדִּיק.

וּבְאִמְתָּ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלֻקוּט יִתְרוֹ, רָמֵז רַצְה): "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ", זְכוֹר מִלְּפָנֵינוּ וְשִׁמּוֹר מִלְאַחֲרֵינוּ, וְהַכֹּל בְּאִפְּן הַזֶּה, שֶׁקִּדְּשׁ שַׁבָּת יֵשׁ שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְאַחַר שַׁבָּת יֵשׁ שְׁלֹשָׁה יָמִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶל קִדְּשַׁת שַׁבָּת, שֶׁהִיא שְׂמָא דְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא וְתַתָּא, וְרַק חוֹשֵׁב מְמַנּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁפְּעוּלָם, וְאֵין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק שַׁבָּת, שֶׁהִיא עֵינֵינוּ יִתְבָּרַךְ, כְּבִיכּוֹל, שֶׁצּוּפָה וּמִבֵּיט עֲלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוֹ וְ"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁהַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת הַיְפִי וְהַפָּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְהוּא הַמְּשִׁיךְ אֶת הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁבָּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת רְאִיָּה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (שְׁמוֹת טז, כט): "רְאוּ כִי הִנֵּי"ה נִתֵּן לָכֶם הַשַּׁבָּת"; כִּי שַׁבָּת הִיא, כְּבִיכּוֹל,

עיניו יתברך, שעל ידה נמשך השפע לכל ימות השבוע, וזה שבת — שתי תבות: ש' בת, תלת גוננין דעינין, שלשה צבעים יש לעין וכת עין, זה אישון העין, שזה ש' ב"ת (תקוני-זהר, דף קכו:). נמצא, שפככול הקדוש-ברוך-הוא ושבת והצדיק הם דבר אחד.

נא ונא לא להתפעל משום בריה שבעולם, רק לעשות כל מה שביכולתך להיות דבוק בו יתברך, ולא לחשב משום דבר, רק להיות בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא, ולהאמין באמונה פשוטה בו יתברך, שהכל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, העקר לחשב טוב, ואז יהיה טוב, כי הכל תלוי כפי קדשת וטהרת המחשבה, אשר בשביל זה נוסעים אל צדיקים, שגזקה שיטתהו לנו את מחשבותינו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריא), כי כלא במחשבה איתברירו (זהר חלק ב', ונד:); הכל תלוי כפי המחשבה, כשהיא דבוקה בו יתברך, על-ידי-זה הפל יסתדר על הצד הכי טוב. רק אל תדאג, כי בודאי לא יעזב אותך השם יתברך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ו קיד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך, שלקראת שנה זו ראש השנה תש"ן, נפתח הגבול, ואפשר לנסע אל הציון הקדוש, וכבר נסעו קבוצ גדול לראש השנה, אנוחנו היינו ביבנאל על ראש השנה, אבל אני מקנה, שבעזרתו יתברך (יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים), משנה הבאה עלינו לטובה, שנת תשנ"א, כבר נסע אל ציון רבנו ז"ל כל ימי חיינו, ונעשה התעוררות גדולה בכל העולם לנסע לראש השנה לרבנו ז"ל בעיר אומן, אשר רק שם הקבוצ הקדוש שלנו, ואין לאף

אָחַד דַּעוֹת לומר אַחֲרַת מַמּוֹהֲרַנְתָּ ו"ל, אָשֶׁר רַק הוּא הֵבִין אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהָיָה חֲפֵץ מְאֹד מְאֹד שְׁנוּזְכָּה לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְזֶה שֶׁיָּדָּ לְכָל הַדּוֹרוֹת, הֵן אֵמֶת שֵׁישׁ אֲנָשִׁים שֵׁישׁ אֲלֵהֶם מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת לְבוֹא וְכוּ', וְלָכֵן אָסוּר לְהִשָּׁבֵר אוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת מְנַיִן בְּעִירוֹ, וְלִקְבֹּץ עוֹד עֲשָׂרָה מְאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת קְבוּצָה, כִּי כָּךְ אָמַר מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל, שֶׁכָּכֵל מְקוֹם שְׂמִתְקַבְּצִים עֲשָׂרָה מְאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ, רְאוּי לְנִסְעַ מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְלִתְחַבֵּב רֹאשׁוֹ שָׁם, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל. אָבֵל צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהָעֵקֶר הוּא אוֹמֵן, וְאִם לֹא יְכוּלִים מְאִיזוֹ סְבָה שֶׁתְּהִיָּה, יַעֲשֶׂה קְבוּצָה בְּעִירוֹ, וְאֵין לַעֲשׂוֹת עֵקֶר מְקַבּוּץ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם אוֹ שֶׁל מְרוֹן וְכוּ', כְּכֹר נִגְמָרָה הַמַּחְלָקֶת בְּזֶה, וּמַעֲמָה רַק אוֹמֵן, וְלֹא לְהִתְנַכַּח עִם אֵף אָחַד.

וְאִם אָחַד אֵינּוּ יְכוּל מִפְּנֵי אִיזוֹ מְנִיעָה, יֹאמֶר בְּפֹה מְלֹא: הָעֵקֶר הוּא אוֹמֵן, אָבֵל אֲנִי אֵינִי יְכוּל מְאִיזוֹ סְבָה לְנִסְעַ לְאוֹמֵן... וַיֵּשׁ כְּכֹר כְּאֵלוֹ, שֶׁנִּקְרָאִים מְנַהֲיָגִים, שְׂאוּמְרִים לֹא לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְלָכֵן צְרִיכִים לְזָכֵר מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרַן, חֵלֶק א', סִימָן סא), שֵׁישׁ שֶׁנִּקְרָאִים מְנַהֲיָגִים, שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אֲחֵרִים?! וְהָעֵקֶר צְרִיכִים לְשָׁמֵר לֹא לְתַת לָהֶם שׁוּם כַּח וְכוּ', וְאֵי בְּטוֹחַ שְׁעוֹד יְקוּמוּ מִבֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ מְנַהֲיָגִים כְּאֵלוֹ, שֶׁאֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם וְכוּ', וַיִּצְאוּ נִגְדַּ הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֵף צְרִיכִים לְזָכֵר הַיֵּטֵב מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהַמּוֹתְרוֹת עָלוּ לָהֶם בְּרֹאשׁוֹם, וְהָעֲשָׂנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים אוֹתָם, וְרֹאשָׁם מְלֹא צוּאָה וְטִנוּף וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר נִגְדַּ הַקְּבוּצָה שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, סִימָן שֶׁהוּא מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, כִּי דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל חַיִּים וְקַיָּמִים עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת!

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְהַכְּנִס בְּכּוֹפְחִים, רַק לְהִתְמַיֵד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִבֵּל יַחֲסוּר לָךְ יוֹם מְבִלִי לְמוּד מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ, זֶהר וְהַתְּקוּנִים, וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל רְאוּי שְׁיִהְיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּיךָ, וְעַל כָּלֵם לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלִחָן עָרוּף, כִּי עַל לְמוּד פּוֹסְקִים הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְּמוּדִים. וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁרְאוּי

לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דַּיִן חֲדָשׁ בְּשִׁלְחַן עָרוּף, וַיְהִיָּה חֲזַק בְּזֶה, וְכֵן לְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנו, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּזֶה שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה מְדַבֵּיק אֶת נִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַשְּׁעַר לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד) בְּסוּד (תהלים קט, ד): "וַאֲנִי תַפְלָה", שְׁתַּפְּלָה הִיא הַפְּתַח לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה, לְהֶאֱמִין שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּכְשֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ וּמֶאֱמִין, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹקֵד עַל שְׁפָתָיו, וְהוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, אֲזִי הוּא תָּמִיד יְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֲחֹז בְּזֶה! הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ט"ו קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהַתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁהֵרֵב הַחֲסִיד הַיְשִׁישׁ ר' אַבְרָהָם שְׁטַעַרְיִנְהָרֵץ ז"ל, כְּשֶׁהָיָה כֹּבֵר לְמַעְלָה מִגִּיל שְׁמוֹנִים, הָיָה בָּא בְּכָל יוֹם לְבֵית-הַמְדָּרֵשׁ לְלַמֵּד בְּהַתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְדָרְכוּ הִיָּתָה מַעוֹלָם לְקוּם בְּחִצּוֹת, וְלוֹמַר סֵדֶר תְּקוּן חִצּוֹת, וְהִיָּתָה לוֹ חֲבֵרוֹתָא וְלָמְדוּ בְּיַחַד עַד תַּפְּלַת וְתִיקִין, וְאַחַר הַתַּפְּלָה הֵלֵךְ לְבֵיתוֹ לְאָכֵל, וּכְשֶׁגָּמַר הֵלֵךְ שׁוֹב לְבֵית-הַמְדָּרֵשׁ, וְהָיוּ לוֹ כַּמָּה חֲבֵרוֹתוֹת, וּכְשֶׁהִגִּיעַ לְבֵית-הַמְדָּרֵשׁ עָמַד בְּפֶתַח הַדְּלָת, וְשָׁם יָדוּ עַל הַמְּזוּזָה, וְאָמַר: אָה אֲ גִייעַר טָאג, אָה יוֹם חֲדָשׁ, כָּל-כֶּף זָכָה לְהַתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, וְלָמַד רַב הַיּוֹם בְּבֵית-הַמְדָּרֵשׁ, עַד מִנְחָה וּמַעֲרִיב, וְהֵלֵךְ לְבֵיתוֹ לְאָכֵל וְלִישׁוֹן, וְכֵן הָיָה סוֹבֵב חֲלִילָה כָּל יוֹם מִחֲדָשׁ, אִף שֶׁהָיָה כֹּבֵר בֵּין שְׁמוֹנִים, הָיָה מְלֵא הַתְחַדְּשׁוֹת [כֶּף סִפּוֹר לִי אֶחָד שְׂרָאָה אוֹתוֹ לְהַתְנַהֵּג כֶּף יוֹם אַחַר יוֹם, שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ וְכוּ', בְּלִי לְאוֹת כָּלֵל]. וְזֶהוּ חֲדוּשׁ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אָדָם כֹּבֵר מִתְגַּעַע, וּבִכְפֻרְטִיּוֹת

בְּשִׁמְתִּבְגֵּר, וַיֵּשׁ לוֹ חֲלֻשָׁה וְכוּ', מִפְּנֵי זִקְנָה הוּא מִתְרַשֵּׁל, וְעֲצָלוּת
 וְכַבֵּדוֹת גְּדוּלָּה נּוֹפְלֹת עָלָיו, וְכֹאֵן הוּא עֹשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם
 כְּמוֹ בְּחֹר צָעִיר מִמֶּשׁ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַעֲקָר לֹא לְהַכְנִס בְּיָאוֹשׁ וּבְזִקְנָה דִּסְטָרָא אַחְרָא, שְׁעַל זֶה הַקְּפִיד
 רַבְּנּוּ ז"ל מְאֹד (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֵל תִּסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל,
 וְאֵז תִּצְלִיחַ. וְרַבְּנּוּ ז"ל סִפֵּר (סְפֹרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג, מִיּוֹם ב'), שֶׁהַחֲרָשׁ
 לֹא שָׁמַע אֶת הַחֲסְרוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִכְּן חֵי חַיִּים טוֹבִים.
 רוּאִים בְּנֵי-אָדָם תָּמִיד סִקְרָנִיִּים לִידַע מַה קוֹרֶה אֶצֶל אַחֲרִים וְכוּ',
 אֲזִי הֵם תָּמִיד שְׂבוּרִים לְמַה לֹּא מְסַפְּרִים לָהֶם מַה שְּׂאֲחֲרִים אוֹמְרִים
 וְכוּ', אוּ מַה קוֹרֶה בְּחוּץ וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
 כִּבְר לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם דְּבָר, הוּא אֵינּוּ רוֹצֵה לְחַשֵּׁב מֵאֵף אֶחָד
 בְּעוֹלָם, וְלֹא מְעַנֵּן אוֹתוֹ אֵף אֶחָד, דִּיקָא אָדָם כְּזֶה חֵי חַיִּים טוֹבִים,
 וְהוּא הֵכִי מְאֲשֶׁר, וּמִבְּלָה יָמָיו וְלִילוֹתָיו בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, מַה שֶּׁהוּא
 צָרִיף לְדַעַת — בָּאִים לוֹמַר לוֹ, וּמַה שְּׂלֵא אוֹמְרִים — אֵינּוּ מְעַנֵּן
 אוֹתוֹ, כָּל כָּלוֹ דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְגַּל עֲצָמָה לֹא לְהִיּוֹת דְּבוּק יוֹתֵר מִדִּי אֵל שׁוֹם דְּבָר גְּשָׁמִי
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ', וְאֶפְלוּ אֵל בֶּן אָדָם לֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף
 קְשׁוּרִים וְכוּ', כִּי אֵז לֹא יִהְיֶה לָּהּ אֲכַזְבוֹת וְכוּ'. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר
 (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נט), שְׂאֶפְלוּ עִם יְלָדִים, בְּרִיא מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת כְּרוּף
 אַחֲרֵיהֶם יוֹתֵר מִדִּי וְכוּ', וְאֵז דִּיקָא תַּהֲיֶה טוֹבָה לְשִׁנְיָהֶם. בְּרַגַּע
 שְׂאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמְצִיר בְּדַעַתוֹ שְׂאֵין שׁוֹם אָדָם יְכוּל לַעֲשׂוֹת

לוֹ כְּלוּם בַּלְעָדֵי רְצוּנוֹ יִתְבַּרֵךְ, אָדָם זֶה זוֹכֵה לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנִעְיָמִים, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ לוֹ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי.

לְכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּתְחִיל לְחִיּוֹת אֶת הַחַיִּים שְׁלֶךְ, וְאֵל תִּבְלֶבֶל עֲצָמָךְ כָּלֵל מִשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, מִי שְׂצָרִיךְ אוֹתָךְ הוּא יָבוֹא אֵלֶיךָ, וְאַתָּה תִּקְרָבוּ, כִּי לֹא בַחֲנָם בָּא אֵלֶיךָ, כִּי רַק אַתָּה יָכוֹל לַעְזוֹר לוֹ, וְהוּא מִשְׁרָשׁ נִשְׁמָתְךָ וְכוּ', וְאִם אַחַד אֵינּוּ בָּא, מִסְתַּמָּא אֵין לוֹ שְׂיִכּוֹת אֵלֶיךָ, וְלָכֵן אֵל תִּשְׁבֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כְּפִי שְׂאֲנִי רוֹאָה אַתָּה חוֹשֵׁשׁ כָּל-כָּף, עַל-כֵּן אֵל תִּכְנֹס בְּדָבָר זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזוֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא זְרוּג טוֹב הַמִּתְאִים לְךָ.

לַעֲת עֲתָה רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל יוֹם לְלַמֵּד דָּף הַיּוֹמִי, וַיֵּשׁ תִּהְלֶה לְאֵל, בְּהִרְבֵּה בְּתֵי כְּנִסְיּוֹת, שְׁלוּמֵדִים שָׁם שְׁעוֹר דָּף הַיּוֹמִי, כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר לְךָ, שְׂאֵתָה לֹא לוֹמֵד גְּמָרָא, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה, וְעוֹד מְעַט נִהְיֶה כְּבָר שָׁם וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי בְּגְמָרָא, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַצְטַרֵּף לְאִיזָה שְׁעוֹר. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז' מִהַזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ): "כָּל זְמַן שֶׁהַדָּף מִגֵּן עֲלֶיךָ, אֵין לְךָ לְהַתְיָרָא וְלְהַתְפַּחַד כָּלֵל", וַיֵּשׁ לְרַמּוֹז, שְׁזֵה סוֹכֵב עַל הַדָּף הַיּוֹמִי, כָּל זְמַן שֶׁהוּא חֲזַק לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֵין לוֹ מָה לְהַתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי גְמַר"א — רְאֵשִׁי תְבוֹת הָאֲרַבְעָה מְלֶאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם: גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, ר'פָּאֵל, אִוְרִיָּאֵל; כִּי מִי

אֲשֶׁר ט"ו קיח בַּנְחָל נט

שְׁחָזַק בְּלִמּוּד גְּמָרָא, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֲרַבְעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּת זִוְגָךְ הָאֲמֵתִית וְתִתְחַתֵּן.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְבִדָּק אֶת כָּל הַמְזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ וְכֵן בְּחֲנוּת, וְתִבְדֵּק הַיֵּטֵב אִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלֵת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאוּי לְךָ לְשִׁמַּח מְאֹד עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּתֵּן לְךָ אִשָּׁה. וּמָה גַם שְׂזָכָה אוֹתְךָ עִם בֵּת נְחֻמְדָּה, שְׁאֲחֵרִים הָיוּ מְשֻׁלְּמִים עַל זֶה מְלִיוֹנִים, וְלֹא זוֹכִים לָזֶה, אֲשֶׁר אָתָּה כֵּן זָכִיתָ. עַל-כֵּן רְאוּי לְךָ לְשִׁמַּח מְאֹד, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה שְׁאֲשַׁתְּךָ תִּדְּלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ אֲרַבְעָה גֵּרוֹת, וְלֵהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֵשׁ בְּעֵת הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת כָּל מָה שֶׁהִיא צָרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁאֲשָׂה מִבְּקִשְׁתָּ בְּעֵת הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְתִהְיֶה שְׁמִיחַ כָּל הַשַּׁבָּת, וְתִרְבֶּה בְּמַעֲדוֹנִים בְּשַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִם אֶפְשָׁר לְאַרְח אוֹרְחִים בְּבֵיתְךָ מֵאֲנָשִׁי מְשַׁפְּחָתְךָ בְּשַׁבַּת — מָה טוֹב וּמָה נְעִים. וְהַעֲקֹר שְׁתִּרְאָה,

שְׂיִהְיֶה בְּשַׁבָּת רַק שְׂמֵחָה בְּבֵיתְךָ, וּבְזִכּוֹת שְׂמִירַת שַׁבָּת תִּזְכֶּה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוּלָּה, כִּי הַשַּׁבָּת מְעַשְׂרֶת (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי, פָּרָשָׁה מו).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתֵּצֵא מִכָּל הַחַוּבוֹת וְיִרְחַב לְךָ, וְיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר ...
גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה, שְׁנִפְלֵת בְּפִח יְקוּשׁ בְּזֶה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין לְךָ דְבַר הַעוֹמֵד בְּפָנַי הַתְּשׁוּבָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וּמְחַכֵּה לְאָדָם שֶׁיִּחְזֹר בְּתְשׁוּבָה, וְתַכְף-וּמְיָד
כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה
הִיא — שֶׁיִּרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ,
הֵינּוּ שְׂלִיף לְמַקּוֹם פְּנוּי, שֶׁאֵין שָׁם בְּנִי-אָדָם, וַיְדַבֵּר וַיְשִׁיחַ אֶת כָּל
אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל
מֵה שֶׁמַּעִיק לוֹ, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי דְּבוּרִים שֶׁיִּרְבֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּמִשְׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, יִזְכֶּה לְהַזְדַּכָּךְ, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים.

נָא וְנָא רְאֵה לְבָרַח מֵהַחֲבָרִים רְעִים שֶׁחֲטָאָתָּ עִמָּהֶם, וְזוֹ הַתְּחִלָּה
הַתְּשׁוּבָה — לְבָרַח מֵהֶם כְּמוֹ שְׂבוּרְחִים מֵאֵשׁ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁזֶּהוּ
דְבַר שֶׁאֵינּוּ נוֹרְמָאֵלִי לְחַיּוֹת עִם גְּבָרִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְזֶה נִגְדֵּי הַטְּבַע

שֶׁהַטְּבִיעַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲוֹן הַזֶּה הוּא עֲוֹן חַמּוּר מְאֹד מְאֹד. עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂאִין לְךָ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנַי הַתְּשׁוּבָה.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת חַק וְלֹא יַעֲבֹר.

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁגָלָה רַבָּנוּ ז"ל בְּשִׁבְלֵי תַקּוּן הַבְּרִית, וְהֵם: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּכָל יוֹם לְאִמְרָם, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחַם לְתַקֵּן אֶת כָּל מִינֵי פְגָמֵי-הַבְּרִית, וְתִכְרַף-וּמְיָד כְּשִׂיאֵמָרָם אֵין לוֹ מֶה לְדַאֵג כָּלָל, הָעֶקֶר לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מִכָּאן וְלִהְבֵּא לֹא לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר אֶת הַדְּבָרִים הַמְּגַנִּים הָאֵלֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִשְׁמִירַת שַׁבַּת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, אֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קִיח:): אַל תִּקְרִי מַחְלָלוֹ, אֲלֵא מַחוּל לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלֶיךָ לְזַכֵּר אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה, שְׂאֵף פַּעַם לֹא בּוֹכִים עַל חֶלֶב שְׁפוּף... מֶה דְּהוּי הוּי, אַל תִּצְטַעְרֵי עַל מֶה שְׁעָבַר, הָעֶקֶר תִּתְחִילִי לְחִיוֹת עִם הַהוּה, עֲכָשׁוּ אֶת גְּרָה בְּמִקּוֹם הַזֶּה, רְאִי לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמֶךָ וְאֶת בַּעֲלֶךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיוֹת רַק שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, כִּי יֵשׁ טֹבַע שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, שֶׁהֵם אֵף פַּעַם אֵינָם מְרָצִים, אִם הֵם בְּעִיר, הֵם רוֹצִים לְנַסֵּעַ לְגוֹר בְּכַפָּר, וְאִם הֵם בְּכַפָּר, הֵם רוֹצִים

לְנִסְעַ לְגֹר בְּעִיר וְכוּ', וְכֵן מְמוֹשֵׁב לְמוֹשֵׁב, וּמִי־שׁוֹב לְיִשׁוּב, וּמִעִיר לְעִיר וְכוּ' וְכוּ', וְאִינֶם מוֹצְאִים אֶת מְקוֹמָם. וְיָכוֹל לִהְיוֹת שְׂאֵת אַחַת מֵהֶם... וְעַל-כֵּן רָאִי לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וּמֵאַחַר שְׂסַבֵּב הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵת גְּרָה פֹה, רָאִי לִהְיוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וּתְשֻׁמְחִי אֶת בְּעֻלְךָ וּתְכַבְּדִי אוֹתוֹ מְאֹד, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (עֵין תְּנֵא דְבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הַמְּכַבֶּדֶת אֶת בְּעֻלָּהּ.

רָאִי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצְּרוֹת וְהַמְתַּחֲמִים בְּבֵית הֵן כְּשֵׁאִין לְאָדָם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רָאִי לְהַדְלִיק לְכַבֹּד שְׁבֵת-קִדְשׁ אַרְבָּעָה גֵּרוֹת, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׂמֵן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׂמִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּהְיִי עֲסוּקָה בְּאִיזָה עֵסֶק, שְׂלֵא תַחֲשָׁבִי כֹל-כֶּף מְעַצְמֶךָ, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ הַרְבֵּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׂמִים...

ט"ו קכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רָאִי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

וְכֵן שֶׁהִבְעֵל יְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִּירוֹת שֶׁל שְׁמֶן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׂמַיִם.

הִזָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּחֲלִיפוּ מְזֻרְנִים.

רְאֵי לוֹמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ וַיֵּל, שֶׁהֵם: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, וּבְעֵת אֲמִירַת הַמְּזֻמּוֹרִים הָאֵלוּ תְּבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל יְלָדִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכְּי לִילְדִים.

נָא וְנָא לֹא לְהַתְיַאֵשׁ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעִלְךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּנָא דְּבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעִלָּה.

הַמְּאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אֵיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש ששה גרות, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ולבקש בעת הדלקת הגרות כל מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

נא ונא ראי איך שהאשר עומד בפתח ביתך, יש לך, תהלה לאל, ארבעה ילדים בריאים ויפים, ראוי לך לשמח עמהם מאד, ולרוות הרבה נחת מהם, ובפרט שזכית לבעל כל-כך מסור, עכשו אשאל אותך: מה ולמה לך להמשיך כל-כך אל הצער ולהאשים את עצמך?! מה בכך שפטרו אותך?! כן דרכי החיים, וכודאי הפל לטובה, מי יודע אם היית יכולה לעבר את הלחצים בעבודה?! ועל-כן ראי לצאת מעצמך, ותשתדלי לעזור לזולתך, וזו תהיה רפואתך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכי לרפואה שלמה, ותרוי רב נחת מהילדים, ותחיי בשלום ובאהבה עם בעלך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קכג.

בעזרת השם התברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, ותדע כי הוא התברך מחיה ומנה את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו התברך, וכל מה שתכניס בדעתך ידיעות אלו, אז תהפכו לך החיים להיות חיים נעימים, חיים ערבים ומתקים, כי העקר הוא האמונה הקדושה, וכל היהדות תלויה רק באמונה הקדושה, לידע כי אין שום דבר געשה מעצמו, והכל

בְּהִשְׁגָּחְתוּ הַפְּרִיטִי פְּרִטִית, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֶלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבָזֶה תִּזְכָּה לְהַפְטֵר מִכָּל צְרוּתֶיךָ, כִּי הַמְּאָמִין הָאֱמֵתִי, שִׁיּוּדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי אֵף פַּעַם לֹא יִתְעַצְבֵּן, וְלֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, כִּי מֵה לִּי לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְקִפְדוּת עַל זוּלָתִי, מֵאַחַר שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ שָׁם נִמְצָא, וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, כִּי הַלְמוּד גְּמָרָא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֲרַבְעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהֵם: גְּבֻרִיאַל, מִיִּכְאֵל, ר'פֶּאֶל, אִוְרִיאַל, רֵאשִׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א' (סְפָר־הַחַיִּים לְאַחֵי הַמְהַר"ל).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיֶּיךָ.
רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי עֲכָשׁוּ אֶת קוֹנֵטְרַס "טְמָאֵת הַמְּסִיּוֹן", שֶׁהִדְפַּסְתָּ מִחֲדָשׁ בְּתוֹסֶפֶת הַמְּכַתֵּב.

מֵה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּנִי לְךָ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַקוֹנֵטְרַס הַזֶּה עָשָׂה מְהֻפָּכָה גְדוֹלָה, כְּפִי שֶׁקְבִלְתִּי כְּבָר הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִבַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת שֶׁנָּפְלוּ בְּרִשְׁתַּת הַמְּסִיּוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְהַקוֹנֵטְרַס הַזֶּה עֶזַר לָהֶם מְאֹד מְאֹד, עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקִשׁוֹר עִם הָאֲבָרָךְ שֶׁמִּפִּיץ אֶת הַקוֹנֵטְרַס הַזֶּה, וְתֹאמַר לוֹ שֶׁיִּדְפִּיסוּ עוֹד פַּעַם,

וּפִיצֵם בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹת הַקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה, יִמְחַל לּוֹ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם,
וּתְמַשִּׁיף אֶת עֲצָמָךְ תָּמִיד אֶל הַשְּׂמָחָה, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּעִבּוּדַת
הַכֹּלָל, רְאוּי לּוֹ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קכה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמָּךְ.

אִוֹדוֹת מִדַּת הַשְּׂכָחָה שֶׁנִּכְנַסָּה בָּךְ, רְאוּי לָךְ לְעִיֵּן בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן,
סִימָן כ"ו, שְׁבַפְרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל, שְׂאֲצֵל הָעוֹלָם מִדַּת הַשְּׂכָחָה
הִיא חֲסָרוֹן, אֲבָל אֲצֵלִי מִדַּת הַשְּׂכָחָה הִיא מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי
תִכְףּ-וּמְדָד כְּשֶׁעוֹבֵר מִשְׁהוּ עָלָיו, הוּא כָּבֵד מְסִיחַ דַּעַת מְמוֹנֵי.
וּבְמִדְרָשׁ אֵיתָא (קִהְלַת רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן לב): לְטוֹבָתוֹ אָדָם לוֹמֵד
תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׂאֵלוֹ הִיָּה אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְלֹא שׁוֹכַחָה, הִיָּה מִתְעַסֵּק
בָּהּ שְׁתִּימִם שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְחוֹזֵר וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאָכָתוֹ, וְלֹא הִיָּה מִשְׁגִּיחַ
בָּהּ לְעוֹלָם כָּל יָמָיו, אֲלָא מִתּוֹךְ שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַחָה, אֵינּוּ
מִזִּיז וְאֵינּוּ מִזִּיעַ עֲצָמוֹ מִדְּבַרֵי תּוֹרָה. וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ,
שְׂאִתָּה שׁוֹכַח, רַק תִּרְאֶה לְעִיֵּן בְּכָל פֶּעַם בְּסִפּוּר אַחֵר, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ
צִיּוֹן, שְׁבַמְקוֹם הַזֶּה כָּבֵד הִיָּיתָ, וּבְאַפֵּן הַזֶּה תִּזְכֶּה לְעֹבֵר עַל כָּל

הַסְּפָרִים. וַיְדוּעַ שְׁרַבְנוּ וַיִּלְרָצָה, שְׁנֵטִיל וְנִהְיָה בְּכָל הַסְּפָרִים
שְׁבַעֲוָלָם (שיחות הַר"ן, סימן כח), וְעַל־כֵּן עֲצַתִּי שְׁתַּחֲוֶה אֶת עֲצֻמָּה מְאֹד
לְהַמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת
שְׁנִכְנִסָּה בָּהּ, רַק תַּעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבְכָל סֵפֶר שְׁתַּעֲזִין
בְּאֵיזָה מְקוֹם שְׁאַתָּה כָּבֵר הָיִיתָ, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּה צִיּוֹן עִם עֲפָרוֹן, בְּאֶפֶן
שְׁתַּזְכֶּה לְטִיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, וְכֵן רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד
אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַשְׁתַּדֵּל לְגוֹר עֲמָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְזִכּוֹת
זֶה תִּזְכֶּה לְפָרְנִסָּה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, כִּי רַבְּנוּ וַיִּלְאֶמֶר, אֲשֶׁר עָקַר הַמָּמוֹן
בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ (עֵיִן לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֻלְקֵי א', סימן ט); וְחַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִיירוּ לְנִשְׁכִּיבוּ, כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ.

רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים לְזִכּוֹת אֶת עִם יִשְׂרָאֵל עִם
הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנֶצְחִי.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קבו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמָּךְ.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמָּה בְּיֹתֵר וְיֹתֵר בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּו
יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵינְךָ לְךָ טוֹב מְאֻמוֹנָה, וְרַבְּנוּ וַיִּלְאֶמֶר (שיחות הַר"ן, סימן
לג): אֲצֵל הָעוֹלָם אֻמוֹנָה הוּא דְבַר קָטָן, וְאֲצֵלִי אֻמוֹנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל
מְאֹד, כִּי הָעֵקֶר הוּא אֻמוֹנָה, וְכָל הַחֲלָאִים שְׁבָאִים לְאָדָם הֵם רַק

מַחֲמַת חֶסֶד וְחַסְדֵי אֱמוּנָה (עֵינִי לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד עַל נֵעַם חֶלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקַּח אֶצְלֵי יְדִידֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, טַבְּלָאוֹת שְׁמִירָה לְבֵית, וּתְחַלְקֵם בֵּין יְדִידֵיךָ וּבְחֻבְרֵיךָ, כִּי בְטוֹחַ אָנִי, שֶׁבְּאוֹתוֹ בֵּית שְׁתִּהְיֶה הַטַּבְּלָה הַזֶּה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְשִׁמְחַת מְאֹד עַל נֵעַם חֶלְקֵךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלֵךָ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבֵּי כְּזֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְדַקְדַּק בְּבִיתְךָ, וְאֵל תִּטִּיל אֵימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְתִדְוֵן אֶת אֲשֶׁרְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי בְּזְכוּת אֲשֶׁרְךָ תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֹא מְצִיעָא נֹט.) אוֹקִירוּ לְנִשְׁיכּוּ, כִּי הֵיכִי

דַּתְתַּעֲתְרוּ; וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר כָּל הַכֶּסֶף בָּא לְאָדָם בְּזָכוֹת
אֲשֶׁתּוֹ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! כְּתִיב (תְּהִלִּים נב, ג): "חֶסֶד אֵל כָּל
הַיּוֹם", וַיֵּשׁ לּוֹמַר עַל-פִּי הַמּוֹבָא בְּסִפֵּר "שִׁפְעַ טַל", כִּי הַמְצוּוֹת עָשָׂה
הֵן בְּחִינַת לְבָן וְהַמְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הֵן בְּחִינַת אָדָם, וְנִתְּנָן טַעַם לְדַבָּר,
לְהִיּוֹת כִּי הַמְצוּוֹת עָשָׂה הֵן כְּנֶגֶד הָאֵיבָרִים וְהַעֲצָמוֹת, וְהֵם לְכַנִּים,
וְהֵלֵא תַעֲשֶׂה הֵן כְּנֶגֶד הַגִּידִים וְהֵם הַדָּמִים, עֵין שָׁם; וְזֶה חֶסֶד אֵל,
רְאִישֵׁי תְבוֹת: אָדָם לְבָן כָּל הַיּוֹם, עַל-יְדֵי שְׁהָאָדָם מְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹת
עָשָׂה, וְנִשְׁמַר מִלֹּא תַעֲשֶׂה, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ חֶסֶדוֹ
וְתַבְרֵךְ, שֶׁהִיא הַחַיִּית הָאֱלֹקִית שֵׁישׁ בְּתוֹךְ הָאָדָם הַכְּלוּלָה מְעַצְמוֹת
וְגִידִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם אֶת מְצוּוֹת עָשָׂה, וְנִזְקֵר עַל
כָּל לֹא תַעֲשֶׂה.

וַיְמָה טוֹב וַיְמָה נְעִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפֵּר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא
"חֲרָדִים", מְרַבְּנוּ אֶלְעָזָר אֲזוּכָרֵי זי"ע, שֶׁתִּקְּן אֶת סֵדֶר הַמְצוּוֹת אֲשֶׁר
יְכוּלִים לְקַיֵּם הַיּוֹם וְסִדְרָם בְּדַמּוֹת אָדָם, הֵינּוּ מְצוּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּרֹאשׁ
וּבַעֲיִנַיִם וּבְאֲזָנַיִם וּבַחֹטֶם וּבַפֶּה וּבַגְּרוֹן, בְּיַדַיִם וּבַגּוּף וּבַרְגְּלַיִם וְכוּ',
וְהוּא סֵפֶר נִפְלָא עַד מְאֹד, וַיְדוּעַ אֵיךְ שֶׁהַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ רַבְּנוּ אִישׁ
הָאֱלֹקִים הָאֲרִיז"ל, שֶׁרְקָדוּ בְּיַחַד עִם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר
יוֹחָאֵי בַל"ג בְּעֶמֶר, כְּפִדּוּעַ הַסְּפוּר.

וְכֵן טוֹב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְצוּוֹה אַחַת בְּסִפֵּר הַחֲנוּפָה, וּלְחַדֵּשׁ
בְּמְצוּוֹה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שֶׁאֲזוּכָה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל
הַפֶּעַל, וּלְהַדְפִּים אֶת סִפְרֵי עַל סֵדֶר הַמְצוּוֹת.

רְאֵה לְחִזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִלְכוּ לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ט אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

חסדי השם יתברך, עברו עלינו ימי הפורים הקדושים בשמחה,
ויהי רצון, שנוזקה להמשיך עלינו את השמחה של ימי הפורים על
כל השנה, כי כן היה רצונו של רבנו ז"ל, שנהיה תמיד שמחים
ועליזים.

והנה חכמינו הקדושים אומרים (מגלה ד.): "שלשים יום קדם
החג שואלים ודורשין בהלכות החג". וכתב הרמ"א בסיומן תכ"ט:
"ומנהג לקנות חטים לחלקם לעניים לצורך פסח", והיות שאני עוסק
לעניי עירנו יבנאל, על-כן באתי לבקש אותך ולזרזך, שיהיה לך
גם-כן חלק במצוה רבה זו, ובזכות זה שנוזקה לקנות לעניים מצות
ויין וכו', וכל צרכיהם לחג הפסח, לא נצטרך להגיע אף פעם
לזולתנו.

ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק ואמיץ מאד לדבר בכל
יום אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור
שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין
לתאר ואין לשער כלל.

ראה לכתב לי מכתב אחד פעם בשבוע, וממש תחיני.

היה טוב מאד, אם אתה יכול לעזור גם את שאר אנשי שלומנו
שבמחניכם, שילכו לאסוף מעות בשביל מעות חטים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָשֶׁר   ט"ו קכט   בַּנְחַל   עא

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְתֵן יָד לְמִצְוֵה גְדוּלָה זוֹ לְעֹזֵר לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים עוֹבְדֵי ה' בְּאַמֶּת, שֶׁהוֹלְכִים בְּכָל לַיְלָה לְהַתְּבוֹדֵד עַל
הַהָרִים, וְעִכְשָׁו מְגִיעִים יְמֵי הַפֶּסַח הַקְּדוֹשִׁים וְהַהוֹצָאָה מִרְבֵּה, וְאִין
לָהֶם מִמָּשׁ פְּרוּטָה לְפָרֻטָה, כְּאֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ
אֵת זֹאת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעִירְךָ לְמַעַן מַעוֹת חַטִּים.

הַנ"ל...

ט"ו קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל מֵרַב טְרָדוֹתֵי לֹא הָיָה הַפְּנֹאֵי
לְכַתֵּב לְךָ תַּכְּף-וּמְיָד כְּרִצוֹנְךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וּתְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבַּרַךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מֵהַקְּטָנוּת וְהַחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת שְׁלֶךְ, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת יְכוּלָה לְעַקֵּר אֶת
הָאָדָם לְגַמְרֵי מִשְׁרָשׁוֹ, כִּי רַב אֱלוֹ שֶׁנִּפְּלוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, הָיָה
רַק מִחֲמַת שֶׁהִמְשִׁיכוּ אֶת עֲצָמָם לְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְנִפְּלוּ בְּרַע-עֵין עַל
חֲבֵרָם, וְזֶה עַקֵּר אוֹתָם לְגַמְרֵי; כִּי מִדַּת הַקְּנָאָה עוֹקְרַת אֶת הָאָדָם
מִזֶּה הָעוֹלָם וּמֵהָעוֹלָם הַבָּא, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹכֵן, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעֲשׂוֹת
בְּכָל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתַחֲזֶה אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל
נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ — אִם תַּחֲזֶה
אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְלֹא תִסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישְׂאָר
מֵאֲתָנוּ — מַה שְּׂזוֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֵיזָה לִמּוּד בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַטְּשֶׁעַק עַל סֵף שְׁבַע־מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים דוֹלָר בְּעֵבוּר הַבְּנִיָּן בִּיבְנֵאֵל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּזָכוֹת הַצְּדָקָה הַזֹּאת, שְׂתִזְכֶּה לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, וְתִצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ.

עֲכָשׁוּ עֲבָרוּ עָלֵינוּ יָמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים, וַיְהִי רְצוֹן, שִׁימְשֶׁף
עָלֵינוּ אוֹר הַפּוֹרִים, שֶׁהוּא אוֹר הַשְּׂמִיחָה עַל כָּל הַשָּׁנָה, בְּאִפְּן שְׂנִיזָה
לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעֵלִיזִים כָּל הַשָּׁנָה, וְנִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל בְּטוֹל אֲמַתִּי
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּעֵינֵינוּ שׁוֹם הַפֶּרֶשׁ בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, רַק
גִּדְעָה שֶׁהַחֹשֶׁךְ הוּא כְּפֹסָא לְאוֹר, כִּי יִתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ דִּיקָא, שְׁנָה
סוּד 'עַד דִּלָּא יִדְעַ בֵּין אָרוּר הָמֵן לְבְרוּךְ מְרַבְּכִי' (מְגִלָּה ז:), שְׂאָסוּר
לְהַפְרִיד בֵּין הַטוֹב לְהָרַע, רַק צְרִיכִים לִידְעַ, כִּי "צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו
וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו" (תְּהִלִּים קמ"ה, יז). וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׂאָדָם יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר כָּל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ,
זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא, כִּי שָׁם אֵין שׁוֹם רַע כְּלָל, כִּי זֶה
עֵקֶר הַדְּעַת — כְּשֶׂמֵאֲחַד בֵּין חֹסֵד לְגִבּוּרָה, בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין אוֹר
לְחֹשֶׁךְ, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהָרַע הוּא כְּפֹסָא לְהַטוֹב, וְהַחֹשֶׁךְ הוּא כְּפֹסָא לְאוֹר.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה ד'): שְׁלֹשִׁים יוֹם קֹדֶם הַחַג
שׁוֹאֲלִים וְדוֹרְשִׁין בְּהִלְכוֹת הַחַג, וְכָתַב הַרְמ"א (סִימָן תכ"ט): מְנַהֵג

לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח, ועל-כן אני עוסק עכשיו במצוה זו לאסוף מעות חטים לעניי אנשי שלומנו בעירנו, וראיה להשתתף בזה, ובזכות המצוה הזו אף פעם לא תפל, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רא): "פ'זר ג'תן ל'אביונים" (תהלים קיב, ט) ראשי תבות: ג'פ'ל', ויש לזה שיכות למ'צ'ת', בסוד (משלי י, ב): צ'דקה ת'ציל מ'מות, ע'ין שם.

חמדת לכבי! ראה לדבק את עצמך בו ותברך, ותדע שאין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והוא תברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך, וככל שתכניס יותר בדעתך ידיעות אלו — תצליח יותר.

גא ונא ראה להיות משפיע ולא משפיע, הינו שתשפיע על הבחורים מדברי רבנו ז"ל, ותכניס בהם התחזקות עצומה, שלכל יעזבו את עצמם, כי בזה העולם צריכים התחזקות עצומה, בפרט בחורים. והעקר — ראה לעוררם ולחזקם על למוד התורה הקדושה, כי 'ינקותא פלילא ד'ורדא' (שבת קנב), כי מה שלומדים בעת היותו בחור, זה נשאר לו במחור, אשרי מי שזוכה לזכות את הרבים, שאז זכות הרבים תלויה בו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע וממש תחייני, כי נפשי קשורה בנפשך.

ט"ו קלא.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ט אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִדּוּשׁ בְּכָל יוֹם חִדּוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וְאֵל יַחְסֵר לְךָ יוֹם
אֶחָד בְּלִי חִדּוּשֵׁי דְאֻרְיָתָא, כִּי הוּא תִקּוֹן גְּדוֹל מָאֵד מָאֵד לְהַנְשָׂמָה,
כִּי כְּנֶגֶד זֶה שֶׁהַכְּנִיס אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, שֶׁהִיא לְבוּשׁ נִשְׁמָתוֹ בְּרַע וְכוּ',
כְּנֶגֶד זֶה יִלְבִּישׁ אֶת נִשְׁמָתוֹ עִם לְבוּשִׁים נְהוּרִין, שֶׁהֵם כָּלֵל הַחִדּוּשֵׁי
תוֹרָה שְׂאֵדָם זוֹכָה לְחִדּוּשׁ. וְתִדַּע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁכָּל
אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְחַדֵּשׁ חִדּוּשֵׁי דְאֻרְיָתָא בְּכָל יוֹם. וּמוֹהֲרֵינָא
ז"ל הִיָּתָה דְרָכּוֹ לְחִדּוּשׁ בְּכָל יוֹם אֵינָה חִדּוּשׁ, וְאִם בְּאֵינָה יוֹם לֹא
הָיָה לוֹ אֵינָה חִדּוּשׁ, הָיָה יוֹצֵא לְשָׂדָה וּבּוֹכָה הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
וּמִהָאֲצַבַּע הָיָה מוֹצֵץ אֵינָה חִדּוּשׁ... וְרָאוּי לְךָ גַּם-כֵּן לְהַתְּבוּדָד בְּכָל
יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְחִדּוּשׁ חִדּוּשֵׁי דְאֻרְיָתָא, שֶׁהֵם הַלְּבוּשִׁים שֶׁלְּךָ,
כִּי רַק זֶה יִשְׁאֵר מִמֶּךָ — מֵה שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחִדּוּשׁ בַּתוֹרָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְתַעוֹרְרֵם עַל
הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַמִּינּוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת,
הַנְּאוּף, הַשְׁקוּץ וְהַתְּעוּבָה, מְאֹד מִתְּגַבְּרִים וּמִתְּפַשְׁטִים בְּאַרְצֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַכְּנִיעֵם, כִּי אִם עַל-יְדֵי אֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל.
עַל-כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קלב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תשס"ן.
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה כְּפֹה זְמַן, שֶׁלֹּא שְׂמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְלֹא יָדַעְתִּי הֵיכָן אַתָּה נִמְצָא,

וְעַכְשָׁו מוֹסֵר כְּתָב זֶה מִסֵּר לִי דְרִישַׁת שְׁלוֹם מִמֶּךָ, לְזֹאת נִתְעוֹרְרָתִי לְכַתֵּב לָךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וּבִפְרָט מִי שְׁרוּצָה לְלַכֵּת עַל-פִּי דְרָךְ רַבְּנוּ ז"ל, הוּא צָרִיךְ לְהַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׁמַקְרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְחַדִּיר בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמַגְלֶה לָנוּ דְרָךְ אֵיךְ לְכַרֵּם אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ לְפָרֵשׁ שִׁיחַתָּנוּ אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן הוּא מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי בְּלִבוּלִים, הָעֶקֶר לְנִתְקוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל. וְהַהֲתַחֲלָה הָרֵאשׁוֹנָה אֵיךְ מְנַתְּקִים מִרַבְּנוּ ז"ל — עַל-יְדֵי שְׁמִפְרִידִים אוֹתוֹ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ. לְזֹאת, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שִׁיְהִיָּה לָךְ קֶשֶׁר עִמָּנוּ עַל-כָּל-פְּנִים בְּכַתְּבִי, לְמַעַן תִּזְכֶּה לְהִשָּׂאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַל הַתּוֹרָה נֶאֱמַר (וַיִּקְרָא יח, ה): "וַיְחִי בָהֶם" — וְלֹא שְׁיָמוּת בָּהֶם (יומָא פה:), כִּי "דְרָכֶיךָ דְרָכֵי נְעִים וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם" (מְשָׁלִי ג, יז), כִּי הַתּוֹרָה מְשַׁמַּחַת כָּל לֵב "פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרָיִם מְשַׁמְּחֵי לֵב" (תְּהִלִּים יט, ט), וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹכְחָה בְּאַהֲבָה וּבִשְׂמֻחָה, וְתַתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַתּוֹכְחָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיא בְּסוּד (שִׁיר הַשִּׁירִים א, יב): "נִגְרַדִּי נִתֵּן רִיחוֹ", שְׁמַכְנִיס רִיחַ טוֹב לְהַשׁוּמְעִים דְּבָרָיו, כְּמוֹבָא (לְקוּיִטִּי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח').

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם סִפְרֵי "חֵי-מוֹהַר"ן" וְ"שִׁיחוֹת-הַר"ן", אֲשֶׁר מוֹהַר"ן ז"ל אָמַר, שֶׁהָעֶקֶר שֶׁהִיָּתָה לוֹ הַהֲרַגְשָׁה בְּרַבְּנוּ ז"ל הִיָּה רַק בְּזִכּוֹת הַשִּׁיחוֹת חֲלִין שֶׁשָּׁמַע מִמֶּנּוּ, שְׁאֵלוֹ הַסִּפְרִים הַנ"ל שֶׁרָשָׁמָם מוֹהַר"ן ז"ל מָה שֶׁשָּׁמַע מִרַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא יְסוּד הַכָּל, וְצָרִיכִים לְמִסֵּר אֶת עֲצָמוֹ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה. וּמוֹהַר"ן ז"ל אָמַר, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר, שְׁמַלְבִּישׁ עֲצָמוֹ הַבַּעַל-דְּבָר בְּמַצּוֹת כְּמוֹ עַל מַצּוֹת הַשְּׂמֻחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ אֹמֵר: הִרִי צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּלֵב נִשְׁבָּר,

וְזֶה דְבַר מוֹכֵן לְכָל וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא תוֹפֵס אֶת הָאָדָם בְּעֵצָבוֹת
 וּבְעֵצָלוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ יְסוֹד הַטְּמָאָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן; כִּי מִי שְׁנוּפֵל
 בְּעֵצָבוֹת וּבְעֵצָלוֹת, כָּבֵר נֶאֱבָד לְגַמְרֵי. וְעַל-כֵּן רָאָה לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ
 לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁמִיחָה תִּרְפָּא אוֹתָךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין
 בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד מְשֻׁנָּיוֹת, כִּי הַלַּמּוּד מְשֻׁנָּיוֹת מְזַכֵּךְ
 אֶת הָאָדָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכָתֹב לִי מְכַתְּב, וּמְמַשׁ תְּחִינֵי.

ט"ו קלג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
 אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה
 מְאֹד, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נִפְלָא כְּזֶה, הַמְעוֹרָר אוֹתָנוּ
 וּמְחִזֵּק אוֹתָנוּ לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד שְׁלִחַן עָרוּךְ מְחַבֵּר רַמ"א כְּסֻדְרָן,
 וְאֵל יְחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד, שְׁלֹא תִלְמַד מְחַבֵּר רַמ"א, וּכְשִׁתְּזַכֶּה לְסִיִּם
 אַרְבָּעָה חֳלָקֵי שְׁלִחַן עָרוּךְ תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן תִּתְנַהֵג כָּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ.

אָשֶׁר ט"ו קלד בנחל עז

רְאֵה לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר הוּא יְסוֹד גְּדוֹל
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וּמְכַנֵּיס בְּאֲדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְכָל הַלְמוּדִים,
אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּתַן תְּקוּן
לְכַמָּה אֲנָשִׁים, שְׁיִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵה
גַם אֶתָּה לְהִתְמַיֵּד בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ
וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קלד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַיּוֹם נִתְעוֹרְרָתִי עַל-יְדֵי אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְחִיל לְהַדְפִּיס
אֶת שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" מְנַקֵּד, וְתַדְפִּיסֵם בְּאוֹתָהּ סְדְרָה
כְּמוֹ שְׂאֵתָה מְדַפִּיס כָּל הַסְּפָרִים, וְכֵן אִם אֶפְשָׁר אַחֲר־כֵּן גַּם לְהַדְפִּיס
אֶת זֶה בְּצוּרָה מְתֻקְנָת, וְכֵן אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ עֲכָשׁוּ קוּנְטֵרִס "רְצוֹן טוֹב",
וְתַדְפִּיסוּ תְּכַף-וּמִיד, וְאֵל תְּפַחֵד כָּלְל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵצֵא קוּנְטֵרִס
מְאֹד יָפֵה, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת הַנִּגּוֹן: "לֹא תִנְצָחוּ אוֹתִי" ... וּבְחִסְדּוֹ
יְתַבְרַךְ, כְּבָר עֲבַרְתִּי הָרִים וּגְבָעוֹת יוֹתֵר גְּבוּהִים מְאֹלָה, אִף שְׁלִבִי
כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד עַל הַחֲרָבָן שֶׁהֵם גּוֹרְמִים, עִם כָּל זֹאת מַה
לְעִשׂוֹת?! כָּל זְמַן שְׂאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא נִמְצָא בְּמִלְחָמָה,
וּכְשֶׂאָדָם הוֹלֵךְ לְמִלְחָמָה, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹכֵן לְכָל מִינֵי מַכּוֹת.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ

בַּנְחַל

ט"ו קלה

אָשֶׁר

עַח

וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה
בְּאַמַּת לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְאֵז טוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתַּקֵּק לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וְזֶה כַּמָּה שְׁלֹא
רְאִיתִיךָ וְלֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְנִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשֶׁךָ. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, אָשֶׁר
בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל צְרִיכִים הִתְחַזְּקוּת עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, לְחַזֵּק אִישׁ אֶת
רַעְהוּ, וְלֹא טוֹב לְהִיּוֹת לְבַד, אֲדַרְבָּה אֶחָד צְרִיךָ לְהִתְחַזֵּק עִם חֲבֵרוֹ,
כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — מִשְׁפָּרִים
וְגִלְמִים כְּאֵלוֹ, אָשֶׁר לוֹלִי יִנְקֶדֶת הַחֲבֵר' יְכוּלִים לְהַשְׁבֵּר לְגַמְרִי. הֵן
אֲמַת, שְׁפַעֵם גַּם חֲבֵר יְכוּל לְשִׁבֵר, אֲבָל כָּל מִי שִׁיוֹנֵק מִרַבְּנוּ ז"ל עִם
אֲמַת, וְכוֹנְנָתוֹ הִיא אֶל הָאֲמַת, בְּוַדָּאִי הוּא מִשְׁפִּיעַ עִם אֲמַת בְּלִי שׁוּם
נְגִיעוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ
תְּחִינִי.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
כִּי אֵין לָנוּ יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה. וְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיוּ רְגִילִים לוֹמַר: אֲלֵמְלֵא
לֹא זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל אֶלָּא לְהִתְוַדַּע מֵעַנִּין הַתְּבוֹדָדוֹת,
כְּבָר הָיָה דִּי, וּמִכָּל שְׁפָן שְׁאֵנוּ זוֹכִים לְעוֹד דְּבָרִים טוֹבִים עַל-יְדֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכַפְרֵט סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאִמִּץ
בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִדַּע וְתִאֱמִין,
כִּי זְוִיגוֹ שֶׁל אָדָם הוּא בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדֵאֵי צָרִיכִים לְהִשְׁתַּדְּלוֹת,
וְקִימָא לָן דְּעֵקִימַת שְׁפִתִים הָיִי מַעֲשֵׂה (סְנֵהֲדִין סה.). וְעַל־כֵּן רְאֵה רַק
לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יָבִיא לְךָ אֶת זְוִיגְךָ,
וְתִדַּע כִּי עֲנִין הַזְוִיגִים הוּא נֶעְלָם נֶעְלָם מֵעֵינֵי הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְלֹא
יִוָּדְעִים כָּלֵל, וְזֶה עֲנִין שֶׁל נִשְׁמוֹת כְּאֲשֶׁר רוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׁמֻטְמֻטְמִים
וּמְפַגְרִים מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא מוֹצְאִים שְׂדוּכִים טוֹבִים, וּבְחֻוּרִים
פְּקָחִים וּמְצַלְחִים קָשָׁה וְכָבֵד לָהֶם מָאֵד לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגָם, וְאֶפְלוּ
כְּשֵׁהֶם מוֹצְאִים, זֶה אֵינּוּ כְּפִי שְׁצָרִיכִים וְכוּ', וְהַכֹּל הוּא מְצַד גְּלִגּוּלֵי
נִשְׁמוֹת.

עַל־כֵּן־כָּל־פָּנִים בְּעֲנִין שְׁלֵף אֵל תִּפְחַד, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק רְאֵה לְהַמְשִׁיף בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם,
וְאִם אֶפְשָׁר לוֹמַר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל
בְּשִׁבִיל תִּקּוּן הַבְּרִית, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עַל־יְדֵי תִּקּוּן
הַבְּרִית בְּנִקְל לְמִצָּא אֶת זְוִיגוֹ, כְּמוֹכָא (בְּתַקּוּנֵי־זֵהַר, תִּקּוּן יד); וְרְאוּי לְךָ
לְלַמֵּד אֶת הַתִּקּוּן הַזֶּה עַל־כֵּן־פָּנִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, וְאִם אֶפְשָׁר בְּלִיל
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ וּתְבַשֵּׂר לִי בְּקִרְוֹב בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁחָחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּי תְּשׂא, י"ט אָדָר ה'תש"ן.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָנוּ אֶת הַסֶּף מְאָה וּשְׁמוֹנִים דּוֹלָר לְמַעַן יִשִּׁיבְתָנוּ
הַקְּדוֹשָׁה, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּזָכוֹת הַמְצָנָה, שְׂיִקְיִים
אֲצִלְכֶם (דְּבָרִים טו, ח): "פֶּתַח תִּפְתַּח", שְׂיִפְתַּח לָכֶם פֶּתַח בְּהִרְחָבָה,
שְׂתַזְכּוּ לִתֵּן בְּכֹל פַּעַם בְּהִרְחָבָה לְמוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה, וּבְזָכוֹת זֶה
תִּתְבָּרְכוּ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַפְּתוּחוֹת בַּתּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּי תְּשׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ. וּבְאֵמַת אָנִי אֶסִיר תּוֹדָה לָךְ מְאֹד עַל גִּדְּל הַחֶסֶד שְׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי,
שְׂקִנִּיתָ לִי אֶת הַסְּפָרִים בִּיבְנָאֵל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, נִפְשֵׁי חֲשָׁקָה לְעֵבֶר
בְּכֹל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים כְּרָצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי לְהוֹצִיא
מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל חֲשָׁקִי וְכִסּוּפִי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּזָכוֹת
זֶה לְהוֹשִׁיעַ בְּכֹל מַה שְׂאַתָּה צָרִיךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא
הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֶפְלוּ
חֲמֵשׁ דְּקוֹת בִּיּוֹם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא גַם־כֵּן דְּבַר נוֹרָא וְנִפְלָא
מְאֹד, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, וְאִם הָיוּ

אֲשֶׁר ט"ו קלט בַּנְחַל פּא

בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַדְּבּוּר וְהַשִּׁיחָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הֵיוּ
עוֹסְקִים בָּזֶה כָּל הַיּוֹם כָּלוּ.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִין כְּסִדְרָן, וְהַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וּבְזִכּוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב
אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

רָאָה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת
אֲשֶׁתּוֹ.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּדָה, תִּאֲמִין לִי שֶׁהַפֶּל בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ
מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם עֲצָה, רַק לְתַלּוֹת
אֶת עֵינֵי אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבּוֹדֵאֵי יוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֲמֵת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא, כִּי אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי
הַחֲטָא הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאָה זָרַע לְבִטְלָה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי — בֵּין
בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאֵין שׁוֹם עֲצָה לְהִנָּצֵל מִזֶּה, כִּי אִם עַל-יְדֵי רְבוּי
דְּבָרִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר
בְּכָל פֶּעַם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבּוּר
וְדְבּוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלָל. וְכָל דְּבּוּר וְדְבּוּר יִקָּר בְּעֵינֶיךָ מְאֹד. כִּי רוֹאִים, אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ
כָּלָל הָאָדָם רוֹצֵה לְהַתְּבוּדֵד הַרְּבָה מְאֹד, וּכְשֶׁרוֹאֶה שְׂאִין הוֹלֵךְ לוֹ,
אֲזִי נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי. וּבְאֲמַת צְרִיכִים לִידַע, אֲשֶׁר כָּל דְּבּוּר וְדְבּוּר הוּא
הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְעַל-כֵּן

הרגל את עצמך בשעה שאין אשתך בביתך, לדבר הרבה עמו ותברך, במקום לשבת על יד החלון ולהסתכל בחוץ... תדבר אז אליו ותברך כל אשר עולה על לבך, ותאמין אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה גדולה ונוראה מאד, ונשמע ונתקבל, ותהיה חזק בזה מאד, ואז תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

ראה להחזיק בעבודת אמירת ח"י פרקים משניות, אשר זה ישרף את כל הקלפות שבראת על ידי חטאיך המרבים של פגם-הברית — הוצאת זרע לבטלה, העוקר את האדם בין בגשמי ובין ברוחני, פי החטא הזה הורס את האדם לגמרי, עד שאינו מסוגל לחשב ישר. לזאת ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, לומר בכל יום חק ולא יעבר ח"י פרקים משניות, ואף שאתה נופל בכל פעם ונכשל בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, עם כל זאת ראה להיות חזק באמירת ח"י פרקים משניות, פי אין לך עוד דבר ההורס את הסמ"ך-מ"ם באמירת ח"י פרקים משניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קמ.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר כי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

באתי לחזק אותך מאד מאד על עבודת ההדפסה, שתמשיך להדפיס את הספרים הקדושים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להדפיס את כל חלקי "אשר בנחל" מסדרים על-פי סדר הימים והשבועות, החדשים והשנים — מנקד, ואקנה שיצא דבר נאה מאד מאד. וכן אני כבר רוצה להתחיל לסדר לדפוס את כל חלקי "שפת-הנחל" עם ה"לקיטת-תפלות" מסדר על-פי סדר התורות, וכן עוד הרבה ספרים על התורה ועל המועדים, על אגדות חז"ל ועל

תְּרִי"ג מְצוּוֹת, עַל אָבוֹת וְעַל תְּהִלִּים וְעַל הַפְּטוּרוֹת, וּבִפְרָט שְׁבַרְצוּנִי
עוֹד לְגַמֵּר אֶלֶף קוֹנְטְרָסִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָךְ לְשֹׁמֵחַ מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֶךָ,
עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ, וְאַתָּה עֹכָשׁוּ הַשְּׁלִיחַ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה
מְשַׁמְשׁוֹ, עַל-כֵּן אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם קְלָלוֹת, כִּי אֲדַרְבָּה, קְלָלָת חַנּוּם
תִּפְּל עַל רֹאשׁ הַמְּקַלֵּל, וְאַתָּה תֵצֵא נָקִי. הַעֲקָר רְאֵה לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר
מֵעֵינַי כָּל כְּמָה אַתָּה מְדַפֵּיס, וְאַל תִּתְּפָאֵר לְאַף אֶחָד, אֲלֵא אַתָּה תִּהְיֶה
מוֹכֵן עִם מְלִיוּנֵי סְפָרִים, וְכָל מִי שִׁירְצָה — יָבוֹא וַיִּקְח, אֲבָל אַתָּה
אַל תִּגְלֶה לְאַף אֶחָד אֶת הַחֲשָׁבוֹנוֹת שֶׁלָּךְ כְּמָה אַתָּה מְדַפֵּיס וְכו',
וּמָה אַתָּה מְדַפֵּיס וְכו', הַעֲקָר שְׂיִישׁ לָךְ סְפָרִים וְזֶהוּ זֶה... וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְנִשְׁמַע מִמֶּךָ רַק בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף סֵךְ מְאֹה וְעֹשְׂרִים שְׁקָלִים בְּעִבּוּר הַדְּפֹסָה, וְכֵן
אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ הַרְבֵּה מִכְּתָבִים, תִּרְאֶה לְשַׁלְּחָם תַּכְּף-וּמְיָד.

ט"ו קמא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כִּי אֲדַר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי יַעֲזֹר לָךְ
בְּזִכּוֹת הַשְּׁמוּשׁ שֶׁאַתָּה מְשַׁמְשֵׁת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּנִקּוּד סְפָרֵיו הַקְדוּשִׁים.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַמְּכַתְּבִים אֲשֶׁר בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", נִכְתְּבוּ
בְּדָם לְבִי וְלֹא בְדִיו, עִם כָּל זֹאת יַעַן שֶׁהַדְּפִיסוֹ אֶת זֶה כְּבָר כְּמָה
פְּעָמִים, לֹא יִמְלֹט שֶׁנִּפְּלוּ בְּזֶה טְעוּיֹת, וְלָכֵן עֹכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנִי מִתְכוּוֵן
לְהַדְפִּיס עוֹד פְּעַם אֶת כָּל חֶלְקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל" מִנְּקֻדִים, הִיָּה טוֹב

מֵאֵד, שְׁתַּעֲבִירי עַל הַלְשׁוֹן, וּבְמִקּוֹם שְׁאֵת מְבִינָה שְׁצָרִיכִים לְשִׁנוֹת
אֵיזָה דְבָר, רְאוּי וְנִכּוֹן שְׁתַּשְׁנִי לְמַעַן דְּקָדוּק הַלְשׁוֹן, וְכֵן לְרְאוּת שְׁלֹא
יְהִיו שׁוּם רְאִשֵׁי תְבוֹת, כִּי הַסְּפָרִים מֵיְעָדִים אֶל הַמוֹן-עַם, וְהֵם אֵינָם
מְבִינִים שׁוּם רְאִשֵׁי-תְבוֹת, וְעַל-כֵּן נָא וְנָא לְפַעֲנַח כָּל הַרְאִשֵׁי תְבוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיִי בְּרִיאָה וְחִזְקָה, וְיִהְיֶה לְךָ כֹחַ לְגַדֵּל
אֶת הַיְלָדִים בְּנִגְל, וְתִזְכְּי לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֹר רִוְחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קמב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, כִּי אֲדַר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

אוֹדוֹת אָבִיךָ, תִּזְהַר מֵאֵד מֵאֵד בְּכַבּוּד אָב וְאֵם, וְאֵינְךָ צָרִיךְ כָּלֵל
לְהוֹכִיחַ אֶת אָבִיךָ, מָה אֲכַפֵּת לְךָ מָה הוּא עוֹשֶׂה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף שְׁזָה
מִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עַם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְחִשְׁתַּדֵּל בְּאַמַּת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְחַלֵּל
לְהִיּוֹת בְּחֹר רְצִינִי, וְלְהִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית,
מִנְחָה, מַעֲרִיב — בְּמִנְיֵן דִּיקָא וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְכֵן תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ
לוֹמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן תְּרַגֵּיל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבָר וְדְבָר הוּא הַצְּלָחָה
נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה
לְזַכֶּךָ אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרִי. כִּי הַתְּפִלָּה מוֹעֵלֶת מֵאֵד לְזַכּוּךָ וּלְטַהֲרַת
הַמַּחְשְׁבָה וְלִקְדוּשַׁת הַנִּשְׁמָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים

אָשֶׁר ט"ו קמג — ט"ו קמד בַּנַּחַל פה

מִשְׁנֵיֹת, אָשֶׁר הוּא סִגְלָה לְהַרְג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע, וּמִי שֶׁרָגִיל לְלַמַּד
וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיֹת, נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ, שְׁסוּף
כָּל סוּף יִהְרַג אֶת יֶצֶרוֹ הָרַע.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְאִז אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אֲדַר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ. וְאוֹדוֹת שְׂאֵת מְבַקֶּשֶׁת בְּרָכָה לְאַנְשֵׁים
מִבְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ, רְאוּי לָהֶם לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתָם, כִּי רַב הַצָּרוֹת
בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂיִתְבַּרֵךְ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת, וְיִהְיֶה
לָהֶם כָּל טוֹב.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אֲדַר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם.

אוֹדוֹת הַקְּנָאָה, לְדַעְתִּי, יֵשׁ בֵּין שְׂנִיָּהֶם וְכוּ' קְנָאָה גְּדוֹלָה, שְׂאֶחָד
מִפְּחַד מֵהַשָּׁנִי. וּבְאֵמַת אָסוּר לְחִיוֹת כָּךְ, כִּי צְרִיכִים לְהִיוֹת מְסוּרִים
זֶה לְזֶה, וְאִז מִמִּילָא יִתְבַּטְּלוּ הַקְּנָאָה וְהַפְּחַד אֶחָד מֵהַשָּׁנִי.

רְאֵי הָעֶקֶר לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לִפְעוֹל. וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאָדָם מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וּבִפְרָט שְׁעוֹשֵׂה תִפְלָה מְדַעְתּוֹ, הֵינּוּ שְׁמֵשִׁיחַ וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל פְּנִימִיּוֹת לִבּוֹ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא. וְלִכֵּן כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל.

וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהִרְבוֹת בְּתִפְלָה — הֵן עַל עֲצֻמָּךְ וְהֵן עַל בְּעֻלְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאֵי לְהִדְלִיק לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גֵרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָהּ, כִּי הַתִּפְלָה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְתַעֲבְרֵי אֶת הַהוֹלָדָה בְּנִקְלָה, וַיְהִי רַק אֶהְבֶּה וְשָׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

ט"ו קמה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשַׂמַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַל תִּמְשֹׁךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת הַבָּאָה מִבְּלוֹלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם אֵינָם קָלִים, וּבִפְרָט מִי

ששוכח ממנו יתברך, אצלו החיים ממרמרים מאד מאד, ועל-כן
ראה להזכיר את עצמו תמיד בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה
ומהנה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם
עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכפי שתכניס בעצמו ידיעות
אלו, אז תזכה באמת לשוב בתשובה אמתית.

נא ונא ראה לדון את אשתי תמיד לכף זכות, ואל תסתכל
עליה בעין רעה, אדרבה ראה לדון אותה לכף זכות, ואז באמת
תהיה לה סבלנות אל הכל.

עליך לדעת, כי בזה העולם צריכים סבלנות עצומה על כל פרט
ופרט בחיים, ובפרט עם אשה וילדים.

נא ונא אל תסתכל על שום בריה שבעולם, רק אתה הדבק את
עצמו בו יתברך, ותדע שהוא יתברך נמצא, ובלעדיו אין נמצא, וכל
רגע ורגע שתחשב ממנו יתברך, תזכה באמת להכלל בו יתברך.

ראה לעשות לעצמו קביעות לכתב לי פעם אחת בשבוע
מכתב, ואשתדל לכתב לה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קמו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבו.

ראי לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד
שמחה ועליזה, ותרגילי את עצמו לומר בכל יום כמה מזמורי
תהלים, וכשתזכי לסיים כל ספר תהלים — תתחילי עוד פעם, וכך
תתנהגי כל זמן המשפט שיש עליכם.

הַקְדוּשָׁה בְרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְאוּ לַחֲפָשִׁי, וְתִקְיְמוּ בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, כִּי הַשְׂמִיחָה
הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וּבְלִי שְׂמִיחָה, הָאָדָם אָבוּד לְגַמְרִי,
כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִשְׂבָּרִים וְגִלְמִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר
כִּמְעֻט שְׂיֵאָבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת, וְהַכֹּל בָּא מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשְׂמִיחָה.
וְעַל-כֵּן רְאֵי לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וּבִזְכוּת
הַשְׂמִיחָה תִּזְכֵּי לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא אֵל תְּרִיבִי בְּבֵית עַם הַוְרִיךְ, רַק זֹאת עָשִׂי אֶת אֲשֶׁר
בְּקִשְׁתִּי מִמֶּךָ, שְׁתֹּאמְרִי בְּכֹל יוֹם כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וְאִזּוּ בְּוַדַּאי
יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כִּי אֲדַר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִחוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם בְּמִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֹּן בְּלִי
מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וּבִפְרָט עִם אִשָּׁה וְיִלְדִים צְרִיכִים הַסְּבָלָנוֹת הַכִּי
גְדוֹלָה, וְכֹל מֵה שְׂתַּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל סְבָלָנוֹת,
אִזּוּ תִצְלִיחַ מְאֹד בְּבֵית, וּבִפְרָט עִם אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אוֹתָהּ.
וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְחֻדְשֵׁי הָעֵבֹר צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת
שְׂבַעוֹלָם לְדוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי נוֹסֵף עַל הַתְּרַדוֹת וְעַל הַצָּרוֹת

שְׁעוֹבֶרֶת בְּחַיֵּי יוֹם מֵהֵילָדִים, הִיא עוֹבֶרֶת גַּם מֵעֲצָמָה, כִּי אִשָּׁה
הִרָה סוֹבְלֵת הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַל-כֵּן אֶתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַשֵּׁב בְּזֶה, וּמִמִּילָא
לְעֹזֵר לָהּ.

אוֹדוֹת עֲנִין הַמְלַמְדוֹת, תֹּאמִין לִי, שְׁתַּעֲזֹב כָּכֵר אֶת הַכֹּל,
וְתַעֲבִיר אֶת יְלָדֶיךָ לִישִׁיבָה אַחֲרָת. וְאַף שֶׁקָּשָׁה לָךְ, לֹא כְּדַאי לְהִפְנֹס
בְּמַחְלָקֵת וּמְרִיבוֹת בְּשָׂבִיל זֶה. וְכֵן עֲשִׂיתִי אֲנִי עִם בְּנֵי שְׂיִחָה, שֶׁהִיָּה
לִי הַרְבֵּה צָעֵר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ מֵהִישִׁיבָה שְׁלָמֵד בָּהּ, וְהִחְלַפְתִּי לוֹ
יִשִּׁיבָה. וְאַף שֶׁעֲנִין שֶׁל הַחֲלָפָה לִישִׁיבָה אַחֲרָת, זֶה לֹא בָּא קָל, כִּי
בִישִׁיבָה אַחֲרָת יֵשׁ לוֹ חֲבָרִים חֲדָשִׁים וְאוֹיְרָה חֲדָשָׁה, אֲשֶׁר קָשָׁה
לְהִתְאַקְלֵם, עִם כָּל זֹאת לֹא הִיָּתָה לִי בְּרָרָה.

הַעֲקָר רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְזָכוֹת הַשְּׂמִחָה
תִּתְרַחֵב דַּעְתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר הַדְּבוּר עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלָל.

וּבְעֲנִין פּוֹרִים שְׁכַתְּבֵת לִי, דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה בְּשָׁבוּעוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל
מָה שְׁכַתּוֹב בְּתַקּוּנֵי זֵהר (דף נו:), שְׂיֹם כְּפוֹרִים הוּא כְּמוֹ פּוֹרִים,
וְאֶדְרָבָה מוֹבָא בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, שְׁחַג הַפּוֹרִים הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹל
מִיּוֹם כְּפוֹרִים, כִּי נִקְרָא יוֹם כְּפוֹרִים הֵינּוּ יוֹם כְּמוֹ פּוֹרִים, זֹאת אוֹמֶרֶת
שְׁפוֹרִים יוֹתֵר גְּדוֹל. וּבְאֶמֶת צָרִיכִים לְהִתְבּוֹנֵן, הֲלֹא יוֹם כְּפוֹרִים הוּא
יוֹם שְׁנִתֵּן לָנוּ לְמַחִילַת עֲוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהָאֵדָם יוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם
בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְצָם, וּמְלַבֵּשׁ בְּבִגְדֵים לְבָנִים, וּמִתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ
בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִינוּ יוֹצֵא לְחוּץ וְכוּ', וּבְפוֹרִים הוּא תְּכַלִּית הַהֶפֶךְ,
שְׂאֵדָם אוֹכֵל וְשׁוֹתָה וְשֵׁר וְרוֹקֵד וּמְשַׁתְּפֵר וְכוּ' וְכוּ', וְלָמָּה יִהְיֶה כֵּן,
שְׁפוֹרִים יִהְיֶה יוֹתֵר גְּדוֹל מִיּוֹם הַכְּפוֹרִים? אַךְ הָעֲנִין הוּא, כִּי בְיוֹם
כְּפוֹרִים הָאֵדָם עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, יוֹשֵׁב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת
מִתְפַּלֵּל וּמִתְעַנֶּה, וְאִין לוֹ שׁוֹם מְנִיעוֹת, וְעַל-כֵּן אִין לוֹ שׁוֹם כַּחוֹת
לְרִיב עִם זוֹלְתוֹ... וְהוּא מְעַטֵּף עִם טְלִית וּבִגְדֵים לְבָנִים, וּמִכָּה עַל
חֻטָּא... וְלָכֵן לֹא יוֹצֵא לוֹ לְהִתְעַסֵּק עִם אַחַר, מָה שְׂאִין כֵּן בִּימֵי
הַפּוֹרִים, עַקֵּר מְצַנֵּת הַפּוֹרִים הִיא דִּיקָא שְׂיִהְיֶה לוֹ עֵסֶק עִם אַחַר,

והוא: משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, ואוכל ושותה ומשתפר, והוא מצוי בתוך החברה, ואז זוהי תשובה מאהבה.

ובאמת מהו ההפרש בין תשובה מאהבה לתשובה מיראה?
אלא תשובה של יראה היא תשובה שבינו לבינו יתברך, בין אדם לקונו, מה שאין פן תשובה של אהבה היא תשובה בינו לבין זולתו, ועל-פן חג הפורים יותר גדול מיום פפור, כי אז מצוה להרבות במשלוח מנות עם יותר רעים, וכל מה שיש לו עסקים עם אחרים, זה עקר גדלתו, שזוכה להשלים ביניהם, וזה מאד חשוב אצלו יתברך, כי אז היא תשובה בין אדם לחברו. ועל-פן אף שאדם מתעסק עם אחרים, שזה דבר הכי קשה בחיים, כי קשה מאד להבין את אחר, עם כל זאת הוא מחזיק מעמד, הרי זה מאד חשוב אצלו יתברך. ועל-פן ימי הפורים יותר גדולים מכל הימים טובים, כי כל הימים טובים עתידים להתבטל, וימי הפורים לא יתבטלו (מדרש משלי, פרשה ט), כי רואים איך האדם מחזיק מעמד בין אדם לחברו.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוציא רמזים לעצמך, שתזכה להחיות את עצמך, ונשמע רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קמח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

מדי כתבי מכתב לבעלך, אמרתי לכתב גם לך.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות שמחה ועליזה, ותנוחי הרבה מאד, ומשתלם לך לשכר איזו עוזרת, באפן שאת תנוחי, שלא יעצבנו אותך הילדים, כי במצב כזה, שהאשה

אֲשֶׁר ט"ו קמט בַּנְחַל צא

מַעֲבֶרֶת, הִיא צְרִיכָה לְנוֹחַ הַרְבֵּה, וְלֹא לְקַחַת כָּל דְּבָר כַּל-כָּף
בְּרָצִינּוֹת, וְכַפָּרָה עַל הַפֶּסֶף... מֵאֲשֶׁר עַל הַבְּרִיאוֹת, וְדָבָר זֶה מוֹכֵן
מִמֵּילָא. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְקַחַת עֲזָרָה, בְּאִפְסָן שְׂיִהְיֶה לָךְ פְּנָאֵי לְנוֹחַ הַרְבֵּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְתַעֲבִרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּנִקְל,
וְתַבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קמט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבֹדֵק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשׁוֹרוֹת, וְאִם לֹא חֲסַרְהֶן עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוֹזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֹׂאִין לוֹ מְזוֹזוֹת
כְּשׁוֹרוֹת.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גֵּרוֹת, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי
גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְיִשְׁמַע בְּבֵיתְכֶם קוֹל שְׁשׁוֹן
וְקוֹל שְׂמֻחָה, וְכִבֵּר לֹא יִשְׁמַע שׁוֹם שְׂבֵר וְשׁוֹד בְּבֵיתְכֶם, וְתַבְשְׂרֵי לִי
תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרֵי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רק ראה לחזק עצמך בכל יום ויום מחדש, ואל תסתכל על אחרים כלל, כי העקר הוא בזה העולם לחזק עצמו, וזה היסוד בקיום האדם. והרבה הרבה נדחו משני העולמות, על ידי שלא הייתה להם מדת ההתחזקות, כי גם בגשמיות במעשי יום יום צריכים התחזקות, כפי המשברים וכו' והעגמת נפש שיש לכל אחד מהזולת בעסקי עולם הזה, צריכים התחזקות לא להשבר משום בריה שמדברת עליו, או עושקת אותו וכו', מפל שכן וכל שכן ברוחניות צריכים התחזקות חדשה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש, כמו שכתוב (איוב ז, יח): "לרגעים תבחנונו", בוחנים את האדם על כל רגע. ובאמת כתב הגר"א זי"ע במכתבו בשם מדרש: על כל רגע שאדם חוסם את פיו, מאיר עליו אור גדול ונורא.

ולכן ברוחניות צריך האדם להתחזק מאד מאד, ולא להשבר כשרואה שאין הולך לו כפי שרוצה, רק יראה לחטף בכל יום טוב אמתי ונצחי, תורה תפלה, גמילות חסדים, לעשות טובה לזולת, ועל ידי זה יזכה להתחזק מעמד בזה העולם, וזהו שאמר התנא הקדוש (אבות פ"א): על שלשה דברים העולם עומד, על התורה, על העבודה ועל גמילות חסדים. צריכים להרבות בלמוד התורה הקדושה ולהרבות בתפלה והתבודדות.

והעולה על הכל — להרבות חסד עם הזולת, וכך אף אחד לא יוכל להפילו, כי מי שבורח תמיד רק אליו יתברך בשיחה בינו לבין קונו, וכן מתמיד בלמוד התורה הקדושה, ומכניס עצמו וכל פלו בתוך התורה הקדושה, ומחדש חדושיה ונכלל בתוך התורה, ועושה רק חסד עם הזולת, אזי אף פעם לא יוכל לפל.

וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ, אֲזִי תִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וְתַעֲבֹר אֶת יְמֵי חַיֵּי הַבְּלִיָּה בְּטוֹב וּבְנִעֻמִּים. אֲבָל לְזָכוֹת לָזֶה אֶפְשָׁר, רַק עַל-יְדֵי הַהִתְקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא מְמַשֵּׁיךְ אֶת הָרוּחַ חַיִּים לְאָדָם, כַּמּוּבָא בְּדְבָרָיו ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח'): עֵקֶר הָרוּחַ חַיִּים מְקַבְּלִים מִהַצַּדִּיק, כִּי הוּא הַמְגַלֵּה לָנוּ אֶת הַדְּבָרִים וְהַעֲצוֹת הָאֵלּוּ, וְלָכֵן הִתְמַד בְּיֹתֵר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ט"ו קנא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי מִכְתָּבְךָ, וְשִׂמְחָתִי עָלָיו כְּעַל כָּל הַיּוֹם, כִּי רַבּוֹת צְפִיתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת מֵהַ שְׁלוֹם בֵּיתְךָ וְכוּ', וְהִנֵּה בְּשִׂרְתָּנִי שְׂזָכִיתָ לְדוֹר רַבִּיעִי, שְׁנוֹלְדָה בַת לְנִכְדְּךָ, זוֹ שִׂמְחָה עֲצוּמָה.

וְהִנֵּנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חִמָּה וּלְבָבִית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ דוֹר חִמִּישִׁי.

רְאֵה גַם רְאֵה אֶת הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלּוּ בְּתוֹךְ כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעָבַרְתָּ בֵּימֵי חַיֵּי הַבְּלִיָּה, וְרְאוּי לָךְ לְהִסְתַּפֵּל תָּמִיד רַק עַל הַחֲסָדִים, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ חֶסֶד וְרַחֲמִים גְּמוּרִים תָּמִיד. וְכֵן לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ עִם כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלָיו, הִסְתַּפֵּל רַק עַל הַהִרְחַבּוֹת שֶׁהִרְחִיב לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְנַהֵג, תָּמִיד לְהִסְתַּפֵּל עַל הַהִרְחַבּוֹת, רַק עַל הַנְּסִים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְאִזּוּ יִיטִיב עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד וְעוֹד.

]נְכוֹר תִּזְכֹּר, שְׁאָדָם הוּא דוֹר, הַיְלָדִים שְׁלוֹ זֶה דוֹר שְׁנֵי, הַנְּכָדִים
 שְׁלוֹ זֶה דוֹר שְׁלִישִׁי, וְהַנִּינִים שְׁלוֹ זֶה דוֹר רְבִיעִי, כִּן הוֹלֵךְ הַחֲשׁוֹן,
 כִּי אֲסוּר לְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ ... שְׁגָם הוּא עֹבֵר בִּימֵי חַיָּו מֵה שְׁעֵבֵר וְכוּ',
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵר לוֹ, שְׁעֵדִין מַחְזִיק מֵעַמֵּד בִּיְהוּדוּת, וּמְכַל שְׁכָן
 שְׁעֵדִין מַחְזִיק בְּתַמוֹ בְּרַבְּנֵי ז"ל, כְּמוֹ שֶׁהַתְּבַטָּא פֶּעַם מוֹהֲרֵנִי ז"ל:
 אוּ וּוְאֵה, אִי וּוְיִסַּע בְּאֶרֶץ אוּן נֶאֱדָ אִי בְּרִסְלָבֵר? ! (אוּ וּוְאֵה אָדָם עִם
 זָקֵן לְבָן, וְעֵדִין הוּא בְּרִסְלָבֵר? !) כְּאוֹמֵר, בְּוֹדֵאֵי עוֹבֵר עַל כָּל בֵּן אָדָם
 מֵה שְׁעוֹבֵר בִּימֵי חַיֵּי הַבָּלוּ, וּבְכַרְטוּת מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ רַבְּנֵי ז"ל,
 בְּוֹדֵאֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם מִתְגַּרְה בּוֹ בִּיּוֹתֵר, כִּי הָרִי רַבְּנֵי ז"ל מְלַמְּדֵנוּ אִיךְ
 לְדַבֵּר עִמוֹ? יְתַבְּרֵךְ, וְזֶה סֵם לְהַסֵּמ"ך-מ"ם, כִּי הָרִי הוּא רַק רוֹצֵה
 לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה
 וְהַנְּסִיּוֹן, כִּי אִם הָיָה הַכֹּל גְּלוּי, לֹא הָיְתָה שׁוּם מַעֲלָה וְכוּ', כִּי אִז
 כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הָיָה מְלֹאךְ וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ שְׁיִישׁ יִצָּר הָרַע
 וְסֵמ"ך-מ"ם, שְׁמַעֲלִים וּמַסְתִּיר הַכֹּל וְכוּ', וְאִי-עַל-פִּי-כֵן מִתְחַזְּקִים
 וּמְגַלִּים אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֹּל.

וְלִכֵּן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר חָשׁוּב מִמְּלֹאךְ, כִּי לוֹ יֵשׁ בְּחִירָה.
 עַל-כֹּל-פְּנִימִים צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת בִּימֵי חַיֵּי הַבָּלוּ, שְׁלֹא יִפֹּל, חֵס
 וְשְׁלוֹם, לְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, וְהַנְּסִיּוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, כִּי
 הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל הַפְּקָר וְכוּ', כָּל
 הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ הַכֹּל פְּתוּחַ וְכוּ', וּמֵה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יִחְטָא? ! וְלִכֵּן
 צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, כִּי יִצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּהַתְּגַבְּרוֹת
 גְּדוֹלָה, וּבּוֹעֵר בּוֹ בְּתַבְּעָה עֲצוּמָה, וְלִכֵּן אִין יַעֲזֶה אַחֲרֵת, רַק לְצַעַק
 וּלְזַעַק אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן, שְׁיִצִּילוֹ מֵהַיִּצָּר הָרַע הַסֵּמ"ך-
 מ"ם הַבּוֹעֵר בּוֹ וְכוּ', וְכֹל נִתּוּק שְׁאָדָם רַק מִנְּתִיק עֲצוּמוֹ מִהָרַע, זֶה
 מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יְתַבְּרֵךְ, וְרַחֲמָנָא לֵיבָא בְּעֵי (סְנֵהֲדִירִין קו:),
 וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט בְּחַיִּים, וְלֹא
 לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, עַל שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְלֹא
 לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁמַחֲרַפֶּת וּמַבְזֶה אוֹתוֹ וְכוּ', מְכַל אֵלוֹ הַנְּחָשִׁים
 וְהַעֲקָרָבִים הַמְּדַבְּרִים עָלָיו וְנוֹשְׁכִים אוֹתוֹ בְּאָרְס לְשׁוֹנֵם הַטָּמָא וְכוּ',
 אֲסוּר לְהַתְּפַעֵל כָּלֵל, רַק לְקַחַת הַכֹּל לְכַפֵּרַת עוֹוֹנוֹת.

אָשֶׁר ט"ו קנב בנחל צה

הייתי יכול להאריך לך מאה עמודים, אבל אין זמני בידי, ומחמת גדל אהבתי אליך, רצתי עם הדבורים האלו אליך, פן אוכל לנחם אותך ולחזק ולאמץ אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קנב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קנ"ש לסדר כי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי, שתעשי כל מה שביקלתך לעשות שלום-בית עם בעלך, ואל תהיי עקשנית וכו', גם את לא כלילת השלמות, וגם בך יש חסרונות וכו', כי אף אחד לא נולד מושלם, כל אחד נולד עם חסרונות, וצריכים להשלים עצמו וכו', ולכן כמו שאת שופכת את כל לבך, שבעלך מלא חסרונות וכו' וכו', תסתפלי בראי ואז תראי שאת גם-כן לא כלילת המעלות וכו', ולכן היי ותרגיני, והוא יהיה ותרגן, וכה יהיה שלום ביניכם. ורבינו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יז): דרך השם יתברך להביט על הטובות שעושין, ואף שנמצא בהם גם-כן מה שאינו טוב, אינו מסתפל על זה, כמו שכתוב (במדבר כג, כא): "לא הביט און ביעקב", מפל שפן שאדם אסור לו להביט על חברו לרעה, למצא דוקא מה שאינו טוב, ולחפש ולמצא פגמים בעבודת חברו, רק אדרבה מחיב להביט על הטוב. אלו דברי רבינו ז"ל, שצריכים לקיים במסירות נפש, ואז אם תלכי בדרך זו, תראי איזה בעל נפלא יש לך, ויהיה שלום בביתך, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קנג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! רַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ נּוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת נִקְדַּת הָאָמֶת, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָנִים: ט', קיב), שְׁעַל-יָדֵי דְבוּר אָמֶת שְׁמַדְבֵּר לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְאִיר לוֹ הַדְּבוּר אֵיךְ לְצֵאת מֵהַחֲשֵׁךְ שֶׁנִּפְלַל לְשֵׁם, עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁלֹא כָּל-כֶּף קַל לְהַגִּיעַ אֶל דְבוּר אָמֶת, "וְהַמְשָׁכִיל הַמְבִיֵּן יֵשׁ לוֹ לְהַתְּפַלֵּל כָּל יָמָיו, שְׂיִזְכֶּה פַּעַם אַחַת כָּל יָמֵי חַיָּיו לְדַבֵּר דְבוּר אֶחָד שֶׁל אָמֶת לְפָנֵי הַשֵּׁם כְּרְאוּי", פַּעַם בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ שְׂיִזְכֶּה לוֹמַר דְבוּר אָמֶת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. פַּחַד נּוֹרָא, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְכַנִּיס כָּל כַּחוֹתָיו בְּתַפְלָתוֹ, שְׁבִנְדָאֵי אוֹחֵז כְּבָר בְּאָמֶת וְכו', בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר, שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל יָמֵי חַיָּיו, שְׂיִזְכֶּה פַּעַם אַחַת לוֹמַר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ דְבוּר אָמֶת. וְשִׁמְעֵתִי מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאָמְרוּ בְּשֵׁם מוֹהַרְנ"ת ז"ל, שֶׁהַדְּבוּר אָמֶת זֶה רַק בְּעֵת יְרִידָה וְכו', בְּשִׂאָדָם שְׁבוּר וְרִצּוֹן וְכו', וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא כְּבָר כָּל-כֶּף רְחוּק וְכו', וְיָמֵי צָרִיף אוֹתוֹ וְכו', וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְנָה מְמַנּוֹ וְכו', עִם כָּל זֹאת הוּא מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁבְרוֹן לֵב, שְׁבוּר וְרִצּוֹן וּמִיָּאֵשׁ הוּא לְגַמְרֵי, עִם כָּל זֹאת בְּעֵת קִטְנוּתוֹ וַיְרִידָתוֹ הוּא מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה נִקְרָא דְבוּר אָמֶת. עַל-כָּל-פָּנִים אָסוּר לְהַתְּיָאֵשׁ, אֶלָּא תָּמִיד לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְעֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, אֶפְלוֹ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים שְׁלוֹ, אָסוּר לְהַטְעוֹת עֲצָמוֹ כָּלֵל, וּלְדַבֵּר אֲזוֹ כְּמוֹ שְׁמַדְבֵּר וְכו', רַעַד וְוֵי דוֹ קַעֲנָסֵט (דְּבַר כְּמוֹ שְׂאֵתָה זְכוּל), וְיָמֵי יוֹדֵעַ אִם דּוֹקָא אֲזוֹ אֵינּוּ מוֹצִיא מִפִּי דְבוּר אָמֶת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

זְכוּר גַּם תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אָמֶת, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת נה.): חוֹתָמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אַמֶּת; וְיִדְוֶעַ אֵיךְ שָׁרְבֵנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זי"ע, וְאָמַר עָלָיו, שֶׁהִיָּה חַד בְּדָרָא, וִידְוֶעַה הַפְּלִגְתּוֹ בְּמַדַּת הָאֱמֶת, עַד שֶׁלֹּא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּל שׁוּם שֶׁקֶר, וְאֶפְלוּ שׁוּם תְּנוּעָה שֶׁל שֶׁקֶר. וְלָכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר "מִדְרַשׁ פִּנְחָס", שֶׁהוּא לֹא הֵלֵךְ לְבַקֵּר חוּלָה, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל חוּלָה כְּשֶׁבָּאִים לְבַקְרוּ הוּא מִתְאַנַּח, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים מַגְזִים וּמִתְאַנַּח יוֹתֵר מִדִּי, כְּדִי שִׁירְחֵמוּ עָלָיו וְכוּ', וְאֵת זֶה לֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּל, אֶפְלוּ תְנוּעָה וְאַנְחָה שֶׁל שֶׁקֶר, רַק פְּעַם אַחַת הֵלֵךְ לְבַקֵּר חוּלָה, שְׁזָה הָיָה בַּעַל מְנַגֵּן עוֹר, שֶׁהָיָה מְנַגֵּן בַּחֲתָנוּת, וְכֵלֶם הַחֲזִיקוּ אוֹתוֹ לְעוֹר, אָבֵל בְּאֵמֶת לֹא הָיָה עוֹר כָּלֵל, אֲלֹא לֹא רָצָה לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, וּבְכָל חֲתָנָה יֵשׁ עַרְבוּבִיָּה, וְלָכֵן עָשָׂה עֲצָמוּ כְּעוֹר, וְאִף אַחַד לֹא יָדַע שֶׁהוּא אֵינְנוּ עוֹר, כִּי אִם הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זי"ע, וְלָכֵן כְּשֶׁנַּחֲלָה וְתִקְיָה לִיָּה עָלְמָא הֵלֵךְ לְבַקְרוּ, וְכִיּוֹן שְׁנֹכְנֵס, אָמַר הַבַּעַל מְנַגֵּן, הַרִינִי רוּצָה עוֹד לְהִסְתַּכֵּל עַל עוֹלְמוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּפָתַח אֶת עֵינָיו, וְאַחֲרֵי־כֵן נָפַח אֶת נְשָׁמְתוֹ לְבוֹרְאוֹ.

לְמַדִּים מְכַאֵן, מַה זֶה אֱמֶת, שְׁאֵדָם לֹא רָצָה לְהַכְּשֵׁל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, וְעָשָׂה עֲצָמוּ כְּעוֹר, וְדִיקָא אָדָם כְּזֶה הֵלֵךְ הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זי"ע לְבַקֵּר.

וְיִדְוֶעַ, שָׁרְבֵנוּ ז"ל אָמַר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ (חֲיֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תְּקַלַּח). שֶׁקָּשָׂה לָהֶם שִׁירִימוּ אֶת עֲצָמָן לְהַנְהִיג בְּרַבְּנוּת וְהַתְּנִשְׂאוֹת, מִחֲמַת שֶׁהַכְּנֻסִיתִי בָּהֶם אֱמֶת הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדִּי; וְעַקֵּר הָאֱמֶת הוּא שְׁפָלוּת, שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְהַפִּיר אֶת שְׁפָלוּתוֹ, שֶׁהוּא בְּאֵמֶת כְּלוּם, וְאִז יֵאִיר בּוֹ אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי "אֲשַׁכּוֹן אֶת דְּכָא" (שְׁעִיָּה נו), אֲנִי אֶת דְּכָא (סוּטָה ה.), אֵינִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרָה אֲלֵא בְּמִקּוֹם שְׁאֵדָם מִשְׁפִּיל עֲצָמוֹ, כִּי אֵינִי גְדֻלוֹת אֲצֵל הַמִּקּוֹם בְּרוּךְ הוּא.

וְזוֹ הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת, שְׁאֵדָם יָכוֹל תְּמִיד לְשַׁפֵּט עֲצָמוֹ הֵיכֵן הוּא נִמְצָא?! וְאֵיךְ מִתְּנַהֵג?! וְהֵאֵם אֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ אוֹ אֶת אֲחֵרִים?! וְכִבֵּר צָעַק רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): הַעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד, אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם.

ועל זה צריכים הרבה תפלה לבקש רחמים מרבים שלא יחיה בטעות, חס ושלום, ולא יטעו אותו כלל, וכן לא יטעה את עצמו, שזה יותר גרוע מלהטעות אחרים. כי אז כשאדם מטעה את עצמו, ונדמה לו שהוא משהו, אז הוא בסכנה גדולה מאד מאד, פן יאבד את עולמו כרגע, ורחמנא לצלן.

והנה מי שמרגיל עצמו לדבר עמו יתברך, והוא עקשן גדול על דבר זה, ומתמיד על דבר זה ימים ושנים ממש, יום אחר יום, לילה אחר לילה, שבוע אחר שבוע, חדש אחר חדש, שנה אחר שנה, לבסוף מרגיש כל מיני טעמים מתוקים בחייו, ומה גם שנוכנסת בו יראה עצומה, כי אם אדם דן את עצמו על כל דבר, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טו), אז נשארת אצלו רק יראה נקיה ממנו יתברך, וזו מדרגת הצדיקים, שיראים ומפחדים רק ממנו יתברך, מה שאין בן הבינונים, הם יראים רק שלא יקבלו איזה עגש, שיקחו את כספם ורכושם וכו', מה שאין בן הרשעים מסכנים, אינם מרגישים כלום, ואין להם שום פחד, והבעלי מוסר דמו דבר זה לסוחר גדול, שהיתה עמו סחורה הרבה יקרה מאד, והיה צריך לעבר את הגבול, והיה ירא שלא יתפסו אותו שרי המכס, ויקחו ממנו הכל ויאמלו אותו, אזי היה רועד וזוחל ופוחד, וכן הבעל עגלה פחד, שלא כמו הסוחר, אף היה חושש, שיקחו ממנו את העגלה והסוסים, מה שאין בן הסוסים הם הולכים לבטח, ואינם מפחדים משום דבר, בן הם הצדיקים, שיש להם סחורה יקרה, ומפחדים מאד שלא יתגבר עליהם הסמ"ד-מ"ם, וינתק אותם מהדבקות וכו', ויפסידו את כל יגיעם וטרחם, מה שאין בן הבינונים מפחדים שיקחו להם את העגלה והסוסים, והרשעים הם כמו הסוסים, שאינם יודעים בין מינם לשמאלם וכו'.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ו קנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל. וְדַע לָךְ, שְׂאֵלוֹ הַמְדַבְּרִים עַל אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאֵי עֲדוֹת הַמְזֻרָח, לֹא הֵי שְׁעֵתִידִין לַתֵּן אֶת הַדִּין עַל הַגְּזֻעָנוֹת וְשִׁנְאָת חֲנָם שְׁמֵרָבִים, אֲלֹא הֵם רְשָׁעִים אַרְוֵרִים, כִּי אֵיךְ יְכוּלִים לְדַבֵּר עַל עֲדָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, שְׂרֵב חֲכָמֵי הַפּוֹסְקִים וְכֵן הַמְקַבְּלִים הֵיוּ מֵעֲדוֹת הַמְזֻרָח. וְאֲנִי שְׁמַעְתִּי בְּאָזְנִי, וְרֵאִיתִי בְּעֵינַי, אֵיךְ פָּעַם בֵּין מְנַחֵה לְמַעְרִיב יֵשֵׁב הָרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יוֹאֵל מִסַּאטְמָאר זי"ע, וְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים בְּעֶזְרַת הַעֲבֵרַת הַדַּת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּפְתָאֵם נִחְלָהֵב מְאֹד מְאֹד, וְהֵיוּ פָּנָיו בּוֹעֲרִים כְּאֵשׁ, וְאָמַר כְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵינִי וְאֵיךְ הָאֵב אֵיךְ מוֹרָא, אֵיךְ הָאֵב נִישְׁט גִּינוּג גִּיטָאן פֶּאר דֵי סְפִרְדִישֶׁע אִידֵן (מְדַבֵּר אֶחָד אֲנִי מִתְפַּחַד, שְׁלֹא עֲשִׂיתִי מִסְפִּיק לְמַעַן עֲדוֹת הַמְזֻרָח); וְאֵיךְ יְכוּלִים אַנְשִׁים הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם יְרֵאִים וְכוּ', לְשִׁנְאָת כָּל-כֶּף אֶת אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְפִרְדִּים וְכוּ', שְׁזוֹ סִתָּם שִׁנְאָת חֲנָם, גְּזֻעָנוֹת אַרְוֵרָה בְּלִי שׁוּם טַעַם, וְאִם בְּאֵלִימוֹת מְדַבְּרִים, גַּם אֲצֵל הָאֲשַׁפְּנוּזִים לֹא חֲסֵרָה אֵלִימוֹת, הַצַּד הַשְּׁוֵה, שְׁדַבֵּר זֶה נוֹבֵעַ מִשִּׁנְאָת חֲנָם, וְרַק זֶה מֵה שְׁמַעְכֶּב אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (יומא ט:): וְעֲדִין מְרַקֵּד בֵּינָן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִינוּ לְשֵׁבַח לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, וְעֲלִינוּ לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצֻמְנוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׁכֹלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בָּהֶם, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), וְלִכְן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שְׁעוּרִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וְיוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר: הֵן בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סִפְרוֹי-מַעֲשֵׂי־וֹת", "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשִׁיחֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבְ"חֵי-מוֹהַר"ן" וּבְ"שִׁיחֹת-הַר"ן", אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנח), שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, כָּמוֹ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה זֶה אִישׁ כָּשֶׁר, וְעֲלִינוּ לְקַיֵּם אֶת דִּבְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּלִי שׁוּם שְׁכָל עֲצָמִי כָּלָל, וְכָל דְּבוּר וְכָל יַעֲזָה וְהִנְהִיגָה שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל צְרִיכִים לְהִרְטִיב הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב עִם תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת וּדְמָעוֹת, וְאִז נִהְיֶה בְּטוֹחִים, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא יוּכַל לְהִזְיֵק לָנוּ כָּלָל. וּכְבָר צָעַק פַּעַם מוֹהַרְנ"ת ו'ל: דַּעַר בַּעַל-דְּבָר אִיז גְּרוּיִס, אָבְעַר דַּעַר הַיִּלְיָגַעַר רַבִּי אִיז גְּרוּיִס גְּרַעַסְעַר, דַּעַר בַּעַל-דְּבָר אִיז גְּרוּיִס, אָבְעַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִיז גְּרַעַסְעַר (הַסֵּמ"ךְ-מ"ם גְּדוּל, אָבָל רַבֵּנוּ ו'ל יוֹתֵר גְּדוּל, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם גְּדוּל, אָבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹתֵר גְּדוּל). כַּאֲמַר, שְׁלֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הוּא רַק מְאַיִם וְכוּ', אָבָל בְּאֲמֵת הַכֹּל לְכָל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסַדֵּר פִּי תַּשָּׂא, כִּי אֲדַר הִתְשַׁן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּיִס יִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הַרְצוֹנוֹת
 וְהַכְּסוּפִין אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לא), שְׁעַל-יְדֵי
 הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין נֶאֱרָגִין עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים בְּרַל"א שְׁעָרִים
 [הַמּוֹבָאִים בְּאַרְיֵכוֹת בְּסֵפֶר "פְּרָדֶס רְמוֹנִים" לְהַרַמ"ק ז"ל], כִּי
 הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד, וְלֹא דֵי לְאָדָם
 בְּהַשְׁתוֹקֵקוֹת בְּלֵב לְבַד, כִּי צָרִיף הָאָדָם לְהוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו כְּסוּפָיו,
 הֵינּוּ שְׂאָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְהוֹצִיא לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כְּסוּפָיו
 וְהַשְׁתוֹקֵקוֹת שֵׁישׁ לוֹ, וְזֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וּמוֹהַר"ן ת"ז
 הָאָרִיף בְּזֶה מְאֹד מְאֹד בְּלְקוּטֵי-הַלְכוֹת אוֹמְנִין, הֵלְכָה ד': מַה זֶה
 לְהוֹצִיא אֶת הַכְּסוּפִין מִפִּיו, וְאֵילוֹ פְּעֻלוֹת זֶה גוֹרֵם לְמַעֲלָה, וְכֵן
 הָאָרִיף בְּמַעֲלַת הַרְצוֹן דִּקְדוּשָׁה בְּלְקוּטֵי-הַלְכוֹת, שׁוֹכֵר, הֵלְכָה ג';
 עֵרֵב, הֵלְכָה ג', וְאִיךָ שָׁפַל תְּכֵלִית יְרִידַת הָאָדָם לְזֶה הָעוֹלָם, שְׁיֵהִיו
 לוֹ רְצוֹנוֹת וְכְסוּפִין אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָכֵל שֶׁהוּא יֵהִי יוֹתֵר רְחוּק,
 כְּמוֹ-כֵן יִתְגַּבֵּר בְּרְצוֹנוֹת יוֹתֵר חֲזָקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁיֵהִי נִכְלָל
 לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְלֹא תִהְיֶה לוֹ כְּבָר רְאִיָּה בְּזֶה הָעוֹלָם
 כָּלֵל וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזָּק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּגֵּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִם אַתָּה מְקַבֵּל
 בְּזִיוֹן מְאִיזָה רִיק וּפּוֹחֵז וְכוּ', שְׂתַק, שְׂתַק! כִּי זֶה תִּקְוִיָּה הַנְּצָחִי. רַבְּנוּ
 ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַ
 בְּזִיוֹנוֹ וְיָדָם וְיִשְׂתַק וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָע הַדָּם שְׁבַחֲלֵל הַשְּׂמֵאלִי,
 וְכַפֵּי רַבּוּי הַשְּׂתִיקָה לְכֹל הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁרַק מְקַבֵּל, עַל-יְדֵי-זֶה נִחְזָק בּוֹ
 שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, שְׁיֵהִי נֶעֱשֶׂה

אדם היושב על הכסא, הינו העולם הזה נקרא הכס"א, שעולה כמספר אלקי"ם, שעולה כמספר הטב"ע.

פי כּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה לֹא רוֹאִים כְּלוּם רַק טַבַּע, מְקָרָה וּמְזֹל, וְנִדְמָה שֶׁכָּל דְּאֵלִים גָּבַר, אֲבָל בְּאֵמַת אָמַר רַבְּנֵי ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יז): הַטַּב"ע זֶה גַּם-כֵּן הַשְּׁגָחָה, פִּי אֵין טַבַּע כָּלֵל, אֲלֵא הַכֹּל לְכָל מְשָׁח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית מְמַנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְהַכֹּל מֵה שְׁקוּרָה עִם הָאָדָם, יֵשׁ בְּזֶה כֹּנֵנָה עֲמָקָה, עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצְאוּנוּ לְתַקּוּן נַפְשׁוֹ וְכוּ', אוּ לְתַקּוּן גְּלוּלוֹ, שְׁנַתְּגַלְגַּל לְתַקּוּן מֵה שֶׁקָּלַקַּל בְּמִשְׁפָּךְ הַגְּלוּלוֹתִים הַקּוֹדְמִים, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּשָׂכַל אֲנוּשִׁי, שְׂרוּאִים דְּבַר נֶגֶד הַהֲגִיזוֹן, נֶגֶד הַטַּבַּע וְכוּ', אֲבָל בְּאֵמַת הַכֹּל טוֹב וְיִשָּׁר לְמִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה, שְׂאִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, פִּי הַכֹּל לְכָל מְשָׁח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית מְמַנּוּ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁלֵּיךְ אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה לְגַמְרִי, וּמְכַנִּיס עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, וְהַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק כְּפִי שְׂרִשׁוֹ וְשִׂרְשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְכִפִּי תַקּוּנָיו שֶׁצָּרִיךְ לְתַקּוֹן.

אך בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא רוֹאִים כְּלוּם, רַק הַכֹּל נִדְמָה שֶׁזֶה הַטַּב"ע דִּי"ן אֱלֹקִי"ם. אֲבָל בְּאֵמַת הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, פִּי הַנְּי"ה הוּא הָאֱלֹקִי"ם, פִּי הַטַּב"ע זֶהוּ הַשְּׁגָחָה, וּבְזֶה שְׂאָדָם אֵינוֹ עוֹנֶה לְמַחְרָפוֹ וְלְמַבְזוֹ וְכוּ', בְּזֶה נִכְנַע הַדָּם שֶׁבְּחָלָל הַשְּׂמָאֲלִי, שֶׁמִּשָּׁם הֵיכָר הָרַע (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עב); וּמִשָּׁם בָּאִים הַדְּמִים הַמְכַעְרִים, שֶׁרַק רוּצִים לְצִאת וּלְרִיב עִם הַזּוּלָת (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עה); וּבְזֶה שְׂאָדָם שׁוֹתֵק, וְיוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּהַשְּׁגָחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, בְּזֶה נַעֲשֶׂה כְּסוּד אֲד"ם, בְּחִינַת מ"ה הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֹּס"א, הַיְנוּ שְׁנַתְּגַלְגָּה אֱלִיו שְׁמוֹ יִתְבַּרְךָ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א (הָעוֹלָה כְּמִסְפַּר מ"ה), וְאִזּוּ הוּא מְכַנִּיעַ אֶת הַטַּב"ע שֶׁהוּא אֱלֹקִי"ם, וְיוֹדֵעַ שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה טַב"ע, יֵשׁ רַק הַשְּׁגָחָה, וְהַטַּבַּע זֶהוּ כִּפְסָא לְהַשְּׁגָחָה. וְלְכָל זֶה זוֹכִים רַק אִם שׁוֹתְקִים לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נַפְשׁוֹ וְנִצְרִיךְ שֶׁתִּדַּע, שֶׁזֶה לֹא קָל וְלֹא פְּשׁוּט, פִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּלֵךְ אַחַר הַדְּמִים שְׂבוּעָרִים בּוֹ, וְהוּא מְכַרַח לְעֲנוּת וְכוּ', לְצִאת לְרִיב עִם כָּל מִי שֶׁמַּתְחַצֵּף נֶגְדּוֹ וְכוּ', פִּי הַדְּמִים זֶהוּ יִצְרוֹ הָרַע].

וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדָּה זוֹ — לְדַם וְלִשְׁתֵּק לְמַחְרָפוֹ
 וְלַמְבִּזֵי נַפְשׁוֹ, וְזֶה סוּד חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, לְהַפְּחֵן אֶת לֵב הָאֶבְרֹן,
 שְׁחֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל טַבֵּעַ, מְקַרְהָ וּמְזַל וְכוּ', שִׁמְשֵׁם הַמַּחְלָקֶת וְהַנְּצִיחַ
 לְנִצְחַת אֶת הַזְּוִלַת וְכוּ', וְלִהְיוֹת תְּמִיד צוֹדֵק וְכוּ', שֶׁזֶּה בָּא מִלֵּב הָאֶבְרֹן
 הַיֵּצֵר הָרַע, וְלְהַפְּחֵן הַכֹּל אֶל לֵב בְּשׂוֹר, שִׁיְהִיָּה בְּסוּר עִם הַזְּוִלַת (עֵין
 חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁלֵט), הֵינּוּ שְׂוִיכָל לְהַסְתַּדֵּר עִם כָּלֵם, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר
 לְהַסְבִּיר לְבֵן אָדָם כָּלֵל, כִּי הַטַּב"ע שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק לִהְיוֹת צוֹדֵק
 מְנַצֵּחַ וְלֹא מְנַצָּח, וְלָכֵן עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר, אֲבָל אִם הָיָה
 בְּטָלִים וּמְבַטְלִים לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִזְּ הָיָה חַיִּים חַיִּים
 נְעִימִים, חַיִּים נְצִחִיִּים. וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רוֹצֶה רַבְּנוּ ז"ל לְהַבִּיא אוֹתָנוּ.

וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם, שְׂכָל מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, צְרִיף
 לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ, אֲשֶׁר אֶבֶד מְנוֹס
 וְתִקְוָה מְמַנּוּ וְכוּ', אֲבָל אִם יַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְיִדַע, אֲשֶׁר לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל, תְּלוּי בַּחֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וּבְזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְיִדַם
 וְיִשְׁתַּק, אִזְּ דִּיקָא יֵאִיר עֲלָיו אוֹר הַנִּקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהוּא אוֹר נִקְדַּת
 הַצְּדִיק בְּנִקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְדָבָר זֶה עֵמֶק עֵמֶק וְכוּ',
 וּמֵרַב דְּבִקּוֹת אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּירוֹ לֹא בְּעַל-פֶּה וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא בְּכַתָּב,
 כִּי פֶה מְדַבְּרִים מְבַטּוּל גְּמוּר אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְכַנְיַע אֶת
 הַחֲמֹר לְגַמְרֵי, עַד אֲשֶׁר יֵאִיר בּוֹ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֵצְמוֹ, שֶׁהוּא כְּבוֹד
 אֱלֹקֵי, שֶׁעַל זֶה נֶאֱמַר (מְשַׁלֵּי כה, ב): "כְּבוֹד אֱלֹקִים הַסֵּתֵר דְּבָר", שֶׁאֵף
 אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מְדַרְגָּתוֹ וְכוּ'.

וְזֶה אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מְכַרַח לַעֲבֹר
 בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ', וּכְכֹל שֶׁמְקַבֵּל יוֹתֵר מִרַבְּנוּ ז"ל, יוֹתֵר
 מַחְלָקֶת יֵשׁ עֲלָיו, וְנִשְׁפָּף דָּמוֹ כַּפַּיִם וְכוּ', עַד שֶׁיֵּשׁ כְּאֵלוֹ, שְׂכָל-כֶּף
 מְקַבְּלִים מִרַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁכָּלֵם קָמִים נִגְדָּם וְכָלֵם מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם.
 [נֶאֱפְלוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ סוּבְלִים בְּזִיוּנוֹת, כְּמוֹ ר' אַבְרָהָם בְּר' גַּחְמָן
 טוֹלְטִישֵׁינְעֵר ז"ל, שֶׁזָּכָה לְקַבֵּל כָּל-כֶּף מִרַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁגַּם אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמְנוּ בַּחַיִּים, כָּלֵם הַתְּלוּצְצוֹ מְמַנּוּ וְכוּ', עַד שֶׁהָיָה קוֹרְאִים אוֹתוֹ:
 'אַבְרָהָם דְּעַר מְשׁוּגְעָנְעַר' (אַבְרָהָם הַמְּשֻׁגָּע). וּפְעַם אַחַת אָמַר אֶחָד
 מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהַרְבֵּ מְטֻשְׁהָרִין ז"ל עַל ר' אַבְרָהָם ז"ל, שֶׁהוּא

מִשְׁגָּע, וְהָרַב מִטְשֶׁהֲרִין ו"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְסַבֵּל דְּבַר זֶה, כִּי יָדַע אֶת גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ו"ל, עָנָה וְאָמַר לְזֶה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: אֲפֹשֶׁר הַמְשַׁגֵּעַ הַזֶּה הוּא הַגִּנְנִי, אֲפֹשֶׁר אִיז דָּעַר מְשׁוּגָעֵנְעַר דָּעַר אֲגָרָאֲדָנִיק הַמּוּבָא בְּסַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם ב'. וּבְאַמֶּת סָבַל כָּל יְמֵי חַיָּיו מֵהַ שְׁסָבַל, וְהוּא כְּמַעֲט הִיחִידֵי אַחַר מוֹהַרְנ"ת ו"ל, שֶׁהֵבִין בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ו"ל].

הַפֶּלֶל, שְׁמֵי שְׁרוּצָה לְקַבֵּל הַיֵּטֵב מִרַבֵּנוּ ו"ל הַהֲכָרַח לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת, עֲלֻבוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְהוּא צָרִיף לְהֵם וְלִשְׁתַּק לְמַחְרָפוֹ וְלִמְבֹזוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה לֹא קָל לְהִיּוֹת מְקַרָּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, וַיֵּמָּה גַם אֲשֶׁר מִבְּפָנִים לֹא חֲסָרִים אֲנָשִׁים מְטַרְפִּים, שְׂגוּרָמִים שִׁיחֲלָקוּ עֲלֵינוּ וְכוּ', וְנִצְטָרָף לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֲבָל הַכֹּל תְּקוּנִים שֶׁמְקַבְּלִים מִרַבֵּנוּ ו"ל וְכוּ', וְיֹתֵר מֵהַ שְׁפָתוֹב כָּאֵן צָרִיכִים לְהִסְבִּיר בְּעַל־פִּי מִכַּמָּה טַעֲמִים וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קנח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן מַה שֶׁשִּׁפְּתַבְּתָּ וְכוּ', עֲלִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר כְּתִיב (תְּהִלִּים לז, כג): "מִהַיְוִ"ה מַצְעָדֵי גִבּוֹר כּוֹנְנֵנוּ וְדִרְכּוֹ יַחְפֹּץ", הֵינּוּ כָּל הַדְּרָכִים שֶׁאָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ לָשֵׁם, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אִם הוּא בֵּן רוּצָה אוֹ לֹא רוּצָה, אֲבָל הוּא צָרִיף לְקַבֵּל זֹאת בְּאַתְהָבָה. וְזֶה: "מִהַיְוִ"ה מַצְעָדֵי גִבּוֹר", מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל הַצְּעָדִים וְהַפְּסִיעוֹת, שֶׁצָּרִיף לְצַעֵק וְלִפְסַע בְּהֵן, אֲבָל "וְדִרְכּוֹ יַחְפֹּץ", הוּא צָרִיף לְהִסְפִּים לְזֶה, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל־פִּי־רֹב בֵּן אָדָם מַצְטַעַר מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁקוֹרָה לוֹ דְּבַר שֶׁטָּעָה בְּדַרְוֹ וְכוּ' אוֹ הָיָה לוֹ עֲכוּב בְּדַרְוֹ, וְהָיָה צָרִיף לְנִסַּע בְּדַרְוֹ אַחֲרַת שְׁלֹא

חשב וצפה כלל, ולכן צריך לידע, שהכל ממנו יתברך מטעמים
 הכמוסים ומכסים מבני-אדם לגמרי, וצריכים לקבל את זה באהבה
 גדולה, ולידע, אשר הצער והעגמת נפש שהיתה לו בדרך, בודאי
 יש בזה סודות גדולים וכו', ומלבד זאת צריך לזכור, אשר רבנו ז"ל
 אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן לא), אשר על-ידי פגם הברית, האדם
 סובל על הדרך וכו', ומי יודע מה עליך לתקן בדרךך שטעית וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קנט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר ראה לשמר על זמנך היקר, שלא ילך לאבוד, וכבר אמר
 החכם: "אדם דואג על אבוד דמיו, ואינו דואג על אבוד ימיו, דמיו
 חוזרים, ימיו אינם חוזרים"; ולכן צריכים לשמר מאד על הזמן
 היקר מכל. ובאמת טבע של האדם לביטל את זמנו, ואינו שם לב,
 אשר כל רגע הוא מת ממש, פי הרגע שעבר, כבר אף פעם לא יחזור
 אליו, ומכל שכן שעה ומכל שכן יום, ולכן אשרי מי
 ששומר על ימיו, כמו שאומרים בזמירות שבת: "ואם יצא חובת
 היום אשרי לו"; פי צריכים למלא כל יום עם טוב אמתי ונצחי:
 מקרא, משנה, גמרא (בבלי, ירושלמי, תוספתא), מדרש רבה
 ותנחומא. ואם יזכה ילמד גם זהר ותקוניים, שמזכר את הנפש, ועל
 כלם — להתמיד בספרי הלכה: רמב"ם, טור ושלחן ערוך, שעל
 זה הזהירנו יותר מכל הלמודים, ולזכות לישוב הדעת, זה רק
 על-ידי התבודדות, אפלו רק חמש דקות בכל שעה, לעשות לעצמו
 חשבון הנפש — איך עברה עליו השעה הזאת, וכן בכל שעה יתורם

חַמֵּשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה כָּל יָמָיו יִהְיוּ
בַתְּשׁוּבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַשִּׁיחָה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן פו): לְפִי בְּחִינַת
הַיָּמִים נוֹרָאִים, רְאוּי שִׁיחָה לָנוּ אֶתְרוּג נָאָה וְכוּ', וּמִי שְׁבוּכָה יוֹתֵר
בַּיָּמִים אֵלּוּ, רְאוּי לוֹ שִׁיחָה לוֹ אֶתְרוּג נָאָה וְכוּ'; הַפֶּשֶׁט הוּא בְּפִשְׁטוּת,
כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר: אִם בּוֹכִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים
זוֹכִים לְאֶתְרוּג נָאָה. וּמַעִיד אֲנִי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא בְּחִרְתִּי
אֶתְרוּג, אֶלָּא לְקַחְתִּי אֶתְרוּג עִם גְּדוּל נָאָה וְכוּ', וְלֹא חִפְּשִׁיתִי מוֹמִין
וְחִסְרוֹנוֹת עַל הָאֶתְרוּג, אֵף שֶׁזֶּה אָמַר שֵׁישׁ מִשְׁהוּ כָּאֵן עַל הָאֶתְרוּג,
וְזֶה אָמַר שֵׁישׁ מִשְׁהוּ כָּאֵן, לֹא שִׁמְתִי לֵב עַל כָּל זֶה, וּפְלֵא עַל גְּבִי
פְּלֵא בָּא חַג הַסְּכּוֹת, וָאֵף פֶּעַם לֹא נִמְצָא שׁוּם פֶּגַם וְשׁוּם כְּתָם, וְזֶה
אֶצְלִי כָּל שָׁנָה כָּךְ, וְאַחַר שָׁנִים רְאִיתִי מְסַפְרִים סְפוּרִים אֵלּוּ אֶצְלִי
הַרְבֵּה צְדִיקִים שֶׁנִּהְיָוּ כָּךְ. וְזֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד לְקַיֵּם אֶת דְּבַרֵּי רַבְּנוּ
ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת. וְזֶה עֵקֶר הַהִתְקַרְבוּת אֵלָיו — לְקַיֵּם כָּל
שִׁיחָה כְּמוֹ שֶׁהִיא דְּבַר גְּדוּל וְדְּבַר קֶטַן (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן
קכג); אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כֻּלָּל, אֶלָּא מְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ
ז"ל בְּתַמִּימוֹת גְּמוּרָה, וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּהוּא זֶה יִקְיָם.

הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מְאוּסְטְרָאָה זי"ע, בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר
הַקְּדוּשׁ רַב יִיבִי, הִיָּתָה דְּרָכּוֹ לְקַחַת בְּכָל שָׁנָה אֶתְרוּג, וְלֹא הִסְתַּפֵּל
עַל זֶה כְּלָל עַד חַג הַסְּכּוֹת, וְהִזְהִיר אֶת בְּנוֹ וּבְנֵי בֵיתוֹ שֶׁלֹּא יִפְתָּחוּ
אֶת קַפְסַת הָאֶתְרוּג, וְלֹא לַגַּע בּוֹ, וּפֶעַם נִכְנָסָה תְּשׁוּקָה בְּבָנוּ לְהִסְתַּפֵּל

על הַאֲתָרוּג שֶׁל אָבִיו, וּפְתַח אֶת הַקֶּפֶסָה, וְרָאָה אֲתָרוּג עִם הַרְבֵּה חֲסֻרוֹנוֹת וְכוּ', וּבָא אֶל אָבִיו וְסִפֵּר לוֹ: אָבִי הַקְּדוֹשׁ, הֲרִי רְאִיתִי אֶת הַאֲתָרוּג, וְאִי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת עִלּוֹת בְּרַכָּה וְכוּ', וְצִעַק עָלָיו: מִי בִקֵּשׁ מִמֶּךָ לִפְתּוֹחַ אֶת הַקֶּפֶסָה וְכוּ', וְהִזְהִירוּ שְׁמֵהֵיוֹם וְהִלָּאָה לֹא יִפְתַּח אֶת הַקֶּפֶסָה, וַיֵּדַע שְׁאֲסוּר לִפְתּוֹחַ אֶת קֶפֶסֶת הַאֲתָרוּג. וּכְשָׁבָא יוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל סְכוּת, הָיָה הַאֲתָרוּג מְהֻדָּר עַד מְאֹד מְאֹד, מְהֻדָּר בְּיוֹתֵר, וְהִתְפַּלֵּא בְּנֵי עַל זֶה, עָנָה וְאָמַר לוֹ אָבִיו: כְּפִי שְׁבוּכִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ לְאָדָם אֲתָרוּג מְהֻדָּר.

וַיֵּשׁ עוֹד הַרְבֵּה סְפוּרִים, אָבֵל אֵין לִי הַפְּנָאִי עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא בִּי תְּשֵׁא, כִּי אֲדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (עֲקָצִין פָּרָק ג'): לֹא מֵצֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי הַמְּחַזֵּק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם. וְלִכֵּן רְאָה תָּמִיד לְלַכֵּת לְקִרְאָת שְׁלוֹם, וּכְדַאי לְהִיּוֹת וּתְרֹן הַעֲקָר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם, וּבִזְכוּת הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שַׁבַּת י'), הוּא יִתְבָּרַךְ יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ רַק בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, אִתָּה בְּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקֵשׁ הַרְבֵּה עַל שְׁלוֹם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעֶצְמוֹתֶיךָ, וְשְׁלוֹם בְּבֵיתֶךָ, וְשְׁלוֹם עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה גִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂדוּד הַטֹּבֵעַ מִמֶּשׁ, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ לְהַחֲזִיק בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְּךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר פִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאֵל תִּפְנֵס בְּלַחֵץ אִישִׁי מִמֶּה שֶׁקָּרָה לְךָ וְכו', אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַקָּרִיב שֶׁל אִף אֶחָד, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִמֶּנּוּ כָּלֵל וְכו', אֵינְךָ צָרִיךְ לְהִצְדִּיק עֲצֻמָּךְ לְשׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם וְכו', רַק תִּהְיֶה נְקִי לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִמִּיד תַּחֲיֶה עִם חֲשֻׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, תִּהְיֶה רְגִיל לְסַפֵּר לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְלוֹ יִתְבָּרַךְ תִּסַּפֵּר הַכֹּל, וְלֹא לְהַעֲלִים שׁוּם דָּבָר.

וְאוֹדוֹת שֶׁהוּא רוֹצֵה לְבַחֵן אוֹתְךָ וְכו', אֵל תִּפְתַּד כָּלֵל, אֵינְךָ צָרִיךְ לַעֲמֹד בַּמַּבְחָן וְכו', אִם זֶה זְוִיגָה, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דָּבָר.

רַבְּנוּ ז"ל הִסְתִּיר אֶת עֲצֻמוֹ מִחֲמִיו ר' אֶפְרַיִם מֵהוֹסִיאַטִין ז"ל אֶת עֲבוֹדָתוֹ שֶׁעָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְחֲמִיו חָשַׁב שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ וְכו', וּמִבְטֵל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלוֹ וְכו', וּפְעַם הַתְּאֻכָּסֵן אֶצְלוֹ אֶחָד מִתְלַמְּדֵי הַמַּגִּיד מִמְּעַזְרִיטֵשׁ זי"ע, וְשָׁפַף לִפְנֵי לְבוֹ הַמֶּר, שֶׁלְקַח חֶזֶן נֶכֶד הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב זי"ע, וְאֵינּוּ לוֹמֵד כָּלֵל וְכו', וְהֵלֶּה הֵלֶךְ וּפְתַח מִשְׁנִיּוֹת בָּבֶא קָמָא, וּפְתַח בְּמִשְׁנָה (בְּבֵא קָמָא, פָּרָק ב', מִשְׁנָה ג'): הַכֹּלֵב וְהַגְּדִי שֶׁקָּפְצוּ מֵרֹאשׁ הַגָּג; וְרַבְּנוּ ז"ל בְּחֻקְמָתוֹ הַגְּדוֹלָה לְהִסְתִּיר עֲצֻמוֹ הַתְּחִיל לוֹמֵר: הַכֹּלֵב וְהַגְּדִי שֶׁקָּפְצוּ מֵרֹאשׁ... וְסִטֵּר לוֹ הֵהוּא עַל לְחִיּוֹ וְכו', וּפְעַם נִסַּע הֵהוּא דְרָךְ יַעַר, וְשָׁמַע קוֹל תְּפִלָּה בְּנַעֲיִמוֹת עֲצוּמָה, וְאָמַר לְהַבְּעַל עֲגֻלָּה, שֶׁיִּסַּע בְּעַקְבוֹת הַקּוֹל, כִּי הוּא רוֹצֵה לְרֹאוֹת מִי הוּא זֶה שֶׁמִּתְפַּלֵּל, וְזֶה הָיָה רַבְּנוּ ז"ל מְעַטָּף בְּטִלִּית וְתַפְלִין, שֶׁהַתְּפִלָּל בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת וּבְנַעֲיִמוֹת וּבְדַבְּקוֹת עֲצוּמָה, וּמֵאֹד נִבְהַל כְּשֶׁרָאָה שֶׁזֶה רַבְּנוּ ז"ל, וְחֻפְּזָה עַד שֶׁסִּיֵּם אֶת הַתְּפִלָּה, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לוֹ, שֶׁהוּא

אֲשֶׁר ט"ו קסג בַּנְחַל קט

סוֹלַח לוֹ רַק בְּתַנְאֵי שְׁלֵא יִגְלֶה לְשׁוֹם בְּרִיָּה מַה שְּׁרָאָה, אֲבָל פֶּעַל
אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיִלְךָ אֶל חוֹתְנֹו וַיֹּאמֶר לוֹ, שְׁלֵא יתְעַרֵב בְּעֶסֶק חַתְּנֹו.
וּמַחְמַת שֶׁהוּא זָכָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, לְכֵן אַחַר הַסְּתַלְקוֹת רַבְּנוּ ז"ל,
סִפֵּר אֶת הַסְּפּוֹר הַזֶּה. עַל-כָּל-פְּנִיִם רוֹאִים מִכָּל זֶה, שְׁלֵא מַחְיָבִים
לְעֲנוֹת לְכָל אֶחָד וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד, וַיְכוּלִים לְהִתְחַמֵּק מִכָּל אֶחָד. וְלָכֵן, לְדַעְתִּי, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה
תַּעֲשֶׂה כָּךְ וְתַצְלִיחַ.

רַק בְּרַח לָךְ מִכָּל מִיָּגֵי מַחְלָקַת, וְעַל זֶה צְרִיכִים חֲכָמָה בְּחֻמַּת
שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו קסג.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא בִּי תַשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רָאָה לְהַדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תַּשְׁכַּר מְשׁוֹם
דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, וְתִזְכּוּר הַיֵּטֵב, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְלָכֵן
כָּל מַה שְּׁאֵתָה צְרִיךְ תִּבְקַשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ
בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, וְזֶה קִשָּׁה לְהַחֲדִיר בְּכַנִּי-אֲדָם, וּבְפֶרֶט מִי
שְׁרָגִיל בְּקָרִיאַת עֵתוֹנִים, אֲפֵלוּ שֶׁל הַחֲרָדִים וְכוּ', שֶׁזֶה מְקַרֵּר
מְאַמְנֶה פְּשׁוּטָה לְגַמְרִי. כִּי בְּאַמַּת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלָק
א', סִימָן קעג), אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַכֶּתֵב, שֵׁם גְּנוּזָה הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל הַכּוֹתֵב; וְלָכֵן כְּשֶׁהַכּוֹתֵב הוּא רִיק, זֶה מְאֹד מְזִיק לְמִי שְׁקוֹרָא
דְּבָרָיו, וּבְפֶרֶטִיּוֹת שְׁכָל הָעֵתוֹנִים מְדַבְּרִים רַק מִפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר,
לְכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׁשׁוֹמֵר מֵהֶם, שְׁלֵא יִקְרָרוּ אוֹתוֹ מִירְאַת שָׁמַיִם.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּיְרֵאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קסד.

בעזרת השם תברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר כי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור
חכמה, זכותו גגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אסור לפל בדעתו כלל, הן אמת שאני יודע ומבין
היטב מה עובר עליך וכו', עם כל זאת אל תתיאש, כי בפרוש גלה
לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח), אשר אין שום יאוש
בעולם כלל, הינו אין דבר בזה של להתיאש, חס ושלום, שזה גרוע
מהכל. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות י.): כשישעיהו הנביא בא
אל חזקיהו, ואמר לו: "צו לביתך" וכו' (ישעיה לח, א), אמר לו: "כך
מקבלני מאבי אבא (שזה דוד המלך) אפלו חרב חדה מנחת על
צוארו של אדם, אל יתיאש עצמו מן הרחמים"; הינו ברח לך
למקום פנוי שאין בני-אדם, ושם תדבר עמו יתברך בלשון עצמך,
הינו תדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, מה שרגיל על לשונך —
אידיש או שאר לשונות, ותפרש את כל שיחתך אליו יתברך, כאשר
נדבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותוריד דמעות פנים. ואף
שבתחלה ידמה לך שאין מי ששומע אותך, דע לך, שזה בא מרב
עוונותיך, שנתקרה אצלך האמונה הקדושה, וחדרה בך בפירות
ואפיקורסות וכו', שאין אתה יכול לתאר ולשער, שהקדוש-ברוך-
הוא נמצא בזה העולם.

כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל
אלקות גמור הוא כי אין בלעדיו יתברך כלל, ודומם, צומח, חי,
מדבר, זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ובכל תנועה ותנועה
שם אלופו של עולם, וכל מה שקורה עמך, זה רק ממנו יתברך,
ועל-כן אין לך מה להתייש מאף אחד, רק הרגל עצמך לדבר עמו

יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, וזה בעצמו יביא אותך אל הדבקות האמתית. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיהך.

ולכן אל תהיה בטלן! כואב לך עכשו הרבה דברים וכו', גפלת ונשלת בפיח יקוש, ואתה נכשל בעוונות חמורים וכו', אל תתיאש, אלא ברח לך למקום, ושם תשב ותבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ותעמד לפניו יתברך כמו שעומדים לפני מלך בכיכול, ותבקש על עצמך רחמים ותחנונים, ואני בטוח, שאם תתנהג כף ימים ושבעות, חדשים ושנים וכו' בעקשנות גדולה, אזי הכל יתהפך לטובה, ובלבד שלא תתיאש, אפלו שבין כף אתה נופל יותר ויותר, אל תפל בדעתך כלל, ואז לבסוף תבוא אל ענייניך.

גא ונא תרגיל עצמך לומר פרקים משניות, ואם תזכה לומר ולגרוס וללמד ח"י פרקים משניות בכל יום — אין למעלה מזה בתקון הברית. ומובא מהצדיק הקדוש רבי זכריה מענדל מייערוסלאב זי"ע, שהיה תלמידו של הרב הקדוש הרבי רבי אלימלך מליעז'ענסק זי"ע בספרו "דרכי צדק" (אות יט), וזו לשונו: שמעתי מאדוני מורי ורבי, שטוב לחזור בכל יום ח"י פרקים משניות, עין שם; וכן מובא מהגאון הקדוש רבי נתנאל וייל זי"ע, בעל המחבר ספר "קרובן נתנאל" על הרא"ש זי"ע, שכתב צנא, וזו לשונו: "כל יוצאי ירכי מי שמכנה בשם למדן, ומשלים עבודתו עדי ערב, ראוי לחזור יום יום ח"י פרקים משניות, ח"י ח"י יודוך, תועלת להנשמה" וכו', עין שם; ובספר "אור צדיקים" למהר"ם פאפריש זי"ע, שכותב בשם האריז"ל לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, וזהו תקון לפגם הברית, וסגלה להרג את היצר הרע הבוער בו ולהכניעו. ולכן אל תתיאש בשום פנים ואפן, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ו קסה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רֵאָה לְשִׂמְחַ מֵאֵד עַל נֵעַם חֶלְקְךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֶלְקְךָ
וְגוֹרְלְךָ, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְךָ עִם בֵּת זוּג, וְעַל-כֵּן
רֵאָה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה. וְזָכוּר אֶת גְּדֹל הַנְּסִים
שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁזָּכִיתָ לְמִצְאָה בֵּת זוּגְךָ, כַּמָּה
דְּמֵעוֹת וְכַמָּה בְּכִיּוֹת שֶׁפָּכַתָּ עַד שֶׁמִּצָּאתָ אֶת זוּגְךָ, וְעַכְשָׁו שֶׁכָּבַר
עֶזֶר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בֵּת זוּג, רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחַ מֵאֵד מֵאֵד,
וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצֶּעַר.

אִוֹדוֹת שֶׁאַתָּה לוֹמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְכוּ', מָה אִמַּר לְךָ,
יְדֵי הַיָּקָר! אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי לְמוֹד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" מְחִיָּה
מִתִּים מִמָּשׁ, וְכֵן בְּמָה שֶׁאַתָּה מְעִיֵן בְּ"עֲלִים לְתִרּוּפָה" וּבְ"אֲשֶׁר
בְּנַחַל" — מָה טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁתִּשְׁקֹד בְּזֶה, וְזֶה יִכְנִים בְּךָ חֲזוּק
עֲצוּם. וְעַלֶּיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית, וּבִפְרָט בְּהוֹצָאת זֶרַע
לְבִטְלָה, הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה
מְמַרֵּר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁחֲטָאתָ בְּחֲטָא הַזֶּה יָמִים
וְשָׁנִים, עַלֶּיךָ לְהִתְמַיֵּד עַכְשָׁו מֵאֵד בְּסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר
בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה כְּלוּל מְכֹל טוֹב,
וּמִצְמִצְמִים בּוֹ כָּל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת"; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי
"אֲשֶׁר בְּנַחַל", וַיַּעֲשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֶק קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה
מַכְתְּבִים, שְׂאֵז בּוֹדָאֵי יִנְצַל מִחֲבוּט הַקְּבָר עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, כַּמּוּבָא
בְּתַקוּנֵי-זֶהַר (דף י:), אֲשֶׁר לְרִשְׁעִים הַגּוֹף הוּא הַקְּבָר, וְעַל-כֵּן שִׁיךְ
עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ עַנְיָן שֶׁל חֲבוּט הַקְּבָר, לְכֵן מִי שֶׁיַּעֲסֹק בְּלַמּוּד

אֲשֶׁר ט"ו קסו בַּנַּחַל קיג

"לקוטי-הלכות", ינצל מחבוט הקבר עוד בחיים חיותו, כי ירגיש
כל מיני טעמים וכל מיני ערבות בלמוד הזה.

גא ונא ראה לומר בכל יום "יום של תהלים", באפן שתסיים
בכל שבוע את ספר התהלים. וכן הרגל את עצמך ללכת למקום
שאין שם בני-אדם, ותצעק הרבה אליו יתברך, אבל רק במקום
שאין שם בני-אדם, באפן שלא יחשדו עליך, שאתה משגע, חס
ושלום.

תשתדל להיות באהבה, אחנה ורעות עם אשתך, ועל-ידי-זה
תצליח בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קסו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה עוסק להפיץ את אור
רבנו ז"ל בעולם — אין למעלה מזה. מה אמר לך, ידידי היקר!
רק הקדוש-ברוך-הוא יודע את שברון לבנו ואת כלוה מעשינו,
ואיך נוכל פעם לתקן את זאת?! לזאת יעצנו רבנו ז"ל, שעל-ידי
שנזכה להחזיר אחרים בתשובה, גם אנו נזכה על-ידי-זה לתשובה
אמתית. ועל-פן ראה להתמיד בעבודה הקדושה הזו — להפיץ את
אור רבנו ז"ל בעולם. ובפרט עכשו, שזכה אותנו הקדוש-ברוך-הוא
עם "עלון ברסלב", ראוי לך להפיצו בכל עירך מדי שבוע בשבוע,
וכן את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל. ובזכות
זה תראה שירחב לך גם בפרנסתך.

ראה לכבד את אשתך מאד מאד, ותתן לה את כל מחסורה
אשר יחסר לה, ואל תקמץ ממנה שום דבר.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, יהיה מה
שיהיה ויהיה איך שיהיה, אתה ראה להיות דבוק בו ותברך, ותאמין
אשר הוא תברך מחיה ומנהו ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם,
צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך. ועל-כן
מה ולמה לך להתבלבל כל-כך מכל פרט ופרט.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קסז.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר כי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות. ומה שאתה כותב
הצרוף 'אין לב', תאמין לי, שזה בא מחמת תאונת נאוף, כמו שכתוב
(משלי ו, לב): "נאף אשה חסר לב", כי מי שנכנס בו נאוף, אין לו
לב אל אבינו שבשמים. ועל-כן ראה להרגיל את עצמך להתבודד
הרבה עמו ותברך, ואז יהיה לך לב חם. והעקר תשתדל לדון את
כל יהודי לכף זכות, ותוציא את כל השנאה והקנאה שיש בלבך על
אחרים, מה יש לך עם אחרים?! ואי אפשר לזכות לזה, כי אם
על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, שתרגיל את עצמך לדבר הרבה עמו
ותברך, ותבקש ממנו ותברך, שיוציא ממך את כל הקנאות והשנאות
שיש לך על זולתך.

מה טוב ומה נעים, אם תזכה לומר בכל לילה תקון חצות, כי
אז תרגיל את עצמך להסתכל רק אליו ותברך, כי מי שמרגיל את

עצמו לומר בכל לילה את סדר תקון חצות, הוא אף פעם אינו מסתפל על אחרים, רק על הקדוש-ברוך-הוא. ותראה איך שהקדוש-ברוך-הוא הטביע בתרנגול, שתמיד מסתפל למעלה בשעה שאוכל ובשעה ששונה, הוא תמיד מגביה עיניו לשמים, למה? כי התרנגול הוא הבעל-חיים היחידי שקם בלילה בחצות, ומעיר את אחרים לחצות, ועל-כן הוא תמיד מסתפל לשמים בעת שהוא אוכל, לרמז שמי שאומר בכל לילה חצות, הוא אף פעם לא יסתפל אל שום ברירה רק אל הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך לעשות טובות לאחרים, כי הרי הוא מעיר את אחרים לחצות, זאת אומרת כשאדם אומר בכל לילה חצות, על-ידי-זה אין לו עסקים עם אחרים, ואינו מקנא בזולתו, רק אדרבה, הוא עושה טוב עם אחרים. והתנא אומר, שעקר מעלת האדם הוא — כפיש לו לב טוב. ועל-כן ראה לעבד הרבה שיהיה לה לב טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שכבר תצא מהצמצום והקטנות שלך, ותזכה לעשות טובות עם אחרים, וכן תשתדל להיות בציון רבנו ז"ל על-כל-פנים פעם אחת בחייה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אבל לא היה הפנאי להשיבך תוך-ומיד כרצונך.

ראה אתה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, ואז אשתדל בלי גדר לענות לך.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד להיות בשמחה, כי השמחה

היא היסוד והעקר בַּדַּעַת רַבְּנוּ ו"ל. ובפֶּרֶט בַּחֹר צָעִיר, הוא צָרִיף להיות תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֶפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תַּעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁלֹא תִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הַשִּׁמְחָה מִטְהַרֶת אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי הַתְּמִדָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבִפְרָט רָאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה, שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַגְהַת הַסְּפָרִים, אֲשֶׁר הִיא זְכוּת עֲלִיוֹנָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוּלָּה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזְכוּת הַרְבִּים, וְזוֹ זְכוּתְךָ, שְׂאֵתָה זְכוּת לְהַגִּיחַ אֶת הַסְּפָרִים. וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׂמֵתְכוֹנְנִים לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" מְסֻדְרִים עַל-פִּי סֵדֵר הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים מְנַקֵּד, רָאוּי לָךְ לְעֹזֵר בְּהַגְהָה, וְיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּזְכוּת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

גַּא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד וּלְעֵיֵן בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב נִכְתָּב גַּם בְּעִבְרוֹךְךָ. וְתוֹצִיא מִשָּׁם עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְמַעֲנֶךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצָר הָרָע, וּמְכַנְּסִים בְּאָדָם תְּשׁוּקָה חֲזָקָה לְלַמֵּד וּלְהִיּוֹת וּלְטִיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, וְאֵז אֶכְתֵּב גַּם לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוָּקֵק לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאֵיף שְׂאֵתָה מְחֻזָּק

אָשֶׁר ט"ו קע בַּנְחָל קיז

אַתּ עֲצָמְךָ בְּכָל פֶּעַם, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת נַפְשִׁי. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ בֵּין בְּגוֹשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, וְתַעֲלֶה תַּמִּיד מַעְלָה מַעְלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַל תִּקְבַּל שׁוּם לְשׁוֹן-הָרַע מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יְהִיָּה מֵה שְׂיֵהִיָּה וְיֵהִיָּה אִיךָ שְׂיֵהִיָּה, כִּי קִלְפַת הַלְּשׁוֹן-הָרַע הִיא קְלִפָּה עֲצוּמָה. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יומא ט): עֲדִין הַשְּׁנֵאת חַנּוּם מְרַקֵּד בֵּינָן; וְזֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם אֶת עֲכוּב בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְקַבּוּץ גְּלוּיּוֹת. לְזֹאת עָלִינוּ לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל אֲהַבַת חַנּוּם, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ, שְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין כָּל לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאַסּוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כָּל מֵה שְׂאָדָם מְחֻזָּק אֶת עֲצָמוֹ, שְׂמַצְדּוֹ יְהִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה עִם זֵוּלָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלֵהִיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּלִי אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבֵי אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְהִיָּה מִי שְׂיֵהִיָּה. וְצָרִיכִים בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּמַעֲלַת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא בְּחִסְרוֹנָם, כַּמּוּבָא בַּתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע, שְׂתַקַּן לֹאמַר קִדְּם הַתְּפִלָּה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזֹכָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת יְדִיעָה זוֹ, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּמַעֲלַת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא בְּחִסְרוֹנָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמַּת גִּזְכָּה לְהַתְּעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגוֹשְׁמִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְּשׁ לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, כִּי אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמֵּה שְׂעוּבָר עָלֶיךָ, וּמֵה שְׂקָרָה עֲמָךְ.

קיח   אָשֶׁר   ט"ו קעא   בַּנְחָל

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לך לשמור מאד מאד, כי אם נוגעים בכספי צדקה של רבנו ו"ל, לבסוף צריכים ללכת לבית-הספר, רחמנא לישזבן, הינו אם אתה הולך בעבור יבנאל, ואינך נותן את המעות בעבור יבנאל, תדע כי הקדוש-ברוך-הוא רואה ומסתכל ומשגיח על דבר זה, ועל-כן ראה לחזר בך.

מה אמר לך, ידידי היקר! צערי כל-כך חזק, פשאני רואה איך שאתה מדרדר בכל פעם יותר ויותר, ועושים לך שטיפת מח, כי אתה רואה את גדל החסד שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שפבר נתן לך גינת וכוי, ולבסוף גם את זה אבדת, וכל זה מפני שהתרחקת מ"היכל-הקדש", קדש הקדשים, זכר את אהבתנו הישנה, זכר את המסירות נפש שמסרתי בעבורך, זכר את הימים והלילות שבליתי עמך, עד שהבאתי אותך לידי כף, שתוכל לעמד בשער השמים בכל לילה בחצות, ולבקש ממנו יתברך. ועכשו פלוני... ואלמוני... יבואו ויבלבלו את מחך, ויעשו לך שטיפת מח, אשר אני מאד מאד מפחד, שתגמר את השנים שלך בבית-הספר.

לזאת ראה, אהובי, אחי היקר! לחזר תכף-ומיד אל שרשך, והוא ב"היכל-הקדש", ותראה לכתב לי תכף-ומיד איזה מכתב, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

זה כמה חדשים שלא שמעתי ממך, ולא ראיתי את כתיבת ידך, שהיית רגיל לכתב לי, ובודאי אני דן אותך לכף זכות, כי עובר עליך מה שעובר וכוי וכוי, עם כל זאת מאחר שעובר עליך כף,

אָשֶׁר   ט"ו קעב   בַּנְחַל   קיט

הָיָה רְאוּי לָךְ בְּשִׁבְלִי זֶה בְּעֶצְמוֹ לְהִתְמַיֵּד בְּכַתִּיבָהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הָיִיתִי גַם-כֵּן כּוֹתֵב לָךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

זֶה יָמִים וְשָׁנִים, שֵׁשׁ לָךְ כְּסוּפִים גְּדוֹלִים לְהִדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל". הִנֵּה אֲבִשֶׁר לָךְ, כִּי עֲכָשׁוּ מִתְחִילִים לְהִדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה מִנְקֵד וּמְסֻדָּר עַל-פִּי סֵדֵר הַיָּמִים וְהַשָּׁבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים עִם מִפְתַּח נִפְלֵא, וְרְאוּי לָךְ לְתָרֵם בְּעֵבוֹר זֶה. וְכֵן אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק גְּדוֹל בְּזֶה כְּמוֹ שְׂאֵתָה רוּצָה.

רְאֵה לְהִתְקַשֵּׁר עִם יְדִידֵינוּ ... גֵּרוֹ יָאִיר, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים לְשַׁלַּח לוֹ כָּל מַעֲשָׂרוֹתֶיךָ וְהַצְדָּקוֹת שֵׁשׁ לָךְ, כִּי הוּא עֲכָשׁוּ מִדְּפִיס אֶת הַסֵּפֶרִים.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִדְפִּיס בְּקִרְוֹב אֶת הַסֵּפֶר "שִׁפְתַּת הַנְּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן", וְאֶת סֵפֶר "בְּאוּרֵי-הַמַּדּוֹת" עַל כָּל "סֵפֶר-הַמַּדּוֹת", וְאֶת סֵפֶר "נִהְרֵי-אַפְרָסְמוֹן" עַל כָּל הַ"סְפּוּרֵי-מַעֲשֵׂיֹת", וְעוֹד עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַמוֹעֲדִים, עַל אֲגָדוֹת חֲזו"ל וְעַל תַּרְי"ג מִצְוֹת, עַל אָבוֹת וְעַל תְּהִלִּים וְעַל הַפְּטָרוֹת, וְעוֹד הַמּוֹן קוּוֹטְרָסִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּזֶה.

רְאֵה שְׂיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, כִּי אֲדַר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יָאִיר.

מִזֶּה הַרְבֵּה שָׁבוּעוֹת שְׁלֵא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מָה אֵתָךְ,

לזאת ראה לכתב לי מכתב אחד על-כל-פנים פעם בשבוע, וממש תחייני.

עליך לדעת, אשר בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום כפי הירידות והנפילות שעוברות על כל אחד ואחד בזה העולם, ועל-כן אשרי מי שמחזק את עצמו בכל יום, ואינו מניח את עצמו לפל.

העקר ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שזוכה לדבר בכל יום אליו יתברך, כי על-ידי הדבור נעשה כלי להמשיך את השכינה עליו.

ראה להרבות בלמוד משניות, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה (עין טעמי המצוות להאריז"ל, פרשת ואתחנן), על-ידי שאדם לומד משניות, זוכה לזכך את נשמתו.

ראה לשמר את עצמך מאד מקבלת לשון-הרע, אשר הוא עון חמור מאד מאד. וזה עקר פתח של הטמאה — כשאדם שומע לשון-הרע, ועל-כן תבקש ממנו יתברך בכל יום, שלא יהיה לך שום חלק בלשון-הרע, ואז תצליח דרכך תמיד.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצית אותי, ותכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קעג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ' אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קור לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עַל גְּנֻדַּת הַשִּׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה שִׂמְחָה בְּבִיתְךָ — זוֹ אֲשֶׁתְּךָ (עֵין רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו:), וְתִשְׁמַחַה וְתִחַזְקֶהּ, וְתִקְנֶהּ לֵה דְבָרִים יָפִים, בְּאִפְּן שִׂיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ שְׂרוּיִים בֵּינֵיכֶם, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה, הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה בּוֹ, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלֵא בְּמִקּוֹם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל שִׂיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִס בְּחֻבּוֹת, וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, שֶׁתִּבְקַשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּכֹל יוֹם כָּל מֵה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, כִּי הַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַפִּיץ אֶת "עֲלוֹן בְּרִסְלָב", וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תְּפִיצִם בְּכַמָּה עִירוֹת בְּכָל שָׁבוּעַ, וְזוֹ זְכוּת הַרְּבִים גְּדוּלָּה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שִׂיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַפְּצַת הַעֲלוֹן בְּרִסְלָב בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִרְחִיב אֶת הַעֶסֶק הַזֶּה בְּאִפְּן שִׂיְהִיָּה מְצוּי בְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי הֵם דְּבוּרִים יְקָרִים וְנִפְלְאִים מְאֹד.

וְכֵן רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׂיְקַחוּ קוֹנְטְרָסִים מִיְדֵידְנוּ... גְּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן יַעֲזְרוּ לוֹ בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים, כִּי בְּדַעַתְנוּ לְהַתְחִיל לְהַדְפִּיס עֲכָשׁוּ אֶת כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל" מְסַדְרִים עַל-פִּי סֵדֵר הַיָּמִים וְהַשָּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים וּבְמַהְדוּרָה מְנַקְדֵת. וְאֲשֶׁרִי מִי שִׂיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּזֶה, לְעוֹרֵר לִיְדֵידְנוּ הַנַּ"ל שִׂיּוּכַל לְהַדְפִּיסָם, וְכֵן לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סְפָרֵי "שִׁפְת הַנְּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן" וְסֵפֶר "בְּאוּרֵי-הַמַּדּוֹת" עַל "סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת" וְסֵפֶר "גְּהַרֵי-אֶפְרַסְמוֹן" עַל "סִפְּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְעוֹד סְפָרִים יְקָרִים עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַמּוֹעֲדִים וְעַל אַגְדוֹת חַז"ל וְעַל הַתְּרַי"ג מְצוּוֹת, וְעַל אֲבוֹת וְעַל תְּהִלִּים וְעַל הַהַפְּטוּרוֹת, וְעוֹד קוֹנְטְרָסִים רַבִּים, וְהַרְּבֵה סְפָרִים וְשִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים מְרַבֵּנוּ ז"ל וּמִתְלִמֵּידוֹ מוֹהַרנ"ת ז"ל, וּמִכָּל הַתְּלִמִּידִים שֶׁבְּכָל דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁרִי מִי שִׂיַּעֲזֹר לוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ מְאֹד.

נא וְנא רָאָה רק לשמח תמיד, ותוציא את עצמך מקטנות המחין, אָשׁר רק הורס את החיים.

כתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של רבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, כי זה כמה שלא ראיתיך ולא ראיתי את כתיבת ידך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם ללכת על-פי דרך התם והפשוט שקבלנו מרבנו ז"ל, ותחזק את עצמך העקר בהתמדת התורה הקדושה, אָשׁר אין ערוך אליה. ורבנו ז"ל רצה מאד, שהעקר נחזק את עצמנו בעשיה, הינו שנלמד הרבה תורה בתמימות ובפשיטות. ועל-כן ראוי לכל אחד מאנשי שלומנו לקבוע עתים לתורה, ולהיות 'גנב', 'לגנב' מזמנו על למוד תורה הקדושה, כי אין לך טוב מתורה, ונחמינו הקדושים אמרו (פסיקתא משפטים): ישראל שגנב דברי תורה, זכה לעצמו, ועליו אמר שלמה (משלי ו, ל): "לא יבוזו לגנב פי יגנב", הינו שגנב בכל יום לעצמו דברי תורה, כי רק זה מה שישאר לנו.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק בשעורים כסדרן בכל יום מקרא, פרשה, חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע, וכן אם אפשר להתמיד ולומר בכל יום ח"י פרקים משניות — מה טוב ומה נעים, כי אין למעלה מזה, וכן כמה דפים גמרא ומדרש רבה מפרשת השבוע, ורמב"ם

אָשֶׁר ט"ו קעה בַּנְחַל קכג

טור וְשִׁלְחֵן עֲרוּךְ, וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂאֵתָה יוֹשֵׁב בְּכוֹלֵל, רְאֵה לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי הַתּוֹרָה מְשַׁמְרֵתוֹ מִכָּל רַע בְּנִעְרוּתוֹ, וְנוֹתֵנָת לוֹ אַחֲרִית וְתַקְוָה בְּזַקְנוּתוֹ (עֵין מִסְכַּת סוֹפְרִים, פָּרָק טז).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אָמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֻד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וְרְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עַצְמְךָ, שְׂהִיָּה לָךְ חֻלְק גְּדוֹל בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים. וּמִי יִתֵּן, שְׁעוֹד תִּזְכֶּה לְעוֹר לְכָל זֶה. הַעֲקֵר אֶל תִּיאַשׁ אֶת עַצְמְךָ, וְתַרְכֵּה בְּתַפְלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

ט"ו קעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנֵי אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח בְּכָל יוֹם עַל נֵעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל. וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂפָכְרָ עָבַר עָלֶיךָ מָה שְׂעֵבַר בִּימֵי חַיֶּיךָ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה בְּעַצְמְךָ יוֹדֵעַ אֶת כָּל זֶה, רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׂאֵתָה זוֹכֵה לְשִׁמְשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין

למעלה מזה, ועל-כֵּן ראה להתמיד בעבודה הקדושה הזו בִּיתָר שאת ובִּיתָר עז, כי כל מי שחטא ופגם בפגם-הברית — הוצאת זרע לבטלה, עליו למסור את נפשו מאד על הפצת מעינות החכמה חוצה, ואל תתבייש משום ברִיָּה שבעולם יהיה מי שיהיה ויהיה אִיךָ שיהיה, אתה ראה לצאת בעזות דקדושה, ואל יחסר לך יום שלא תפיץ את הספרים הקדושים, וכן פעם בשבוע ראה להפיץ את "עלון ברסלב", אשר הוא ענין נפלא מאד מאד, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיפיץ בכל קצווי תבל.

ראה להדביק את עצמך בו יתברך, ותכניס את עצמך לגמרי באמונת האין סוף ברוך הוא, לידע שהוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכל מה שתכניס את עצמך בידיעות אלו, תזכה לזכך ולטהר את עצמך, כי אין לך עוד טהרה יותר גדולה מהאמונה הקדושה, שאדם מאמין בו יתברך, אשר האמונה בעצמה היא הדבקות בו יתברך. ובזה שאדם מאמין שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתו, עמו ואצלו, על-ידי-זה הוא זוכה לדבק את עצמו בו יתברך, אשר היא מצות עשה של "ובו תדבק" (דברים י, כ). ודבר זה יכול לעשות כל בר ישראל, כי שרשו הוא בעולם האצילות, ואפלו שכבר ירד ונפל במקום שירד ונפל, עם כל זאת צריכים לחזק את עצמו מאד מאד במדת האמונה הקדושה, ורבונו ו"ל גלה לנו (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על כל עוונותיך; על-כֵּן צריכים להתחזק יותר ויותר באמונה הקדושה. וכן אמר (שם, סעיף ו'): על-ידי אמונה, האדם חביב להקדוש-ברוך-הוא כאשה לבעלה; ועל-כֵּן ראה להיות חזק מאד מאד במדת האמונה הקדושה, וסוף כל סוף יבוא הטוב, שתזכה להכלל בו יתברך באמת.

הכפל הדבר, ראה למסור את נפשך על הפצת מעינות החכמה חוצה, ותשלח לי מפעם לפעם דו"ח על פעלותיך שאתה פועל, וממש תחייני בזה.

אֲשֶׁר ט"ו קעו בַּנְחַל קכה

רְאֵה לְדַבֵּר עִם גִּיסָךְ אֹדוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל, כִּי הַדְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים מַרְבֵּנוּ ז"ל, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. כִּי הַדְּבוּר מַרְבֵּנוּ ז"ל, מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָּה מְאֹד, שְׂאִין לְתֹאֵר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל רַבְּנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'וֹנְסְק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חִקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַעֲקָר הוּא שְׁמִחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה פּוֹרְצַת כָּל הַגְּדָרִים וְהַמְּחִיצוֹת שְׂיִישׁ בֵּינוּ לְבֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ, שְׁמַרְב צְרוּתֶיךָ וַיְסוּרֶיךָ וּבְלָבוּלֶיךָ קָשָׁה וְכַבֵּד לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כְּכֹר אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה'): לְפּוּם צַעֲרָא אֲגָרָא; הֵינּוּ כְּפִי הַצַּעַר שְׂיִישׁ לְאָדָם לְקַיִם אֶת הַמְּצוּוֹת — כֵּן הַשְּׂכָר. וְכִמוֹ-כֵּן הוּא בְּעִנְיֵן הַשְּׁמִחָה, אִם יֵשׁ אָדָם שְׁטַבְעוֹ לְהַמְּשִׁיךְ תָּמִיד אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, אִף-עַל-פִּי-כֵּן מִתְגַּבֵּר בְּעֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אִזִּי מַעֲלָתוֹ עוֹלָה עַל הַכֹּל; עַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשְּׁמִחָה, וּבְפָרְט בְּעֵת שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲפֹלוּ שְׂזָה מְעַט מְעַט, תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי): כְּשֵׁם שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה וְשִׂמְחִים בָּהּ, כֵּף הַתּוֹרָה שְׁמִחָה בָּהֶם לְעוֹלָם הַבָּא, וְרַק זֶה יִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ — מֵה שְׂזוֹכִים לְלַקֵּט בְּכָל יוֹם נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק לְגַמֵּר בְּכָל שְׁבוּעַת פְּרָשַׁת

קבו אָשֶׁר ט"ו קעז בַּנְחַל

הַשְּׁבוּעַ עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י וְהַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁעַד סוֹף הַשְּׁבוּעַ תִּזְכֶּה לְסִימ' שְׁנִימ' מְקַרָּא וְאָחַד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, אָשֶׁר אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל עֲבוּדַת הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי עַכְשָׁו זֶה צוֹ הַשְּׁעָה — לְמַלְא אֶת כָּל אַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכַרְט פֶּעַם בַּשְּׁבוּעַ לְמַלְא אֶת עַרְךָ עִם "עֲלוֹן בְּרִסְלָב".

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אָדָם חָטָא לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְמָה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת זֶה — אִם לֹא עַל-יְדֵי לְקָרֵב אֲחֵרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל רַבְּנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֵינן הַבְּרַכָּה מְצוּיָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם, אֲלֵא בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתוֹ (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), וְצָרִיכִים לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאִף שָׂבָא לְךָ קִשָּׁה מְאֹד דְּבָר זֶה מְצַד הַמְּדוּת רַעוֹת שְׁנִדְבָקוּ בָּךְ, עַל זֶה רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ, וְתִתְבּוֹדֵד וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל נִקְדָּה זוֹ, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וְתִכְבְּדָהּ מְאֹד, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָהּ. וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, שְׁלָבֵל יַחֲסֵר לְךָ יוֹם בְּלִי לַמּוֹד

אֲשֶׁר ט"ו קעח בַּנְחַל קכז

מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֶפְלוּ מְעַט דְּמְעַט, וְכֵן
שְׁעוּר בְּפּוֹסְקִים: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, אֶפְלוּ מְעַט דְּמְעַט, וְאֵל
יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה, וְאָז טוֹב לָךְ לְנַצַּח.

רְאֵה לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל, וְתִרְאֶה אֶת
הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה.

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ, שִׁיְהִיָּה מְנַיֵן בְּכָל בְּקָר בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ,
וְתִכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד בְּמִצְוֶה זֶה, שְׁעַל-כָּל-פְּנִים בְּשַׁעַה שְׁמוֹנֶה
בְּבִקְרָא לֹא יֵאָחַר מִזֶּה, יִהְיֶה מְנַיֵן, וְתַעֲשֶׂה הַתְּעוּרֹרוֹת וְהַשְׁתַּדְּלוֹת וְכוּ'
וְכוּ' עַל זֶה, וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוֶה הַזֶּה יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
הַכֹּל.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי בְּכָל הַנְּאָמַר כָּאֵן, וְאָז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

פַּעַם בְּשָׁבוּעַ רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת "עֲלוֹן בְּרִסְלָב", וּבְפָרֵט בֵּין
הַחֲרָדִים, וְאִם אֶפְשָׁר לְנִסֵּעַ פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְשִׁכּוֹנוֹת הַחֲרָדִים — מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ראשון לְסִדְר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל
רַבְנֵנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֶסְק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

מֵה מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ אֶת קוֹלְךָ, כִּי אֵינְ אַתָּה יְכוּל לְתַאֲר
וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי, שְׁנִכְנַסְתָּ לְגוּר בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף תַּתְּהַפֵּף לְעִיר שְׁל רַבְנֵנוּ ז"ל, וְיִתְרַבּוּ שָׁם

הַדְּבָרִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתִהְיֶה עִיר לְאוֹת וּלְמוֹפֶת בְּעוֹלָם. אָבֵל
צָרִיכִים לְחַכּוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוּת לְכָל זֶה.

הַעֲקָר רָאָה לְשִׂמְחָה וּלְכַבֵּד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֵׁם, וּלְהַפִּיחַ בָּהֶם
רוּחַ חַיִּים, וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם לִהְיוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְרָה וְרַעוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל
שְׂיִהְיֶה אַחֲרֵיהֶם וְשְׁלוֹם גָּדוֹל בֵּינֵיהֶם, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְרַחֲקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ",
כַּמּוֹבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נט), אֲשֶׁר הִרְעָה שֶׁל הַמְּקַרְבִּים
רוֹצֵה לְהִתְאַחַז בָּהֶם, עַיִן שֵׁם.

נָא וְנָא אַל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֲלֵא רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּר
הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁתִּהְיֶה בְּאִיזוֹ שְׁכוּנָה
חַרְדִּית, תְּפִיץ בֵּינֵיהֶם אֶת "עֵלוֹן בְּרִסְלָב", כִּי הֵם דְּבוּרִים נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים מְאֹד מִסְפָּרֵי רַבּוּ וּ"ל. וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְעַמֵּד בַּתְּחִנָּה הַמְּרַפֵּזִית
הֵן בְּחִיפָה וְהֵן בְּתֵל-אָבִיב וְהֵן בִּירוּשָׁלַיִם, וְתִפִּיץ שֵׁם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׂ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ
רַבּוּ וּ"ל וְאָמַר (עַיִן חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רטז): מַה יֵּשׁ לְנוּ לְהִתְבַּיֵּשׂ,
בְּשִׁבְלֵנוּ נִבְרָא הָעוֹלָם; וְאָמַר עוֹד (שֵׁם, סִימָן רכח): מַה לָּכֶם לְדָאָג,
מֵאַחַר שְׂאֵנֵי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם.

רָאָה לְצִאָת בְּלִילָה בֵּין הַהָרִים, וְתִתְבוּדֵד עֲצָמָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִפְרֹשׂ אֶת כָּל שִׂיחַתָּךְ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת,
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

נָא וְנָא רָאָה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִקְנֶהּ לָּהּ כָּל מַה שֶּׁהִיא צָרִיכָה,
בְּאִפְּן שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ תְּמִיד גְּדֻלַּת הַמַּחֲזִין.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנֵי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קעט.

פֿענרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של
חבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

פֿה תְקַבֵּל רְצוּף מְכַתְּבִים לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל,
וּתְחַלְקֵם בִּינֵיהֶם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מָאד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,
עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ
ו"ל?! וְזָכוּר תִּזְכֹּר דְּבַר זֶה מָאד, פִּי בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל, מִי יוֹדֵעַ מָה הָיָה
עִמָּנוּ, וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְאַחַד אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִהְפִיחַ בָּהֶם רוּחַ
חַיִּים בְּכֹל פֶּעַם שִׁישְׁמָחוּ מָאד. וּבְפָרֵט שְׂאֵתָם זֹכִים לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל,
אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף תִּתְהַפֵּף לְעִיר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵף שְׁעֵרִין כָּל הַדְּבַר
נִרְאָה כְּחֹלוֹם, תֶּאֱמִין לִי, יְדֵי הַיְקָר! פִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע
יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל.

רְאָה גַם רְאָה, וְהִתְבּוֹנֵן גַּם הִתְבּוֹנֵן עַל גִּדְּל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל גִּדְּל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזָכִיתָ לְהַפְּנִים
לְדִירָה שְׁלָךְ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה לְהִרְחִיבָהּ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וַיְהִי בֵיתְךָ בֵּית וַעֲד לְחַכְמִים, וְתֵאִיר הַשְּׂכִינָה
בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ. וְהַעֲקֹר רְאָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, פִּי אֵין הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם שִׂמְחָה, וְכֹל מִי שֶׁשִּׁמַּח יוֹתֵר, מִמְּשִׁיב עָלָיו
הַשְּׂכִינָה בְּיוֹתֵר, פִּי אֵין רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שׁוֹרָה אֶלָּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה (סֵפֶה
גא.); וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאָה לְצֵאת מַפְעֵם לַפְּעַם, וְאִם אֶפְשָׁר בְּכֹל
לִילָה בֵּין הַהָרִים, לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבְּרַךְ, וְלִקְיִם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שְׂגֵלָה לָנוּ עַל-פִּי "הַנְּעוֹר בְּלִילָה", לְצֵאת בְּלִילָה,
וְלִהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבְּרַךְ, עַד שְׂיִזְכָּה לְהַפְּלִל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, וְיָבוֹא לְיְדֵי מַחֲיָב הַמְּצִיאוֹת, שְׂיִדַּע שְׂאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבְּרַךְ כָּלֵל.

קל אשר ט"ו קפ בנחל

והכל לכל אלקות גמור הוא, אין למעלה מזוה, כי מעלת הזוהה
להתבודד בכל יום עמו יתברך, עד שזוהה להכלל לגמרי באין סוף
ברוך הוא, זה אין לתאר ואין לשער כלל, על-כן ראה, אהובי, אחי
היקר! לא להיות בטלן, ואל יחסר לך לילה אחד, שלא תצא בין
ההרים להתבודד. וזו מעלת הזוהה לגור ביבנאל, שיש לו תכף-
ומיד הר סמוך לבית, ויכולים לקיים את דברי רבנו ז"ל, לעשות
מהר שדה ומשדה בית. אשרי מי שזוהה לקיים את דברי רבנו ז"ל
בתמימות ובפשיטות.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לתאר ואין לשער את גדל
שמחתי שיש לי, שזכית להפגס בבית דירתך, ואתה כבר אינך שכן
אצל אחרים. ונחמניו הקדושים אמרו (ירושלמי מועד קטן, פרק ב', הלכה
ד'): שמחה לאדם בשעה שהוא דר בתוך שְלוֹ; על-כן זה צריך
להיות עקר שמחתך, שאתה זוהה לגור בתוך שלך.

נא ונא ראה לשמח את אנשי המקום, ואל תפחד משום בריה
שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של
רבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לשמח מאד על נעם חלקך, שזכית לעורר את אנשי
המקום, ושלחת להם משלוח מנות, אשר בודאי זכות המצוה הזו
תגן עליך, ותזכי לבריאות השלמה, ולגדל את הילדים בנגל.

ראי לכתב דו"ח מכל הנעשה בין נשות אנשי שלומנו, והעקר

אָשֶׁר   ט"ו קפא   בַּנְחַל   קלא

תִּשְׁתַּדְּלִי, שֶׁתִּתְאַסְּפֶנָּה כָּלֵן פַּעַם בַּשָּׁבוּעַ, וּתְדַבְּרֶנָּה דְּבוּרֵי רַבְּנֵי וי"ל
וּסְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים וְדְבוּרֵי בִטְחוֹן, וַיְהִי־לָּהּ חֶלֶק גָּדוֹל בְּזֶה.

אודות מה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, אֵל תִּדְאַגִּי כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ. וְשֹׁאֲלוֹ לְחֶכֶם: "מִהוּ הַבִּטְחוֹן בְּאֱלֹקִים? אָמַר: שֶׁתִּבְטַח בּוֹ
בְּכֹל עֲנִינֶיךָ וְתִנְיַחַם עָלֶיךָ", הֲרִי שְׁלָכֶם לִפְנֵיכֶם, כִּי עָקַר מַעֲלַת
הַבִּטְחוֹן — לְמַסַּר הַכֹּל רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּכְמוֹ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ יִרְצֶה
— כֵּן יִהְיֶה, וּמֵה שֵׁיִשׁ לָנוּ לַעֲשׂוֹת, הוּא רַק תִּפְלָה וּבִקְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל
רַבְּנֵי אִישׁ הָאֱלֹקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה, וְתִזְכּוּ
לְחַתֵּן אוֹתָם, וְשִׁתְּהַיְיֶנָּה רַק שְׂמֵחוֹת בְּבֵיתְכֶם.

אודות הַבַּת, אֵל תִּלְחָצִי כָּל-כֶּף עָלֶיךָ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן עַל הַבְּחוּר
וְכוֹ', עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זוֹ דְרָךְ אִמָּא, שֶׁתְּמִיד דּוֹאֲגַת עַל בְּתָהּ — אוֹלִי
לֹא טוֹב לָהּ. לְדַעַתִּי, הִיא כָּבֵר דִּי גָדוֹלָה, שֶׁיִּכּוֹלָה לְבַחַר בְּעֶצְמָהּ.
וְעַל-כֵּן אִם הֵם שְׁנִיֵּיהֶם יוֹצְאִים יַחַד, בְּוַדַּאי זֶה מֵהַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִית.
וְעַל-כֵּן תִּנְיַחוּ אוֹתָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיתְּחַתְּנוּ מֵה שִׁיּוֹתֵר
מֵהָר, וְתִבְשְׂרוּ לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר רְאִי לְהַמְשִׁיךְ שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאֵל תִּדְאַגִּי כָּל-כֶּף, כִּי
הַדְּאָגוֹת מְכֻלוֹת אֶת הַגּוֹף וְהַנְּשָׂמָה גַם יַחַד. רְאִי שִׁתְּהַיְיֶה בְּבֵיתְכֶם
רַק אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתִכְבְּדִי מְאֹד אֶת בְּעַלְךָ. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים

אָמְרוּ (תָּנָא דְבֵי אֲלֵיהּוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אֲשֶׁה כְּשֶׁרָהּ? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתֵּהִי תָמִיד רַק שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וּבְבֵית תְּהִיָּה תָמִיד שְׂרוּיָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

רָאָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיִשׁ בָּךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי כְמוֹ שְׂצָרִיכִים לְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, כְּמוֹ-כֵן צָרִיךְ לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְכְמוֹ שְׂאֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת חֲבֵרוֹ, כְּמוֹ-כֵן אֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ. עַל-כֵּן רָאָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיִשׁ בָּךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גִּדְל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזִכִּיתָ לְקִנּוֹת כְּבֵרַת אֶרֶץ בִּיבְנָאֵל, וַיַּעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִכְף-וּמִיד תִּתְחִיל לְבִנּוֹת בְּנִין מִפָּאֵר, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם חֲשָׁבוֹנוֹת, כִּי בְדָבָר רַבְנּוּ ז"ל אֵין רוּאִים אֱלָא אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְבִנּוֹת אֶת הַבְּנִין רַק בְּצוּרָה זוֹ, שְׂאֵין לָךְ רַק הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה; קִדְּם לְחַפְרוּ וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן לְהַנִּיחַ יְסוּדוֹת וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן הַשְּׁלֵד וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׂתִרְאֶה נוֹרְאוֹת נְפִלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקָר לֹא לְדָאָג כָּלָל, רַק תָּמִיד לְרֵאוֹת אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׂצָרִיכִים לְפִסְעַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ בְּרַכָּךְ.

אָשֶׁר ט"ו קפג בנחל קלג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִלְדִּידֶךָ, וְתַעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ, שְׂאֵתָה זֹכָה לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף הָעִירָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּשִׁלְמוֹת, וְיִכְנָסוּ לְגוֹר בָּהּ כַּמָּה מְאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶה אֲהָבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת בֵּין כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵתָה רְאֵה לְעֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל הַמּוֹכְנִים, הָעֹקֵר שְׂיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אֲחֻוּהַ וְרַעוּת, וְיִדוּנוּ אִישׁ אֶת רַעְהוּ לְכַף זְכוּת, כִּי כִשֵּׁם שֶׁפָּרְצוּפִיָּהֶם שׁוֹנִים, כִּי דְעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ב'), וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשׁוֹת אֶת דְּעוֹת בְּנֵי-אָדָם, כִּי כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב עַל כּוֹוֹן אַחֵר. וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת — שְׁפָלִים יִתְאַחֲדוּ בְּאַחֲדוּת אַחַת, כַּמּוֹבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב') עֵינֵי שָׁם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל רַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלֹקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִית לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְשֻׁתָּקֵק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִידֵךְ שְׂאֵתָה זֹכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִהְיֶה רְגִיל לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְתִרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁזֹּכָה לְסִיִּים בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, אֲזַי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בּוֹ, כִּי יֵשׁ ק"נ מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים, וְהֵם ק"ן

לְהַשְׁכִּינָה, וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוֹכָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, נַעֲשֶׂה ק"ן לְהַשְׁכִּינָה, וְהַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה אֲצִלוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ לְהַפְיֵץ אֶת אֹר פְּנֵי הַצַּדִּיק, וְאֵל תַּתְּבִישׁ מְשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל. וְאִם תּוֹכֵל לְהַפְיֵץ גַּם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, בְּאִפְּן שְׁתּוֹכֵל לְקַבֵּץ מַעוֹת וּלְהַחֲבִיאֵם, כִּי בּוֹא יְבוֹא יוֹם יְשׁוּעָתְךָ, וְתַצְטַרְךָ לְהִרְבֶּה כֶּסֶף.

נָא וְנָא רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמְךָ מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, כִּי סוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא, וְעוֹד תִּזְכָּה לְרֵאוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִף שְׂעַכְשׁוּ מְרַב חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת אַתָּה אֵינְךָ יְכוּל לְהֶאֱמִין שֶׁזֶה יִקְרָה לְךָ, עִם כָּל זֹאת תַּדַּע, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קפד.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל רַבְּנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכֵלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים, וּבְזִכּוֹת זֶה שְׂאֵתָה מְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, עוֹד תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ רֶכֶב טוֹב, שְׁתּוֹכֵל לְנִסֵּעַ בּוֹ מְקַצֶּה אֵל הַקַּצֶּה לְפָרְסֵם אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן תִּזְכָּה לְבֵית מִשְׁלָךְ, וְלֹא תַצְטַרְךָ לְגוֹר אֲצִל

אָשֶׁר ט"ו קפה בנחל קלה

אחרים, רק תגור בביתך. וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי מועד קטן, פרק ב', הלכה ד'): שמחה לאדם בשעה שהוא דר בתוך שלו, עין שם; ועל-כן לא תצטרך להיות כבר שכן אצל אחרים, אלא תגור בביתך.

נא ונא ראה לשמח את עצמך, ותשמח את אשתך ואת כל אנשי שלומנו, כי העקר הוא שמחה, כי שמחה היא הגאולה, וכל מה ששמחים יותר — ממשיכים על עצמם יותר את אור הגאולה. וראוי לה לשמח את כל בר ישראל שאתה מוצא, כי בעוונותינו הרבים, עכשו עובר על עם ישראל מה שעובר — צרות ויסורים ומרירות ועגמת נפש, כי מפטרים אלפים ורכבות בני-אדם מעבודתם, והם שבורים מאד, על-כן אשרי מי שזוכה לחזק בעתים הללו את נשמות ישראל, אשר אין למעלה מזה, ובגמרא אמרו (תענית כב.), אשר כל אלו שמחזקים ומשמחים בני-אדם, הם זוכים להיות בני עולם הבא, ועל-כן ראוי לכל אנשי שלומנו למסור את נפשם על נקדה זו — לשמח עכשו את כלל נשמות ישראל, ולהכניס בהם את האמונה הקדושה בו תברך.

ראה להתבודד בכל לילה בין ההרים, אשר רבנו י"ל אמר, שאז הוא הזמן הכי טוב להתבודד. וכן תהיה רגיל לומר בכל יום שמות הצדיקים על כברת הארץ שאני רוצה לבנות את בית-המדרש, כי עדין אנו צריכים לגסים רבים, גסים גדולים, שגזקה להוציא מהכח אל הפעל חשקי ורצוני.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קפה.

בעזרת השם תברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של רבנו איש האלקים רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה זֹכֵה לְחִזְקִי אֶת עֲצֻמְךָ, וְאַתָּה זֹכֵה לְחִזְקִי גַם
אֲחֵרִים.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּךָ נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד
וְהַעֲקֵר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל. וְאֵף שֶׁהִטְבַּע שְׁלֹךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶל הַעֲצָבוֹת,
עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה.

רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצֻמְךָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וּכְשֶׁם שְׂאֲסוּר לְשֵׁנָא שׁוּם
בֵּר יִשְׂרָאֵל, בֵּן אֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבָעוּלָם לְדוֹן אֶת עֲצֻמְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּשְׁנָא אֶת עֲצֻמְךָ כָּל-כָּף,
אֲשֶׁר דְּבָר זֶה עוֹקֵר אוֹתְךָ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְמַצָּא אֶת
הַטּוֹב בְּךָ, וּבְיַדָּאֵי אִם תִּחַפֵּשׂ בְּעֲצֻמְךָ הַטּוֹב, אֲזִי תִרְאֶה שְׂיִישׁ בְּךָ
הַרְבֵּה טוֹב, כַּמוֹכָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹתֵי"ז, חֵלֶק א', סִימָן רפב); וְרְאוּי לְךָ לְלַמֵּד
פַּעַם בְּשָׁבוּעַ הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת שֶׁל "אֲזוּמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי",
וְלוֹמַר עַל זֶה הַתְּפִלָּה מִ"לִקְוֵי-תְּפִלוֹת", וְכֵן תִּתְּבַוֵּד כָּל הַשָּׁבוּעַ
עַל-פִּי תּוֹרָה זוֹ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְדוֹן אֶת עֲצֻמְךָ לְכַף
זְכוּת, וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֻחָה. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי שְׂמֻחָה הִיא תִקְוִין
הַבְּרִית, כָּל מָה שְׂאֲדָם שְׂמִיחַ יוֹתֵר, הוּא זֹכֵה לְתִקְוִין יוֹתֵר נִפְלָא. וְאִם
תִּהְיֶה בְּאַמַּת בְּשְׂמֻחָה, אֲזִי תִרְאֶה שֶׁתִּמְצָא אֶת זְוִיגְךָ מָה שְׂיִוְתֵר מֵהָר,
כִּי כָּל הַצְּלַחְתְּךָ תִּלְוִיָּה רַק עַל-יְדֵי מַדַּת הַשְּׂמֻחָה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּבַקֵּשׁ מִיְדֵי־נִי ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂיִשְׁלַח לְךָ כַּמּוֹת
גְּדוּלָה שֶׁל "עֲלוֹן בְּרִסְלָב", וְתִחַלְקֶם וְתַפְיִצֶם שָׁם בְּלוֹנְדוֹן, כִּי הֵם
דְּבָרִים הַשְּׂוִים לְכָל גִּפְשׁ, וְהֵם מְלַקְטִים מִכָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי בְּעַנְיֵן הַשְּׂמֻחָה, וְתִשְׂמַח הַיּוֹם, וְאֵל
תִּדְחָק אֶת הַשְּׂמֻחָה לְמַחֵר. וּכְבָר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ
תְּנַחוּמָא, פְּרַשְׁת שְׂמִינֵי, סִימָן ב'): אֵין הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי
שְׂשִׂמַח הַיּוֹם — שְׂמִיחַ לְמַחֵר, עֵינֵן שָׁם; וְעַל-כֵּן מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה
יִהְיֶה מָחָר. רְאֵה לְשִׂמְחַת הַיּוֹם הַזֶּה.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר

אָשֶׁר ט"ו קפו בַּנְחַל קלז

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְתִהְיֶה חֲזַק מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל שִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו. וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁשִׁמְחָה וְהִתְבּוֹדְדוּת הֵם שְׁנֵי הַרְגָּלִים שֶׁל הָאָדָם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה יָכוֹל לְצַאת מִכָּל הָרָע, וְלִהְבִּיט אֶל תּוֹךְ הַקְּדוּשָׁה; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם, וְלִהְתְּבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם, שְׂאֵלוֹ שְׁתֵּי הַבְּקִיאוֹת, מְצַד אֶחָד — בְּקִי בְּשׂוֹב, שְׂצָרִיךְ לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, אֲפֵלוֹ שְׁנוּפֵל לְמָקוֹם שְׁנוּפֵל, וּמְצַד שְׁנֵי — צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּקִי בְּרְצוּא, לִהְתְּבּוֹדֵד בְּכָל פַּעַם, וְלִידַע שְׂעֵדִין לֹא הִתְחִיל כָּלָל; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּדַרְכִּים אֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים שְׂשִׁלַּחְתִּי עַל-פִּי הַכְּתָבָת שְׁלָךְ — לְכָל מִי שְׂשִׁיךְ.

ט"ו קפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנֵנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסְק זי"ע, הִתְשִׁיחַ.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּפְנֶה אֶל רַב הַשְּׂכוּנָה שְׁלָכֶם, שֶׁהוּא מְכִיר אוֹתָךְ מְקָרֹב.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חִסְרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצְּרוּת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם — כְּשִׂאִין לוֹ

קלח אֲשֶׁר ט"ו קפז – ט"ו קפח בַּנְחָל

מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין – זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחֵחַ מַד).
רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל
רַבְּנֵי אֵישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנַכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה פּוֹרֶצַת אֶת כָּל הַגְּדָרִים
וְהַמְּחִיצוֹת שֶׁבֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם
יּוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשְּׂמֵחָה, הָיוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִהְיֶה רַק שְׂמִחַת
טוֹב לֵב תָּמִיד, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל
רַבְּנֵי אֵישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי

מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר   ט"ו קפט   בַּנְחַל   קלט

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים סְבָלָנוּת עֲצוּמָה, וּבִפְרָט עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדָיו, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׂעוּבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, שְׂאֵז יוּכַל לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

גַּא וְנָא אַל תִּכְבֵּד עַל עֲצָמְךָ הַרְבֵּה שְׂעוּרִים, כִּי זֶה יַעֲקֹר אוֹתְךָ וְיַעֲבִירְךָ עַל דַּעְתְּךָ וְכוּ' וְכוּ', רְאֵה לְצַמְצָם אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל דְּבָר, וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ בְּכָל הַלְמוּדִים. כִּי הָעֲקָר הוּא לְהַחְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֵשׁ לוֹ.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךָ, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַצְּמָצוּם, שְׁעַל יְדוֹ יְכוּלִים לְצַמְצָם אֶת עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְאֵז תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי. אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוֹ רְגִילִים לוֹמֵר, שְׂאֵלְמָלָא זְכִינוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וי"ל, אֶלָּא לְבוֹא אֶל הָעֵצָה הַזֹּאת שֶׁל תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת — הִזֵּה כְּבָר כְּדָאִי. וּמִכָּל שְׂפָן שְׂזַכִּינוּ גַם עַל-יְדֵי רַבְּנוּ וי"ל לְהַרְבֵּה דְּבָרִים טוֹבִים וְיִקְרִים, וּבִפְרָט סִדְרֵי-דְּרַבֵּי-הַלְמוּד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ דְּבָרֵי רַבְּנוּ וי"ל, וְלוֹמֵד וְהוֹגֵה בָּהֶם תְּמִיד, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְּהַלּוּלָא שְׁל רַבְּנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְנֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד. וְזֶה עֵקֶר עֲבוּדַת הָאָדָם, שְׂיִזְכָּה לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ. וְהִיא טוֹב לָךְ, שֶׁתִּלְמַד עִכְשָׁו בְּמִשְׁךָ תְּקוּפָה הַתּוֹרָה ע' בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א'; וְלוֹמַר עֲלֶיךָ הַתְּפִלָּה מִלִּקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְכֵן לְלַמַּד אֶת כָּל הַהִלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת אֶל תּוֹרָה זוֹ, וְשֵׁם תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם בְּבַחֲיַנַּת כַּח הַמּוֹשֶׁךְ וְכַח הַמְּכַרֵּיחַ, הַיְנוּ מֵצַד אֶחָד הָאָדָם צְרִיךְ לְמִשְׁךָ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, וּמֵצַד שְׁנֵי עֲלָיו לְדַעַת, כִּי צְרִיכִים לְעַצֵּר בְּעַדוֹ, שְׁכָל זֶה הוּא בַּחֲיַנַּת אִישׁ וְאִשָּׁה, שְׂאִישׁ הוּא הַרְצוֹן — לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף, וְהָאִשָּׁה הִיא הַמּוֹשֶׁכֶת אוֹתוֹ חֲזָרָה, בַּחֲיַנַּת הַצְּמִצּוּם. וְכֵן בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָאָדָם, וְכִמּוֹ שְׂמוֹהֲרַנ"ת ז"ל מְאָרִיךְ בְּעֵנִין חֲכָמַת הַשְּׁעוֹן, אִיךָ שֶׁהַקְּפִיצִים הוֹלְכִים לְשְׁנֵי כּוּוֹנִים נְגַדִּיִּים וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵם בְּבַחֲיַנַּת שְׁנֵי כּוּוֹנִים הַפּוֹכִים, מֵצַד אֶחָד — הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק אֶל הַרוֹחַנִיּוֹת, וְהַגּוֹף מוֹשֶׁךְ רַק אֶל הַגְּשָׁמִיּוֹת, וְהֵם נְגַדִּיִּים זֶה לְזֶה, בַּחֲיַנַּת כַּח הַמְּכַרֵּיחַ וְכַח הַמּוֹשֶׁךְ. וְכִמּוֹ-כֵן הוּא בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה, וְנִזְקָא עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לְאָדָם קִיּוּם, כִּי בְּלֹא זֶה הִיא מִתְּבַטֵּל בְּמִצִּיאוֹת, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, הִיא נִעְקָר לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְשְׁנִיָּהֶם. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תְּצִיַּת אוֹתִי, וְתִלְמַד הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב הַדָּק בְּתוֹךְ הַמְּאָמֵר הַנִּלְעַם כָּל הַהִלְכוֹת מ"לִּקוּטֵי-הִלְכוֹת", תּוֹצִיא לְעֲצָמָךְ עֲצוֹת אִיךָ לְהַתְּנַהֵג עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאִיךָ לְבֹא לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, כִּי רְצוֹנָךְ הוּא בְּלִי סוּף, וְלִהְפֹּךְ הַמְּנִיעוֹת הֵן בְּלִי תְּכִלִּית, וְצְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְשַׁלֵּב שְׁנֵיהֶם יַחַד, וְאֵז תְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ.

נָא וְנָא תְּעִיֵן הַיֵּטֵב בְּמִכְתָּבִי זֶה פְּעַם אַחַר פְּעַם, וְכֵן בְּתוֹרָה הַנִּלְעַם וּבְכָל הַהִלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת אֵלֶיךָ, וְאֵז תּוֹצִיא לְעֲצָמָךְ אִיזוֹ דְּרָךְ בַּחֲיִיךָ, כִּי אַחֲרַת תְּתַבְּטֵל, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי, שֶׁתִּזְכָּה לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמָךְ, וְתִהְיֶה לָךְ סְבָלְנוֹת גַּם לְאֲשֶׁתְּךָ, וְלֹא כָּל דְּבַר צְרִיכִים לְסַפֵּר בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ'.

אָשֶׁרנוּ מַה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁזָכְנוּ לְהַתְּוֹדֵעַ מִרְבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, הַמְּגַלָּה לָנוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, וּמַה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ אִישׁ הָאֱלֵקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׂאִתָּה עוֹסֵק בְּלִדְבָר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים מְעֻצּוֹת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ אֲלֵיהֶם, כִּי כְּזֶה שְׂאָנוּ מְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ז"ל, אָנוּ מְמַשִּׁיכִים אֶת רַחֲמֵנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, כִּי כָּל עֵקֶר לְמוֹדוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְהַמְשִׁיךְ אֶת רַחֲמֵנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן זֶה לְעֻמַּת זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם מְתַגַּבֵּר וּמְתַפְּשֵׁט עָלָיו מְאֹד, וְכָל מִי שֵׁישׁ לוֹ רַק אֵיזָה עֶסֶק עִם רַבְּנוּ ז"ל, הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹזֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ רַק אֵלָיו. וּבְכַרְט אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים לְהַפְיֵץ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרַבִּים, עֲלֵיהֶם הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹמֵד פָּנִים אֶל פָּנִים, וְחוֹרֵק שְׁנָיו וְעֵינָיו לְטַשׁ עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּל מִי שְׁזָכָה לְהַתְּוֹדֵעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, הַחֹב מִנָּח עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרַגָּה זוֹ, שְׂיִזְכֶּה לְהַפְיֵץ מִתּוֹרָתוֹ לְאַחֲרִים, הֵינּוּ כָּל מַה שְׁלוֹמֵד מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׂתַכְּרֶה-וּמְיָד יִגְלֶה אֶת זֶה לְזוּלָתוֹ.

אוֹדוֹת עֲנֻנְיָהּ, עָלֶיךָ לְעֻמַּצֵּם אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, וְרְאוּי לָךְ לְעֵין הַיֵּטִב בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע', וְלוֹמַר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה מִלִּקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וּלְעֵין בְּכָל הַהֲלָכוֹת הַשִּׁיכוֹת לְתוֹרָה זוֹ, וְשֵׁם תְּרַאֶה

אִיךָ שֶׁכֵּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים; מֵצַד אֶחָד יֵשׁ כַּחַ
הַמּוֹשֵׁךְ, שֶׁמּוֹשֵׁךְ אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמֵצַד שְׁנֵי
יֵשׁ כַּח הַמְּכַרִּים, שֶׁמְכַרִּים אוֹתוֹ לְחֹזֵר אֶל תְּכֵלֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת, וְזֶהוּ
הַגּוֹף שֶׁל הָאָדָם; מֵצַד אֶחָד הַנְּשָׂמָה חֲפָצָה וּמִשְׁתַּוְּקָקֵת וְכוֹסֶפֶת
תָּמִיד לְצֵאת לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וּלְהִפָּךְ הַגּוֹף מוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ חֲזָרָה לְמַטָּה
מַטָּה. וְזֶה בְּחִינַת אִישׁ וְאִשָּׁה, שֶׁהָאִישׁ רוֹצֵה רַק לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בּוֹ
יְתַבְּרֵךְ, וְהָאִשָּׁה רוֹצֵה רַק אֶת גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה. וּבְאֵמֶת צְרִיכִים
לְכַלֵּל אֶת שְׁנֵיהֶם יַחַד, כַּמּוֹבָא (בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'),
שֶׁצְרִיכִים לְכַלֵּל עֲלִיּוֹן בְּתַחְתּוֹן וְתַחְתּוֹן בְּעֲלִיּוֹן, שֶׁזֶה כְּלָלִיּוֹת כָּל
הָעוֹלָמוֹת, כִּי צְרִיכִים לְהִפָּךְ אֶת הַכְּלִים, שֶׁיְהִיּוּ גַם-כֵּן אוֹרוֹת; כִּי
בְּאֵמֶת אֵין בְּלַעֲדָיו יְתַבְּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יְתַבְּרֵךְ בְּרָא אֶת הָעוֹלָם אוֹרוֹת
וְכִלִּים. וּבְאֵמֶת מִי שֶׁמְתַבּוֹנֵן הֵיטֵב יוֹדֵעַ, שֶׁגַם הַכְּלִים הֵם אוֹרוֹת, אִךְ
לְגַבֵּי הָאוֹרוֹת, הָאוֹר שֶׁלְמַטָּה נִקְרָא כְּלִי, אֲבָל בְּאֵמֶת גַּם הַכְּלִים הֵם
אוֹרוֹת, וְכֵן הוּא מַעְלָה מַעְלָה, כִּי צְרִיכִים לְהִפָּךְ אֶת כַּח הַמְּכַרִּים
לְכַח הַמּוֹשֵׁךְ, וְכֵן לְהִפָּךְ — אֶת כַּח הַמּוֹשֵׁךְ לְכַח הַמְּכַרִּים,
שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְקִיּוֹם. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד
מְאֹד, וְלְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל אֲשֶׁתּוֹ וְלְהַבְיָנָה, וְלָדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת
וְלִשְׂמֵחַ, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְּׂמֵחָה — שְׂזוּכִים לְכַלֵּל עֲלִיּוֹן בְּתַחְתּוֹן
וְתַחְתּוֹן בְּעֲלִיּוֹן, וְלְהַכְלִיל בּוֹ יְתַבְּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְעֵינַי הֵיטֵב בְּדַבְּרֵינוּ, וְתַרְבֵּה בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוּת,
וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל מִידְעֵינוּ מְרַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין
עֶרְךָ אֵלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

ט"ו קצא.

מְעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל רַבְנֵי אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְנֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת קוּנְטֵרְס "מְצִיאַת הַזּוּוּג", וְאִם אֶפְשָׁר לְנַסֵּעַ לְעֲמוּקָה פְּעַם בְּחֹדֶשׁ, וּלְהַפְיֵץ שָׁם הַרְבֵּה אֶת קוּנְטֵרְס "מְצִיאַת הַזּוּוּג" — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, הֵינּוּ שְׂתַשְׁהָה שָׁם כַּמָּה שָׁעוֹת, וְכָל מִי שֶׁבָּא לְשָׁם תְּפִיץ לוֹ אֶת הַקּוּנְטֵרְס הַזֶּה, וַיֹּאמֶר שָׁם הַתְּפִלוֹת הַמוֹבְאוֹת שָׁם, וּבִזְכוּת מְצָנָה זוֹ, שְׂתַהֲיֶה פְּעַם בְּחֹדֶשׁ בְּעֲמוּקָה אֲצֵל צִיּוֹן יוֹנְתָן בֶּן עֻזִּיאֵל, וַתַּחֲלֵק שָׁם אֶת הַקּוּנְטֵרְס "מְצִיאַת הַזּוּוּג", תִּזְכֶּה גַם אַתָּה לְמַצָּא אֶת זּוּוּגְךָ.

וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁכָל הָאֲחִים יַחַד יִסְעוּ לְשָׁם, וַיְפִיצוּ אֶת הַקּוּנְטֵרְס הַזֶּה, וּבִזְכוּת זֶה כְּלַכֶּם תִּתְחַתְּנוּ. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁהַנְּסִיעוֹת תִּהְיֶינָה בְּעֵת רְצוֹן, שְׁבָאִים לְשָׁם הַרְבֵּה מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּגוֹן: בְּעָרֵב רֵאשׁ חֹדֶשׁ גִּיסָן, וּבַפֶּרֶט בְּל"ג בְּעֶמְרָה, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְשַׁלְּשֶׁתְּכֶם לְהִתְחַתֵּן מַה שְׂיוֹתֵר מֵהָר.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת עַצְמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של רבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לצמצם את עצמך מאד, ואל תמשיכי את עצמך יותר מדי אל רוחניות, למען שלא יזיק לך, כי כל דבר צריכים לעשות עם צמצום.

העקר ראי להשתדל לעשות מה שטוב לך, ותהיי כבת חורין, ולא לקחת על עצמך טרדות שיעיקו לך, האדם נמצא בזה העולם לשמש את קונו, וצריך תמיד לדבק את עצמו בו יתברך, ועל-כן צריך לראות שיהיה בן חורין, הינו שהמחין שלו יהיו תמיד דבוקים בו יתברך, ולא יהיה פחת לחץ ומתח, אשר רק הורס את החיים של האדם. וכשתדעי את הפלל הזה, אז תצליחי מאד בחייהך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייהך, ותרוי רב נחת מהילדים, ומה גם שאת תראי לא להכביד עליך, הינו ששום דבר לא יהיה חוב עליך, ואז תצליחי בחייהך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של רבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שלום רב אל ... שיחיו.

אֲשֶׁר ט"ו קצד בַּנְחַל קמה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפָלִין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפָלִין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפָלִין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחֵחַ
מ.ד.).

רְאוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי כָּל
הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת.

רְאֵי לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה נֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי
נֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת כָּל מֵה שֶׁאֵת צְרִיכָה,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת נֵרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה
בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת וַיְקַהֵל-פָּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל
רַבְּנֵי אֵישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצְנֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְהִזְהַר לִילְךָ לְמַקְנֶה עֲכָשׁוּ, וּמֵה דְהַיְוֵי הַיּוֹם וְכוּ'.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם — כְּשֶׁאֵין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת כָּל מֵה שֶׁאֵת צְרִיכָהּ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהֵאֵשָׁה מִבְּקִשְׁתָּ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיֵּיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ כְּפָר רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא לֹא לַעֲשׂוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, הַפְּלֵה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנֵנוּ אִישׁ הָאֱלֵקִים רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְנֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן שְׁמַעְתִּי בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שֶׁנּוֹלַד לְךָ בֶּן לְמִזְל־טוֹב, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת הַבֶּן הַזֶּה תִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵה־רִיזִין לֵאמֹר): בָּא זָכָר בְּעוֹלָם, בָּא כְּפָרוֹ בְּיָדוֹ; לְרַמֵּז כְּשֶׁנּוֹלַד בֶּן, הוּא בָּא עִם פְּרִנְסָה; וְעַל־כֵּן בְּזָכוֹת הַבֶּן שֶׁנּוֹלַד לְךָ לְמִזְל־טוֹב, שֶׁתְּבוֹא לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נט:): אֲוִקִירוֹ לְנִשְׁיָכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדֵי שֶׁתְּתַעֲשְׂרוּ; וְרוֹאִים בְּחַוִּישׁ, שְׁבִנְי־אָדָם רוֹצִים לְהִתְעַשֵּׂר, וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אֲבָל אֶת הָעֵקֶר שׁוֹכְחִים; כִּי עָלִינוּ לְדַעַת — מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, זֶהוּ מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹמֵר, כִּי אֲפִלּוּ כָּל מֵה שֶׁתְּלַמִּיד וְתֵיק עֲתִיד לְחַדֵּשׁ נְאֻמַּר לְמִשָּׁה בְּסִינֵי (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כב,

אָשֶׁר ט"ו קצה בנחל קמו

סימן א'), ובפרט דברי התנאים והאמוראים הקדושים, הם תורה שבעל-פה שנתנה למשה מסיני, ועל-פני הם אמרו: אם האדם רוצה להתעשר — שיכבד את אשתו. ואף שזה קשה וכבד מאד, כי האשה, לעתים, מכעיסה את בעלה וכו', ויש לה כל מיני טענות ומענות נגדו וכו', עם כל זאת כשאדם רוצה להגיע לעשירות, עליו לכבד ולחקר אותה. וכן גלה לנו רבנו ז"ל, אשר כל המעות באות לאדם בזכות אשתו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סט); על-פני ראה לחזקה ולאמצה ולעודדה, ובזכות זה תבוא לה עשירות גדולה מאד.

נא ונא ראה להיות עמי בקשר, כי נפשי קשורה בנפשך. ומה טוב ומה נעים, אם תזכה לקבוע את עצמך ללמד בכל יום את הדף היומי, כי כשאדם מחזק את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, על-ידי-זה הוא ממשיך על עצמו ישועה גדולה, כי מעלת למוד הגמרא עולה על הכל.

נא ונא ראה לסיים בכל שבוע את ה'בן איש חי' מפרשת השבוע, וזה לא דבר כל-כך קשה, כי אם לומדים בכל יום שנים או שלשה סעיפים, אזי זוכים לסיים את זה. וכן תלמד בכל יום קצת חמש ורש"י עם התרגום, באפן שבסוף השבוע תזכה לסיים 'שנים מקרא ואחד תרגום', אשר דבר זה ברור, שכל מי שזוכה לסיים בכל שבוע 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י, לא יבוא אליו שום רע, אשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך, ויהיה לך כפר רק טוב בחייה, ולא תדע משום צער.

נא ונא ראה לכתב לי, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנֵי אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

רְאֵי לְחִזְק עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וּתְכַבְּדֵי וּתְזַקְרֵי אֶת בְּעַלְךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ וּבָה, פֶּרֶק ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעַלָּהּ; וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְדוֹן אוֹתוֹ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא אִישׁ יָקָר מְאֹד. וּמֵאַחַר שֶׁהִתְחַתְּנַתְּם, זֶה סִימָן שֶׁאַתֶּם בְּגֵי זוּג, וְעַלְיָךְ לְכַבְּדוֹ וּלְזַקְרוֹ מְאֹד. וְהַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלֵי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאֵי אֵיךְ שָׁכַל הַמַּצָּב בְּבֵית יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא אֵל תְּהִי עֲקֻשְׁנִית, אֶלָּא תְּדוּנֵי אֶת בְּעַלְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁכָּבֵר תְּזַכֵּי לְרֵאוֹת נַחַת בְּחַיֶּיךָ, וַיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה שְׂרוּיִים בֵּינֵיכֶם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַלִּיקֵי חֲמֹשֶׁה גִּירוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, הֵינּוּ לְהַדְּלִיק גַּר אֶחָד לְכָל אֲנָשִׁי הַבַּיִת, וּשְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וּבְעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁאַתְּ צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנֵי אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

אֲשֶׁר ט"ו קצח בַּנְחַל קמט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁלֹא רְאִיתִיךָ, וְלֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ כָּלֵל, אֲבָל עֲכָשׁוּ
שָׁמַעְתִּי, שְׁנוּלָדָה לָכֶם בַּת לְמִזְל-טוֹב, עַל-כֵּן בָּאתִי לְבָרֶךְ אוֹתְךָ
בְּרַבַּת "מִזְל-טוֹב", יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה
נַחַת מֵהֵילָדִים, וְתוֹנָה לְגִדְלָם וְלַחֲנֹכָם עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּנִקְל,
וַיִּשְׁלַח הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ.

מֵה מְאֹד גִּדְלָה שְׁמַחְתִּי, שְׁאַתָּה גֵּר בְּבִנְי-בְּרַק בֵּין חֲרָדִים, רְאֵה
לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּקַבִּיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתִלְמַד שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בְּכָל
יוֹם, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּלְךָ פְּעַם בְּשָׂבוֹעַ אֶל אֵיזָה שְׁעוֹר, וְאִזּוֹ
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל
רַבְּנֵי אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ. רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת
בְּיַחַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

מֵה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה מִנִּי בְּכָל בְּקָר
עַל-כָּל-פָּנִים בְּשָׁעָה שְׁמוֹנָה בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ, וְאַחַר הַתְּפִלָּה תִּלְמְדוּ
בְּיַחַד כְּמוֹ שְׁנֵהגַתָּם עַד עֲכָשׁוּ, כִּי הֵהוּלָךְ מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת לְבֵית-
הַמְּדֻרָשׁ זוֹכָה לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה (בְּרִכּוֹת סד.), הִינּוּ מִי שְׁזוֹכָה
תִּכְי-וּמִיד אַחַר הַתְּפִלָּה לְלַמַּד אֵיזָה לְמוֹד, זוֹכָה לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו קצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של רבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שלום רב אַל ... תחיה.

מאד מאד שמחתי לשמע, שעשיתם מבצע גדול ביבנאל בחג הפורים, ושלחתם משלוח מנות איש לרעהו, ועל-ידי-זה הכנסתם אתה, אחוה ורעות בין השכנים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהעבודה הקדושה הזו תמשך כל השנה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ויתרחב לכם בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה לכם בית משלכם, שלא תגורו עוד בשכירות, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים, ואף שהכל נדמה עדין כחלום, תאמינו לי, שהחלום יתגשם, שיהיה לכם בית משלכם. העקר הוא רק תפלה, שתרגילי את עצמך להתפלל ולבקש ממנו יתברך, ואז תראי את גדל הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא עוד לבנות בית-ספר לבנות "בית פייגא", על שם אם רבנו ז"ל, ואת תהיי הממננת הגדולה שם. העקר רק סבלנות, כי עוד מעט תבנסנה לגור שמה עוד עשרות משפחות של אנשי שלומנו.

נא ונא ראי לחזק את נשות אנשי שלומנו, שתחזקנה עצמן ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו ר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר, יומא דהלולא של רבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שְׂאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ
כָּלֵל, וְצָרִיכִים לְחֹזֵר עַל דְּבַר זֶה תָּמִיד, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם תָּמִיד שׁוֹכְחִים
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲנַחְנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ גִּשְׁמִי, בְּלְבוּשׁ עֵב וְגַם וְכוּ'
וְכוּ', וְעַל-כֵּן שׁוֹכְחִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַלֵּינוּ לְהִזְכִּיר אֶת עֲצָמֵנוּ בְּכָל
פְּעַם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֵה כָּלֵל הַמְּצוּוֹת שֶׁנִּתְּנָן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כְּדֵי לְזַכֵּר בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ מְצוּת צִיצִית, שְׂמִזְכִּירָה לְאָדָם תָּמִיד עַל
בְּגָדָיו, שְׂיֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ, וְכֵן מְזוּזָה עַל פֶּתַח בְּכָל פְּעַם
שֶׁנִּכְנָס וְיֵוצֵא מִבֵּיתוֹ, שְׂיִנְשֵׁק אֶת הַמְּזוּזָה, וְלִגְלוֹת וְלְהִזְכִּיר לְעֲצָמוֹ,
שְׂיֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ, וְכֵן בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֶט צָרִיכִים לְהִזְכִּיר
לְעֲצָמוֹ, שְׂיֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר זֶה תְּכֵלִית כָּל הַמְּצוּוֹת —
לְהִזְכִּיר לְאָדָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא
הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבְפֶרֶט
בְּלִילָה לְקַיִם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת "הַנְּעוֹר בְּלִילָה".

וּמֵאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרִי, שְׂאֲזַנְּכָה כְּכָר לְבוֹא
וְלְהִתְגּוֹרֵר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", כִּי הִבְעַל-דְּבַר עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ
לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר וְלְהִרְחִיק וְכוּ' וְכוּ', וּמָה שְׂתִתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם
דְּבַר שְׂבַעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

נָא וְנָא רָאָה לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, אֵל תִּקְבֵּל

קנב אָשֶׁר ט"ו רא — ט"ו רב בַּנְחַל

שום לְשׁוֹן־הֶרַע מֵאֵף בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי עוֹן לְשׁוֹן־הֶרַע הוּא חֲמוּר מְאֹד יוֹתֵר מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִכִין טו:); וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד מִלְשׁוֹן־הֶרַע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנֵי אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאִד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּחַזְקֶנָּה אֶת עֲצָמָן בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְשֶׁתְּתַפְּלֶלְנָה בְּיַחַד עַל בְּנֵי בֵּית־הַמִּדְרָשׁ בְּיַבְנָאֵל, וְנִזְכָּה כָּבֹד לְהַתְאַסֵּף כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחַד בְּיַבְנָאֵל, שֶׁתְּתַהַפֵּף ל"עִיר בְּרֶסֶלַב".

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל מַבְצַע פּוֹרִים שְׁעוֹרֶת לְהַצְּלָחָתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא יַעֲזֵר, שֶׁתִּזְכֶּי לְבְרִיאוּת, וְתִרְוֵי רַב גַּחַת מֵהִילָדִים, וְתִגְדְּלֵי אוֹתָם בְּנֶגֶל, וְתִזְכֶּי לְבֵית נֶפְלָא בְּיַבְנָאֵל, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעַד לְחֲכָמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנֵי אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־נֶסֶק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם. וְעַקֵּר
 הַהִתְחַזְּקוֹת הִיא עַל-יַדֵּי שְׂמִיחָה, שְׂתַשְׂמַח אֶת עֲצָמְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד,
 וְתַעֲשֶׂה אֶת עֲצָמְךָ כְּאֵלוֹ אֶתֶּה שְׂמִיחַ, וְכֵן תָּבוֹא בְּאֵמֶת לְשְׂמִיחָה, כִּי
 גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא בֶּן הַשְׂמִיחָה, הַנִּכְלָל בְּמִקּוֹר הַשְׂמִיחָה,
 וְעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ בְּשִׁרְשׁ הַשְׂמִיחָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כָּל יוֹם שְׂעוּבָר, וְזוֹכִים לְשְׂמִיחַ עַל
 נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׂנִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי — זֶה הַצְּלָחָה
 נִצְחִית, כִּי בְּזֶה לְבַד רְאוּי לָנוּ לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם, שְׂאֶפְלוּ אֲנַחְנוּ כְּמוֹ
 שְׂאֲנַחְנוּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת שְׂלֹא עֲשִׂנִי גוֹי, כִּי מָה הֵינִנוּ עוֹשִׂים,
 אִם הֵינִנוּ נִבְרָאִים סִינִים אוֹ טוֹרְקִים אוֹ אֲנִגְלִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְרוּךְ הוּא
 וּבְרוּךְ שְׁמוֹ אָנוּ יְהוּדִים מְאֲמִינִים בְּאַחֲדוּתוֹ יְתָבְרָךְ, וְאָנוּ מוֹכְנִים
 לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יְתָבְרָךְ בְּכֹל עֵת וְרִגַע. וּבְדַבְרֵי זֶה
 רְאוּי לָנוּ לְשְׂמִיחַ מְאֹד מְאֹד. וְהַשְׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׂמִיחוֹת.
 וּבְכַפֵּרֶט שְׂאֶתָּה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה
 חוֹצָה, וּמְחַדִּיר בֵּהֶם אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְעַל-כֵּן
 רְאֵה לְשְׂמִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְתַשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ וְאֶת כָּל
 מִיִּדְעֶיךָ, וְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל תִּשְׂתַּדְּל לְשְׂמִיחַ אוֹתוֹ, כִּי אֲצִלוּ יְתָבְרָךְ מְאֹד
 יְקָר מִי שְׂמִשְׂמִיחַ אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמוֹ יְתָבְרָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא
 הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְאֵל
 תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מֵאַף אֶחָד, רַק רְאֵה לְלַכֵּת לְדַרְכְּךָ כְּפִי שְׂאֶתָּה
 יוֹדֵעַ וְכְפִי שְׂמֵאִיר לָךְ, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין
 בְּחִבְרוֹ, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דֶּרֶךְ מְשֻׁלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוּ מְבַלְבֵּל
 אֶת עֲצָמוֹ מֵאַחֲרִים כָּלָל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֵּי לְבִשׂוֹר לִי בְּכֹל פְּעַם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמֵה קוֹרָה בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", כִּי זֶה כָּל חַיּוּתִי; וּמִי יִתֵּן, שֶׁאֲזַכֶּה כָּבֵר לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְלִבּוֹא לְהַתְּגוֹרֵר שָׁם.

רְאִי לְעוֹרֵר אֶת נְשׁוֹת אֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁתְּתַפְּלֶלְנָה בְּכֹל יוֹם עַל זֶה, שֶׁאֲזַכֶּה כָּבֵר לִבּוֹא וּלְהַתְּגוֹרֵר בִּיבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַחַיִּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבִּין מִרְחוּק מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֶה עָלֶיךָ לְהַתְּחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, כְּאֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם

אֲשֶׁר   ט"ו רד   בַּנְחָל   קנח

הַתְּחִיבֵנוּ עֲצוּמָה, וְלִילֵי הַהִתְחַזְּקוֹת, הָיוּ יְכוּלִים לִפְלֹא בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה. וּבְאֵמֶת כָּל מִי שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל, הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַזְּקוֹת יוֹתֵר חֲזָקָה וְכוּ' וְכוּ'; כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל רַב הַעוֹלָם אֵינָם זוֹכְרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ' וְכוּ', וְנִדְמָה לָהֶם כְּאִלוּ זֶה דְּבַר לְמַעַלָּה מִהַשְּׁגָתֵנוּ, שְׂאֵדָם יִצְמָצֵם אֶת מַחוּ וְדַעְתּוֹ וְעֵינָיו וְלִבּוֹ וּפְּסִיו אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְרַבְּנֵינוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה שֶׁיֵּךְ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל; כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהוּיָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל כֶּסֶף לְאֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. וְגַם הַחֲשֵׁף הוּא כְּלִי לְאוֹר, וְהַטְּבַע כֶּסֶף לְהַשְּׁגָחָה, וְאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעָה זוֹ, הוּא אֵף פַּעַם אֵינוֹ לְבַד, כִּי תָמִיד מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶךָ כָּלֵל בְּעֵינֵי הַלְמוּדִים, וְהָיָה טוֹב לָךְ שֶׁתִּלְמַד גְּמָרָא עִם הַפְּרוּשִׁים הַחֲדָשִׁים שֶׁיִּצְאוּ לְאַחֲרוֹנָה. וְאֵין מְקוּהָ, שְׂאֵם תִּלְמַד בְּזֶה, אֲזַ תְּבִין הֵיטֵב אֶת הַגְּמָרָא. וְכֵן יֵשׁ הַיּוֹם קִסְטוֹת עַל כָּל הַש"ס, וְאַתָּה יְכוּל לְקַנּוֹת קִסְטוֹת עַל מַסְכְּתָא אַחַת, וְתִשְׁמַע אֶת הַקִּסְטוֹת, וּבִיחַד תִּלְמַד גְּמָרָא, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד. וְדַבֵּר גְּדוֹל עֲשׂוּ בְּזֶה. וְעַל-כֵּן, לְדַעְתִּי, אֵין עֲלֶיךָ לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים לְלַמַּד אִם רַק רוֹצִים גְּמָרָא בְּעִיוֹן, וְיְכוּלִים לְהִבִּין גַּם-כֵּן, וּבִפְרָט עַל-יְדֵי הַפְּרוּשׁ הַנ"ל, וְכֵן עַל-יְדֵי קִסְטוֹת שֵׁישׁ עַל כָּל הַש"ס.

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְוֹלָם לְהִתְחַתֵּן, וְאֵל תִּדְקֹדֵק וְאֵל תִּבְרַר כָּלֵל, רַק לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי אֲצֵל רַבְּנֵינוּ ז"ל הָיָה עֶקֶר גְּדוֹל לְהִתְחַתֵּן. וְהָיָה רְגִיל לֹאמֹר: בַּחוּר, הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן — לָךְ לְהִתְחַתֵּן. וּבַזֶּה הַקְּדוּשׁ (אֲדָרָא זוּטָא רַצּוֹ). מְפָלִיג מְאֹד עַל גְּדֹל וּמַעַלַּת זְכוּת הָאָדָם שְׁזוּכָה לְהִתְחַתֵּן, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַשְׁכִּינָה, כִּי הַשְׁכִּינָה אֵינָה שׁוֹרָה עַל אָדָם פְּגוּם שֶׁהוּא פֶּלֶג גּוֹף, אֲלָא עַל מִי שֶׁהִתְחַתֵּן, עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְוֹלָם לְהִתְחַתֵּן.

בַּנְחַל

ט"ו רה

אָשֶׁר

קנו

נָא וְנָא אֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת לְכַתֵּב לִי מִכָּתֵב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעַ,
וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת וִיקָהָל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל
רַבְנֵי אֵישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסַרְהָ עַל
אִיזוֹ דְּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן, כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפָלִין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי כָּל הַמְנִיחַ תְּפָלִין —
זוֹכֵה לְחַיִּים.

רְאֵה שְׂאֵשׁתְּךָ תְּדַלִּיק עֲשָׂרָה גְרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּלְבַקֵּשׁ
בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מָה שֶׁהִיא רוֹצֶה, כִּי בְּזָכוֹת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת,
תֵּאִיר אֶת הַמְּזֹל בְּבֵיתְךָ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר — לְהַדְּלִיק עֲשָׂרָה גְרוֹת דִּיקָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל
בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיִּיכֶם, וְיִהְיֶה הָאוֹר מֵאִיר בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם. רְאוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד עַל הַמַּתָּנָה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אַרְבַּע בְּנוֹת, פִּי אַחֲרִים הָיוּ מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מְלִיוֹנִים.

וַיְמָה שְׂאֵתֶם רוֹצִים דִּיקָא בֵּן זָכָר גַּם-כֵּן, רְאוּ לְהַדְלִיק שְׁשֵׁה גֵרוֹת לְכַבּוּד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת עַל בֵּן זָכָר.

גַּם רְאוּ לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, וְכֵן לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם.

רְאוּ לוֹמַר בְּכָל יוֹם מְזֻמּוֹר תְּהִלִּים אֶחָד — אֵתְהָ וְאֵשְׁתְּהָ, קֹדֶם הַשְּׁנָה כְּסִדְרָן. וּכְשֶׁתִּזְכּוּ לְסֵיִם אֶת כָּל סִפְרֵי תְּהִלִּים — תַּתְּחִילוּ עוֹד פַּעַם, וְכָךְ תַּעֲשׂוּ, עַד שֶׁתִּזְכּוּ לְהוֹלִיד בֵּן זָכָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהוֹלִיד בֵּן זָכָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַצֵּיִק עַל סֵף ח"י דוֹלָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּלְכֶם לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּלְהוֹסִיף
שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֶן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת כָּל מֵה שְׁאֵתָ
צָרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד
מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, עַל-כֵּן אֲשָׁרֵי הָאִשָּׁה הַזּוֹכָה לְהַתְּפַלֵּל תְּמִיד
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
אִזּוֹ מְזוּזָה.

רְאֵי לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד מֵהַבֵּית לְכַף זְכוּת וּבְפָרֹט אֶת הַיְלָדִים,
וְתַתְּפִלֵּי בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיַּחֲוִס וַיִּרְחַם עַל הַיְלָדִים, וְאִזּוֹ תִּרְאֵי
יְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלַת
שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְפַעֵל, אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר שֶׁמְצַלִּיחַ בְּעַבּוֹר הַיְלָדִים כְּמוֹ
תְּפִלָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי, שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיֵּיךָ, וְתִרְוִי רַב נַחַת מִכָּל
הַיְלָדִים.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

ט"ו רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל
רַבְּנָנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גִּירוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי

גרות של שָׁמֶן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת כָּל מֵה שֶׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב כָּל הַחַיִּים, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְשִׁלוֹה וְשִׁמְחָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִרְוֶו רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, וְתִזְכּוּ לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רט.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל רַבְּנֵנוּ אִישׁ הָאֱלֵקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסַק זי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! צַעְרֵי גְדוֹל מְאֹד עַל צַעְרֶךָ הַקָּשָׁה לְהִיכֵן נְפִלְתָּ וּלְהִיכֵן נִשְׁלַכְתָּ, וּוִי אַזּוֹי בִּיסְטוּ נִתְרַחַק גִּיּוּוֹאֲרִין פּוֹן הַיִּלְיָגְעֵן רַבִּי'ן, וְוֹאס דוֹרְךָ דְעַם גִּיִּיט אוֹיף דִּיר אִיבְעֶר וְוֹאס עָס גִּיִּיט אִיבְעֶר בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבְפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת עִם פְּגָם הַבְּרִית, דְּעֶרְמָאן זִיף וּוִי אַזּוֹי אִיף הָאֵב דִּיר גְּעֵטְרָאפִין אוֹן וְוֹאס אִיף הָאֵב שׁוִין מִיט דִּיף גִּיטְהָאן אוֹן זְעָה אִין וְוֹאס פֶּאָר אִיין אָרְט דוּ בִּיסְט אַרִיין גִּיפֶאָלִין, כַּאֲפִי זִיף צוּרִיק אוֹן קְעֶר זִיף צוּרִיק צוּ דִּיין שְׂרֵשׁ וְוֹאס דָּאס אִיז דְּעֶר "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים, וְוֹארוֹם אַז נִישְׁט וְוֵעֶסְטוּ עֲנִידִיגְעֵן דִּיִּינע יְאֲרִין אִין תְּפִיסָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן, גִּידְעֵנְזִיע גוֹט וְוֹאס אִיף בְּעֵט זִיף צוּ דִּיר, זְאֵלְסְט וּוִיסְעֵן אַז מְעַ פֶּאָרְפִירְט דִּיף אִין בְּלֶאטְע אַרִיין, אִיף הָאֵפִ צוּם אוֹיבְעֶרְשְׁטֵן אַז דוּ וְוֵעֶסְט מִיף פֶּאָלְגֵעֵן אוֹן דוּ וְוֵעֶסְט זִיף גְּלִיִּיף פֶּאָרְבִּינְדֵעֵן מִיט מִיר וְוֵעֶט דִּיר גוֹט זִיין אוֹיף דְּעֶר וְוֵעֶלְט אוֹן אוֹיף יַעֲנֶעֶר וְוֵעֶלְט [צַעְרֵי גְדוֹל, עַל שְׁכַל-כָּךְ נִתְרַחַקֶת מִרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, שְׁעַל-כֵּן עוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר

קס   אָשׁר   ט"ו רי   בַּנְחַל

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּבְכַרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת בְּפָנִים הַבְּרִית. זָכַר אֵיךְ מְצַאֲתִי
אוֹתְךָ, וּמָה שֶׁכָּבַר עֲשִׂיתִי עִמָּךְ, וּרְאֵה בְּאֵיזָה מְקוֹם נִשְׁלַכְתָּ לְשָׁם,
תִּפְסֵם אֶת עֲצָמְךָ וְשׁוֹב לְשִׁרְשֶׁךָ, שֶׁזֶּהוּ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים,
כִּי אִם לֹא, תִּסִּים אֶת חַיֶּיךָ בְּבֵית-הַסֵּהַר, רַחֲמָנָא לְצַלְן. זָכַר מָה שֶׁאַנִּי
מְבַקֵּשׁ מִמָּךְ, דַּע שְׁסוּחָבִים אוֹתְךָ לְתוֹךְ בּוֹץ, וְאַנִּי מְקַנְהָ לַהֲשִׁימ
יְתַבְרַךְ שְׁתַּצִּית לִי, וְתַתְקַשֵּׁר אֵלַי מְיָד, וְיִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא].

אֵיךְ בְּעֵט דִּיךָ זַיִיעַר זְאֵלְסֵט זִיךָ נִישְׁט לְאַזִּין נֶאֱרַן [אַנִּי מְבַקֵּשׁ
מִמָּךְ מְאֹד, שֶׁלְבַל תַּתֵּן שְׁיִטְעוּ אוֹתְךָ].

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

זְאֵלְסֵט וּוִיסְעֵן אַז וְועַר ס'רְעֵדֵט אוֹיף מִיר אִיז אַ טְרִיִּפְעֵנְעַר און אִיז זַיִיעַר פֿגוּם
אִין פֿגַּם-הַבְּרִית, וְוֵאָרוּם אַנְדֵּערֶשְׁט וְוֵאֵלֵט עַר אוֹיף מִיר נִישְׁט גִּירְעֵדֵט [תִּדְע לְךָ,
שֶׁכָּל מִי שֶׁמְדַבֵּר עָלַי, הוּא פֿגוּם מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלְן, כִּי אַחֲרַת לֹא הִיָּה מְדַבֵּר עָלַי].

ט"ו רי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שְׁל
רַבְנּוּ אִישׁ הָאֱלָקִים, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'נְסֵק זִי"ע, ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְכָל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין —
זוֹכָה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מ.ד.), וְזוֹכָה לִישׁוּעָה.

רְאֵה לְשִׁמֵּר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאַז הַשַּׁבַּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְתִדְע כִּי כָּל
הַצְּלַחַת הָאָדָם תְּלוּיָה בְּשִׁמֵּיֶרֶת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי

אֲשֶׁר ט"ו ריא בנחל קסא

מאמצים לשמר שבת-קדש, ואף שנה קשה וכבד לך, ראה לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו ריא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ביקהל-פקודי, כ"א אדר יומא דהלולא של רבנו איש האלקים, רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע, ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל על כל המשפחה שלכם, שיהיו בריאים ושיחתנו במהרה, ושיאיר להם המזל, ושיהיה להם רק טוב בחיים, ואת תרוי מהם רב נחת, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותם מכל רע, ותצליחי עמהם תמיד.

ראי לבקש תמיד ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, פי מה שהאדם צריך, עליו להרגיל את עצמו לבקש רק ממנו יתברך, והוא יתברך שומע תפלת כל פה, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת התפלה, היו עוסקים בזה כל היום כלו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה תפלה, ועל-כן אשרי מי שחזק בתפלה, ואז טוב לו כל הימים.

ראי רק לבקש בעצמך בכל יום להקדוש-ברוך-הוא, ובנדאי ישמע אותך. ועוד תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, אם תהיי חזקה בתפלה, וכל הילדים יהיו בריאים ויחתתנו, ויעשו לך נחת-רוח גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רבי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה
לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי.

אוֹדוֹת הַבְּרָךְ וְכוּ', תִּדְעַ, מִי שֶׁשָּׂבַר פְּעַם עֶצֶם, הוּא כָּבֵד יִרְגִישׁ
תְּמִיד כְּאֲבִים, וְאֵין הֶרְבֵּה מֵה לַעֲשׂוֹת עַל זֶה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק,
וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא תָבוֹא אֶל רוּפְאֵי
אֱלִיל, שְׂאִינָם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבַר, אִם אֶפְשָׁר לְנִסֵּעַ פְּעַם
לַיָּם הַמֶּלַח, וּלְהִתְרַחֵץ שָׁם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת מְקֻרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִשְׁתַּדֵּל
לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת-הַזּוּג". וְהִיָּה טוֹב לָךְ, שֶׁתִּסַּע לַעֲמוּקָה
פְּעַם בְּחֻדְשׁ, וְלְהַפְיִץ שָׁם אֶת הַקּוֹנְטֵרַס הַנּוֹפֵלָא הַזֶּה, וְתִהְיֶה רְגִיל
בְּתַפְלוֹת הַמוּבָאוֹת שָׁם, וְאֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמְצִיאַת הַזּוּג.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו ריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵת מְחֻזְקָת אֶת עֲצָמְךָ, וּבִכְפֻּרְט בְּשִׁמְיֶרֶת שְׁבַת-קֹדֶשׁ,
יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶי שׁוֹמְרַת שְׁבַת, כִּי כָּל

אָשֶׁר ט"ו ריד בַּנְחָל קסג

הַבְּרָכוֹת וְהַהֲצֵלָחוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאוֹת רַק בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קִדְּשׁ. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וּבִפְרֹט הַשְּׁמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת, הָיוּ שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים כָּל הַשַּׁבָּת. וּמוֹבָא בְּזִהַר הַקִּדּוּשׁ (חֶלֶק ב' פח:), אֲשֶׁר כָּל הַבְּרָכוֹת הַמְּשַׁפְּעוֹת לָאָדָם בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל הֵן רַק בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קִדְּשׁ, עַל-כֵּן רָאִי לְשַׁמֵּר שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְלִשְׂמַח בְּשַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְתִרְאֵי וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְשַׂמַּח אֶת הָאָמָא, וְתִדּוּנֵי אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי הִרְבָּה סִבְלָה כְּבֹר בַּחַיִּים, וְאִף שֶׁהָאוֹפִי שְׁלָה קִצַּת קִשָּׁה, עִם כָּל זֹאת הִיא אָמָא, וְצָרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד, כִּי עֲבָרָה הִרְבָּה מִשְׁבָּרִים בַּחַיִּים, כִּי בְּגִיל כֹּה צָעִיר אֲבָדָה אֶת בַּעֲלָהּ, וּמָה גַם וְשִׂאבְדָה אֶת בְּנָהּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲשֶׁר זֹו מְכָה מְאֹד קִשָּׁה לְבַלַּע וּלְקַבֵּל וְכוּ'. וְעַל-כֵּן רָאִי לְדוּן אוֹתָהּ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְאֲפֹלוּ שֶׁהִיא צוֹעֶקֶת עֲלֶיךָ, אַל תִּתְיַחֲסֵי אֶל הַצָּעֲקוֹת, רַק תִּדְעֵי שֶׁהִיא צוֹעֶקֶת מִהֲכָאב שְׁלָה, וְאִינָה מְכוֹנֶת לְהִכְאִיב לָךְ, כִּי זֶה טְבַעָהּ, וְאִם תִּקְבְּלֵי אֶת זֶה, תִּצְלִיחֵי עִמָּה.

רָאִי לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוּ יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יְתִבְרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְכָל מָה שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יְתִבְרַךְ, יוֹתֵר מִתְקַרְבִּים אֵלָיו.

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילֵי.

רָאִי לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו ריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך.

נא ונא אל תהיה באכזבה, שלא זכית להוציא מהלח אף הפעל כסופיך לנסע אל ציון רבנו ז"ל, כי על-ידי רבוי תפלה ובקשה, שתרגיל את עצמך לבקש בכל יום ממנו יתברך, עוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שתפע, בעזרתו יתברך, אל ציון רבנו ז"ל, ותזכה לקבל שם את כל התקונים הנצחיים שזוכים לקבל שם.

נא ונא ראה רק להתחזק במדת השמחה, ותשמח את הורייך ואת אחותך, כי השמחה משרה שכינה בביתו של אדם.

מה טוב ומה נעים, אם היית יכול לעורר את הורייך, שיתמכו בגיסקר... גרו יאיר, כי מצבו הגשמי קשה מאד. ואל תאמר להם, שאני אמרתי לך, אלא שמעת מן הצד, ולמצוה גדולה יחשב לך.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רטו

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, כ"ב אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך כלל מכל מה שעובר עליך. ואף שאני יודע, שמרים לך מאד החיים, מרב הצרות והיסורים והבלבולים שעוברים עליך ברוחניות ובגשמיות, ובפרט לאחרונה וכו' וכו', עם כל זאת גדול אדוננו ורב להושיע. תקבל על עצמך להדפיס את החלק הראשון של שאלות ותשובות "אשר בנחל", שהולכים עכשו להדפיס מנקד,

אֲשֶׁר ט"ו רטז בַּנְחַל קסה

ועל-ידי-זה יהיה לה גם נגלה, שתפטר מכל הצרות והיסורים שלך. ואני מאד מאד רוצה שהחלק הראשון יהיה מדפס על שמך, על-כן תשתדל אצל אנשי שלומנו הגרים בשכונתך ובאי שעורך, שיתרמו על הדפסת החלק הראשון מהספר הנפלא "אשר בנחל", אשר בעזרתו יתברך ידפסו כל החלקים בצורה מהדרת ובהגהה מדויקת ובנקוד.

נא ונא ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומתנה ומקיים את כל הבריאָה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקיותו יתברך, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, ואף שיש הרבה דברים שקשה להבין, עם כל זאת צריכים להשליך את השכל לגמרי, ולא לשאל שום קשיות עליו יתברך, כי מי יודע מה היה נגזר עליך, ומה אתה מבטל על-ידי הצער והעגמת נפש שעוברים עליך.

ראה להוסיף לקרב נפשות כהנה וכהנה אל דעת רבנו ז"ל, ואל תתפעל משום ברִיה שבעולם יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, אתה תהיה חזק בזה, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רטז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, כ"ב אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות דבוק בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך, ולבקש ממנו

יִתְבַּרְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת יָרָא שְׁמַיִם אֲמִתִּי. וְעַל זֶה צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת כָּל
 הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ — אֵיךְ זֹכִים לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְאֵיךְ זֹכִים לְהַפְּלֵל בּוֹ
 יִתְבַּרְךָ, וְאֵיךְ זֹכִים לְהַתְּעִלוֹת בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְאִז
 בְּאֵמֶת תִּצְלִיחַ. לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְחִיל לְבַקֵּשׁ עַל כֶּסֶף וְעַל זָהָב וְעַל
 אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, וְעַל בָּתִּים וְעַל נְכֹסִים, שְׂאֵז הוּא עוֹשֶׂה
 מִהַעֲקָר טָפֵל וּמִהַטָּפֵל עָקָר, וּלְמַעַלָּה שׁוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּלֹאָכִים
 — רָאָה טָפֵה סְרוּחָה, אָדָם נִבְזָה, שֶׁהֵיּוֹם אֶתָּה כָּאֵן וּלְמַחֵר אֶתָּה
 בְּקָבֶר, וְאֵינְךָ מְבַקֵּשׁ עַל יְרֵאֵת שְׁמַיִם, וְאֵינְךָ מְבַקֵּשׁ עַל קִיּוּם הַמְּצוּוֹת
 וְעַל דְּבִקּוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שָׁמוּ. עֲמֹד וּרְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן מַה הַמְּלֹאָכִים
 אוֹמְרִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וּבְאֵמֶת גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), שֶׁהָאִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ שִׁתְּהִיָּה לוֹ מִמְּשָׁלָה עַל מְלֹאָכִים, שֶׁהַמְּלֹאָכִים
 יִצְטָרְכוּ לְבוֹא אֵלָיו וְלִשְׁאֹל מַה פֶּעַל אֵל וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; הֵינּוּ כִּי
 הָאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ עוֹד בַּחַיִּים חַיּוּתוֹ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי
 הַחַיִּים, וְלִהְיוֹת עַל עַצְמוֹ אֹר רִוְחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיִדַע
 אֲשֶׁר אֵינֶן שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֶלְקוֹת גָּמוּר
 הוּא, וְאֶפְלוֹ שֶׁהוּא בְּעוֹדוֹ בְּגוֹפּוֹ הַגָּשְׁמִי, וּמִסְתַּוָּבֵב בְּעוֹלָם הַגָּשְׁמִי
 וְהַעֵב וְהַגֵּם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא רוֹאֵה אֶת הָאֶלְקוֹת שְׂבֻדוֹמִים,
 צוּמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, שְׂאֵז הוּא מִתְּעַלָּה עַל כָּל הַמְּלֹאָכִים, וְהַמְּלֹאָכִים
 מְקַנְאִים בּוֹ. וְאִדְרָבָה הוּא בְּתַכְלִית הַקְּטָנוֹת וְהִירִידוֹת וְהַשְּׁפִלוֹת וְכוּ'
 וְכוּ' שְׁלוֹ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהוּא
 רוֹקֵד בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא זָכָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּצִיצִית וּתְפִלִּין, וְשׁוֹמֵר
 שְׁבֻת-קֹדֶשׁ, וְיֵשׁ לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאוֹכֵל רַק כֶּשֶׂר,
 וְשׂוֹשׂ וְשִׂמְחָה עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל. וְאֵינֶן שׁוֹם מְלֹאָךְ וְשִׁרְךָ
 יְכוֹל לְהִרְאוֹת דְּבָר זֶה. וּבְשִׁבִיל זֶה בֵּר יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר גְּדוֹל מִמְּלֹאָכִים,
 אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסִים יְדִיעוֹת אֵלּוֹ בְּלִבּוֹ וְדַעְתּוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַכֵּפֵל הַדְּבָר, בְּמִקּוֹם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כֶּסֶף וְעוֹד פְּעַם כֶּסֶף
 וְעוֹד פְּעַם כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', תִּתְחִיל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שִׁיְהִי לְךָ
 כְּסוּפִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בּוֹ יִתְבַּרְךָ לְגַמְרֵי, שְׁלֵא יִהְיֶה

לך רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, ואז תזכה להפלל בו יתברך באמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו ריז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, כ"ב אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

כבר כתבתי לך מכתב, שקבלתי את הטשעק בעבור בית-המדרש ביבנאל.

ראה, אהובי, אחי הַיָּקָר! לדבק את עצמך לגמרי בו יתברך, ותראה להמשיך על עצמך תמיד ערבות נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך. ובאמת על זה צריכות להיות כל תפלותינו ובקשותינו, כי הוא יתברך אין סוף, ואנו מצמצמים ומגבילים בלבוש הגשמי, ועל-כן קשה לנו להשיג רוחניות אלקותו יתברך. לזאת עלינו לבקש תמיד ממנו יתברך, שנזכה לזכך את עצמנו, עד שנזכה להמשיך על עצמנו ערבות ידידות נעימות זיו חיות אלקותו יתברך, אשר זו צריכה להיות כל תכליתנו — לבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים ברוחניות ובגשמיות, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותנו. וזה עקר התכלית הטוב שאדם צריך להגיע אל זה, שלא יהיה לו רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, כי זה הרצון הכי גדול שאדם צריך לרצות בזה העולם — רק להפלל בו יתברך. ואין עוד דבר אחר בעולם, אשר אדם צריך להשתדל, רק לבקש תמיד, שיזכה להמשיך על עצמו אורו יתברך, ולא יצטרך אל הבריות — לא בגשמיות ולא ברוחניות, ועל-ידי-זה יזכה לתכלית השלמות, כי אין עוד שלמות כמו השלמות הזו, שאדם מבטל את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך; אשרי מי שזוכה להגיע אל זה. ואי אפשר להגיע לזה, כי

בַּנְחַל

ט"ו ריח

אֲשֶׁר

קסח

אם על-ידי רבוי תפלה ובקשה, להיות רגיל לפרש את שיחתו אליו ותברך בכל יום ויום.

נא ונא ראה להיות חזק בעבודה הקדושה הזו, מדי יום ביומו חק ולא יעבר לדבר עמו ותברך, כי כל דבור ודבור הוא כלי להמשכת השכינה בעולם, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו בזה ובבא כל הימים!

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו ריח.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר ויגהל-פקודי, כ"ב אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את שני מכתביך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד לא להתבלבל שום בלבול של הבל, כי כן דרך בני הנעורים, שפל דבר קטן מבלבל אותם, ועל-ידיהם הם נופלים אחר-כך לגמרי.

ראה לא להכביד עליך, בזה שתקבל על עצמך הרבה למודים, כי סוף כל סוף על-ידי רבוי למודים לא תלמד שום דבר, ועל-כן ראה לצמצם את עצמך ללמד רק קצת, ועל-ידיה תצליח בדרךך. ואודות סדר-הדרך-הלמוד, היה טוב מאד, שתחזר הרבה את השעור שלומדים בישיבה, שהשעור הזה תקח ללמוד עיון, מלבד זאת תעשה לעצמך שעור פשוט, ללמד בכל יום כסדרן דף אחד גמרא עם פרוש רש"י. ואם אפשר גם התוספות — מה טוב ומה נעים.

וכן ראה להתמיד בקצור שלחן ערוך, באפן שתהיה בקי בהלכה.

ועל כלם ראה להיות תמיד בשמחה, ואל תתערב עם אחרים,

אֲשֶׁר ט"ו ריט בַּנְחָל קסט

הִינּוּ אֵל תִּשְׁתַּדֵּל לְקַרֵב אֶת אַחֲרֵימ, כְּדֵי שְׁאַתֶּה לֹא תִתְבַטֵּל, כִּי כֵן
דִּרְכָם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁלוֹקָחִים אֶת עֲצָמָם עַל בְּחוּר אֶחָד
וּמְתוֹצְצִים מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁהוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי. וְעַל-כֵּן אַתָּה רֹאה לְקַרֵב
אֶת עֲצָמָךְ, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר כְּכֹר.

גַּא וְנָא רֹאה לְהַחֲבִיא אֶת הַהֲתַקְרָבוֹת שֶׁלְךָ, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא תִתְעוֹרֵר
עָלֶיךָ מִחֲלָקֶת מִבֵּיתְךָ וּמִחֲבֵרֶיךָ, כִּי הַמְּחַלְקֶת שׁוֹבֶרֶת אֶת הָאָדָם
לְגַמְרֵי, וְלֹא כְּדֹאֵי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מִחֲלָקֶת.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לִילֶיךָ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשֵׁם
תִּפְרֹשׂ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו וְתִבְרַךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו ריט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם וְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת סֹדֵר-דִּרְךָ-הַלְמוּד שְׁאַתֶּה שׁוֹאֵל, הֲיָה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּלְמַד
אֶת הַשְּׁעוֹר בִּישִׁיבָה, וְתַחֲזֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְזֶה יִהְיֶה
הַשְּׁעוֹר בְּעֵינַי. מְלַבֵּד זֹאת הֲיָה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּקַּח לְעֲצָמָךְ דִּרְךָ לְלַמֵּד
דָּף אֶחָד גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רַש"י שְׁעוֹר לְבִקְיָאוֹת, וְתִלְמַד מִדֵּי יוֹם
בְּיוֹמוֹ דָּף אֶחָד, וּכְשֶׁתִּסֵּים מִסְכַּת בְּרִכּוֹת, תִּתְחִיל מִסְכַּת שַׁבָּת וְכֵן
לְהֵלֵן, עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסֵים אֶת כָּל הַש"ס כְּלוֹ. מְלַבֵּד זֹאת רֹאה לְסֵים
בְּכֹל שְׁבוּעַ פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁבְּכֹל שְׁבוּעַ
תִּזְכֶּה לְסֵים 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ
בְּאֲמִירַת מְשֻׁנּוּיּוֹת, שְׁתֹּאמֵר פֶּרֶק אַחֵר פֶּרֶק, עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסֵים אֶת כָּל
שְׁשֵׁה סֹדְרֵי מְשֻׁנָּה כְּסֹדֵר דִּיקָא, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְסֵים בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת
ה'בן איש חי' מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, בְּאִפְּן שְׁתַּהֲיֶה בְּקִי בְּהִלְכָה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ביותר מזה אל תבלבל את עצמך, כי רבוי הלמודים יעקר אותך לגמרי, ולא תוכל ללמד שום דבר. ראה להמשיך בשעורים אלו משך חצי שנה, ואז אכתב לך סדר לטובתך הנצחית. לעת עתה ראה להחזיק בשעור זה, באפן שתבלה את כל הקיץ בשעור זה, ללמד בכל יום דף גמרא ופרשה חמש ורש"י והלכות מ'בן איש חי', ולהיות רגיל באמירת משניות, אם אפשר בכל יום ח"י פרקים — מה טוב ומה נעים, ובאפן הזה עד ראש השנה הבא עלינו לטובה, תזכה לסיים הרבה מסכתות. וכן תהיה בקי בהלכה, ותהיה בקי במשניות.

אודות התבודדות, העקר הוא תמימות ופשיטות, לידע שאין יודעים כלל, ולידע, שכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רכ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, כ"ב אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך. ראה להחיות את עצמך בעבודת השם יתברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך. ועליך לדעת, כי עקר עבודת האדם בזה העולם הוא — שיאהב את השם יתברך בשני יצרים, דהינו שיהפך גם כח המכריח לכח המושך; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך ברא את האדם באפן כזה, שיהיו אורות וכלים, הינו גוף ונשמה, וצריכים להפך את הגוף, שגם-כן ישיג מהארת הנשמה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב); ובאמת הם

שְׁנֵיהֶם נִגְדִיִּים, הֵינּוּ הַגּוֹף מוֹשֵׁךְ אֶל הָעֶפֶר, שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע, תְּכַלִּית הַגִּשְׁמִיּוֹת, וְהַנְּשֻׁמָּה מוֹשֶׁכֶת אֶל הַרוּחָנִיּוֹת, לְקַבֵּל הָאוֹר הַרוּחָנִי, שֶׁזֶּה הַיֵּצֵר טוֹב. וְזוֹ הַמְּלַחְמָה בֵּין שְׁנֵיהֶם תָּמִיד — בֵּין הַגּוֹף לַנְּשֻׁמָּה, וְצָרִיכִים לְהַפְּךְ אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לַיֵּצֵר טוֹב, וְאֶת הַיֵּצֵר טוֹב לַיֵּצֵר הָרַע, הֵינּוּ לְהַפְּךְ אֶת הַגּוֹף לַנְּשֻׁמָּה וְאֶת הַנְּשֻׁמָּה לַגּוֹף, בְּאִפְסָן שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה רוּחָנִיּוֹת אַחַת, שְׂאֵז יֵשׁ כַּחַּם הַמּוֹשֵׁךְ וְכַח הַמְּכַרֵּיחַ (עֵין לְקוּטִימֹהֶרֶן), חֶלֶק א', סִימָן ע'; וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּהַכְרַח כָּךְ, כִּי אַחֲרַת הַיְתָה הַנְּשֻׁמָּה מִתְבַּטְּלֶת לַגְּמָרִי. וְכֵן שְׂיֵשׁ כַּחַּם הַמְּכַרֵּיחַ, עַל־יְדֵי־זֶה יֵשׁ לָהּ קִיּוּם. וְעַל־כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת נד.): "וְאֶהְבֶּתְ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ" (דְּבָרִים ו, ה) — בְּשְׁנֵי יְצָרֶיךָ, כִּי צָרִיכִים לְאַהֲבֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא דִּיקָא עִם שְׁנֵיהֶם, וְעַל־כֵּן אָסוּר לִפְלֹג בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְסָן, אֲפִלּוּ שְׁעֵבֵר עָלָיו כְּבָר מֵה שְׁעֵבֵר, אָסוּר לִפְלֹג בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הָעֶקֶר מֵה שְׁצָרִיכִים הוּא רַק תְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל חֲבֵרֶיךָ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִם זולָתוֹ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל-פקודי, כ"ב אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרךכי רבנו ז"ל, ואתה חוטף בכל יום טוב אמתי ונצחי. מה אמר לך, ידידי היקר! אין טוב מזה, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק מה שזוכים לחטף בכל יום, כמאמר התנא הקדוש (אבות ו, י): אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד. ובאמת כל העוונות באים רק על-ידי רוח שטות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג): אין אדם עובר עברה, אלא אם-כן נכנס בו רוח שטות. ועקר הרוח שטות נמשך רק מהחכמה של כל אחד, מה שנדמה לו כאלו יש לו איזו אחיזה בחכמה. ועל זה אמר החכם מכל האדם (משלי כו, יב): "ראית איש חכם בעיניו, תקנה לכסיל ממנו"; כי באמת האדם צריך לבטל את שכלו לגמרי אליו יתברך, וידע שאין לו שום שכל כלל מבלעדי מה שהקדוש-ברוך-הוא גותן לו, ועל-כן עלינו תמיד רק לבקש ממנו יתברך, ובפרט אתה, שאתה נמצא תמיד בחיק הטבע, ואתה תמיד רואה את השמים, ראוי לך להסתכל תמיד כלפי מעלה, ולידע אשר אין לאדם רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואז ככל אשר יכניס בדעתו ידיעות אלו, ישפנה מח-מחשבתו לטוב, ויזכה לראות רק את השכינה מכל דבר, אשרי מי שמכניס בדעתו ידיעות אלו, שאז אינו מפחד ואינו מתירא משום ברך שבעולם, רק מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואינו צריך את אף אחד רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, כִּי עַקֵּר הַצְּלָחַת
הָאָדָם בָּאָה רַק מִשְׁמִירַת שְׁבֵת, וּמִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ,
הַבְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו.

אֹדוֹת הַבְּחוּר, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתֹּאמְרֵי לוֹ אַחַת וּלְתַמִּיד —
אִם הוּא רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן — מַה טוֹב, וְאִם לֹא — תַּעֲזִיבוֹ אוֹתוֹ, כִּי
אֲסוּר לְחַיּוֹת כָּךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחִמֶנּוּ, וּמְחַכֶּה וּמְחַכֶּה
וְכוֹי' וְכוֹי', וּלְבִסוּף, חֵס וְשְׁלוֹם, מַעֲנִישׁ, עַל-כֵּן תֹּאמְרֵי לְבַחוּר בְּשָׂמִי,
שֶׁאֲמַרְתִּי שֶׁתִּכְרַךְ-וּמִיד תִּתְחַתְּנוּ, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ אַרְבַּעַה גְּרוֹת, וּלְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת
הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

קעד אָשר ט"ו רכה בנחל

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַצָּרוֹת
בְּבֵיתוֹ שָׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַבְּעַל יִדְקֶדֶק לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שָׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְהַדְּלִיק י"ב גֵּרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְזֶה יָבִיא לְכֶם בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה, כִּי צְרִיכִים לְהַדְּלִיק גֵּר לְכָל אֶחָד מֵהַבֵּית, כִּי "גֵּר הַיְּהוּדִי"
נִשְׁמַת אָדָם" (מְשָׁלִי כ, כז), כָּל בֵּן וּבַת הֵם בְּבַחֲיִנַת גֵּר, וְאָבָא וְאָמָא
הֵם שְׁנֵי גֵּרוֹת, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַדְּלִיק גֵּרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ כְּפִי
מִסְפַּר הַנִּפְשׁוֹת שֵׁשׁ בַּבֵּית, וְזֶה יָבִיא הַצְּלָחָה מְרַבָּה בַּבֵּית. וּבַפְּרָט
שֶׁהָאִשָּׁה תִּתְפַּלֵּל אֲזוּ בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת כָּל מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה
בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ב אֲדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. הָעֵקֶר רָאָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד, וְהָעֵקֶר בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְצָרִיכִים לְמָסֹר אֶת
נַפְשׁוֹ עַל נִקְדָּה זֹו — לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

רָאָה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת הוֹרֵיךָ הַיָּקָרִים, כִּי מְצוּת כְּבוֹד אָב וְאָם
עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא מֵהַחֲמוּרָה שֶׁבַח־מִוִּרְוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן
ו').

רָאָה לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְשִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵינְךָ קוֹנֵנו, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי כ"ב אֲדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה יְחֻד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנָתִיהָ.
וּרְבֵנוֹ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן ו'): עַל־יְדֵי אַמוּנָה הָאֲדָם

חביב להשם יתברך כאשה לבעלה; כי בזה שאדם מכניס את עצמו באמונה, נעשה על ידו יחוד בין קדשא בריהו הוא לשכנתיה. וכן אמר (שם, סימן לג): על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-הוא יסלח לה על כל עוונותיה, על-פני צריכים להכניס את עצמו ביותר באמונה הקדושה, וכן להפיץ את האמונה הקדושה בין עם ישראל, אשר אין למעלה מזה, והיא זכות הרבים לדורות עולם. ועל כלם — צריכים להיות סבלן גדול על כל מה שעובר עליו. ולזה זוכים רק על-ידי תקף האמונה, כי כל מה שאדם מאמין יותר בהקדוש-ברוך-הוא, נעשה סבלן גדול.

ראה להמשיך לומר בכל יום שמות הצדיקים על השטח היכן שצריכים לבנות את הבית-מדרש. וכן תעורר בדבר זה את אנשי שלומנו, כי עדין אנו צריכים לרחמים רבים ולישועות נפלאות ושדוד הטבע ונסים נגלים. ואני מקווה, שבקרוב נשמע את זה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רכח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"ג אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ראה לעשות בכל יום התחלה חדשה, ותשפח את העבר לגמרי, כי כך למד אותנו רבנו ז"ל, שאדם צריך לשפח את העבר שלו לגמרי, ולעשות בכל פעם התחלה חדשה בין בגשמיות ובין ברוחניות, ועל-ידי-זה יזכה להחיות את עצמו ויפגס לפני ולפנים. כי באמת ימי חיינו הקבל, הנה אנחנו כאן, ועוד מעט כבר נהיה שם; ועל-פני העקר מה שאדם זוכה לחטף בכל יום זה מה שישאר ממנו, כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה

נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. וכל שכן בשזוכים ללמד פרק משניות ביום, אין לתאר ואין לשער את גדל זכויה הנפש שנעשה על-ידי-זה. ועל-כן ראה לחדש את עצמה ללמד בכל יום כמה פרקים משניות, ואם אפשר לומר בכל יום ח"י פרקים משניות — אין לשער ואין לתאר מעלת הענין הזה.

זכר גם זכר איך עברו עליך ימי נעוריה, שזכית לסיים כמה וכמה פעמים ששה סדרי משנה ואת כל הש"ס, וזו מתנה נוראה ונפלאה שקבלת ב"היכל-הקדש", ובודאי תלוה אותך המתנה הזו כל ימי חייך. ורואים שבני הנעורים, עוברים עליהם ימיהם ושנותיהם הכי טובים בהבל וריק, ואינם חולמים כלל על דברים כאלו, ותהלה לאל, אתה זכית לכל זה ויותר מזה, באשר ידוע לך. הן אמת שעבר עליך גם מה שעבר בימי נעוריה וכו', עם כל זאת הטוב שזכית לקנות אצלנו, אף פעם לא יתבטל, וזה ילוה אותך לנצח.

ראה רק לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה על גדל החסד שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שנתן לך אשה כזו, ותתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא בכל יום על גדל החסד חנם שעשה עמך, ובודאי עוד יעשה עמך חסדים ורחמים גמורים.

תקבע לעצמך חק קבוע לכתב לי בכל שבוע מכתב אחד, אפלו כמה שורות, וממש תחייני, כי בזה העולם צריכים לחזיק רב, ועל-ידי שתכתב לי, אזי אכתב לך חזרה, וישגנו גרויח מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לעזר בגוף ובנפש, בממון ובכח וטרחא לידידנו ... גרו יאיר, שמתעסק בקדשים, ומדפיס עכשו את הספרים הקדושים והנפלאים. ואנו מכינים עכשו לדפוס את הספר "שפת הנחל", פרוש על כל ה"לקוטי-מוהר"ן", וספר "נהרי אפרסמון", פרוש על כל ה"ספורי-מעשיות", וספר "באורי-המדות", פרוש על כל "ספר-המדות", והעולה על הכל, שמתחילים להדפיס עכשו את כל

חֲלָקֵי "אָשֶׁר בַּנְחַל" מְסַדְרִים כְּפִי סֵדֵר הַיָּמִים וְהַשְּׂבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים, מְנַקֵּד בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהֵלִפִי עִם מַפְתַּח נִפְלֵא "פֶּתַח הַנְּחַל", וְכֵן אָנוּ מְסַדְרִים לְדַפּוּס עֲכָשׁוּ אֶת הַסֵּפֶר "תּוֹרַת נְתָן" עַל הַתּוֹרָה, וְסֵפֶר "חֶק נְתָן" עַל הַמוֹעֲדִים, וְסֵפֶר "לְהוֹרוֹת נְתָן" עַל תְּרֵי"ג מִצְוֹת, וְסֵפֶר "מְאוּרוֹת נְתָן" עַל אַגְדוֹת חַי"ל שֶׁבְּעֵין יַעֲקֹב, וְסֵפֶר "תְּהִלּוֹת נְתָן" עַל תְּהִלִּים, וְסֵפֶר "וּמַגְדָּנוֹת נְתָן" עַל הַהַפְטָרוֹת, וְעוֹד סִפְרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים, כְּמוֹ סֵפֶר "מְרָאָה אֲשׁ", וְהוּא פְּרוּשׁ עַל כָּל הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ, וְסֵפֶר "לְהַבּוֹת אֲשׁ" פְּרוּשׁ עַל כָּל הַתְּקוּנֵי זֵהָר. וּמְלַבֵּד זֹאת בְּכָל פַּעַם קוֹנְטְרָס חֲדָשׁ, תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ וַי"ל וּמוֹהַרְנ"ת וַי"ל. וְרָאָה לְעוֹזֵר לְכָל זֶה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לָךְ חֵלֶק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים. וְכָל הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

הַנ"ל...

ט"ו רכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, שֶׁשְּׂמַעְתִּי שֶׁאַתָּה סוֹבֵל מֵהַתְּנַגְּדוֹת גְּדוֹלָה בֵּין בְּבִית וּבֵין בַּחוּץ, וּמְבַלְבְּלִים לָךְ אֶת דַּעְתְּךָ, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵיךָ הִקְרָ! כֵּן הוֹלֵךְ דְּבַר רַבֵּנוּ וַי"ל: כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ כַּחוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלִים, הַהֶכְרַח לוֹ לְשִׁמְעַ כָּל מִינֵי הַתְּנַגְּדוֹת עַל רַבֵּנוּ וַי"ל וְעַל אֲנָשָׁיו, וְהַהֶכְרַח לוֹ לְסַבֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו. וְאִם אֵינְנוּ בְּטָלָן, רַק מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְרֵץ וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, אֲזוּ בְּאַמַּת מְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכּוֹ. וְכָל מָה שֶׁשׂוֹמֵעַ יוֹתֵר הַתְּנַגְּדוֹת וְכוּ', יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא מְקוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא וְעֵלְיוֹן מְאֹד, כִּי אַחֲרַת לֹא הִיָּה שׂוֹמֵעַ לְדַבֵּר עַל זֶה, וְהוּא כְּמִשְׁלַל הַדְּבוּרִים שֶׁמְסַתּוֹבְבוֹת רַק סְבִיב דְּבִשׁ... וְלֹא סְבִיב זָבֵל... וְהַדְּבוּרִים

אֲשֶׁר ט"ו רל בַּנְחַל קַעֲט

הם בְּחִינַת דְּבוּר, כִּי כָל אֱלוֹ הַמְדַבְּרִים רַע, מִתְגַּלְגְּלִים בְּדְבוּרִים, וְעַל-כֵּן הֵם סוֹבְבִים רַק בְּמָקוֹם שֵׁשׁ דְּבָשׁ... וְלִהְפֹּךְ — זְבוּבִים הֵם רַע גָּמוּר, כַּמּוֹבָא בְּכַתְבֵי הָאִישׁ אֱלָקִים רַבִּי שְׁמִשׁוֹן מֵאוֹסְטְרָאפֹלִיעַ זי"ע, אֲשֶׁר זְבוּב הוּא מְרַמֵּז עַל הַעֲכוּ"ם, אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן הוּא תָּמִיד מְסֻתָּבֵב אַחֵר הַזָּבֵל, לֹא-כֵן דְּבוּרִים הֵם מְלִשׁוֹן דְּבוּר, שְׂדֵה מְרַמֵּז עַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן מְסֻתָּבֵבִים תָּמִיד סָבִיב דְּבָשׁ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! חָבַל לָךְ לְבַלוֹת אֶת יְמֵי נְעוּרֶיךָ בְּהֶבֶל נְרִיק עִם וּפְחִיחִים. רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן תִּתְּבוּדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְכֵן תִּדְבַּר הַרְבֵּה עִם חֲבֵרִים מְדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם, וְאַף פָּעַם אֵל תִּכְנַס בְּוִפְחִיחִים, וְאַז תִּצְלִיחַ דְּרַבְּרָךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד, וּמְמַשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל נֵעַם חֻלְקָךָ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָךְ, וְאַל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב. וְתַדַּע, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְאַף שְׁנִדְמָה עֲכָשׁוּ הַכָּל כְּחִלוֹם, תְּאַמֵּן לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! שֶׁהַרְבֵּה דְּבָרִים הָיוּ חִלוֹם, וְלִבְסוּף הַתְּגַשֵּׁם לְטוֹבָה, כַּאֲשֶׁר רְאִיתָ בְּעֲצָמְךָ בְּעִינֶיךָ, הָעֵקֶר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא סְבֻלָּנוֹת, לְסִבַּל כָּל

קפ אָשֶׁר ט"ו רלא בַּנְחַל

אָשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, כִּי כָּל מַה שְּׂאָדָם סִבְּלָן גְּדוֹל — מְצַלִּיחַ יוֹתֵר, כִּי אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְהַסְּבָלָנוּת הִיא הַבְּרָכָה הַכִּי גְּדוֹלָה שְׂאָדָם יְכוּל לְקַבֵּל, וְדַבֵּר זֶה יִכְנִיס מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִדַּבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל חֵק וְלֹא יַעֲבֹר כְּאֶשֶׁר נִהַג מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, כִּי כֵּן צָנָה עָלָיו רַבְּנוּ ז"ל. וּבִפְרָט אִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהֵם צְרִיכִים חֲזוּק נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד; כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב עַל כָּל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָינוּ, וְהוּא בָּא בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים וְהִתְלַבְּשִׁיּוֹת, הַעֲקֹר לְקַרֵּר אֶת תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְחֲזֹק אֶת כָּל מְקַרֵּב וּמְקַרֵּב חֲדָשׁ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֲזוּק, וְהַעֲקֹר עַל תְּפִלָּה וְהִתְבוּדָדוּת וְלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק אֵל תִּפְחַד שׁוֹם פְּחַד שְׂוֹא. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", אוֹת פְּחַד, וְתִרְאֶה לְחַדֵּשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ עַל אִיזָה סִימָן, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּאַפְּן שְׁלֹא תִצְטַרֵּךְ לְפַחַד מֵהָאִיוּמִים שְׂמֵאִימִים עָלֶיךָ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים. וְתֵאמֵר לִי, שְׂוֹ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַנְצִיל מִפְּחַדִּים שֶׁל הַבַּל. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א., סִימָן טו): כְּשֶׂאָדָם שׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲזִי נִתְבַּטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחַדִּים וְהִירְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְכוּ'; כִּי בְּאֵמֶת מִי שְׂדָבּוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, יוֹדֵעַ וְעַד, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי, מִדַּבֵּר,

אֲשֶׁר ט"ו רלב בנחל קפא

זה לְבוּשׁ לְגַבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנָן מַה וְלִמָּה צְרִיכִים לְפָחַד
מֵאִיזוֹ חַיָּה אוֹ מִשֶּׁר וְכוּ' וְכוּ', בְּרַגְעַ שְׁמוֹסְרִים עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלֵינוּ
יִתְבַּרֵךְ, אֵין כָּבֵר מַה לְפָחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וְלִכְּנָן הִרְגַל עֲצָמָה
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ בּוֹא תְבוֹא עַל שְׁכָרָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו רלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וּנְקֵה־לִפְקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָהּ.

רק חֲזוּק וְאֶמֶץ מְאֹד, וְהִתְמַד הִרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא
מְרַגְזֵעַ לְנַפְשָׁהּ, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל לֹא יָתֵן לָהּ לְפַל בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְלִכְּנָן
רָאָה לְלַמֵּד בְּשִׁקְיָדָה רַבָּה בְּ"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת" כְּסִדְרָן, כִּי רַק מוֹהֲרֵי־תָ
ז"ל הֵבִין הֵיטֵב אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל. וְלִכְּנָן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמָה מִמָּה
שְׁכָל טַפֵּשׁ מְדַבֵּר וְכוּ', וְשׁוֹכֵר אוֹתָהּ וְכוּ', כִּלְךָ מְמַנֶּה, וְהִתְמַד הִרְבֵּה
בְּ"שִׁיחוֹת־הַרְ"ן" וּבְ"תִי־מוֹהֲרֵי־ן", שֶׁהֵם דְּבָרֵי אֱלֻקִּים תִּיִּים,
שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר (תִּי־מוֹהֲרֵי־ן, סִימָן
שנח), שְׁבֻכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ, יְכוּלִים לְהִיּוֹת
עַל יָדָהּ אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֶפְלוֹ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו, כְּמוֹ שְׁאֲנִי רוֹצֵה
(כְּמוֹ שְׁאֲנִי מִתְבַּוֵּן 'אֵיִן גּוֹטְעַר אִיד'). וְלִכְּנָן תִּתְמַד מְאֹד מְאֹד
בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם אֶת כָּל הַנְּאֻמָּה שֶׁם, כִּי לֹא
הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֵׂה, וּבְכַרְטִיּוֹת תִּרְבֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְתִמְעַט לְדַבֵּר עִם בְּנֵי־אָדָם, שְׁמַמְלֵא לֹא יְכוּלִים לְעֹזֵר לָהּ,
כִּי יִשׁוּעָתָהּ תְּלוּיָהּ רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו רלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מְחִיר, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אִף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאִף שְׂבִיִן כָּף אֶתָּה סוֹפֵג עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוֹנוֹת, חֲרוּפִיִן וּגְדוּפִיִן וְכוּ', זָכֹר גַּם זָכֹר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עֲקָר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיוֹנוֹ, וַיִּדַּם וַיִּשְׁתַּק; וְלִכֵּן תִּקְבַּל אֶת כָּל הַבָּא עֲלֶיךָ בְּאֵהָבָה. וּשְׁתַּק שְׁתַּק, אֲהוּבִי, אָחִי, יְדִידִי! וְאֵל תִּחַלֵּשׁ דַּעְתְּךָ מִכָּל אֱלוֹ הַבְּזִיוֹנוֹת.

מָה אָמַר לְךָ! מְאֹד מְאֹד כָּאֵב לִי, שְׂכַתְבָּתְ לִי שְׁנִפְלֵת וְכוּ', וְזֶהוּ זֶה אֶתָּה כָּכָר אֵינְךָ יָכוֹל לְהִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ וְכוּ', וְתִשָּׂאֵר כָּכָר מִנְּחַ בִּשְׂאוֹל וְכוּ', אֵינְ אֲנִי מִבֵּינְ אוֹתְךָ כָּלֵל, בּוֹא וְאֶרְאֶה לְךָ דְּגָמָא בְּגִשְׁמִיּוֹת, אָדָם הוֹלֵךְ בְּרַחוּב וְנוֹפֵל, הִיעֲלָה עַל הַדַּעַת שְׂיֵאמֵר: "כִּיִּן שְׁנִפְלָתִי, אֲנִי נִשְׂאָר שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ, וְאֵינִי רוֹצֵה לְקוּם?! " אֵלָּא כְּשֶׁנוֹפֵל הוּא קָם, וַיִּמְשָׁיֵף הֶלְאָה, וְאֵם נוֹפֵל עוֹד פַּעַם, אֲזִי הוּא קָם, אִף אֶחָד אֵינּוּ נִשְׂאָר עַל הָאָרֶץ וְאוֹמֵר: "פֹּה אֲשָׁב", אֵלָּא אוֹמֵר: "כִּי נִפְלָתִי קָמְתִי" (מִיכָה ז, ח), וְלָמָּה בְּרוּחָנִיּוֹת כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּנִפְלָה חֲזָקָה וְכוּ', הוּא אוֹמֵר: "זֶהוּ זֶה, אֲנִי נִשְׂאָר בִּירִידָתִי?! " וְאֵפְלוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת אִם אָדָם נִפֵּל וְקִבֵּל מִכָּה חֲזָקָה וְכוּ', וְנִשְׁבְּרָה לוֹ עֵצָם וְכוּ', אֲזִי לּוֹקְחִים אוֹתוֹ לְבֵית-חֹלִים, וְעוֹשִׂים לוֹ גָּבֶס וַיִּתְרַפָּא, אִף אֶחָד לֹא אוֹמֵר: "אֲנִי נִשְׂאָר עִם שְׁבֵר" וְכוּ', וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְהִתְרַפָּא, אֵינְ דְּבַר כְּזֶה. וְלָמָּה בְּרוּחָנִיּוֹת כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּבוּץ גְּדוֹל, הוּא נוֹפֵל וַיִּתְרַפָּא לְגַמְרִי, וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְצִיַּת לְצַדִּיק הָאָמֵת, שְׂיִכּוֹל לְרַפָּא אֶת כָּל הַשְּׁבָרִים וְכוּ'?!

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, אֵיךְ אֶתָּה נוֹפֵל כָּל-כָּף בְּדַעְתְּךָ?!

אין זה אלא שאתה מקבל תורתך והעצות שלך מאיזה שד יהודאי, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כח), אשר שדין יהודאין, שכל תורתם היא סתם מאוירא דהאי עלמא, בונים ביתא באוירא, ולא יכולים לעשות טובה לשום בריה, כי מבישא לא הוי טבא, ואני מכרח לומר לך, שאלו השדין יהודאין נמצאים גם מבפנים מאלו שמסתובבים בין אנשי שלומנו, עושים אותם מנהיגים, ואם אינם יכולים לעזור לעצמם, איך יוכלו לעזור לזולתם? ! כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), אשר יש הקוראים עצמם מנהיגים, ואינם יכולים לעזור ולהנהיג את עצמם, ואיך יכולים להנהיג אחרים? ! ולכן גם בתוך חסידות ברסלב צריכים להשמר מאד מאד משדין יהודאין מפרסמים של שקר, קלים וריקים ופוחזים, אשר עדין ריח הזהמה של הטטרפות והנבלות שאכלו, בשר החזיר והשפנים, מריח מהם, אשר זהמת העריות מסרחת מהם וכו', היום הם כבר מנהיגים את זולתם וכו', והם נעשו הוגי דעות — מה זה ברסלב? ! ומי כן ברסלב אמתי או לא, האם אין זה מגתך? ! הוי הוי, אתמול חללת שבת, אכלת חמץ בפסח, ועברת על אסורי כרת וסקילה, אכלת ביום הכפורים, ומה לא, רחמנא לישזכר, והיום אתה מעז פניך נגד יראים ושלמים הדבוקים בו יתברך בקביעות.

ומה אמר לך! לצערנו הרב, זה יש גם בעולם, כל מיני שקרנים, רמאים, צבועים, שרץ השורץ על הארץ, שקורין עצמם מפרסמים, והם סתם שקרנים וצבועים, כמובא בזהר (נשא קכה.) על הפסוק (איכה א, ה): "היו צריה לראש" — אלו הצרים נעשים ראשים, והם מסטרא דערב-רב מארי דשחד, לוקחים שחד ומחרפים ומבזים מנהיגים אמתיים, ולכן צריכים מאד מאד להזהר ממתנגדים מבית מתוך ברסלב, ומבחוץ — מפרסמים של שקר. וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יח), שעל-ידי אמירת תורה יכולים להיות גנב, נואף, רוצח, עין שם; גנב, שהם סתם גונבים כספי עניים כאלו שיכולים לעשות פדיון, והם סתם רמאים, שקרנים המדברים בצורה כזו ששוכרים בגי-אדם, עד שנופלים על

קפד אָשר ט"ו רלד בנחל

יָדָם בְּנֵאֻף אוּ מִיָּאָשִׁים אוֹתָם, וְעַל-יַדֵּי-זָה נַעֲשִׂים רוֹצְחִים מִמֶּשׁ; פִּי
מֵאָחַר שְׁעַל-יַדֵּי דְבָרֵי הֶבֶל וּפְטָפוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים שְׁלָהֶם בּוֹרְאִים
רְקִיעֵינָן דְּשׂוֹא (עֵינָן הַקְדַּמַּת הַזֵּהר ה.), וּבְנֵי-אָדָם מִתְיָאָשִׁים עַל יָדָם,
וְאוֹמְרִים: פִּינָן שְׁפָכְרָנּוּ בְּנֵאֻף וְכוּ', נִשְׂאָר שָׁם וְכוּ'; וְלִכְּן רָאָה
מִי הַמְּנַהֵג שְׁלָהּ? ! מִי הַמְּדַרְיָה שְׁלָהּ? ! כִּי לֹא דְבַר רִיק שְׁתַּכְתֵּב לִי
דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ בִּיאוּשׁ כְּזֶה וְכוּ'.

אָנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ: "הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה וְיִוְעֲצִינוּ
כְּבִתְחִלָּה", וְדִי לְחַכְמָא.

הַמְצַפָּה לְרֵאוּתָךְ בְּקָרוֹב...

ט"ו רלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ הַרְבֵּה עַל אַמוּנַת חַכְמֵינוּ, וְאָמַר (לְקוּיטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׁעַל-יַדֵּי אַמוּנַת חַכְמִים הוּא יוֹדֵעַ לְחַת
לְעַצְמוֹ עֲצָה וְכֵן לְאַחֲרֵים. וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁעַל-יַדֵּי אַמוּנַת חַכְמִים
יְכוּל לְזַכּוֹת, שְׁתַּהֲיֶה לוֹ אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב
(שְׁמוֹת יד, לא): "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ"; וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): אִם בְּמִשְׁהָ הָאֱמִינוּ בַּהוֹי"ה לֹא כָּל שְׁפָן,
אֶלָּא אִי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְיַדֵּי אַמוּנָה רַק עַל-יַדֵּי אַמוּנַת חַכְמִים.
וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם צַדִּיקִים: עַל-יַדֵּי אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מְזַפְּכִים
אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל-יַדֵּי אַמוּנַת חַכְמִים אַמְתִּית מְזַפְּכִים אֶת הַגּוּף.
וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל כְּזֶה, שְׂאִין לָנוּ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ. וְאָנוּ
חוֹסִים בְּצִלָּא דְמַהִימְנוּתָא, צִל הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, אֲשֶׁרֵנוּ
וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ו רלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל-פקודי, כ"ד אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרגל עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ולהיות תמיד בשמחה, ועל-ידי-זה תוכל להכניס גם שמחה והודאה בלב כל בר ישראל, שזהו הפרוש (תהלים קיא, א): "הללויה אודה את הני"ה בכל לבב", בזה שאדם זוכה ומודה להקדוש-ברוך-הוא, גורם שזה יכנס בכל לבב, הינו בתוך לבותיהם של כל בר ישראל, והצדיק הקדוש רבי אהרן לייב מפרמישלאן זי"ע פ"ש (אסתר ט, ד): "ושמעו הולך בכל המדינות", על-ידי שמרדכי הצדיק אמר "שמע ישראל" בכונה פזו, עד שהלך בכל המדינות לעורר את לבב כל בר ישראל. וכעין זה פ"ש רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן יז): "ושמעו הולך בכל המדינות", כשמרדכי דבר דבורי אמונה, הלכו דבוריו בכל העולם בכל מדינות מלכו של עולם, ועורר את נשמות ישראל לחזר אחריו יתברך.

הדורש שלומך כל הימים...

ט"ו רלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל-פקודי, כ"ד אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, אשר כל הצרות שלך הן רק מחמת שנפלת תחת המקום ותחת הזמן, כי נדמה לך שיש לך עוד הרבה שנים לחיות

בזה העולם וכו', ונדמה לה, שאתה צריך עוד לבנות פיתם ורעמסם וכו', בנינים וכו'. ובאמת גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), אשר אין שום זמן כלל, ומה שנדמה לאדם שיש זמן, זה רק מחמת חסרון הדעת, כי לפי גדל הזמן, כל ימיו ושנותיו וכו', כל השבעים שנה פורחים כרבע שעה, ודבר זה אי אפשר להסביר לאברהם צעיר או לבחור צעיר, כי נדמה להם שבעים שנה לאריכות גדולה. ובאמת הכל הכל ודמיון גדול, כי הזמן הולך והומה, והגוף אפשר כי היום בא יומו, כי הזמן פורח כצל צפור העף וכו' (בראשית רבה, פרשה צו, סימן ב'), ולכן אין זמן כלל, וחבל כל-כף על הזמן היקר שנתבזבז בהכל וריק וכו', בלי שום מעשה כלל, כי ימי שנותינו כחלום יעוף, ומה ישאר מן האדם? רק התורה שלמד, והמצוות ומעשים טובים שקיים. ולכן אשרי מי שמבילה את ימיו ושבעותיו וחדשיו ושנותיו בטוב ובנעימים, ואין טוב אלא תורה, שנאמר (משלי ד, ב): "כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו", ולכן מי שזוכה לשמור על ימיו, ויודע שכל יום הוא יום, וממלא את היום עם טוב אמתי ונצחי, על-ידי-זה מרגיש חיים חדשים בכל יום ויום מחדש, ונפתח לו האור הגנוז שמאיר לאדם בכל יום מחדש, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פד), שבכל יום ויום מאיר האור הגנוז, רק באים נחשים ועקרבים וכו', שהם כלל הדמיונות והבלבולים וכו', והרהורים רעים שנדבקים באדם, ומטמטמים את דעתו, עד שנתכסה ממנו האור הגנוז הזה. ועקר העצה — רק לעשות טוב וחסד עם הזולת, ולדבק במדתו של אברהם אבינו, שרק עשה חסד עם הזולת, ובזה תזכה למחין זכין, מחין מישבים, ויאיר לה מלך הכבוד בעצמו.

העקר חזק ואמץ עם כסופים טובים תמיד אליו ותברך ולא תרצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו ותברך, ותשמר מאד מאד על פתחי פיה, ואל תרוץ לענות וכו', רק חשב היטב קדם שאתה מוציא מפיה דבורים, כי כף אמר החכם: "כשאני איני מדבר, אני שולט על הדבור, וכשאני מדבר, הדבור שולט עלי"; הינו אחר שמוציא אדם את הדבור, על-ידי-זה הוא צריך להתנצל — לא לזה התכונתי

אָשֶׁר ט"ו רלוּ בַּנְחָל קפז

וְכוֹי, וְלֹא לָזֶה חֲשַׁבְתִּי וְכוֹי, אֲבָל כָּבֵר מְאַחֵר, מְאַחֵר שֶׁהוֹצִיא אֶת
הַדְּבוּר מִפִּי, אֲזִי הוּא צָרִיף רַק לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכוֹי, וּבְכָל
פַּעַם רַק לְהִתְנַצֵּל, אֲבָל כְּשֶׁאֵינִי מְדַבֵּר, אֲזִי אוֹחֵז אֶת הַדְּבוּרִים בְּתוֹךְ
עֲצָמוֹ, וְאֵינִי צָרִיף לְבַקֵּשׁ שׁוּם סְלִיחָה וּמְחִילָה וְלְהִתְנַצֵּל וְכוֹי, כִּי אִף
אֶחָד אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ.

חֲזֹר עַל הַמְּכַתֵּב בְּכָל יוֹם, וְתִבִּין הֵיטֵב אֵל מַה הַתְּכַנְנֹתִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַהֲכָרַח לְהוֹכִיחַ אוֹתְךָ וְכוֹי, אֲשֶׁה שְׁמִסְגֵּלֶת לְהַכְנִיֵס אֶת בְּעֵלָה
לְבֵית-סֵהָר וְכוֹי, אֲפֹלוּ שְׂיֵהִיו לָהּ טְעָנוֹת צוֹדְקוֹת וְכוֹי, אֵינָה רְאוּיָה
שְׂיֵהִיגָה לָהּ בְּעַל. מַה זֹאת אוֹמְרַת לְהַכְנִיֵס בְּעַל לְכֹלֵא?! אִם אֵינְךָ
מְסַתְּדֶרֶת עִמוֹ, אֲזִי תִתְגַּרְשִׁי, אֲבָל לֹא לְהַכְנִיֵסוֹ מֵאַחֲרֵי סוּרְגַּ וּבְרִיחַ,
בְּעַל שְׁמִשְׁלֵם שְׂכָר דִּירָה, חֲשַׁמֵּל, מַיִם, אֲרָנוֹנָה וְכוֹי וְכוֹי, זוֹרְקִים
מִהַבִּית?! הֲאֵם הָעוֹלָם הֶפְקֵר?! אִם הוּא אֱלִים כְּדַבְּרֶיךָ, הוֹלְכִים
הַבִּיטָה אֵל הָאָמָא וְנִגְמַר הַסְּפוּר. אֲבָל לְפִי דַעַתִּי אַתָּה לֹא כָּל-כֶּף
צְדִיקָה גַם-כֶּן, גַּם אַתָּה לֹא טְלִית שְׁפֵלָה תְּכַלֵּת... כִּי כָּלֵל זֶה תַּקְחִי
כְּדִיךָ — לְרִיב צְרִיכִים שְׁנַיִם, כִּי עִם הַקִּיר אֵי אֲפֹשֶׁר לְרִיב... וְלִכֵּן
מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה עֲצָבָנָה אוֹתוֹ וְכוֹי, וְהוֹצֵאת אוֹתוֹ מִהַכְּלִים
וּמִהַשְּׁפִיזוֹת?! לֹא מְסַתְּדֵרִים עַד כְּדִי כֶּף — אֲזִי מִתְגַּרְשִׁים.

אִף שְׁאֵנִי אִישִׁית נִגְדַּר גְּרוּשִׁין וְכוֹי, כִּי, לְדַעַתִּי, תְּמִיד יְכוּלִים
לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, צְרִיכִים רַק לוֹתֵר, כִּי אִף זוּג אֵינָם כְּלִילִי
הַמְּעֵלוֹת וְהַשְּׁלָמוֹת, וּבְכָל בֵּית יֵשׁ וּכְוֹחִים וְאֵי הַבְּנוֹת, וְאָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פ'), אֲשֶׁר עַקֵּר הַשְּׁלוֹם זֶה רַק כְּשֶׁשְׁנֵי

קפח אֲשֶׁר ט"ו רלח בַּנְחָל

הַפְּכִים מִתְחַבְּרִים יַחַד — אֵשׁ וּמַיִם, חֶסֶד וּגְבוּרָה וְכוּ',
וּכְשֶׁמֵּתְאֲחֵדִים — זֶה הַתְּפָאֶרֶת, זֶה הַדַּעַת וְכוּ'.

וְלִכֵּן עָשִׂיתָ עוֹל גָּדוֹל שְׁעֲרַבְתָּ אֶת הַמִּשְׁטָרָה, וּבְעֵלְךָ נִמְצָא
בְּבֵית-סֵהֶר, יְדוּעַ שְׁהַגוּיִים אֲצִלָּם הָאִשָּׁה תָּמִיד צוֹדֶקֶת וְכוּ', וְאִף
שֶׁהִיא יְכוּלָה לִהְיוֹת נְחֹשׁ לֹא קָטָן, מְכַשְׁפָּה גָּדוֹלָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן רָאִי תְּכַף-וּמִיד קָדָם לְשַׁחֲרֵר אֶת בְּעֵלְךָ מִהַפְּלֵא, וְאַחֵר
תְּלַכִּי אֶל יוֹעֵץ נְשׂוֹאֵינְךָ אוֹ תַתְּגַרְשִׁי וְכוּ', אֲבָל לֹא לְהַחְזִיק אֶת הַבַּעַל
כֶּף בַּתְּנָאִים הִכִּי מְשֻׁפְּלִים, בֵּין גִּנְבִים וְרוֹצְחִים וְכוּ', תַּעֲשִׂי חֲשָׁבוֹן
הַנֶּפֶשׁ כִּמָּה פְּעָמִים אֶת צַעֲרָתְךָ אֶת בְּעֵלְךָ? ! כִּמָּה פְּעָמִים קָלַלְתָּ אוֹתוֹ
וְאֵת אִמּוֹ וְכוּ'? !

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכַנִּיס בְּךָ הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וּנְקֵה־לִפְקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ,
שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּדוּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי מָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל,
וְעַכְשָׁיו שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ, רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּשׁ אוֹתוֹ בְּאַמֶּת, כִּי בְּזָכוֹת
שְׁמוֹשׁ הַחֶכֶם, יִתְהַפֵּף גּוֹפּוֹ לִהְיוֹת גַּם-כֵּן בְּבַחֲיַנֵּת בְּשׂוֹר, וְיִזְכֶּה לְשִׁמְעַת
אֶת קוֹלוֹ, שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנֵּת עֶצֶם (עֵינַי לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב); כִּי
בְּאַמֶּת אֵינְךָ שׁוֹם מְצִיאֹת בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת
גָּמוֹר הוּא, וְהָאֲדָם הוּא בְּבַחֲיַנֵּת בְּשׂוֹר, וְצָרִיךְ לְשִׁמְעַת וּלְהִרְגִישׁ אֶת

אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּבַחֲיַנֵּת (איוב יט, כו): "וּמִבְּשָׂרֵי אֶחְזֶה אֱלוֹהִים", וּלְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי תַּפְּלָה וּבִקְשָׁה, קוֹל צְעָקָה וְקוֹל צְדָקָה וְכוּ'; כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת הֵם בְּחִינַת עֲזוּת דִּקְדוּשָׁה, הֵינּוּ זֶה שֶׁהָאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה, וּמְקַשֵּׁקֵשׁ עִם מְעוֹתָיו, וְכֵן צוֹעֵק בַּתַּפְּלָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה בְּבַחֲיַנֵּת בְּשֵׁר, כַּמּוּבָא שָׁם בַּתּוֹף הַתּוֹרָה הַנּוֹרְאָה וְהַנּוֹפְלָאָה הַזֶּה, עֵינֵי שָׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מִחֵיהּ וּמִהֵנָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכָל מַה שֶּׁתִּכְנְסִים בְּעֲצָמָךְ יְדִיעוֹת אֵלּוּ, תּוֹזְכָה לְזוֹכָךְ אֶת עֲצָמָךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמָךְ בְּעַת הָאֲכִילָה לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבִקְפֻדוֹת, וְאֲדַרְבֵּה, לְאֹכַל לְאֵט וּבִישׁוּב הַדַּעַת, וּלְכוּן עַל כָּל כַּפִּית אוֹת אַחֲרֵת מִשָּׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא: ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, וְכֵן לְכוּן אוֹתָהּ כְּנֹנָה עַל כָּל לַעֲיִסָּה וּלְעִיִּסָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה מֵאֲכָלוֹ בְּבַחֲיַנֵּת אוֹתוֹת הַמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יט); וְזָכַר מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲכִילָה, סִימָן ג'): שֶׁלְּחַנּוּ שֶׁל אָדָם מְזוֹכָה לוֹ לְעֵלְמָא דְאֵתִי, וּמְזוֹכָה לְפְרַנְסָה, וְהוּא רְשׁוּם לְטוֹב לְעִילָא וּלְעִילָא, וּמְזוֹכָה לִיָּה לְאֵתוּסְפָא לִיָּה כַּח וּגְבוּרָה בְּשַׁעָה שְׂיִצְטָרִיף לִיָּה, עֵינֵי שָׁם; וְהַעֲקֹר לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִכַּעַס בְּעַת אֲכִילָתוֹ, כִּי אִזְ צָרִיכִים שְׂמִירָה יִתְרָה, כִּי הַיְלָדִים מְבַלְבְּלִים אֶת הַמֵּחַ וְרַבִּים בִּינֵיהֶם, וְצוֹעֲקִים וּמִתְפָּרְעִים, עַד שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד לְהַחֲזִיק אֶת הַמַּחֲזִין, לִידַע אֲשֶׁר אֵין בַּלְעַדְיוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּלָל, וְהַכֹּל לְכָל אֶלְקוּת גְּמוּר הוּא. וּבְאֵמַת דִּיקָא בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגוֹת נִשְׁגָבוֹת מְאֹד, וּבְכַפְרֵט כְּשִׂאוּכְלִים בְּדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׂאִז נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי אֲכִילָתוֹ יַחּוּד בֵּין קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ אַפִּין בְּאַפִּין (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב); וְזוֹכִין לְהֵאֲרֵת הַרְצוֹן (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'); וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׂצָרִיכִים לְדַקְדֵּק מְאֹד, שְׂיִהִיו כָּל מֵאֲכָלְיוֹ כְּשָׂרִים לְמַהֲדָרִין מִן הַמְהֲדָרִין בְּלִי שׁוּם פְּקַפּוּק כְּלָל. וְכֵן רְאֵה לְבַרְךְ בְּרַכְת־הַמְזוּן בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה וּמִתּוֹף הַסְדוּר דִּיקָא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲכִילָה, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): עַל-יְדֵי בְּרַכְת־הַמְזוּן נְתוּדַע הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ בְּעוֹלָם, עֵינֵי שָׁם.

אָקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵרְת עָלַיךְ, כִּי הָעֵקֶר בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִיָּוִת, כִּי בְּלִי הַתְּחִיָּוִת אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם כָּלֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר כְּמַעַט שִׁישְׁתַּגַּע מְרַב צְרוּתִיו, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַתְּחִיָּוִת, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁהָעֵקֶר שְׁזָכָה לְהַגִּיעַ לְמָה שְׁזָכָה, הִיָּה רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַתְּחִיָּוִת שֶׁהִיָּתָה בּוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "אוֹן פֶּאֲרוֹאֵס אֵין עַר גִּיקוּמַעַן צוּ זַיִן זַאָךְ? גִּאָהַר וְוִיִּל עַר הָאֵט זַיִךְ דְּעַרְהֶאֱלִטְיִן" (וְלָמָּה הַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתוֹ? מִפְּנֵי שֶׁהַתְּחִיָּוִת).

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִיָּוִתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רלט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וּמְקַוֵּי-פְקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, וְכֵךְ צְרִיךְ לְהִיְוֹת.

הָעֵקֶר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקִּדְּשׁ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵז תִּרְאֶה גּוֹרְאוֹת גּוֹרְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רְאוּי לָךְ לְתַן לְפָנָיו יְתַבְּרָךְ תּוֹדָה וְהוֹדָאָה בְּכָל יוֹם עַל גִּדְּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שֶׁנָּתַן לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה כְּזוֹ, וְגַם זָכָה אֶתְכֶם עִם בֶּן גְּחָמָד, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיָּה בֵּיתְךָ בְּנוֵי עַל-פִּי הַהַקְּדָמוֹת שֶׁקִּבְּלָתָ בְּ"הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ", וְתִהְיֶה שְׂרוּיָה בְּבֵיתְךָ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְאֵהָבָה וְיִשׁוּב הַדַּעַת וְסִבְלָנוּת וְכוּ' וְכוּ', וְאֵךְ שְׁבִין כָּךְ עוֹבֵר עָלַיךְ מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', אִתָּה רְאֵה לְבָרַח מִפְּעַם לְפַעַם אֶל מְקוֹם פְּנוּי שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי אָדָם, וְתַפְּרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר

אֲשֶׁר   ט"ו רמ   בַּנְחָל   קצא

עֲלֶיךָ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַשְּׁנוּי שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עִמָּךְ
בְּעִזְרָתוֹ יִתְבַרֵךְ, כִּי מָה שֶׁתִּפְלֶה וְהַתְּבוּדוֹת פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם גִּיסָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתַחֲזִקוּ וְתִאֲמָצוּ בַּפֶּרֶט
עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפֶּסַח, שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּבֵיתוֹ, רְאֵה לְחַזְקוֹ בְּעִבּוֹדַת הַהִפְצָחָה,
וְשִׁיְהִיָּה תְּמִיד שֶׁמַּח, וְתִדְבֹר אִתּוֹ בְּוַדְאוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַתּוֹצְאוֹת
הַטּוֹבוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מֵהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה. וְכֵן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת גִּיסָךְ ... גֵּרוֹ
יְאִיר, כִּי, לְדַעְתִּי, יִכּוֹלִים לְהִשְׁיבוֹ מִדְּרָכּוֹ, צָרִיכִים רַק סְבָלְנוֹת אֵלָיו,
כִּי אֲסוּר לִפְסֹל אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר עֲלָיו מָה
שֶׁעוֹבֵר, וְאִם דְּנִים אֶת זוּלָתוֹ לְכַף זְכוּת, יִכּוֹלִים לְהִשְׁיבוֹ בְּתִשׁוּבָה,
כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב).

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנְב' מִזְמַנְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְרָשׁ, וְאַפְלוּ קִצְת דְּקִצְת בְּכָל יוֹם, כִּי רַק זֶה יִשְׁאַר מִמָּךְ, וְיִוְתַר
מִזֶּה הַכֹּל הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רמ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ
דַּעְתְּךָ כָּרְגַע, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּעִבּוֹדַת הַדְּפָסָה,
הַהִכְרַח שֶׁיַּעֲבֹר עֲלָיו מָה שֶׁיַּעֲבֹר, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד,
וְאִינוּ נִשְׁבֵּר כָּלָל, וְאִם הִיִּיתִי מְסַפֵּר לְךָ מָה עָבַר עָלַי כְּבָר בְּחַיֵּי בְּעִסְק
הַהַדְּפָסָה, לֹא הִיִּיתָ מְאֲמִין, אִיךָ יִכּוֹל אָדָם אֶחָד לְסַבֵּל כָּל-כָּף הַרְבֵּה

צרות ויסורים ומכאובים וכו', וסחבו אותי לדין תורה וכו', וכן אימו עלי ללכת עמי לבית-משפט וכו', עם כל זאת התחזקתי בכל מיני אפנים שבעולם, ועברתי ודלגתי על הכל, והקדוש-ברוך-הוא עזרני עד כה, ועדין אני מחכה ומקנה לישועתו, שעוד יעזר לי להוציא מהכח אל הפעל, ולהדפיס את כל הספרים הקדושים הנמצאים אצלי, וצריכים לסדרם.

ואני מבקש אותך מאוד מאוד, שאתה תמשיך כל ימי חיך להדפיס את הספרים הקדושים, ועוד יבוא יום, שיתרבו המפיצים למאות, בלי שום גזמא כלל, כי הנה לפני עינינו מתקיים חזון הנביא (צמוס ח, יא): "הנה ימים באים נאם ה' אלקים, והשליחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמע את דברי ה'", באשר מספרים לי המפיצים, איך שהמונע עם צמאים ורעבים אחר הקונטרסים, ותכף-וימד כשמביאים להם קונטרס חדש, הם כבר חוטפים אותו, על-פן ראה להדפיסם, ולחזור ולהדפיסם כל ימי חיך, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, בתכלית ההדור והיפי, כי אני בעצמי אינני יודע כלל מה יהיה עמדי וכו', אבל אתה ראה להדפיס עוד פעם ועוד פעם את כל הספרים, ובפרט עכשו, שאני מתכוון להדפיס את כל חלקי "אשר בנחל" מנקד בתכלית ההדור והיפי עם מפתח נפלא, מפתח הענינים, "פתח הנחל", ראוי לה שתדפיס חלק אחר חלק סט רגיל וסט מקטן למען יופץ בין בני הנעורים.

הכפל הדבר, אל תירא ואל תפחד משום ברךה שבעולם ומשום קללה וכו', כי הכל הבל ורעות-רוח, העקר לחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ואז אין לה מה לירא ולפחד כלל משום ברךה שבעולם, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות קללה, סימן ו'): סוף שקללת חנם ישוב על המקלל, עין שם; לכן אל תירא ואל תפחד כלל, ואל תשים אל לבך כלל מה שכלבים נובחים, כי כן רואים בכפרים וב'שובים הקטנים, כשעוברת במהירות הרפכת, כל הכלבים עומדים על רגליהם ונובחים, והרפכת מצפצפת ועושה את

אֲשֶׁר ט"ו רמא בנחל קצג

שְׁלֵה, וְנוֹסַעַת בְּכַח גְּדוּל, וְעוֹבְרַת אֶת דְּרָכָה, וְאַחַר-כֵּן הַכְּלָבִים
חוֹזְרִים וְשָׁבִים אֶל הַמְּלוֹנָה שְׁלֵהם... וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לַחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּמַדַּת
הַסְּבֻלָּנוּת, וְלִתְקַתְּךָ וְלִנְקֻדַּת סֵפֶר אַחַר סֵפֶר בִּישׁוּב הַדַּעַת, כִּי עֲבוּדָה
גְּדוּלָּה רַבָּה וְעֲצוּמָה אֶת עוֹשֶׂה, וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים כְּזוֹ שֶׁתִּשְׁאַר
לְדוּרֵי דוּרוֹת, כִּי הַסְּפָרִים מְגִיעִים לְכָל קְצוֹת תִּבְּל מִמֶּשׁ, הֵינּוּ
לְאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, כִּי יֵשׁ לָנוּ שְׁלִיחִים
שֶׁמְפִיצִים אֶת הַסְּפָרִים לֹא רַק בְּכָל חֻלְקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִדֶּן וְעַד בְּאֵר
שָׁבַע, אֲלָא גַם מְגִיעִים עַד אוֹסְטְרֵלְיָה הַרְחוֹקָה, וְכֵן בְּכָל יְבֻשֶׁת
אֲמֵרִיקָה הַצְּפוֹנִית וְהַדְּרוֹמִית, וְכֵן בְּסִין הַרְחוֹקָה וּבְדֵרוֹם אֲפְרִיקָה,
וְעוֹד בְּאֵיִם רַבִּים שֶׁיֵּשׁ שָׁמָּה קְבוּצִים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן
רְאֵי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל פְּעִילוּתְךָ הַטּוֹבָה, שֶׁאַתָּה פּוֹעֵלֶת עִם
הַהַדְּפָסָה וְהַנְּקוּדָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְתַקֵּן אֶת הַלְּשׁוֹן כְּפִי הַדְּקָדוּק, וּבְכַפְּרֻת
עֲכָשׁוּ, שֶׁתַּתְּחִילִי לְנַקֵּד אֶת כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", תַּתְּקֵנִי הֵיטֵב אֶת
הַלְּשׁוֹן עַל-פִּי דְקָדוּק, כִּי סֵפֶר מְנַקֵּד צְרִיף לְהַתְּאִים עִם הַדְּקָדוּק.
וְדַעַת לְנִבּוֹן, לְתַקֵּן אֶת כָּל הַטְּעוּיֹת כְּפִי שֶׁצְרִיף, וּרְשׁוֹת אֲנִי נוֹתֵן לָךְ
לְתַקֵּן אֶת הַלְּשׁוֹן כְּפִי הַדְּקָדוּק.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְעִבֹר אֶת הַהַרְיֹן בְּנִקְל, וְכֵן תִּרְוִי
רַב נַחַת מֵהִלְדִּים, וְתִגְדְּלִי אוֹתָם בְּנִקְל, וְשִׁיְהִיו יְלָדֵי חֶמֶד וְיִצְלִיחוּ
בְּלַמוּדָם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רמב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"ה אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל
בדעתך משום דבר כלל, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, פי
הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד גדול, ובנדאי הכל
לטובה, כל מה שעובר עליך, פי הוא יתברך משתוקק מאד לתפלה,
שיבקשו ויתפללו לפניו, ועל-כן הוא מסבב עם כל אדם מה
שמסבב, העקר שירוצ ויברח אליו יתברך. וזה שאנו אומרים בכל
יום בעת אמירת הקטרת: "הדק היטב היטב הדק, מפני שהקול יפה
לבשמים". ופרש צדיק אחד, ששוכרים ומתדקים את האדם היטב
היטב, כדי שיצעק אליו יתברך, והקול יפה לבשמים, שהוא בחינת
לבשמים, הינו בשמים מאד משתוקקים אחר קולו של כל בר
ישראל. ועל-כן מסבבים עמו מה שמסבבים, כדי שירוצ ויברח רק
אליו יתברך, ועל-כן אשרי מי שזוכה לברח בכל יום אליו יתברך,
ואינו מחפה עד שישברו אותו היטב הדק, הדק היטב, והבן
למעשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לעזר בגוף ובנפש, בממון ובכחצון ובטרחה לידידנו ... נרו
יאיר, שמתעסק בקדשים, ומדפיס עכשו את הספרים הקדושים
והנפלאים, ואנו מכינים עכשו לדפוס את הספר "שפת הנחל",
פרוש על כל ה"לקוטי-מוהר"ן", וספר "נהרי אפרסמון", פרוש על
כל ה"ספורי-מעשיות", וספר "באורי-המדות", פרוש על כל
"ספר-המדות", והעולה על הכל שמתחילים להדפיס עכשו את כל
חלקי "אשר בנחל" מסדרים כפי סדר הימים והשבועות, החדשים

אֲשֶׁר   ט"ו רמב   בַּנְחָל   קצה

והשונים, מנגד בתכלית ההדור והיפי, עם מפתח נפלא "פתח הנחל", וכן אנו מסדרים לרפוס עכשו את ספר "תורת נתן" על התורה, וספר "חק נתן" על המועדים, וספר "להורות נתן" על תרי"ג מצוות, וספר "מאורות נתן" על אגדות חז"ל שב'עין יעקב', וספר "תהלות נתן" על תהלים, וספר "ומגדנות נתן" על ההפטרות, ועוד ספרים רבים ונכבדים, כמו ספר "מראה אש", והוא פרוש על כל הזהר הקדוש, וספר "להבות אש", פרוש על כל התקוני זהר, ומלבד זאת בכל פעם קוונטרס חדש, תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל. וראה לעזר לכל זה, כדי שיהיה לה חלק בזכות הרבים, וכל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו.

מה אמר לה, ידידי הקר! רואים בחוש, שבמינו אלה נתקיים חזון הנביא שאמר (עמוס ח, יא): "הנה ימים באים באים באים ה' אלקים, והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמע את דברי ה' וגו', עם ישראל משתוקקים מאד מאד אתריו יתברך ברצונות ובכסופים אמתיים, אשר לא היה כזאת הרבה דורות, כי עובר על עם ישראל מה שעובר — צרות ויסורים מרורים, עניות ודחקות ופחדים רבים וכו', ועל-כן כשמביאים להם את דברי רבנו ז"ל, הם שומעים ושותים בצמא את דבריו הקדושים בכסופים ובהשתוקקות גדולה, וחוזרים בתשובה.

ולכן ראה למסר את נפשך להפיץ את הקוונטרסים החדשים במסירות נפש הכי גדולה, ואל תתפעל משום בריה שב'עולם, יהיה איה שיהיה ויהיה מה שיהיה, כי סוף כל סוף תראה בעיניך מה יהיה נעשה בעולם על-ידי ספרי רבנו ז"ל, ואשרי מי שיש לו חלק בהדפסתם והפצתם. ולכן ראה לעזר להנ"ל בכל מיני אפנים, והעקר לקחת ממנו ספרים ולהפיצם בכל תפוצות ישראל, למען יהיה לה חלק בגאולה שאנו מקוים אליה כל-כף, ובבדאי בוא יבוא ולא יאחר, אשרי המחכה ויגיע!

הנ"ל...

ט"ו רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל
סוּף אַחַר הַרְעָה יָבֹוא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּזְנָפָה לְרֵאוֹת דְּבָרִים יָפִים בְּחַיֶּיךָ.
הָעֵקֶר רְאֵה לְהִיּוֹת סְבֻלָּה, כִּי אֵין לָךְ טוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת,
וּמִי שְׂזוּכָה לְסְבֻלָּנוֹת — זוֹכָה לְהַפְּלֵה, כִּי כָּל חַיֵּי הָאָדָם תְּלוּיִים
בְּסְבֻלָּנוֹת, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקְךָ, שְׂיִישׁ לָךְ חֵלְקֵךְ גְּדוֹל בְּהַפְּצַת מְעִינּוֹת
הַחֲכָמָה חוּצָה, וּמִי יִתֵּן שְׂתַעֲזוֹר לָנוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תְּחַיֶּינִי.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂאָנוּ זוֹכִים
כְּבָר לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׂיִהְיֶה בְּשַׁעֲהַ טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וַיְהִיֶּה בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ בֵּית-מְקַדָּשׁ

אָשֶׁר ט"ו רמה בנחל קצו

מעט, ויאיר אור לכל עם ישראל בכל ארצנו הקדושה ובכל תפוצות הגולה.

מה אמר לך! לאט לאט קונים בשקט אנשי שלומנו בתים שם ביבנאל, ואינם מעניינים שיהיה בפרסום מפני כמה טעמים; אחדים מפני נשותיהם, ואחדים מפני משפחתם, ואחדים משאר סבות וכו', אבל זאת אבשר לך, שתהלה לאל, לאחרונה קנו כמה מאנשי שלומנו בתים, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתגשם חלומנו, שתהיה "עיר ברסלב" על שם רבנו ז"ל, ואני כבר סופר את הימים והשעות והרגעים ממש, שיחון אותי הקדוש-ברוך-הוא בחסד נפלא, שאזכה לבוא ולעלות ולהתגורר בארצנו הקדושה לצמיתות.

פה תקבל רצוף כמה מכתבים למסר לאנשי שלומנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"ה אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

תדע, אהובי, ידידי היקר! שקבלתי בשורות משמחות מכמה מאנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, איך שאתה מחזק ומאמץ ומשמח אותם, וזה מועיל להם הרבה מאד. ועל-כן ראה להמשיך בדרךך זו, ותחדיר בהם רק שמחה ואהבה ואחדות, ותמיד תשתדל, שיהיה שלום בין אנשי שלומנו, ותעשה כל מיני מאמצים, שלא יריבו ביניהם, חס ושלום, ולא יהיה ביניהם שום סכסוך אישי, ואל כל זה תזכה רק על-ידי השמחה, שתשמח ותבדח אותם בדרךך, ואז בוא תבוא על שךך בזה העולם, ומכל שכן בעולם הבא, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר מי שמשמח ומחזק ומאמץ את בניו

בנחל

ט"ו רמו

אשר

קצח

(צ"ן תענית כב.), אשרי מי שעוסק לשמח ולבדח את נשמות ישראל,
ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רמו.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"ה אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע בשורות משמחות, שהכנסת את
עצמך בעבודה הקדושה הזו, שיהיה מנין בכל יום בבית מדרשנו
ביבנאל "עיר ברסלב" בשעה שמונה בבקר, ראה להמשיך בעבודה
הקדושה הזו, ואפלו שיבוא לך במסירות גפוש, תעשה כל מיני
מאמצים ופעלות שיהיה מנין בכל יום. וכבר הודיעו לנו חכמינו
הקדושים (ברכות מז:): לעולם ישכים אדם לבית-הכנסת, כדי שיזכה
וימנה עם עשרה הראשונים, שאפלו מאה באים אחריו וכו', נותנין
לו שכר כנגד כלם; ומכל שכן האחד שמוסר את נפשו שיהיה מנין,
בודאי שכל הזכות של הקדישים והקדשות והברכות וכו' וכו',
עולות לזכותו, וכדאי שהזכות הזו תגן עליך תמיד, ותזכה לגמר
את בניית ביתך, ויהיה ביתך בית ועד לחכמים.

נא ונא ראה לדון את אשתך לכף זכות, ותשתדל להשלים עמה
בכל מחיר, ובקרוב אכתב לה מכתב ארך.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני, אפלו
כמה שורות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת הַדְּבוּרִים
וְהַתְּחִיבִי שְׁלָךְ. וְתֹאמִין לִי, יְדֵי הַיָּקָר! שְׂאֲנִי גַם-כֵּן צָרִיךְ
הַתְּחִיבִי... כִּי עוֹבֵר עָלַי מָה שְׂעוּבָר, כִּי בְּכָל פֶּעַם אָנִי בּוֹנֶה אֶת
"הַיִּכְל-הַקֶּדֶשׁ" (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), וְתִמִּיד בָּאִים
מִבְּפָנִים כָּל מִינֵי יִלְצִים, וְהוֹרְסִים וְשׂוֹבְרִים מָה שְׂאֲנִי בּוֹנִים, עִם
כָּל זֹאת אֵינִי מִתְּפַעֵל מֵהֶם, רַק אֲמַשִּׁיךְ בְּעִבּוּדְתִי עֲבוּדַת הַקֶּדֶשׁ
לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְאִף שְׂהַשְׂדִים, שֶׁהֵם
הַיִּלְצִים שׂוֹפְכִים עֶפֶר, וְאֵינָם מְנִיחִים לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָנוֹת (עֵינִי
סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ג' מִהַחֲגוּר), עִם כָּל זֹאת עֲזָרְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעֻזּוֹת דְּקִדְשָׁהּ, מִצְחֵי חֲזַק כְּנָגֵד מִצְחָם, וְאֵינִי מִתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבַעוּלָם. אֵךְ כּוֹאֵב לִי מָאד, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂהַמוֹן בְּגִי הַנְּעוּרִים,
שְׂבַעוּרֵי בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי יִלְצִים שְׂקָמִים מִבְּפָנִים, לְבִסּוּף
מִתְקַרְרִים. וְעַל-כֵּן הֵיטָה הַתְּחִיבִי שְׁלָךְ כְּמִים קָרִים עַל גִּפְשׁ
עֵיפָה.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עֲמוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין שׁוּם תְּכָלִית אַחֲרַת
בְּזָה הָעוֹלָם, רַק לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל מָה שְׂעוּבָר עָלָיו
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִהְיֶה חֲזַק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְחֲזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, שְׂיִתְקַבְּצוּ יַחַד בְּכָל פֶּעַם,
וְיִדְבְּרוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

אֵין בְּפִי מַלִּים לְפָרֵשׁ לָךְ אֶת גִּדְּל הַטּוֹבָה שְׂעֲשִׂיתָ עִמִּי, שְׂקָנִיתָ
לִי אֶת הַסְּפָרִים, וְאֵנִי אֲסִיר תּוֹדָה לָךְ בְּעִבּוּר זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לַבְּעָדָךְ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַרְחֵבָה גְדוֹלָה, וְתִזְכֶּה לְעֹזֶר לִי
בְּבִנְיַן בֵּית-הַקִּנְסֹת בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

וּמֵאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, תְּאֲמִינִי לִי, שְׂאִין טוֹב
מְזָה, הֵינּוּ מִלְּדַבֵּר וְלִהְזַכִּיר תְּמִיד אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב
הַקְדוּשׁ זי"ע קִדְּם הַתְּגַלּוּתוֹ, הֵיטָה דָּרְכוֹ לְנִסְעַ מְעִיר לְעִיר וּמִכְפָּר
לְכָפָר וּמִיָּשׁוּב לְיָשׁוּב, וְהֵיטָה מְסֻתוֹבֵב בֵּין פְּשׁוּטֵי עַם, וְשׂוֹאֵל אוֹתָם
עַל מֵצַב בְּרִיאוֹתָם, וּמֵצַב בְּרִיאוֹת הָאֵשָׁה וְהַיְלָדִים, וּמֵצַב בְּרִיאוֹת
הַפָּרָה וְהַעֲגָל... וְהַתְּרַנְּגוּלִים וְהַבְּרַבּוּרִים... וְעַל כָּל דְּבָר עָנּוּ פְּשׁוּטֵי
הָעַם: בְּרוּךְ ה', בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם וְכוּ' וְכוּ', וְהֵיטָה לְהַבְּעַל-
שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע נַחַת-רוּחַ גְּדוֹלָה, כִּי רָצָה לְהוֹצִיא מִפִּיהֶם אֶת
שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִהְיוּ רְגִילִים לְהַזְכִּיר תְּמִיד אֶת חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
וּבְאֲמַת כְּפִי שְׂרוּאִים עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם מֵה שְׁקוּרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, עַל
הַרְבֵּה בְּגִי-אָדָם שְׁסוּבְלִים חֲלָאִים, וּבְכַרְט הַמַּחְלָה הַמְּמַאֲרַת (סֵרְטֵן)
הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מְזָה, וְכִמְה וְכִמְה אֲנָשִׁים צְעִירִים מְתִים
מִתּוֹךְ יְסוּרִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, וְכִמְה וְכִמְה סוּבְלֵי חֲלָאִים יִשְׁ
בְּעוֹלָם, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עֲלֵיהֶם, וְיִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, עַל
כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל גְּדֻלַּת
הַחֲסֵד הַנִּפְלָא שְׁעָשָׂה עִמּוֹ, שֶׁהוּא בְּרִיא וְאִשְׁתּוֹ בְּרִיאָה וְהַיְלָדִים
בְּרִיאִים וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְמִדְרָשׁ שְׁמוּאֵל אֵיתָא: ע'ש"ר' — רֵאשֵׁי תְּבוֹת: עֵינַיִם,

שְׁנַיִם, יְדִים, רַגְלִים, כִּי זֶה עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת לְאָדָם — כְּשֵׁישׁ לוֹ
 עֵינַיִם, שְׁנַיִם, יְדִים, רַגְלִים, כִּי בְּלֹא זֶה הָאָדָם הַמְסַפֵּן הַכִּי גָדוֹל.
 וְעַל-כֵּן הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 אֲשֶׁר עֲנִין זֶה שֶׁל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, הוּא שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא (עֵין
 לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), וְכֹל מֵה שְׁנוֹתָנִים יוֹתֵר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמוֹ הָאֶרֶת עוֹלָם הֵבֵא.
 וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּי לְתוֹלְדוֹת, הֵינּוּ לְהוֹלִיד זָרַע שֶׁל קִימָא.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וּתְכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וּתְחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה,
 אַחְוָה וְרַעוּת, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם. הָעֵקֶר לְהִיּוֹת
 תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, שְׁתִּהְיֶה
 לְכֶם סְבֻלָּנוֹת, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא.

מִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכְּוּ לְקִנּוּת בֵּית בְּיַבְנָאֵל, וְלַעֲבֹר לְגוֹר שָׁם, כִּי שָׁם
 הוּא מְקוֹם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד. וּבְנוֹדָאֵי תִזְכְּוּ שָׁם לְבָנִים.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר
 ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
 אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵין אֲנִי יְכוּל לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד
 שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי בְּהַשְׁגַּת הַסְּפָרִים, כִּי זֶה כָּל חֵיּוֹתִי, וְכֵן קִשָּׁה לִי מְאֹד
 לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּפָרִים, וְאַתָּה הַשְׁגַּתָּ לִי אוֹתָם, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת
 לָךְ. יִשְׁלַם לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲזָרָה מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלָמָה.

נא וְנָא רְאֵה לְדַלְגַּע עַל הַכּוֹל, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא צַעַר
 וּמְכַאוּבִים, צָרוֹת וְיִסּוּרִים, אֲשֶׁר עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲשֶׁר־
 מִי שְׂזוּכָה לְעֵבֶר אֵת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. רוֹאִים בְּחוֹשׁ, שֶׁהִנֵּה יוֹם
 וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה יוֹם, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהִימִים
 פּוֹרְחִים וְעָפִים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַפְסֵם, כִּי אִם עַל-יְדֵי מַעַט תּוֹרָה וּמַעַט
 תּוֹפְלָה וּמַעַט קִיּוּם מְצוּוֹת, וְהִנֵּה הַיּוֹם עָבַר. וּבְאֵמֶת כִּפִּי מֵה שְׂאֲדָם
 רוֹאֵה בְּעֵצְמוֹ וּמִסְתַּכֵּל חֲזָרָה, אִם יֵשׁ לוֹ רַק קֶצֶת שֶׁכָּל לְהִתְבּוֹנֵן,
 שֶׁחֶבֶל הַיָּד עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שְׁעָה, וְאֶפְלוּ עַל כָּל רִגְעַ שְׁבֻזָּה,
 וְעַל-כֵּן הָעֵבֶר אֵין, וְהַעֲתִיד עֲדִין, וְהַהוֹה כְּהֶרֶף עֵין — כְּמֵאֲמַר
 הַחֶכֶם. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שְׁעָה, וְלַחֲטוֹף
 טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נִצְחִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְהִרְגִיל אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה
 עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
 שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנּוּ רַק זֶה שֶׁדִּבְרָנוּ אֵלָיו
 יְתִבְרָךְ. וְאִם הָיָה בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים אֵת מַעֲלַת הַשְּׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
 הָיָה עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם כְּלוּ. אֵף מִחֲמַת שְׂאֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ דְּבַר
 זֶה, וּבִפְרָט רַב הָעוֹלָם רְחוּקִים מִזֶּה בְּתַכְלִית הָרְחוּק, עַל-כֵּן
 מִתְרַשְׁלִים מִזֶּה.

לְזֹאת רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִרְגִיל אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו
 יְתִבְרָךְ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יְתִבְרָךְ אֵת כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בִּפְרָטִי
 פְּרָטִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה נֹעֶשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׂכִינָה, כִּי כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהִמְשִׁיךְ בּוֹ אֵת שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתִבְרָךְ. וְרֹאוי לָנוּ לְשַׁמַּח
 מְאֹד עַל נְעִים חֲלֻקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֲלַקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים
 מִרְבֵּנוּ ז"ל, מִרְבֵּי אֵמֶת נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, אֲשֶׁר־נוּ מֵה טוֹב חֲלַקְנוּ,
 אוֹן פֶּאֶרְט אֲשֶׁר־נוּ, אוֹן ווִידְעַר אֲשֶׁר־נוּ, אוֹן טֶאקַע אֲשֶׁר־נוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְּשׁ לְסֵדֶר וַיְקַהֵל־פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה. אִךְ תִּדְעֵי, שְׁאֲנִי מְקַנְהָ אַחֲרֵי שְׂדֵבְרָתִי עִמּוֹ הַרְבֵּה וְאַחֲרֵי שְׂכַתְבָּתִי לוֹ, שֶׁהִמְצָב יִשְׁתַּנֶּה אֲצִלְכֶם לְטוֹבָה. וְעַל־כֵּן רָאִי לְמַחֵל לוֹ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת.

רְאוּ לְהַמְשִׁיךְ שְׁנֵיכֶם לְקִרְאָה בְּשִׂיחוֹת, וְתַכְף־וּמְיָד אִם הוּא אֵינוֹ מְקַיֵּם אֵיזָה דְבָר, רָאִי לְעוֹרְרוֹ עַל זֶה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּנִקְל, וְהַפְּל כָּבֵד יִסְתַּדֵּר אֲצִלְכֶם לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְּשׁ לְסֵדֶר וַיְקַהֵל־פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאִי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְדוֹן אֶת בְּעִלְךָ לְכַף זְכוּת, וְאִךְ שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ מֵה שְׂעוּבָר — צְרוּת וַיִּסְוִירִים, הַכֹּל יַעֲבֹר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְהַכְנִס בְּקִרְוֵב לְבִיתְכֶם, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

נא וְנָא אַל תִּסְתַּכְּלִי עַל הַלְחָצִים, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה עוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד בְּחַיִּים, וְאֲשֶׁר מִי שְׁזוּכָה לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַמְּרִירוֹת
וְהַלְחָצִים.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת רְגוּעָה, וְכֵן תִּדְבְּרִי הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתִבְרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְתִסְפְּרִי לוֹ יְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׁמַעִיק לָךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רְאֵי לְחִזְקְךָ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׂיַחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְךָ בְּיַחַד,
כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק דְּבַר זֶה — שְׂאֶחָד יְחִזֵּק
אֶת הַשְּׂנִי, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׂפָּרִים וּגְלִים כְּאֵלוֹ,
שְׂכַמְעֵט יִתְפּוֹצֵץ מְרַב צַעַר, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְחִזְקְךָ אֶת עֲצָמְךָ, וְתַחְזִיקִי
אֶת אַחֲרִים, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ד אָדָר
ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁעוּד נִפְשׁ זוֹכָה
לְהַתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן, שְׂתַזְכֶּה לְהַחְזִיק אֶצְל רְבֵנוּ ז"ל כָּל יָמָי
חַיִּיךָ, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת הָאוֹצָר הַמְּנַצֵּר שְׂתַזְכֶּה לוֹ.

נא וְנָא רְאֵה לְהַעֲלִים אֶת כָּל הַתְּקַרְבוּתְךָ, כְּדֵי שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ
הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים עָלֶיךָ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עֲכָשׁוּ הָאוֹר נֶעְלָם
וּגְנוּז לְגַמְרֵי מִהָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן יֵשׁ מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת לְכָל מִי
שְׂרוּצָה לְהַתְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ ז"ל. וְהַחֲכֵם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ, שְׂמַעֲלִים וּמְסַתִּיר
אֶת הַתְּקַרְבוּתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִפְטָר מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת וּבְלָבוּלִים

וּמַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ' שְׂבָאִים בְּעִקְבוֹת זֶה, וְעַל-כֵּן עֲצַתִּי שֶׁתַּעֲלִים אֶת כָּל הַתְּקַרְבוֹתָי, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה.

וְהִנֵּה בְּעֵצָם הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, תִּדַּע כִּי רְאוּי לְךָ לִשְׁמַח מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל יָרַד לְעוֹלָם הַזֶּה בְּדוֹר הַזֶּה דִּיקָא, כְּדִי לְהַכִּין אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְקִרְאָת בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ, שְׁיִגְלֶה וּיְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּשָׁלְמוֹת, כִּי אִז יִקִּים (יְשַׁעְיָה נב, ח): "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב הַרְי"ה צִיּוֹן" וְגו', אֲשֶׁר יִרְאוּ בְּעֵינֵי בִּשְׂרָא אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִמָּה גַם שְׁיִזְכּוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (צְפַנְיָה ג, ט): "כִּי אִז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרְאָ כָּלֵם בְּשֵׁם ה'" וְגו', כִּי מֵרַב אֹר שְׁיִגְלֶה מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, יִדְעוּ אֲשֶׁר אֵין בְּעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יְשַׁעְיָה ב, יא): "וְנִשְׁגַּב ה' לְבַדוֹ בַּיּוֹם הַהוּא" וְגו', וְעַל-כֵּן אֵין אֵל מִי לַפְּנוֹת בְּשַׁעַת צָרָה אוֹ בְּשַׁעַת הַדַּחַק רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

וְדַבֵּר זֶה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּנוֹ עוֹד עֵכָשׁוּ, שֶׁנִּדְעַע אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם אֶף אֶחָד רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לִילֵךְ בְּמָקוֹם שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי אָדָם, וּלְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, כְּאֲשֶׁר יִדַּבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שֶׁזוֹ נִקְרְאָת הַתְּבוּדוֹת "בַּד בְּבַד יִהְיֶה קִדְשׁ" (שְׁמוֹת ל, לד), לְהַפְּנֵס בְּמָקוֹם מֵיַחַד שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וּבְנוֹדָאֵי בְּהַתְחַלָּה קִדְשׁ שְׁזוֹכָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ דַּבֵּר זֶה, כִּי אֲצַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, אִזִּי אֵין לוֹ שׁוֹם בְּחִירָה עַל זֶה, אֲדַרְבָּה, יוֹדַע שְׂאֵין לוֹ אֵל מִי לַפְּנוֹת רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן הוּא מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, רַק עֵקֶר הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלָבוּלִים וְהַקְּטָנוֹת הוּא מַחְמַת חֶסֶד וְאַמוּנָה, וְאִז מִתְרַשְׁלִים מִזֶּה.

וְלָכֵן רְאֵה לַחֲזוֹק אֶת עַצְמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְגִּיל עַצְמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וְעַל-יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת אֵל רַבְּנוּ ז"ל וְקִיּוּם "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" בְּתַמִּימוֹת

ובכפשיטות תזכה לאמונה ברוחה ומזככת, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), אשר על-ידי התקרבות לצדיקים זוכים לאמת, ועל-ידי אמת זוכים לאמונה. ורבנו ז"ל אמר, שהספר הזה עשה אותו ליהודי, על-פני ראה לחזר הרבה ב"ספר-המדות", ותקנה לעצמה מדות טובות, ועל-ידי-זה תתקנה בה עצות הצדיק, שכלו זרע אמת (ימיה ב, כא), ותזכה לאמונה ברוחה ומזככת, ועל-ידי-זה תזכה לדבר אליו בתברך, ותהיה חזק ואמין מאד בעבודה הקדושה הזו ללכת בכל פעם למקום שאין שם בני-אדם, ותדבר ותשיח את כל שיחתך אליו בתברך.

מה טוב ומה נעים, אם תרגיל את עצמך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות בסדרן, אשר דבר זה מכניס תשוקה עצומה ללמד שאר הלמודים, והוא ענין נורא ונפלא מאד. ורבנו ז"ל נתן למוהרנ"ת ז"ל תקון, שיאמר בכל יום ח"י פרקים משניות, וכן לכמה מאנשי שלומנו, ועל-פני אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום אמירת ח"י פרקים משניות, ואז טוב לו כל הימים.

עליך לדעת, פי בהיותי בחור צעיר בגיל ט"ז, זכיתי להתודע מרבנו ז"ל, ורבות עבר עלי בין בגשמיות ובין ברוחניות, עם כל זאת חזקתי את עצמי, והרגלתי את עצמי לילך בדרך רבנו ז"ל, והרבה יגעתי בספריו הקדושים ובפרט בשיחותיו הקדושות שב"שיחות-הר"ן" וב"חיי-מוהר"ן", כי אי אפשר להשיג ברבנו ז"ל, כי אם על-ידי שיחותיו הקדושות, וכמאמר מוהרנ"ת ז"ל פעם לאנשי שלומנו, שהעקר שהפירתי את רבנו ז"ל היה על-ידי השיחות חלין שלו, כי השגת רבנו ז"ל בהשגות אלקותו בתברך, היתה מאד גדולה במעלה נוראה ונפלאה מאד, והיה דבוק בתכלית הדבקות בו בתברך, עד בטול הבחירה לגמרי, ולא היה שיה לקבל ממנו כלל, כי אם על-ידי שהוריד את עצמו, ודבר ושח עמנו, ועל-ידי-זה היתה לנו איזו תפיסה בו, כך היה מוהרנ"ת ז"ל רגיל לומר, והוא רשם את השיחות על הכתב, שהם ספר "שיחות-הר"ן" וספר "חיי-מוהר"ן", ועל-פני ראוי לה ללמד בהם, ושם תראה את רצון

רַבְנוּ ז"ל מַה שֶׁהוּא רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ, וְתַקִּים בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת כָּל מַה שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם.

נָא וְנָא אַל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם מַחְלָקַת שֵׁשׁ עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמַה שֵׁשׁ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי הַכֹּל מֵעֲלֵה הַבַּעַל-דָּבָר לְרַחֵק אֶת מִי שֶׁאֵינוֹ רְאוּי לְהִתְקַרֵּב, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל בְּעַנְיָנִים אֵלָיו.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וְאִז אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַקּוֹנְטְרָס סֵדֵר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁהִדְפַסְתָּ, מַה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל שְׁמִחְתִּי שֵׁשׁ לְךָ בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל הַמְּזִכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ.

רְאֵה לְעֵבֵד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, וְעַקֵּר הַשְּׁמִחָה — שֶׁתְּשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁרְךָ, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש הַשָּׁנָה ו:): אֲשֶׁה בַּעֲלֵה מִשְׁמִחָה; וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְנִיֵס שְׁמִחָה בְּבֵיתְךָ וּכְשֶׁתִּהְיֶה לְךָ שְׁמִחָה, הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדָּה זוֹ, כִּי הָעַקֵּר בְּחַיִּים הוּא שְׁמִחָה, וְכֹל הַקְּטָנוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁהֶאֱדָם סוֹבֵל הוּא רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן שְׁמִחָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם זוֹכָה לְשְׁמִחָה הוּא זוֹכָה לְכֹל, וּבְלִי

שְׁמַחָה אֵין לוֹ שׁוּם דְּבָר. וְעַל-כֵּן רְאָה לְמָסֵר אֶת נַפְשָׁךְ בְּעֵבֹר מַדַּת
הַשְׁמַחָה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַחַיִּים.

רְאָה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְכֵן אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֶסוּר לְלַכֵּת
בַּחֲמֹר הַדִּין בְּבֵית, אַדְרָבָה צְרִיכִים לְהַשְׁכִּיל מְאֹד מְאֹד אֵיךְ לְהִנְהִיג
בֵּית. וּמוֹהַרְנֵי ת' ז"ל אָמַר, שְׁחַבֵּר אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא
"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" בְּשִׁבְלֵי אַבְרָהָם בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה, כִּי אִזּוּ עוֹבֵר עָלָיו מֵה
שְׁעוֹבֵר, וְהוּא צְרִיךְ לְהִתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה עַד מְאֹד לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג
בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיָּו, וְלוֹ חֲבֵר אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְעַל-כֵּן
רְאָה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְאִזּוּ תִמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשָׁךְ.

אֹדוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכוּ', תִּדְעַ שְׁכָל אֶחָד מִתְפַּלֵּל כְּפִי שְׁמַאִיר
לוֹ, אָבֵל זֹאת אֲגִיד לְךָ, שְׁכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל, תִּהְיֶה
לְאֵל, יוֹצְאִים בְּלִילָה בֵּין הַהָרִים לְהִתְבוֹדֵד, וְשֵׁם צוֹעֲקִים כָּל אֶחָד
אֶת הַקּוֹלוֹת שְׁלוֹ כְּפִי עֲנִינֹו וּבְחִינֵתוֹ. וְעַל-כֵּן אֵין לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים
כָּלֵל, הָאָדָם צְרִיךְ לְרְאוֹת לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ וְלֹא אֶת זוּלָתוֹ, כִּי אֶת
אַחַר צְרִיכִים רַק לְזַכּוֹת עִם סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְאִם יִרְצֶה וְכוּ', וְאִם
תִּהְיֶה לוֹ זְכוּת וְכוּ', אִזּוּ יִבְחַר גַּם-כֵּן בְּטוֹב וְכוּ', וְעַל-כֵּן רַק זוֹ צְרִיכָה
לְהִיּוֹת הַנִּקְדָּה שְׁלָנוּ — לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם.

רְאָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עַד מְאֹד בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים חֲזוּק עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיִּים, וְלִכֵּן רְאָה
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְשֵׁם תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת
וְעֲצוֹת אֵיךְ לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

רְאָה לְהַעֲלִים מֵהוֹרֵיךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂיךָ, כְּדֵי שְׁלֹא תִתְגַּבֵּר
הַמַּחְלָקֶת עָלֶיךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאִתָּה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים, וּלְעוֹרֵר
אוֹתָם בְּעֵבֹר צְדָקָה לְהַדְפָּסָה.

מֵה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין לְמַעְלָה מְזֶה לְזְכוּת אֶת אַחֲרִים

בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, שֶׁהֵם יִלְכוּ לְצַדִּיקָה לְמַעַן הַדְּפַסֵּת הַסְּפָרִים,
כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה סְפָרִים לְהַדְפִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר
ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֲרֵי וְאֵין לְשַׁעֲרֵי כָּלֵל, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַע-עוֹלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת לְחִזּוֹק אֶת אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי שְׂתַחֲזֵק אֶת
אַחֲרִים, תִּהְיֶה גַם לָךְ הַתְּחַזְּקוֹת. וְזִכּוֹר כָּלֵל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי תִצְטָרֵךְ
אֶת זֶה לְיָמִים הַבָּאִים, וְעַל-כֵּן הַזְהִירָנוּ וּבָנּוּ ז"ל לְחִזּוֹק תָּמִיד אֶת
אַחֲרִים, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִיחָתְךָ אֶת אַחֲרִים זוֹכִים לְהִתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ.

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה שְׂיִהְיֶה לָךְ בֵּית מִשְׁלַע עֲצָמְךָ, וְלֹא
תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְרוּת, כִּי תִכְמִינּוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם מוֹעֵד
קָטָן): שְׂמִיחָה לְאִישׁ כְּשֶׁהוּא גֵר בְּשָׂלוֹ; וּמוֹהַרְנֵי"ת ז"ל אָמַר: בֵּית הוּא
מְקוֹם הַעֲשִׂירוֹת, כִּי שָׁם מְנַחִים כָּל הַחֲפָצִים וְהַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם,
כִּי הַשֶּׁפַע יוֹרֵד לְתוֹךְ הַחֲדָרִים שֶׁל בֵּיתוֹ, בְּבַחֲיִנַת: "וּבִדְעַת חֲדָרִים
יִמְלְאוּ" (מִשְׁלֵי כד, ד); וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים כְּשֶׁכָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ
אֶת הַבַּיִת שָׁלוֹ, וְלֹא צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֵל טוֹבוֹת מְזוּלָתוֹ, כִּי דָר בְּבַיִת
שָׁלוֹ, וְהַשֶּׁפַע יוֹרֵד לְתוֹךְ הַחֲדָרִים שֶׁל בֵּיתוֹ.

וּבְאֲמַת מוֹבָא בְּזִהַר הַקְדוּשָׁה (עֵין חֶלֶק א' יג. צג.), אֲשֶׁר קִדְּם
שְׁנִכְנִסִים לְבַיִת לְגוֹר, צְרִיכִים לִיַּחַד אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂמִיכְנִים
כִּסָּא לְאֵלֵיהוּ הַנְּבִיא בְּשַׁעַת בְּרִית, שְׂאוּמְרִים: "זֶה הַכִּסָּא שֶׁל אֵלֵיהוּ

הנביא", כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִים לְהִכִּין כָּל חֶדֶר וְחֶדֶר, וְלוֹמַר: בְּזֶה הַחֶדֶר
אֶלְמַד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאֶתְבוֹדַד וְאֶתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, וּבְזֶה הַחֶדֶר
אֶכַל אֶת סְעוּדוֹתֵי סְעוּדוֹת שַׁבַּת וְיוֹם טוֹב וּבְכָל יוֹם, וְאֶבְרַךְ
"בְּרֶכֶת-הַמְּזוֹן" בְּכוֹנֵה, וּבְחֶדֶר זֶה יְהִי חֶדֶר הַשְּׁנָה וְכוּ', וּבְחֶדֶר זֶה
אֶקְיָם מִצְוֹת הַכְּנָסוֹת אוֹרְחִים וְכוּ', וְכֵן עַל כָּל חֶדֶר וְחֶדֶר זְמַן אֶת
הַקְּדוּשָׁה לְשֵׁם. הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר
ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדַל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעֵקֶר שְׂמִחָתִי שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְּצַת
מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהָעֵקֶר לִידַע
אֲשֶׁר אֵין יוֹדְעִים כָּלֵל. וּמוֹהֲרֵי-תַ"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-הַלְכוֹת, שְׁבוּעוֹת, הַלְכָה
ב', אוֹת יז), שְׂאֵדָם צְרִיף לְדַעַת, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם בְּשׁוּם פְּנִים
וְאֶפֶן לִידַע בְּזֶה הָעוֹלָם הֵיכֵן הוּא אוֹחִז, וְזֶה עֵקֶר הַנְּסִינּוֹת שְׁלוֹ,
שְׂאֵין יוֹדַע הֵיכֵן הוּא עוֹמֵד וְאוֹחִז וְכוּ' וְכוּ'. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְעַמֵּד
בְּנִסְיוֹן, וְלִהְמַשִּׁיף בְּעִבּוּדְתוֹ עִבּוּד־תְּהִלָּתְךָ. כִּי הָאָדָם נִבְרָא בְּזֶה
הָעוֹלָם, כְּדֵי לְשַׁמֵּשׁ אֶת קוֹנוֹ, וְעֵקֶר הַשְּׂמוּשׁ הוּא לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן רְאֵה לְהִמְשִׁיף בְּעִבּוּדְתְךָ
עִבּוּדֵת הַהַפְּצָה, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְקַ תְּהִיָּה חִזְק

אֲשֶׁר ט"ו רנו בנחל ריא

בְּזֶה, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבַר. הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא סְבָלְנוּת, וְאֵי אֶפְשָׁר לְעִבֹר אֶת
הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלִי מִדַּת הַסְבָּלְנוּת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁפָּרִים
וְגַלִּים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִגִּיעַ אֶל סְבָלְנוּת אֲמִתִּית.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ סְבָלְנוּת, וְאֵל תִּדְחַק אֶת הַשָּׁעָה,
וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. הָעֵקֶר תִּעֲבֹד עַל גְּקֻדַּת הַסְבָּלְנוּת — הֵן עַל עֲצָמְךָ וְהֵן עַל
אֲשָׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ וְהֵן עַל חֲבֵרֶיךָ וְיִדֵּיךָ וְעַל שְׂכֵנֶיךָ וְקְרוֹבֶיךָ וְכוּ' וְכוּ',
הָעֵקֶר הוּא מִדַּת הַסְבָּלְנוּת, וְלֹא לִפְלֵ בְכַעַס וְעֲצָבָנוּת.

הִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ אֶת כָּל
לִבָּךְ וְכָל מָה שְׂמַעִיק לְךָ, וְצָרֶיךָ שְׂתַדַּע, שְׁכָל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר שְׂמִדְבָּרִים
עִמוֹ יִתְבַּרַךְ הוּא עֲנִיָּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד כָּלִי לְהִמְשַׁכֵּת הַשְּׂכִינָה.
וְעַל-כֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה,
וְצָרֶיךָ שְׂתַדַּע, שְׂהַדְּבוּרִים שְׂמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבַּרַךְ אֵין זֶה לְרִיק, חֵס
וְחִלְיָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר נַעֲשֶׂה כָּלִי וְנִמְשָׁךְ

ריב אָשֶׁר ט"ו רנז בַּנְחָל

עָלִיו אור גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד. הָעֵקֶר הוּא מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵז תְּרַאֶה אֶת הַנוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּתְמַיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, אָשֶׁר כָּל פֶּרֶק וּפֶרֶק מְצַחֵצֵחַ אֶת הַנְּשָׁמָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ.

ט"ו רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַרָּא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהוֹצִיא מִדַּעְתְּךָ אֶת כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת הַמְטְרִידוֹת אוֹתְךָ, וְאֵל תֵּאֲשִׁימִי אֶת עֲצָמְךָ כֹּל-כֶּף, מִכָּל שֶׁכֶּן שְׁלֹא תִשְׁנְאִי אֶת עֲצָמְךָ כֹּל-כֶּף, כִּי כִּמוֹ שֶׁאָסוּר לְהֵאָשִׁים אֶת זוּלָתוֹ, וְכֵן אָסוּר לְשִׁנְאֵה אֶת זוּלָתוֹ, כִּמוֹ-כֵן אָסוּר לְשִׁנְאֵה אֶת עֲצָמוֹ וְלְהֵאָשִׁים אֶת עֲצָמוֹ.

רְאֵי לְהִתְחַתֵּן מָה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּחַפְּלָתִי, שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי וְתִבְשְׂרִי לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת שְׂאֵתָה עוֹסֵק
בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,
עַל אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל, רְאֵה,
לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה, וְאֵז תִּרְאֶה הַצְּלָחָה וּבְרָכָה בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל לַיְלָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלוּ
לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לְקִיָּם בְּפִשְׁטוּת: "הַנְּעוֹר בְּלַיְלָה",
עַל-יְדֵי-זֶה זוּכָה לְבוֹא לְבִטּוּל אִמְתִּי, לְזִכּוֹת לְבִטּוּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
אֱלֹו יִתְבָּרַךְ (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מְזֶה
— כְּשֶׁאָדָם בָּא לְבִטּוּל אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. אֵף צְרִיכִים לְשַׁמֵּר
מְאֹד מִמִּדַּת הַכַּעַס וְהַקִּפְדוּת, כִּי צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מִדַּת
הַסְּבָלָנוּת, וּכְשֶׁאָדָם חִזַּק בְּזֶה, אֵז רוֹאֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשָׂיו.

הַקֶּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף
אֲחֵר הִרְעָ יְבוֹא הַטוֹב, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ וּלְהַתְּבַשֵּׁר בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב

ממך, איך שאתה זוכה לחטף בכל יום נקדות קדושות כאלו: ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, ועוד למודים רבים, אשר רק זה ישאר ממך, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, שתזכה להכליל בו יתברך, ותשתדל לדון את עצמך תמיד לכף זכות, ותדע כי התורה היא מגן ומחסה נגד כל מיני רוחות רעים, ונגד כל מיני רע, ועל-כן ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה. ואף שבין כך אתה נופל וכו' וכו', עם כל זה ראה להגביה את עצמך בכל פעם בפעם יותר, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז תראה נוראות ונפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, כ"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לקראת התשוקה
שלך, שאתה משתוקק להכנס לגור בביבנאל "עיר ברסלב", מי יתן
שתזכה להוציא מהכח אל הפעל מחשבתך, ולבנות שם דירה
נפלאה, וילה בביבנאל. ובאמת ראוי שלכל אנשי שלומנו תהיה דירה
משל עצמו בביבנאל.

שם בביבנאל המקום הוא מקום שקט מאד, ויכולים לצאת קצת
בחוץ בין החרים להתבודד עמו יתברך בתמימות ובפשיטות, וכן
השקט והשלנה והיפי שם, אין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי
שיכנס לגור שם.

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור
הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ותדע
אשר מי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, מרגיש טעם אחר

בַּחַיִּי, וּמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל אָמַר לַעֲת זְקֵנְתּוֹ: לָמָּה הוֹלַכְתָּ לּוֹ הָעֲבוּדָה
כָּל-כֶּךָ כְּסֹדֶר, כִּי הִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כֶּךָ בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, עַד שֶׁלֹּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר מִבְּלִי לְפָרֵשׁ
שִׂיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן רָאָה גַם אֶתָּה לְהִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ וְכָל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְסוּף כָּל סוּף
תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עִמָּךְ עַל-יְדֵי-זֶה.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת סְבֵלָן, וְאֵל תִּפְּל בְּכַעַס וּקְפֹדוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה
סוּף כָּל סוּף מֵה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִכֶּם, וּמִי יִתֵּן שְׁנֵזֶכֶה כָּכֵר כְּלָנוּ לְחִזּוֹר בְּתִשְׁבּוּבָה אֲמִתִּית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְנִזְכֶּה לְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמַת כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֶרֶת
הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנֵזֶכֶה כָּכֵר לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת מִכֶּם.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק עִם שְׁאָר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל אוֹתְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְחִזּוֹק
וּלְאַמֵּץ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁתְּהִיֶּינָה תְּמִיד שְׁמֵחוֹת וְעִלְיֹזוֹת,
וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הָאֵח וְכו', הִיָּה רָאוּי מְאֹד, שְׁתַּתְּנִי לוֹ כַּמָּה קוּנְטֵרְסִים
לְמַעַן יִתְחַזַּק בְּזֶה.

וְאוֹדוֹת הַדִּירָה, צְרִיכִים לְהִתְחַשֵּׁב בַּבַּעַל, וּבּוֹדָאֵי לֹא יְכוּלִים
לְהִכְנִיֵס אוֹתוֹ בְּחֹבוֹת, וְטוֹב מְאֹד לְבַקֵּשׁ וּלְדַבֵּר בְּדַרְכֵי נֶעֱם, כִּי
"דַּרְכֵיהָ דַרְכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" (מִשְׁלֵי ג, יז), וְחֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲקָצִין ג, יב): לֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי מַחְזִיק
בְּרַכָּה אֶלָּא הַשְּׁלוֹם; וְאָמְרוּ: אֵיזוֹהִי אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן
בַּעֲלָה.

כְּדֵי לְהַשִּׁיג כָּל הַסְּפָרִים וְהַחֲמָר עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, תַּפְּנִי אֶל
הַמְּרַכְז שֶׁלְנוּ בְּבִנְי-בְּרַק, אוּ בְּאַשְׁדוֹד, אוּ בִירוּשָׁלַיִם, אוּ בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דְּלֵת מְזוּזָה.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

גַּם רָאָה שְׂאֵשֶׁתְךָ תְּדַלֵּיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ חֲמִשָּׁה גֵּרוֹת,
וְלִהְיוּסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְלִהְתַּפְּלֵל אֲזַי בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת
כֹּל מִה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת
הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִיל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹתֶיךָ, וְתִהְיֶה מִהֵן רַב
נַחַת, וְכֵן תִּכְנַס בְּעֶסֶק וְתִצְלִיחַ דְּרָבֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אֲדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדוֹן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִדְעִי — כְּשֵׁם
שְׂאֵסוּר לְשֵׁנָה אֶת אַחֲרִים, כִּי אֲסוּר לְשֵׁנָה אֶת עֲצֻמוֹ. רְאֵי לְהִסְתַּכֵּל
תְּמִיד רַק עַל הַטּוֹב שֶׁבְּךָ, וְאֲזַי תִּצְלִיחִי בְּחַיֶּיךָ. אֵל תִּרְצִי יוֹתֵר מִכַּחֲךָ,
רְאֵי לְהַחְיֹת אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בְּךָ, וְאֵל
תִּנְסִי לְחַקוֹת אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה מְאוּמָה לֹא יִהְיֶה בְּיָדֶךָ,
אֲלֹא תִשְׁתַּדְּלִי בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת "אֵת", הִינּוּ שֶׁתַּחֲיִי
אֶת עֲצֻמְךָ עִם "עֲצֻמְךָ", וּבְאִפְסָן הַזֶּה תִּצְלִיחִי. לֹא-כֵן אִם תִּרְצִי לְהִיּוֹת
כְּמוֹ אַחֵר, אֲזַי זֶה וְזֶה לֹא יַעֲלֶה בְּיָדֶךָ.

רְאֵי לְהַחְיֹת אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמִחָה
וְעֲלִיזָה, וְאֵל תִּדְאָגִי כָּל-כֶּף, מִה יִהְיֶה עִם הַהוֹרִים וְכוּ', וּמִה יִהְיֶה
עִם הָאֲחִים וְכוּ', אֵת תִּלְכִּי בְּדְרָבֶךָ, וְתִתְחַבְּרִי עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ וְתַחֲיִי
שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְאֲזַי תִּצְלִיחִי בְּחַיִּים.

נָא וְנָא תוֹצִיאִי מִהָרֵאשׁ שְׁלָךְ מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁל הַתְּאֵבֹדוֹת,

ריח אֲשֶׁר ט"ו רסה — ט"ו רסו בַּנְחַל

שָׁזָה בָּא סֶתֶם מִמַּתַּח וְלַחֵץ וְכוּ' וְכוּ', שָׁאֵת מִמְשַׁכֶּת עַל עֲצָמָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵת חוֹשֶׁבֶת כְּאֵלוֹ אֵת כְּבֹר לֹא שָׁזָה שׁוֹם דְּבָר. וּבְאֵמֶת זֶה לֹא נִכּוֹן, כִּי לְכֹל אֶחָד יֵשׁ פֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם אֵיזוֹ תְּכִלִּית לְהוֹצִיא, וּבְיַדָּאֵי גַם לָךְ יֵשׁ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֵיזוֹ תְּכִלִּית מְסִימָת, עַל-כֵּן רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִזוֹ תִּרְאֵי אֵת גְּדֹל הַיְשׁוּעָה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר, וּלְבַשְׂרֵנִי בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא מִמָּךְ אֵת כָּל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת, וְתַצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחַזֵּק אֵת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵל תְּהִי בְּרַרְנִית, אֲלֵא הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שֶׁיַּצִּיעוּ לָךְ תְּסַכִּימִי וְתִתְחַתְּנִי, וְאִזוֹ תִּרְאֵי בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּמַעֲשֶׂה יְדֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְמַצָּא בְּחִוּר טוֹב לִבִּי, יְפֵה הַמְּדוּת, וְתִתְחַתְּנֵנִי וְתַצְלִיחֵנִי לְהַקִּים בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְאֵל תִּפְּלֵי בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבָר, וּבִפְרָט אִם אַתָּם רוֹצִים לְהַשְׁאֵר בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", עֲלֵיכֶם לְשָׁמֵר עַל דְּרָכְכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי עֲיָרָה זֹו הִיא הַעֲיָרָה שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְצָרִיכִים לְהִתְנַהֵּג בָּהּ כְּרָצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּבּוֹדָאֵי אִם תִּתְּנֶהְגוּ כְּרָצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, הַמָּקוֹם יִקְלַט אֶתְכֶם, וְאִם חֵס וְשָׁלוֹם, לֹא תִתְּנֶהְגוּ כְּרָצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, הַמָּקוֹם יִקְיֵא אֶתְכֶם וְזֶה בְּרוּר; כִּי הַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא מָקוֹם קְדוֹשׁ מְאֹד מְאֹד, וּמִיָּעַד לְרַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁתִּתְּנֶהְגוּ עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ו"ל, הַמָּקוֹם יִקְלַט אוֹתוֹ הַיָּטֵב, לֹא-כֵן מִי שֶׁאֵינּוּ מִתְּנַהֵּג כְּרָצוֹן רַבְּנוּ ו"ל — הַמָּקוֹם יִקְיֵאוּ. אֲקַנְיָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁתַּנְּנוּ לְטוֹבָה וְתִצְלִיחוּ.

נָא לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלֵת מְזוּזָה, וְכֵן רְאֵי לְשָׁמֵר עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וִיקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד נִפְּלָאֲתִי עֲלֶיךָ אִיךָ נִכְנָסוֹת בְּךָ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל, בְּשַׁעַה שְׂאֵתָה בְּעֲצָמְךָ כּוֹתֵב שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ שׁוּם הַלְכָה, וּכְבָר נִכְנָסוּ בְּךָ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ, זֶה סִימָן שֶׁל שְׁגָעוֹן, שָׂבָא עַל-יְדֵי לְקִיחַת סַמִּים וְשִׁתִּית אֶלְכוּהוּל, כִּי אַחֲרַת אִיךָ תִּפְּנִסְנָה מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל שֶׁהוּא מְשִׁיחַ, בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עֹדִין פְּגוּם בְּתַכְלִית הַפְּגִימָה, וְעֹדִין, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מְלַכְלָךְ מְאֹד בְּכֹל מִיָּנִי חֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת, וְכוּלֵי הֵאֵי וְאוּלֵי יִזְכָּה לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו. וְעַל-כֵּן כִּלְךָ מִכֹּל הַדְּמִיוֹנוֹת, וְתַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ כְּבָר מֵהַסַּמִּים וּמִשִּׁתִּית מִשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן תִּזְכָּה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה. לֹא-כֵן אִם עֹדִין תִּתְּחַזֵּק

בְּמַעֲשֵׂיךָ הָרָעִים, הַסּוֹף יִהְיֶה, שְׂרַבְנוּ ו'ל יִגְרַשׁ אוֹתְךָ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר רַבְנוּ ו'ל הוּא סִבְלָן גָּדוֹל מְאֹד, וְסוֹבֵל אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֵיךְ מָה? צְרִיכִים לְסַלֵּק אֶת דַּעַתוֹ וְחֻכְמָתוֹ לְגַמְרִי, וְלַצִּיַּת אֶת רַבְנוּ ו'ל, וְאִזּוּ מְצַלִּיחִים. לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מְשַׁתְּמֵשׁ עִם שֶׁכֵּל עֲצָמוֹ, אִזִּי יִהְיֶה גִּבְרָתוֹ מְשַׁנֵּי הָעוֹלָמוֹת. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוֹבִי, יְדִידֵי הַיִּקְרָר! לַצִּיַּת אֶת רַבְנוּ ו'ל, וְאִזּוּ תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקְרָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה לְהַפְּיִץ אֶת הָעֲלוּנוֹת בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאִזּוּ תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ מְאֹד.

גַּם עַל הָעֲלוּנוֹת אֵתָה יְכוֹל לְבַקֵּשׁ צְדָקָה, וְכֻלָּם יִתְנוּ לְךָ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרְךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְלֵ בְּדַעַתְךָ כָּלֵל, יִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְתִדַּע כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל בְּבֵיתְךָ, וְאִזּוּ תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, כ"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

ראה שאשתך תדליק שני נרות של שמן זית, ולהוסיף חמשה נרות רגילים, ובעת הדלקת הנרות לבקש ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקובלת ומרצה בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ותהיה לכם ברכה והצלחה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו ער.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, כ"ח אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, ותשתדל להניח בכל בקר תפלין כשרות, כי התפלין ממשיכים את החיים לאדם (עין מנחות מד.).

רכב אָשֶׁר ט"ו רעא — ט"ו ערב בַּנְחָל

רָאָה לְדַקְדָּק מְאֹד לְאָכַל רַק מֵאֲכָלוֹת כְּשָׂרִים, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמָךְ מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלַי, וְתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרַפְךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאִי לְבֹדֵק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשָׂרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֵת מְזוֹנָה.

תְּדַקְדְּקִי מְאֹד לְאָכַל רַק מֵאֲכָלוֹת כְּשָׂרִים. וְרָאִי לְשַׁמֵּר שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזוֹ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמַר עָלַי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו ערב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר ט"ו רעג בַּנְחַל רכג

רְאֵי לְהַדְלִיק בְּכָל יוֹם כּוֹס שֶׁל שְׂמֵן זַיִת, וּבִצֵּת הַדְּלָקָת הַנֵּר
תַּתְּפַלְלִי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ נִסִּים בְּזָכוֹת רַבֵּי מְאִיר
בְּעַל הַנֶּסֶם, וְתִרְאֵי אֶת גְּדֹל הַנִּסִּים וְהַנְּפִלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָדֵי מִכָּל מִינֵי כְּשׁוּפִים, כִּי הַכֹּל יִתְבַטֵּל עַל-יְדֵי
כַּח הַתְּפִלָּה.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ט אָדָר הַזֹּת ש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ,
וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זוֹכָה לְעֶסֶק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כָּל זְמַן שְׂאָנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ
הַגִּשְׁמִי, אֵין מְלִים בְּפִי לְפָרֵשׁ לָךְ אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה
יִמְחַל לָךְ כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי בְּזֶה שְׂזוֹכִים לְקָרֵב עוֹד יְהוּדֵי אֱלֹהֵי
יִתְבַּרְךָ, וְזוֹכִים לְהַחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו (עֵין חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תּמז).
וּרְבִנּוּ ז"ל רְצָה מְאֹד, שְׂגַלְךָ וְנִפְיֶךָ אֶת אוֹרוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט
בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת מְתַגַּבְרוֹת מְאֹד בְּעוֹלָם,
רְאוּי לָנוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ מְאֹד עַל הַעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה — לְהַפְיֵץ
אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּבִפְרָט אֶת "עֲלוֹן בְּרֶסֶלֶב", לְרֵאוֹת
לְהַפִּיצוֹ כַּמָּה שְׂיֹתֵר בֵּין הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה'.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ
מִחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ. וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין

לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רֵאָה לְחִזֵּק וּלְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִרְאָה שְׂבִיבִיתְךָ תְּהִיָּה תָּמִיד
שְׂרוּיָה שְׂמֻחָה וְסִבְלָנוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר עַל הַכֹּל, כִּי
הַשְׂמֻחָה וְהַסִּבְלָנוּת עוֹזְרוֹת לְאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְקָרָא, כ"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

מָאָד מָאָד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֵכֶם הַקָּשָׁה.

אוֹדוֹת הַמְּרִיבוֹת וְהַמְּחַלְקֹת שְׂיִשׁ בֵּינֵיכֶם, עַד שְׁנִסְכֶּם בֵּינֵיכֶם
לְהַתְּגַרְשׁ. מָה אָמַר לָכֶם! חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (גטין ז): אֲפֹלוּ
הַמְּזַבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת עַל מִי שְׂמֻגְרָשׁ אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשִׂישׁ
לָכֶם שְׂשָׂה יְלָדִים בְּרִיאִים, רְאוּי לָכֶם לְהַתִּישֵׁב בְּדָבָר הַיָּטִב הַיָּטִב
— הָאֵם זֶה כְּדָאִי וּמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּגַרְשׁ, כִּי הֲלֹא מִי יִסְבַּל? רַק הַיְלָדִים.
עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַהוֹרִים כְּשִׂמְתַּגְּרָשִׁים, הָרִי הֵם רוֹצְחִים אֶת
יְלָדֵיהֶם, כִּי אֵין עוֹד יְלָדִים בְּעִתֵּי־יָם כְּמוֹ אֵלוֹ אֲשֶׁר הֵם לְהוֹרִים
גְּרוּשִׁים, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם,
כִּי גְדוֹל הַשְּׁלוֹם, וְלֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה
לְיִשְׂרָאֵל אֲלֹא הַשְּׁלוֹם (עֲקָצִין ג, יב); וּבּוֹדָאִי שְׁנֵיכֶם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּנּוֹת,
כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְזָרֵק אֶת הָאֲשָׁמָה רַק עַל אֶחָד, כִּי בּוֹדָאִי שְׁנֵיכֶם
אֲשָׁמִים, כִּי בְּכֹל גֹּט, חַס וְשְׁלוֹם, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂשֻׁנֵיהֶם אֲשָׁמִים,
וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַשְׁלִיךְ אֶת הָאֲשָׁמָה רַק עַל אֶחָד.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָמַן אֶתְכֶם בְּיַחַד, וְנוֹלְדוּ
לָכֶם שְׂבַעָה יְלָדִים (אֲשֶׁר אֶחָד נִעְדָר, לֹא עֲלִינוּ), בּוֹדָאִי עֲלֵיכֶם
לְהַמְשִׁיךְ לְחִיוֹת בְּיַחַד, וְאֵף שְׂקָשָׁה וְכָבֵד לָכֶם, עִם כָּל זֹאת רְאוּ

אֲשֶׁר ט"ו ערה בַּנְחַל רכה

לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ כָּל
מִצְבְּכֶם הַגָּשְׁמִי וְהַרוּחָנִי יִשְׁתַּנֶּה.

גַּא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִמְחַלוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, כִּי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוּדְף שְׁלוֹם, וְרוֹצֵה שְׁלוֹם, וְשֹׂמֵן
שְׁלוֹם (שְׁבַת י.), וְעַל-כֵּן עָשׂוּ לְמַעַן שָׂמוּ יְתַבְּרוּ וְאֵל תִּתְגַּרְשׁוּ.

רְאוּ לְהַחֲלִיף אֶת הַמְּזוּזוֹת, וְהַאֲשֶׁה תְּדַלִּיק תִּשְׁעָה גִּירוֹת לְכַבוֹד
שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִם אֶפְשָׁר שֶׁל שָׂמֵן זֵית — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים.

וְהֵייתִי מִיַּעַץ לָכֶם לְקִנּוֹת מְזוּרְנִים חֲדָשִׁים.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאוּ לְשִׁמֵּעַ בְּעֵצָתִי, וְאֵל תִּתְגַּרְשׁוּ בְּשׁוֹם פָּנִים
וְאִפְּן, וְאִז תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם. עַל-כָּל-פָּנִים רְאוּ לְחַכּוֹת עַד שְׁאֲגִיעַ
לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, בְּעִזְרָתוֹ יְתַבְּרוּ שְׂמוֹ בְּל"ג בְּעֶמֶר הַבָּא עָלֵינוּ
לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו ערה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרוּ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ט אֲדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְפִרְט הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ, הֵם מְאֹד
יָפִים מְאֹד, מִי יִתֵּן שְׂתַכְנִיֵּם אֶת מִחְךָ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְתִמְיֵד
תְּחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁים חֲדָשִׁים, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי הַחֲדוּשֵׁים שְׂאָדָם
מְחַדֵּשׁ, הֵם הֵם הַלְּבוּשִׁים לְנִשְׁמָתוֹ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחַדֵּשׁ בְּכָל פְּעַם
חֲדוּשֵׁים חֲדָשִׁים לְמַעַן יִהְיֶה לָךְ לְבוּשִׁים חֲדָשִׁים.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעִבּוּדַת הַדְּפָסָה
וְהַפְּצָה, הֵינּוּ שְׂתַעֲזוֹר שְׁנוּכָל לְהַדְּפִיס וּלְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים, כִּי הַמֵּצָב

בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, כִּי הָאֲסוּנוֹת שֶׁנֶּאֱרָעוּ לְאַחֲרוֹנָה, זֶה מִפְּשֵׁי מִבְּהִיל הַרְעִיּוֹן, עַל-כֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת לְמַעַן פְּקוּחַ נַפְשׁ לְהַצִּיל אֶת גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, וּמִי יִתֵּן, שֶׁנִּזְכָּה בְּאַמֶּת, שְׂיִהְיֶה לָנוּ חֵלֶק גָּדוֹל בָּזֶה.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בִּידִיעוֹת אֱלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא סוֹבֵל עַל כָּל הַבָּא אֵלָיו, וְנִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים.

אֵין עוֹד יוֹתֵר טוֹב בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמוֹ מֵדַת הַסְּבֻלָּנוֹת כָּל מֵה שֶׁאָדָם סוֹבֵל יוֹתֵר, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹל לְעַבֵּר עַל הַכָּל.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּלְבַל יַחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵינֵי קוֹנּוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַבְּוֹד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רעו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא כ"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, עֲמוּד בְּפִנְיֵי חַיּוֹת לְכַבֵּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! צוֹ הַשָּׁעָה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֹכְשׁוֹ הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאֵין צָרִיךְ לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵף שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁיֵּשׁ מְתַנַּגְדִּים עַל זֶה —

מה לנו ולָהֶם, תְּרָאָה מֵה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, אֵין שְׁבוּעַ שְׁלֹא יִהְיֶה כַּמָּה מְקָרִים שֶׁל אֲסוּנוֹת וְכוּ', שְׁבַחְלֶקֶם בָּאוּ גַם מִחַמַּת יְאוּשׁ, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַחֲדִיר בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי יוֹעִיל לָהֶם לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי מְקָרֵי הַתְּאֲבָדִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵל תַּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל בְּפָרְנֶסָה, וְלֹא יַחֲסֹר לְךָ דְבָר. וְכֵן תְּפִיץ אֶת הָעֲלוּנִים בֵּין חֲבֵרֶיךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד נִהְיֵיתִי מֵהַשְּׁאֵלוֹת הַמְּחַפְּיִמוֹת שֶׁלְּךָ. וּבִאֲמַת הַשְּׁאֵלוֹת הֵן שְׁאֵלוֹת עֲמֻקּוֹת עַד מְאֹד, וּכְבֹר הַקְּדִים הָאָרִיז"ל לְשָׂאֵל אֶת הַשְּׁאֵלוֹת הָאֵלוּ, וְסִדְרָן תַּלְמִידוֹ רַבִּי חַיִּים וַיִּטְאֵל בַּתְּחִילַת סִפְר "עֵץ חַיִּים", וַיֵּשׁ בְּזֶה תַרְוִץ עֲמֶךָ עֲמֶךָ בְּקִבְלָהּ, שְׁקֻשָּׁה לְרִשְׁמוֹ עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב. וּבִאֲמַת חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים הַגְּדִירוּ לָנוּ (חֲגִיגָה יא): שְׂאִין לְשָׂאֵל — מֵה לְמַעְלָה וּמֵה לְמַטָּה, מֵה לְאַחֲזֹר וּמֵה לְפָנִים, וּבְמִדְרָשׁ מוֹבָא (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן י'): לְמָה גִבְרָא הָעוֹלָם בְּב' אֶלָּא מֵה ב' זֶה סְתוּם מִכָּל צְדָדָיו וּפְתוּחַ מִלְּפָנָיו, כִּי אֵין לְךָ רִשׁוּת לומר מֵה לְמַטָּה מֵה לְמַעְלָה, מֵה לְפָנִים מֵה לְאַחֲזֹר וְכוּ'; וְאֵין לָנוּ רַק מֵה שְׁלִפְנֵינוּ, וּכְשִׁחִיִּים בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִ אֵין לֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת כָּלֵל, כִּי יוֹדְעִים, אֲשֶׁר "צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא" (דְּבָרִים לב, ד), וַיֵּשׁ דְּבָרִים שֶׁהַשֶּׁכֶּל הָאֲנוּשִׁי אֵינוּ יָכוֹל לְהַבִּין, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אוֹתָם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, וּבְלַעֲדָיו אֵין שׁוּם נִמְצָא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה בַתְּפִלַּת הָאָדָם, וְתַכְלִית בְּרִיאַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא כְּדֵי לְשַׁמֵּשׁ אֶת קוּנוֹ, כְּדֵי שְׁנוֹנְכָה לְהַפִּירוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן

רכח אָשֶׁר ט"ו רעה בַּנְחָל

אֲשֶׁר מִי שֶׁמְכַנִּים בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, וַיִּדְעַ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, וְהוּא שָׂר שִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יְתָבְרָךְ כָּל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתָבְרָךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְאִז תִּרְאֵי אֶת גִּדְלֵי הַיְשׁוּעוֹת הַנוֹרָאוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתָבְרָךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ, וּמְשַׁנֵּחַ בְּהַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ט אֲדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיִּקְרָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵי שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ, וּבִפְרִט עֲכָשׁוּ, שְׂאֵתָה עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן, עֲלֶיךָ לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִחֻבְרִים רָעִים, אֲשֶׁר סִתָּם יִבְלָבְלוּ לְךָ אֶת מַחְךָ, עַד שֶׁחָס וְשָׁלוֹם, יִשְׁבְּרוּ לְךָ אֶת הַבַּיִת, חָס וְשָׁלוֹם.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה זוֹכֵר אֶת הַהַקְדָּמוֹת

שְׁקִבְלַת אֶצְלוֹ, אִיךָ צְרִיכִים לְהִנְהִיג בֵּית בְּאֵהְבָה וּבִסְבָּלוֹת,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַחְזִיק בַּיִת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד טוֹב
בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְבוּדוֹת. וּבְאֶמֶת אֵין לְאָדָם הֵיכָן
לְהִתְחַבֵּא רַק אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים
מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְבוּדוֹת, הָיוּ עוֹסְקִים בָּהּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וּמִחֲמַת
שְׂאִינָם יוֹדְעִים גְּדוֹל הַמַּעֲלָה הַזֹּה, עַל-כֵּן הֵם מִתְרַשְׁלִים בְּזֶה. בְּכֵן
צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ. וְצְרִיכִים עֲקֻשְׁנוֹת גְּדוֹלָה עַל דְּבַר זֶה, וְלִידַע
אֲשֶׁר כָּל דְּבִוּר וְדְבִוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי הָעוֹלָם מְלֵא קְלָפוֹת,
וּכְשָׁבָא בַר יִשְׂרָאֵל, וּמְסַפֵּר אֵת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלְהַתְעַלּוֹת בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמַּח אֵת אַחֲרִים. וּכְבָר
אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: אִם הֵייתָ
בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, לֹא הֵייתָ רוֹאֶה פְּנֵי גִיּהֲנוֹם. וְעַל-כֵּן מֵאֲחַר שְׁכָבָר
עָבַר עָלֶיךָ בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּיּהֲנוֹם כְּמוֹ שְׁעָבַר וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵתָה
בְּעֶצְמָךְ יוֹדַע אֵילוֹ יִסּוּרֵי גִיּהֲנוֹם סְבִלַת כְּבָר בְּזֶה הָעוֹלָם, רְאֵה מֵהַיּוֹם
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, מְשׁוֹנָה פְּרִיילִיךְ, וְכֵן תִּחְזַק וּתְשִׁמַּח אֵת אֲשֶׁתְּךָ וְאֵת
חֲמִידָךְ וְאֵת כָּל הַמְּשֻׁפָּחָה, הַעֲקֵר שְׂיֵהִיו תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֵׁי
שִׁמְחָה — יֵשׁ הַצְּלָחָה, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וְתָמִיד תִּשְׁתַּדֵּל
לְשַׁחַק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, זְאֵלְסֵט גְּעֵבֵן אֵיין גְּרוּיס גִּילְעֶכְטְעֵר: חָא,
חָא, חָא, כְּמוֹכָא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת בְּמַעֲשֵׂה מִהַבְּנִים שְׁנַחֲלָפוּ, שְׁקָדָם
אוֹר הַיּוֹם שְׁמַעוּ צְחוּק גְּדוֹל עַל פְּנֵי כָּל הַיַּעַר: חָא, חָא, חָא. וְאָמַר
עַל זֶה ר' אֶפְרַיִמֶל מִפְּשֶׁדְבוּרֵז' ז"ל, שֶׁהוּא רָאשֵׁי תְּבוּת: חֵי
אַמוֹנָה, חֵי אַמוֹנָה, חֵי אַמוֹנָה, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שִׁמְחָה — זוֹכִים
לְאַמוֹנָה, וְכָל הַחַיּוֹת שְׁלוֹ מְקַבְּלִים רַק עַל-יְדֵי אַמוֹנָה, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׁמַשְׁמַח אֵת עַצְמוֹ תָּמִיד, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְשִׁמַּח גַּם אֵת
אַחֲרִים.

רָאָה לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְאֵל תִּתְּבַלְּבֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְעוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִהַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ט אָדָר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה מִבְּקֵשׁ הַתְּחִזְקוֹת, תִּדְעַע שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם צְרִיכִים
בְּכֹל יוֹם הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה, וּבְלֵי הַתְּחִזְקוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְקִים כָּלֵל,
וּמוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל פֶּעַם הַתְּלֵהב וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: לָמָּה זָכָה רַבִּי שִׁמְעוֹן
בַּר יוֹחָאי לְהִגִיעַ אֶל מָה שֶׁהִגִיעַ? כִּי הִיָּתָה לוֹ מְדָה זוֹ בְּהַתְחִזְקוֹת,
וְלָמָּה זָכָה הָאֲרִיז"ל לְבֹא אֶל מָה שֶׁזָּכָה? מִפְּנֵי שֶׁהִיָּתָה לוֹ מְדָה זוֹ
בְּהַתְחִזְקוֹת. וְלָמָּה בָּא הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ לָמָּה שֶׁבָּא? עַל-יְדֵי
שֶׁהִיָּתָה לוֹ מְדָה זוֹ בְּהַתְחִזְקוֹת. וְלָמָּה זָכָה רַבֵּנוּ ו"ל לָמָּה שֶׁזָּכָה?
עַל-יְדֵי שֶׁהִיָּתָה לוֹ מְדָה זוֹ בְּהַתְחִזְקוֹת. וְסִיִּים: וְלָמָּה זָכִיתִי אֲנִי? מִפְּנֵי
שֶׁיֵּשׁ בִּי מְדָה זוֹ בְּהַתְחִזְקוֹת. הֵינּוּ כִּי כָּל אֶחָד מֵהַצְּדִיקִים זָכָה לְהִגִיעַ
אֶל מְדֻרְגָתוֹ, רַק כְּפִי מִדַּת הַהַתְחִזְקוֹת שָׁבוּ.

כִּי בּוֹדָאי עֵבֶר עֲלֵיהֶם מָה שֶׁעֵבֶר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בַּפְּרָטִיּוֹת.
רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי הָיָה צְרִיף לְבָרַח מִפְּנֵי מֶלֶךְ רוֹמִי, וְלְהַתְחַבֵּא
י"ג שָׁנִים בַּמְעָרָה, וּבּוֹדָאי זֶה דְּבַר קָשֶׁה מְאֹד מְאֹד, וְחִזַּק וְאִמְץ אֶת
עַצְמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה דִּיקָא מֵהַסְּגָר לְבֹא לְגַלּוּיִים כְּאֵלוֹ, עַד
שֶׁדִּיקָא שָׁם נִתְּגַלּוּ לוֹ כָּל סִתְרֵי תוֹרָה, הָעוֹ פָּנִים שְׁבַתְּוָרָה, שֶׁהֵם כָּלֵל
הַתְּקוּנֵי זֶהר, כִּי הִפִּיךְ אֶת הַסְּגָר לְתַכְלִית הַמְּדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה,
וּכְמוֹ-כֵן הָאֲרִיז"ל שֶׁהָיָה גֵר כָּל יָמָיו בְּמִצְרַיִם, וְהָיָה אָנוּס עַל-פִּי
הַדְּבוּר לְהִיּוֹת שָׁם, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן חִזַּק אֶת עַצְמוֹ בְּכֹל מִינֵי

אֲשֶׁר ט"ו רעט בַּנְחַל רלא

הַתְּחִינּוֹת, וְחִפָּה בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה עַד שְׁגָלוֹ לֹא מִן הַשָּׁמַיִם לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְמָה שְׂזָכָה, וְכֵן הִבְעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ לֹא רָצָה לְהִתְפָּרֵס כָּלֵל, וְהָיָה בְּחִינַת צַדִּיק גָּנוּז, עַד שֶׁהִכְרִיחוּ אוֹתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, וְנִתְפָּרַס בְּעוֹלָם, וְעָבַר עָלָיו מָה שֶׁעָבַר, וְלֹא זָכָה לְהִגִּיעַ אֶל מִדְּרַגָּתוֹ, אֲלֵא עַל-יְדֵי מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁהִיָּתָה בּוֹ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא גָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ לְמָה זָכָה לְמָה שְׂזָכָה — רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁהִיָּתָה בּוֹ. וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל קִבֵּל פִּי שְׁנַיִם מְרֻבּוֹ, וְחִזַּק אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁיָּשׁ בְּכַחוֹ לְחַזֵּק אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ.

מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת הַהִתְחַזְקוֹת, וְאִיךָ שֶׁכָּל הַצַּדִּיקִים לֹא הִגִּיעוּ לְמִדְּרַגָּתָם, אֲלֵא עַל-יְדֵי מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת, וְעַל-כֵּן רָאָה גַם אֲתָה, אֲהוּבִי, אֲחִי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרַךְ, וְתִתְחַבֵּא תָמִיד בְּאֵיזָה מְקוֹם פְּנוּי, שְׂאִין שָׁם בְּנִי-אָדָם, וְתִפְּרֹשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֻלַּת הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת הַחֻבּוֹת שְׁלָךְ, הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלָּךְ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים בְּמְקוֹם שְׂאִין מְכִירִים אוֹתְךָ, וְתִרְאֶה אֶת גְּדֻלַּת הַהֲצִלָּה שֶׁתִּהְיֶה לָךְ בְּעִבּוֹר זֶה, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, דְּבַר זֶה מְבִיא לוֹ שִׁפְעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְדַעְתִּי, בְּמְקוֹם לְלַכֵּת בְּעִבּוֹר חֶתֶן וְכוּ', וְלָתֵת לוֹ אַחֻזִּים, יוֹתֵר טוֹב לְלַכֵּת לְהַכְנִסֵת כֻּלָּה, וְלָתֵת אַחֻזִּים לְהַדְּפֶסָה, וְיָדוּעַ, שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִלָּךְ בְּעִבּוֹר הַדְּפֶסָה, וּבִקֵּשׁ לְהַכְנִסֵת כֻּלָּה, כִּי בְּאֲמַת כָּל עֲנִיָּן הַדְּפֶסֶת סְפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל הוּא לְהַכְנִיס אֶת הַכֻּלָּה אֶל הַחִפָּה וְכוּ', לְיַחֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכֵנֵתִיהָ, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ יְתִבְרַךְ.

ט"ו רפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ט אדר ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חִקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְאֵל תִּפְל
בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּנֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת עַל כָּל יוֹם
וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְאֵין לֹאמֵר: "כִּבְר הַתְּחִזְקָתִי אֶתְמוֹל", אוּ "יֵשׁ לִי כִּבְר
מִסְפִּיק הַתְּחִזְקוֹת לְכָל יְמֵי חַיֵּי", כִּי הָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה מְחַכֶּה
עָלָיו, וְעַל-כֵּן אִם מְקַדִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַהַתְּחִזְקוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה
אֵין לוֹ לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה
לְחִזְק אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד, וְאֵז מְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכּוֹ; כִּי עָקֵר הַהֲצַלְחָה
בְּחַיִּים הִיא כְּפִי מִדַּת הַהַתְּחִזְקוֹת שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת
עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַרְוֶה רַב גִּחַת מִהִלָּדִים, וְתִגְדֹּלְם בְּנִקְל,
וְתִזְכֶּה לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמָּת, וְתִהְיֶה לְךָ הַרְחָבָה בְּבֵית, שְׁלוֹם-
בֵּית, וְשִׂמְחַת הַחַיִּים, וְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִזְכֶּה
לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלַהֲמַשִּׁיחַ עַל עֲצָמְךָ עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת חֵינִיתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
שְׂתִדַּע אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתִנוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין מְקַרָּה
וּמְזַל כָּלֵל, רַק כָּל מַה שְׂנֹאֲרַע עִמָּךָ — הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה
וּנְפִלְאָה מָאד מִמְנוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רפא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ט אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רֵאה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהַמְשִׁיךְ
בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, רוֹאִים מֵה שְׁקוּרָה בְּשָׁנָה הַזֹּאת,
כֹּל־כֶּף הַרְבֵּה מִקְרִים שֶׁל הַתְּאֵבָדִיּוֹת, עַד שְׁאֵין לָךְ שְׁבועַת בְּלִי אֲסוֹנוֹת
אֵלוֹ, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם עַל־יְדֵי סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְתוֹן יָד לְהַפְצֵת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה
חוּצָה. וּמֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה כֹּל־כֶּף חֲזוֹק בְּזֶה, עַד שְׁשׁוּם
דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ וּלְהַפִּילָךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ; כִּי
עֲלִיךָ לְדַעַת, מִי שְׁחוּגֵר מְתַנְּיוֹ לְהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַהֲכָרַח
שְׂיַעֲבֹר עָלָיו מֵה שְׂיַעֲבֹר וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם שׁוֹנֵא מֵאֵד אֶת
רַבְּנוּ ז"ל, וְעוֹד קִדְּם יְרִידְתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, כְּבָר קִטְרַג עָלָיו וְכוּ' וְכוּ',
וּמִשֵּׁם נִמְשָׁכִים כֹּל אֵלוֹ הַחוֹלְקִים הַרְשָׁעִים, שְׁמַעֲפֹכִים אֶת הַהַדְפָּסָה,
וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים לְהַדְפִּיס אֶת הַסִּפְרִים, וְאֵל תִּתְפַּעֵל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאִז תִּרְאֶה סוּף כֹּל סוּף מֵה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקִּדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִיָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ט אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה מה שעובר עליך בענין
 אשתי וכו'. תאמין לי, שהסוף יהיה, שהרשע ההוא יעזב אותה,
 והיא תחזור אליך וכו'. אף לעת עתה ראה להתחזק בכל מיני אפנים
 שבעולם, כי אסור לפל ביאוש, כי היאוש יותר גרוע מהכל, כי כל
 זמן שיש לאדם תקנה, עדין יכול לתקן את הכל, אבל ברגע שנופל
 ביאוש, אז אבד את הכל. ועל-כן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם
 להחיות את עצמך ולהיות בשמחה, אף שאני יודע שקשה לך מאד
 מאד וכואב לך, כי הצער שלך הוא צער שכמעט לא שומעים וכו'
 וכו', עם כל זאת עליך לעשות כל מיני מאמצים להחזיק מעמד,
 כדי שלא תתמוטט, או חס ושלום, לא תבוא להתמוטטות עצבים,
 חס ושלום. על-כן עשה זאת, ידידי היקר! וחזק את עצמך, והרגל
 עצמך לשמע כלי זמר בכל יום, וזה יועיל לך הרבה לקרר את
 העצבים.

נא ונא ראה להניח בכל יום תפלין פשרות, וכל המניח תפלין
 — זוכה לחיים' (מנחות מד.).

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, ואז תראה ישועה
 גדולה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. ומי יתן, שתזכה לשמר
 שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ו רפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ט אדר ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
 מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי אין לתאר ואין לשער,
 כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

אֲשֶׁר ט"ו רפג בנחל רלה

אודות הסדר שלך בלמודים, תחזיק בזה מאד מאד, ואל תשנה את הסדר בשום פנים ואפן, תהיה חזק באמירת ח"י פראקים משניות, אשר הוא יסוד גדול לטהרת וזכוה הנפש, וכן על-ידי-זה יכולים לצאת מהרע — פגם-הברית הוצאת זרע לבטלה שנתרגלת בזה.

ראה להמשיך לעבד אצל אביך, גרו יאיר, פי טוב תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון' (אבות ב, ב).

ראה להרגיל את עצמך לדון את כלם לכף זכות, וכשתהיה רגיל לדון את אחר לכף זכות, על-ידי-זה תזכה גם לדון את עצמך לכף זכות, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), וראוי לך ללמד את התורה הזאת על-כל-פנים פעם בשבוע, כי רבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד ללכת עם התורה הזו, ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם תלמד פעם בשבוע את התורה הזו בלקוטי-מוהר"ן, ואז תצליח בדרך.

מי יתן, שתזכה להתחתן מה שיותר מהר, כי רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד על בחור שיתחתן, ואמר: א בחור! נאר חתונה האבין [בחור רק להתחתן]. ומכל שכן אמה, שאמה מסתובב עם בחורה, אף שלבסוף תתחתנו, אבל צריכים לעשות פעולות להתחתן מה שיותר מהר. ומוהר"ן ז"ל התבטא מאד בחריפות בענין שנפגשים חתן וכלה לפני נשואיהם, ואמר: מבול של מים נשבע הקדוש-ברוך-הוא שלא יביא לעולם, אולם על מבול של אש לא נשבע, ובזה שחתן וכלה נפגשים קדם חתונתם, צריכים להתירא ולהתפחד מענש של מבול של אש (כאומר שאש היצר הרע בוערת בו וכו'). וכל זה אמר על חתן וכלה, מפל שכן סתם להסתובב עם בחורה וכו', בודאי צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתחתן מה שיותר מהר. אקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, ואז תצליח בדרך.

נא ונא ראה להתבודד בכל יום עמו יתברך, ותספר לפניו

רלו אֲשֶׁר ט"ו רפד בַּנְחַל

יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמֵדָבָרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ו רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל.

מַה אֲמַר לְךָ, יְדֵי הַיִּקָּר! כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי מֵה שְׂאֲנֵי רוּאָה
וְשׁוֹמֵעַ מֵה שְׂקוּרָה בְּעוֹלָם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַמְּסִינֵנוּ עוֹבֵד כָּל-כֶּף
חֶזֶק עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵם מוֹכֵנִים לְהַפְקִיר אֶלְפֵי אֶלְפֵימֵינוּ דוֹלְרִים
לְתַפְסֵ אֶפְלוֹ רַק נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִכָּל זֶה יְכוּלִים לְרְאוֹת וּלְהִבִּין
מִרְחוֹק אֶת מַעֲלַת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וּבְאֵמֶת הִיא גְּמָרָא עֲרוּכָה (מִדְּרַשׁ
אֲגָדָה): 'הַמַּצִּיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאִלּוּ הִצִּיל עוֹלָם מְלֵא', כִּי כָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ כַחוֹת לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְמַלֵּא אֶת
כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל
מְגִמַת וּשְׁלִיחוֹת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל — שְׂיִגְלָה וַיִּפְרָסֶם אֶת אֲמִתּוֹת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת דִּירָה
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פַה בְּזֶה הָעוֹלָם. וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׂנַעֲשֵׂה
לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וְנִתְאַוָּה לְהִיּוֹת לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים. וְאֵנוּ צְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוּר זֶה — לְמַלֵּא אֶת הָעוֹלָם עִם אֲמִתּוֹת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ. וְדָבָר זֶה צְרִיךְ לְהַעֲשׂוֹת עַל-יְדֵי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.
וְעַל-כֵּן אֲשִׁירִי מִי שְׁעוֹזֵר לְזֶה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶךָ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעֲעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל

אֲשֶׁר ט"ו רפה בנחל רלז

סוף אחר הרע יבוא טוב, ועוד תראה הרבה טובות שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

בעוונותינו הרבים, הפריצות והתאוות עושים פריצות בנשמות ישראל, והצרות והיסורים גורמים למה שגורמים — ללחץ ודחק, עד שבאים לידי התאבדיות, ולאחרונה התחילו כבר גם בין הדתיים, רחמנא לישזבן, כמו שתראה פה הכתבה שאני שולח לך, ועל־כן עלינו למסור את נפשנו ביתר שאת וביתר עז לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל, ולהפיץ את הקונטרסים אפלו בין הדתיים, ובנדאי בזכות זה נזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

ראה לשמח את אשתך וילדיך, ותאמר להם, שעוד מעט יכנסו לגור בדירה שלהם, ויהיה להם טוב בזה העולם ובבא.

המאחל לך חג פשר ושמח...

ט"ו רפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ג' ניסן ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה מרחבת לאדם את דעתו, ועל־כן צריכים למסור את נפשו על נקדת השמחה. ורבנו ז"ל רצה מאד, שכל אחד מאנשי שלומנו יהיה תמיד בשמחה, ואמר: אם אתם תהיו בשמחה, תהיה טובה גדולה לעולם, כי פשאת תהיי שמחה ועליזה, תוכלי לשמח גם את כל חברותיך.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתצליחי בחייך, ותהיי מצלחת ביותר.

המאחל חג פשר ושמח...

ט"ו רפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעֵר בְּמָה שֶׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ בְּפִגְם הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיִּקָּר! זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, בְּקִשְׁתִּי מִמֶּךָ
שֶׁתִּתְּהַפֵּף לְהִיּוֹת בֶּן-אָדָם, לְמַעַן לֹא תִצְטָרֵךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ, שְׂאֵז יִהְיֶה לְךָ
מֶר מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּפִרוּשׁ אִמְרָה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: "כִּי לֹא טוֹב הִיּוֹת
הָאָדָם לְבַדּוֹ", וּמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל אָמַר: מִי שֶׁהוּא לְבַד, הוּא לֹא טוֹב,
עַר אִיזו גִּישׁוּט קִיִּין גִּיטְעֵר. וְאַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁהֵפֵךְ לֹא טוֹב הוּא רַע,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, שְׂזֵה סוֹבֵב עַל חֲטָא וְעוֹן שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטּוּלָה
שֶׁנִּקְרָא רַע, כְּדֹכְתִּיב (בְּרֵאשִׁית לח, ז): "וַיְהִי עַר רַע בְּעֵינֵי ה'", רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבֵן, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתְחַתֵּן מָה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרִדָּן,
אֶלָּא הַשְׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂיִצִּיעוּ לְךָ, תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, כְּדִי שֶׁתִּנְצֵל
מֵעֲבֻרוֹת, כִּי מָה וְלָמָּה לְךָ לַחֲיּוֹת חַיִּים כְּאַלְהָה עִם עֲבֻרוֹת.

רָאָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲשֶׁר
הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְפִגְם-הַבְּרִית, וְכֵן תֵּאמַר בְּכָל יוֹם אֶת ה'תְּקוּן
הַכְּלָלִי, עֲשֵׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, וְאִם אֲפֹשֵׁר לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקְנָה,
אֲזִי רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי עַל זֶה, כִּי מִי שֶׁהוּלֵךְ בְּכָל יוֹם לְמִקְנָה,
יֵשׁ לוֹ תְּקֻנָּה טוֹבָה לְתִקּוּן הַכּל, כֵּן גִּלְגָּה לָנוּ מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל.

רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כִּי זֶה
תְּקוּנָה הַיְחִידִי לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי

אֲשֶׁר ט"ו רפז בנחל רלט

מבקש ומתפלל בעדך, שבאמת כבר תזכה לצאת מהצרה שלך,
ותהיה כלול בו יתברך.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו רפז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ג' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות התורה ד' בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', שרבנו ז"ל אמר,
שצריכים להתודות לפני תלמיד-חכם דיקא וכו' וכו', הנה טוב
מאד, שתאמר על זה התפלה מלקוטי-תפלות, ושם תבין הרבה
דברים אשר אי אפשר להסביר, אבל כבר כתבתי הרבה באריכות
בפרושי "שפת הנחל", כי באמת האדם כל-כף רחוק, עד שקשה
וכבד לו להתבודד ולהתודות לפני הקדוש-ברוך-הוא, רק הוא צריך
לבוא אל אדם שהוא רואה אותו, ומספר לפניו את כל לבו,
ועל-ידי-זה הוא מוציא את הצרופים רעים שלו, שנוחקו בתוך
עצמותיו; כי באמת הצדיק האמת נכלל לגמרי בו יתברך, ובשעה
שהוא מתודה לפניו, הוא מקשר את עצמו בחי החיים, ומיחד
יחודים קדושים אז, ואומר להקדוש-ברוך-הוא אז: "ראה ושמע מה
שקראת הנה אומר לי, ומתודה לפני. ובאמת יהיה חשוב הודוי
כאלו מתודה אליך", ועל-ידי-זה בפנימיות הוא מקשרו אליו
יתברך, ויש עוד בזה אריכות גדולה, אשר קשה לצמצמה במכתב.

ואודות ראית פני הצדיק, בנדאי טוב ויקר מאד להסתפל על
פני הצדיקים, אבל צריכים לבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שלא
להטעות את עצמו, רק שידע מי הוא הצדיק שבדור.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד, שיש לנו רבי
אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל.

ובקֹאֶמֶת רוֹאִים, שְׁמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לַיְלֵךְ בְּדֶרֶךְ רַבְּנוֹ ז"ל מִצְּלִיחַ
מָאֵד מָאֵד. וּבִכְפֹּרֶט בְּסִדְר־דְּרֵךְ־הַלְמוּד, אֲשֶׁר הִיא דֶּרֶךְ טוֹבָה — הֵן
לְמַדְנַיִם וְהֵן לְפִשׁוּטֵי־עַם, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לַיְלֵךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ,
מִצְּלִיחַ הַרְבֵּה מָאֵד.

רֹאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתִבְרֵךְ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם עֲמוּתָה וְשׁוּם
חֻבְרָה וְשׁוּם טִלְפוֹן וְשׁוּם יַעֲסֵק וְכוּ' וְכוּ', מְכַל הַשְּׁטִיּוֹת הָאֵלֶּה, יוֹתֵר
טוֹב לָךְ לוֹמַר שְׁעוּרִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְלַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל
נַפְשׁוֹת הַבָּאִים, וּמֵה לָךְ לַעֲשׂוֹת קְבָלוֹת וּתְרוּמוֹת וְכוּ' וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב
לָךְ לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵת הַכֶּסֶף תַּחֲלֹק לְמֵה שְׁאַתָּה
רוֹצֶה.

עֲקַר הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְיוֹתֵר מְזֶה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוֹת רוּחַ.

נָא וְנָא רֹאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוּרֵי יְתִבְרֵךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת
אֲשֶׁתְךָ לְכַף זְכוּת, וּתְשַׁמְחָהּ, וְאִז תִּרְאֶה הַצְּלָחָה רַבָּה בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רפח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ג' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֹאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאֵל תִּתְאַכְזֹב
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲעוֹלָם, הָאָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יְתִבְרֵךְ, וְאִז
אֵף פֶּעַם לֹא יִתְאַכְזֹב מֵאֵף אֶחָד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֱלִיו יְתִבְרֵךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ

יתברך, שיחוס וירחם עליך, שתזכה למצא את בת זוגך, ואז תראה
נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

צריכים לבקש תמיד את הקדוש-ברוך-הוא בכלליות, רבנו של
עולם, תן לי את בת זוגי השייכת לשרש נשמתי, ולא יתחלפו, חס
ושלום, הזווגים, ושלא אצטרך להתגרש, לא צריכים לבקש דיקא
על פלונית בת פלונית, כי זה מביא את האדם לאכזבות, צריכים
לבקש רק בכלליות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בחיידך, ותזכה להתחתן מה שיותר
מהר.

נא ונא ראה לדקדק מאד בשמירת שבת-קדש, כי השבת היא
בת זוגן של ישראל, ובזכות שמירת שבת, תזכה למצא את בת זוגך.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו רפט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ג' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדש לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, ואף שאני יודע שקשה וכבד לך להיות בשמחה, כי סוף
כל סוף נפטר אמה, והאם היא הבינה של האדם, ואדם ברוך אחר
אמו ביותר, וכשהאמה נפטרה, אזי האדם נכנס בשברון לב עמק
מאד וכו', עם כל זאת עשה זאת למען אמה ע"ה, שתתחזק
בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל לומר קדיש אחריה בערב
ובבקר, כי בשמים חשוב מאד הקדיש שאומרים אחר האמה, וזה

בכלל כבוד אב ואם — כשזוכים לומר קדיש אחר הסתלקותם. ובזהר הקדוש מובא, שהקדיש שזכר את כל הדלתות הסגורות לפניהם, על-פני תראה לומר בכל יום קדיש ערב ובקר בבית-הכנסת לטובת נשמת אמה, ויפתחו לה כל השערים, והיא תהיה מליצת ישר עליה.

ראה לחזק את אשתך שתהיה בשמחה, ותכבדה מאד מאד, כי כל הפרנסה של האדם תלויה רק בזכות האשה, כמאמר חכמינו הקדושים: תכבדו את נשותיכם, כדי שתתעשרו (בבא מציעא נט.); כי כל הכסף בא רק בזכות האשה, ועל-פני ראה לכבד מאד את אשתך, ואף פעם אל תצעק עליה, ואז תראה איה ישתנה המצב בבית, וגם דעתך תגדל.

ראה שאשתך תדליק ששה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ובעת הדלקת הגרות, שתבקש הרבה ממנו לתברך כל מה שהיא צריכה, כי התפלה שאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, וכן ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, כי רב הצרות בביתו של אדם הן כשאין לו מזוזות כשרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו רצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ג' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עָקַר הָעֵצָה לְזָכוֹת לַהֲיֹת מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּים הוּא
 עַל-יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שְׁתַּלְּךָ בְּמִקּוֹם
 פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשָׁם תְּשִׁיחַ וּתְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ,
 אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְזוֹ נִקְרְאת הַתְּבוּדָּוֹת,
 שְׂאָדָם מְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׂאָדָם
 מִכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, כְּכֹר לֹא צָרִיךְ פְּסִיכּוֹלוֹג, כִּי
 הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאי יִרְחִיב לוֹ אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי בְּזֶה שְׂמֵדְבַר
 וּמוֹצֵיא מִפִּיו אֶת כָּל מַה שְׂמַעִיק לוֹ, בּוֹדָאי יִכְנִיס בּוֹ אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן
 עֲצָמֵי.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ תַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

בְּעֵנִין הַשְּׂכֵנָה שְׂמַצִּיקָה לָכֶם, תֹּאמֶר לְאִמָּךְ, שְׂתִשְׁפֹּף טַפַּת שְׂמֹן
 לְפָנַי דָּלֶת בַּיִת הַשְּׂכֵנָה וְקִצֵּת מְלַח, וּתְבַקֵּשׁ אִזּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוִים
 וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וַיִּצִילָה מִשְׂכָּנִים רָעִים וּמִמְקָרִים רָעִים וּמִפְּגַע רַע,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָכֶם יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבַעְעוֹלָם לְהִתְחַתֵּן מַה שְׂיֹתֵר
 מֵהָר, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרִיךְ כָּלֵל, כִּי לֹא כְּדָאי לַהֲיֹת בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלֹא
 אִשָּׁה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּהוֹצָאת
 זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
 מֵאֲמָצִים לְהִתְחַתֵּן מַה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

רָאָה לְמָסֹר אֶת נִפְשָׁךְ מְאֹד בְּעִבּוּר הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּעַת –
 יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת עַד הַתְּאַבְּדוּת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁזוּכָה לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ ז"ל עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם.

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים יְפִים
 בְּחַיִּיךָ. נָא וְנָא רְאֵה לְמָסֹר אֶת נִפְשָׁךְ לְהַפְּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
 הַחֲדָשִׁים, וְתִרְאֶה אֶת הַטּוֹב שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ
 הַקָּשָׁה וְכו', וְאֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מְעַט תִּפְטֹר מִזֶּה.
 עַל-כֵּל-פָּנִים אִם אַתָּה צָרִיךְ לְלַכֵּת לְשֵׁם, תִּקַּח עִמָּךְ תְּמִיד חֲבִילָה
 שֶׁל קוֹנְטְרָסִים וְתַפְּיִצֵם בֵּין הַסּוֹבְבִים אוֹתְךָ, כִּי הַיּוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
 עוֹבֵר עַל הַבְּרִיּוֹת מֵה שְׁעוֹבֵר, כְּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּכַתְּבָה שְׁאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ,
 וְכֵן עוֹבֵרֶת עֲכָשׁוּ מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת עַל בְּנֵי הַנֶּעֱר, וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר
 בָּהֶם אֶת הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל.

רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי הַשְּׂמִחָה הַיָּא הַרְפוּאָה
 לְכָל.

רְאֵה אַתָּה וְאֲשֶׁתְךָ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּעִבּוּרֵי, שְׁכַבְר אֲזוּכָה
 לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלְבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְשִׁיחָה
 הַמְּקוֹם בְּעִבּוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

אֲשֶׁר ט"ו רצג בנחל רמה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחֲלִיף אֶת הַמְזוֹרָן שֶׁל בְּתָךְ.

אֲשֶׁתְּךָ תִּדְלִיק אַרְבָּעָה נְרוֹת, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי נְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת,
וּלְבַקֵּשׁ אֲזוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל רְפוּאֵת הַבַּת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהֵאֲשִׁיחַ
מִבְּקֶשֶׁת בָּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלֵת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

תִּשְׁתַּדֵּל לְלָכֵת בְּכָל שַׁבַּת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְתִקְנֶה עֲלֶיךָ לַתּוֹרָה,
וְאַחֲר־כֵּן תַּעֲשֶׂה מִי שֶׁבְּרַךְ לְבִתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל בְּתָךְ, שְׁתִּזְכְּהַ לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף.

רְאֵה לְבִדּוּק מְאֹד עַל פְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים שֶׁאַתָּה אוֹכֵל.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וּלְכַבְדָּהּ וּלְיִקְרָהּ מְאֹד, וּשְׁנִיכֶם תְּדוּוּנוּ
אֶת הַבַּת לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּכַנִּיסוּ אוֹתָהּ בְּמִתְחָה, אֲלֵא תַעֲזְרוּ לָהּ בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַקְלִל לָהּ וּלְהוֹרִיד מִמֶּנָּה אֶת כָּל הַמְּתַחִים,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְוּ רַב נַחַת מִמֶּנָּה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ד' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיִּקְרָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לִילֶךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ פָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לֹא לְהִיּוֹת בְּרִרְן, אֲלֵא הַשְׂדוּף הָרֵאשׁוֹן
שִׁיִּצִיעוּ לְךָ תִּקְח וְתִתְחַתֵּן.

אֹדוֹת נְסִיעָה לְעִמְקָה עַל מַצְבַּת צִיוֹנוֹ שֶׁל הַתְּנַא יוֹנְתָן בֶּן
עוֹזִיָּאל, טוֹב וְנָעִים שִׁתַּסַּע לְשֵׁם פַּעַם בְּחֻדָּשׁ, אִם אֶפְשָׁר בְּעֶרְב
רֵאש־חֻדָּשׁ — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי אִזּוֹ הוּא עֵת רַחֲמִים וְרִצּוֹן
בְּשָׂמִים, וְנִקְרָא יוֹם כְּפוֹר קֶטָן, רְאוּי לְךָ לְחַלֵּק שֵׁם קוֹנְטְרָסִים
"מְצִיאַת־הַזְּוִיג" לְכָל עוֹבֵר וְשָׁב, וּבִזְכוּת הַמַּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכֶּה לְמַצֵּא
אֶת בֶּן זוּגָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי לְכַהֵן אָסוּר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן לְלַכֵּת אֵל שׁוֹם
צִיוֹנִי צְדִיקִים, אִךְ בְּעִמְקָה נִבְנָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂאֵתָה יְכוֹל לְעַמֵּד
מִבְּחוּץ וּלְהִתְפַּלֵּל שֵׁם.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלִבֵּל אֶת עֲצָמֶךָ מְשׁוֹם דְּכָר שְׂבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיִּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ד' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵמָה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהֵיוֹת רְגִיל לְהִתְבוֹדֵד עֲצֻמְךָ בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְקַחַת "עֲלוֹן
בְּרִסְלָב", וּתְפִיֵצֵם בְּעִירְךָ, וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד. וְרַבְּנוּ
ז"ל רְצָה מְאֹד, שְׁנֻזְכָּה לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוּדוֹ בֵּין כָּלֵל נְשִׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְעַל־כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכָּה לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֹךְ רַבְּנוּ
ז"ל בְּעִירְךָ.

נָא וְנָא חֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהֶאֱמוּנָה
תְּבִיא אוֹתְךָ אֶל בְּטַחֲוֹן, עַד שֶׁלֹּא תִצְטָרֵךְ אֶל הַבְּרִיּוֹת כָּלֵל.

בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר,
וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים.

שְׁלַחְתִּי לְךָ פְּתִיבָה, שְׁתִּרְאֶה מֵה קוֹרָה עֲכָשׁוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבְךָ,
בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־כֵּן עָלִינוּ לְמִסֹּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֹךְ
הַגְּנוּזֵי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּבְזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ד' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְתִדַּע כִּי כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּכֹל הַשָּׁבוּעַ, בְּאֵה רַק בְּזָכוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, כָּל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת מִשַּׁבָּת, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְחִכּוֹת כָּל הַשָּׁבוּעַ לְיוֹם הַשַּׁבָּת, וְתִסְפֹּר אֶת הַיָּמִים לְכַבוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ: הַיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁבָּת, הַיּוֹם שְׁנִי בְּשַׁבָּת, הַיּוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת וְכו', וְתִשְׁתַּוְּקַק כָּל הַשָּׁבוּעַ לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ לְשַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְכֹל הַשַּׁבָּת תִּהְיֶה רַק שְׂמֵחַ וְטוֹב לָב, וּבְזָכוֹת זֶה תִּתְבַּרֵךְ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְשֹׁמֵר אֶת הַשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוּלָּה.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְבָדֵק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוֹזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ד' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְאוֹדוֹת הַחֶבֶר וְכו', אָנוּ מִתְּפַלְּלִים לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְשִׁיךָ לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בַּתּוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל. וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּנְיַחוּ עִמּוֹ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן

אָשֶׁר   ט"ו רחצ   בַּנְּחָל   רמט

שִׁישְׁלִישׁל שְׁתַּיִם או שְׁלֹש פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה בְּכָל יוֹם, וּכְדָאִית הַמְצָוָה
לְהִגָּן עָלָיו, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְאַחַל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיְקָרָא, ד' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם כְּדִי
לְתַקֵּן אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹתָם כְּלַיִם לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת אוֹרוֹ
יִתְבַּרֵךְ; כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְלָמָּה אֵין
הָאָדָם זוֹכֶה לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ? מִפְּנֵי שְׂאָדָם
הַמְקַלְקֵל אֶת בְּרִיתוֹ — מְקַלְקֵל אֶת מַחוֹ, וְאֵז אֵין מַחוֹ יְכוּל לְקַבֵּל
אֶת הָאֵרַת אֱלֻקוֹת, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לַעֲסֹק בְּתַקּוּן הַבְּרִית. לְזֹאת
שְׁלַחְתִּי לָךְ פֶּה קוֹנְטֵרס "טְהֵרַת־הַבְּרִית", וְתִשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם אֶת כָּל
הַנְּאָמַר שָׁם, וְאֵז תִּזְכֶּה לְתַקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד. וּבְכַרְט שְׁתַּהֲיֶה רְגִיל
לוֹמַר בְּכָל יוֹם הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבִיל תַּקּוּן
הַבְּרִית.

גַּא וְנָא אֵל תַּחֲיָאֵשׁ, אֲפֵלוּ שְׁכַבְרַ עֲשִׂיתָ מָה שְׁעֲשִׂיתָ, עֲדִין
יְכוּלִים לְצַאת מִכָּל מִינֵי רַע וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאֵמַת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי פָגַם
הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, נִקְרָא רַע, שְׁעוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם רַע,
וְטַבְּעוּ נַעֲשֶׂה רַע, שֶׁהוּא תָּמִיד בְּכַעַס וּבְרַצִּיחָה. וְעַל־כֵּן אֲשַׁרִי וְאֲשַׁרִי
מִי שְׁזוֹכֶה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתָאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשַׁרִי מִי שְׁזוֹכֶה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם,

שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְנִקּוֹת עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי חַלָּאִים רָעִים שֶׁל פְּגָם-הַבְּרִית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַצְלוּ תִזְכָּה לְתַקוּן נְצָחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו רצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וִיקְרָא, ד' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה נֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי נֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה וּבִפְרָט יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת, וּבִפְרָט עַל יְלָדִים, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת שְׁנֵיכֶם שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים, שֶׁתְּהִיָּה הַשְּׂמֵחָה שְׂרוּיָה בֵּינֵיכֶם, וְתִכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְאִף פַּעַם אֵל תֵּאֲשִׁימוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְאִם תִּתְנַהֲגוּ כִּף כְּמֵה חֲדָשִׁים, אֲזִי תִרְאוּ יְשׁוּעָה מִהַשְּׂמִים, שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עַל עוֹלָמוֹ בְּהַשְּׁגָחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְעַל-כֵּן אִם קוֹרִית אִיזוֹ תִקְלָה בְּדַרְךָ, צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי בּוֹדָאֵי זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. לְזֹאת אִם כְּמֵה פְּעָמִים הִלְכְתֶם לְרוּפָא, וְהִתְקַלְקַלְתֶּם הַמְּכֹונִית, זֶה מִן הַשְּׂמִים, שְׂאֲסוּר לָכֶם לְלַכֵּת אֵל הַרוּפָא הַזֶּה, כִּי סֵתָם יִזְיק לָכֶם, וְלֹא יוֹעִיל לָכֶם. יְלָדִים תְּלוּי רַק

אֲשֶׁר ט"ו ש בנחל רנא

בתפלה, וְכֹל מֵה שְׁמֵרָבִים בְּתַפְלָה — זֹכִים לִישׁוּעָה. הָרִי אֶת רוּאָה,
שְׁנַפְקֶדֶת כָּבֵר וְכוּ', אֶלֶּא שְׁהַפְלֵת וְכוּ', נִמְצָא, שְׁאַתֶּם בְּרִיאִים וְכוּ',
וְעַל-כֵּן אֵל תֹּאשִׁימוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֶלֶּא תַחֲיוּ יַחַד בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה,
אֲחִנָּה וְרַעוּת, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא. הָעֵקֶר רָאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל
הַיָּמִים.

הַרְגִילוּ אֶת עַצְמְכֶם לֹמַר בְּכֹל יוֹם כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים בְּיַחַד,
וְזֶה יוֹעִיל לָכֶם מְאֹד לְהַבִּיא יְלָדִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר וִיקְרָא, ד' גִּיסָן ה'תש"ן.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ.

רָאה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שָׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין
אִשְׁתְּךָ, וְאִז תִּצְלִיחוּ בְּרַכְּכֶם.

רָאוּ לְלַמֵּד הַלְכוֹת שַׁבַּת, וּלְהַזְהֵר מְאֹד עַל קִדְשַׁת שַׁבַּת, וְלֹא
לְחַלְלוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, וְאִז תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, כִּי הָעֵקֶר הוּא שְׂמִירַת
שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְכֹל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת לְאֲדָם רַק בְּזִכּוֹת שְׂמִירַת שַׁבַּת-קִדְשׁ,
וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוֹכָה לְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וּלְשִׂמְחָה וּלְעִנְגָּה, עַל-יְדֵי-זֶה
נִשְׁפָּע עָלָיו שִׁפְע גְּדוֹל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמְרַת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי, שְׁאַנִּי

מבקש ומתפלל בעדה, שתצליח בדרךך, ותראה ישועה גדולה מן השמים.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדוש לסדר ויקרא ד' ניסן ה'תש"ן.

שלוש וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הניקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אפה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ראה למסור את נפשך בעבור הפצת מעינות החכמה חוצה, כי בעוונותינו הרבים, עובר עכשו על כלל ישראל מה שעובר, ומי שנותן יד לעזר להפצת מעינות החכמה חוצה, הוא מקרב את הגאולה, כי רחמנא לצלן, אחינו בני ישראל מאכזבים בארצנו הקדושה, עד כדי כך שבאים לידי התאבדות, רחמנא לישזבן, וצריכים להחיותם עם דבורי רבנו ז"ל, ועל־כן ראה לעורר את אנשי שלומנו ולזרזם ולחזקם, שילכו במרץ גדול להפיץ את אור רבנו ז"ל ואל תתפעל משום ברירה שבעולם.

גא ונא ראה לקרב עוד אנשים שיבואו אל השעור, וביחד תלמדו ותחזקו ותשמחו ותרקדו, אשר אין למעלה מזה.

גא ונא ראה לשמח על נעם חלקך, אשר בנחל שם גורלך וחלקך, ותשתדל להתבודד בכל יום עמו יתברך, אשר הוא יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, וכל מי שמרבה בתפלה והתבודדות, ממשיך על עצמו ישועה גדולה, כי אין עוד ישועה כמי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך. ועל־כן ראה להיות חזק בעבודה

אֲשֶׁר   ט"ו שב   בַּנְחָל   רנג

הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וּתְפַרֵּשׂ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ רַק תִּסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרְךָ יְכוּל לְעֹזֵר לְךָ,
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֵתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ד' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי.

אֵין מְלִים בְּפִי לְסַפֵּר לְךָ אֵיךְ אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ בְּתַכְלִית הָאֱהָבָה,
כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי לְהַפְיִץ אֶת אֹרֵךְ רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אֲשֶׁדוּד, כִּי כָּל רְצוֹנֵי
וְחֻשְׁקֵי הוּא רַק לְהַפְיִץ אֶת אֹרֵךְ רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין לִי רְצוֹן אַחֵר כָּלֵל,
אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמֵי פְּאֶסְקוּפָה הַנְּדִרְסֵת לְשִׂמְשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל־כֵּן
כְּשֶׁאֶחָד עוֹזֵר לִי לְהַפְיִץ אֶת אֹרֵךְ רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גִּדְלֵי הָאֱהָבָה שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם
אֲנָשִׁים מִרַבְּנוּ ז"ל, וּתְגַלֶּה לָהֶם אֶת הָאֹרֵךְ הַגָּנוּז, עַד שֶׁתִּזְכָּה בְּאַמֶּת
לְעֹבֵר לְגוֹר בְּיַחַד בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" לְהַקִּים עֲרֵה עַל שֵׁם רַבְּנוּ
ז"ל.

נָא וְנָא אֵל תִּפְלֵ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הַכֵּל
נִסְיוֹנוֹת מֵהַשָּׁמַיִם שְׂמֵנְסִים אוֹתְךָ לְרֵאוֹת אֶל מִי תִפְנֶה בְּעֵת צָרָתְךָ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמֶךָ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ רוֹצֵה לְעֹזֵר לְכָל
יְהוּדִי, אֶלָּא מִבְּקֵשׁ שִׁיִּתְפַּלֵּל לְפָנָיו, וְעַל־כֵּן הוּא מְסַבֵּב עִם כָּל אֶחָד
סְבוּבִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', עַד שֶׁהוּא מְכַרַח לְחֹזֵר אֵלָיו וְכוּ', וְעַל־כֵּן מָה
טוֹב וּמָה נָעִים כְּשֶׁחוֹזְרִים תַּכְּף־וּמְיָד וְלֹא מְחַפִּים עַד שְׁעוֹבֵר עָלָיו
מָה שְׁעוֹבֵר. וְזוֹ מַעֲלַת תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, שְׂאָדָם בָּא בְּכָל יוֹם אֵלָיו

יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִצּוֹל מִכָּל מִיַּי דִּינִים וְעֹנְשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, אֲשֶׁר־י מִי שְׁמִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְמַד פְּעַם מְדַרְשׁ, וְהִגִּיעַ אֶל מֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כּד, סִימָן א'), שֶׁהַמְּלֶאֶךְ הַמְּמַנֶּה עַל תְּפִלוֹת, צָרִיךְ לְהִשְׁבִּיעַ כָּל תְּפִלָּה שֶׁתִּגִּיעַ לְמִקּוֹמָה לְמַעְלָה. וְהִתְלַהֵב מְאֹד מְאֹד וְאָמַר: מִזֶּה נִרְאָה שֶׁגַּם הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ מְקוֹם כָּל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה, אֲלֵא צָרִיךְ לְהִשְׁבִּיעַ אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁתֵּלַךְ לְמִקּוֹם שֶׁתֵּלַךְ. רוֹאִים מִזֶּה גְּדוֹל מַעְלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדְדוּת, שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ. וְעַל-כֵּן תְּהִיָּה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי הֵעֱקָר הוּא תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְהִגִּיעַ לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי. וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל סִפֵּר, אֲשֶׁר לָמָּה זָכָה כָּל-כָּף לְקַבֵּל מִרְבֵּנוֹ ז"ל, כִּי הֵיטָה דַּרְכּוֹ לְבוֹא אֶל רַבְּנוֹ ז"ל בְּלֵילוֹת שַׁבָּתוֹת שְׁבַחֲרָךְ, וְרַבְּנוֹ ז"ל אָמַר אִזּוֹ תוֹרָה נִרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד בִּירְאָה גְּדוֹלָה וּבְדַבְּקוֹת וּבְחִיּוֹת אֲמִתִּית, וְהַתְּלִמִּידִים אֵף שֶׁהֵיטָה לָהֶם גַּם-כֵּן הַשְּׂגָה בְּרַבְּנוֹ ז"ל, אֲבָל הִלְכוּ אַחֲרֶיךָ לִישׁוֹן, וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לִישׁוֹן, רַק מִחֲמַת רַב תְּבַעֲרַת לְבוֹ הָיָה יוֹצֵא חוּץ לְעִיר בְּרִסְלָב תַּחַת הַהָר אֲצֵל הַנְּהָר בּוֹג, וְהָיָה צוֹעֵק כָּל הַלַּיְלָה: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כָּאֵן בּוֹעֲרַת אֵשׁ גְּדוֹלָה, הַבְּעֵר נָא אֵשׁ זֹאת בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי. וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן צָעַק: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, דָּא בְּרַעֲנַט אַ גְּרוּיִסְעֵר פֿייעֵר, פֿייעֵר אַרִיין דָּאס פֿייעֵר אֵין מִיר הַאֲרִיצִין אַרִיין", וְאַחֲרֶיךָ בִּבְקָר הַתְּפִלָּל וְתִיקִין בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה, וּבִפְרָט תְּפִלַּת 'נִשְׁמַת', הָיָה אוֹמֵר בְּנִגּוֹן הַמְּעוֹרָר הַלֵּב, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לָמָּה שֶׁזָּכָה לְהַתְּגַלוֹת הַמַּחֲזִין, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְסִפֵּר סְפוּרִים מִרַבְּנוֹ ז"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכּוּ לְקַיֵּם אֶת זֶה בִּיבְנָאֵל, שֶׁשָּׂם יֵשׁ הָרִים וְשָׂדוֹת, וַיְכוּלִים לְצַאת לְצַעֵק וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבַּרְךָ תָּמִיד, אֲשֶׁר־י מִי שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִזּוּ שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

רָאָה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַזָּבֵל וְהַשְׁקוּץ, הָעֵרֶם וְתַעֲוֹב, הַנְּאוּף וְהַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, מִתְּפַשְׁטִים מְאֹד בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֵנוּ צְרִיכִים לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִף שָׁבָא מְאֹד קָשָׁה, עָלֵינוּ לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ מְאֹד, נָא וְנָא רָאָה לְעֹזֵר לְ... גֵּרוֹ זָאִיר, כִּי יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה סִפְרִים עוֹד לְהַדְפִּיס, וְהוּא מְדַפִּיס אֶת הַסִּפְרִים בְּצוּרָה מְאֹד יָפָה, עַל-כֵּן רָאָה לְעֹזֵר לוֹ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיְקָרָא, ד' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפְּגָם הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הַדָּבָר הַזֶּה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמְכַנֵּס אוֹתוֹ בְּשִׁגְיוֹנוֹת, עַד שֶׁהוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה הוֹרֵס אֶת הַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ'. וְהִנֵּה מֵאַחַר שְׁזִכִּיתָ לְהַתְּוֹדַע מִרְבֵּנוּ ו'ל, רָאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי בּוֹדְאֵי עַקֵּר תִּקְוֶנָה הוּא עַל-יְדֵי רַבֵּנוּ ו'ל, כִּי רַבֵּנוּ ו'ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם, רַק לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, לְקַרֵּב אֶת כָּל הָעוֹלָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְהַמְשִׁיךְ בָּהֶם יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, אִךְ הַסֵּמ"ך-מ"ם עֹכֵב מְאֹד אֶת יְרִידַת נְשִׂמַת רַבֵּנוּ ו'ל אֶל זֶה הָעוֹלָם, וְצַעֲק: אִם הַנְּשִׂמָה הַזֹּאת תִּרְדַּ אֶל זֶה הָעוֹלָם, אֵין לִי כָּבֵד מֵהַ לַעֲשׂוֹת, וְנִתְּנֵנוּ לוֹ רְשׁוֹת שְׁיֻכַּל לִירֹד לְזֶה הָעוֹלָם, וְהִבִּיא חֲזוֹרָה עִמוֹ אֵינָה זְקָן וְכוּ', וְאָמַר שֶׁהַנְּשִׂמָה הַזֹּאת כָּבֵד יְכוּלָה לְרַדָּת, זֹאת אוֹמְרַת שֶׁהוּא כָּבֵד אֵינוֹ מִפְּחָד מֵהַנְּשִׂמָה הַזֹּאת, מֵאַחַר שֶׁהִזְקָן עִמוֹ וְכוּ', עֵין כָּל זֶה בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז' מֵהַזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ.

וּבְאִמַּת עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁמוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה', שְׁמֵי שְׁפָגָם בַּפְּגָם-הַבְּרִית, עָלָיו נֶאֱמַר: "כָּל בְּאֵיהָ לֹא יִשׁוּבוּן",

אף הקדוש־ברוך־הוא אב הרחמן, ורוצה בתשובתן של רשעים, על־כן הוא מקים מחלקת ומריבות שבין הצדיקים, ועל־ידי־זה מי שאינו ראוי להתקרב נתרחק לגמרי, וכן מובא דבר זה באריכות בלקוטי־הלכות, הלכות תפלין, הלכה ד', עין שם; מה אמר לך, ידידי היקר! תדע, שהבעל־דבר אורב עליך מאד מאד, וכבר אמר הרב החסיד ר' אברהם בר' נחמן ז"ל (בעל המחבר 'באור הלכותים'), שהבעל־דבר שונא את האדם לא רק ברוחניות, אלא גם בגשמיות, כי רוצה לראות איך הוא מיסר את עצמו בכל מיני יסורים, ועל־כן מי שחטא ופגם בפגם־הברית — הוצאת זרע לבטלה, עליו אורב מאד מאד לשבר אותו לגמרי, עד שיפנסו בו מחשבות של התאבדות, רחמנא לצלן, כמו שקורה אצלך, ולא זו בלבד, אלא מביא לך תמיד שליחים בשם הזקנים הנ"ל, לדבר עלי כל דבר אסור, ובזה רוצים לנתק אותך משרש חיותך. מה אמר לך, ידידי היקר! זה מטעמי הבחירה, על־כן הבחירה בידיך, אם יהיה לך שכל להשאר חזק ואמיץ בעבודת השם ותברך בדעת האמת שקבלת אצלנו, ואם לא תהיה לך זכות — אזי תתרחק. ובאמת כואב הלב, שאין לרשעים האלו מה לעשות — רק לדבר עלי?! הלא סוף כל סוף יש בארצנו הקדושה כמעט ארבעה מליון יהודים בלי עין הרע, למה באים דיקא אליך לבלבל אותך, שלא תלך ליבנאל וכדומה, למה אינם יוצאים לקרב רחוקים, ולעשות נפשות אל דעת רבנו ז"ל כפי שהם מבינים... למה צריכים לבוא אל אחד שפבר נתעורר לשוב בתשובה, ומצא לעצמו עצות איך להציל את עצמו, דיקא אליו באים, ומדברים אליו כל דבר אסור, כדי לבלבלו ולרחקו, האם אינך יודע שהם שליחי הסמ"ך־מ"ם, אפלו שהם נקראים ברסלב, כי הסמ"ך־מ"ם הוא בכל מקום, ועל־כן איני יודע מה לומר לך, רק דבר זה — חזק ואמיץ, ותמשיך להתבודד אליו ותברך, שיוליך אותך בדרך האמת. ועקר האמת הוא שאתה תצליח, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, הקדוש־ברוך־הוא אב הרחמן ובנדאי לא

אָשֶׁר ט"ו שג בנחל רנו

יעזב אותך, וסוף כל סוף אם תשאיר אצל רבנו ז"ל, תראה נסים
נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

והעקר, שיהיה לך לב פתוח להבין מה שהסמ"ך-מ"ם רוצה
לעשות ממך, ואיך שרוצה לעקר אותך משרשך, על-ידי כל מיני
שליחים כאלה, שבאים בתמימות, כמו שמוכא בספורי-מעשיות,
מעשה ח', מהרב ובן יחיד, שבא בתמימות, ואמר מה שאמר וכו',
עין שם.

ראה ללמד הרבה "ספורי-מעשיות", ושם תמצא מרגוע
לנפשך, כי הספר הזה יעורר אותך מהשנה, והקדוש-ברוך-הוא
השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך,
שתזכה באמת לצאת מהפח יקוש הזה שגלכדת בו, ולא יכנסו בכך
שום מחשבות של הבל, חס ושלום, אדרבה ראה וגם ראה אל מה
מביא אותך הסמ"ך-מ"ם, עד למחשבות פאלו של התאבדות.

עליך לדעת, פי עקר תקונך הוא רק להיות בשמחה, ככל
שתהיה יותר בשמחה — תצליח יותר.

המאחל לך חג פשר ושמח...

ראה לכתב לי מכתב, ואז אכתב לך עוד, כי כל זה כתבתי מרב
שיחי וצערי, שאני רואה איך שאתה בעמק הבוץ וההקמא של נאוף,
ואף-על-פי-כן באים רשעים ארורים לבלבל אותך ולקררך, העקר
שתרחק מאתנו, אני רואה את הרשעות שלהם, ועל-פן איני יכול
להאריך לך מרב שיחי וצערי וכאבי, עד מתי יהיו לסמ"ך-מ"ם
פל-כך הרבה כחות.

רבנו ז"ל אמר: "נצחתי וננצח", סוף כל סוף תראה איך
שבאמת ננצח, ונמלא את כל העולם כלו עם דעת רבנו ז"ל על
אפם ועל חמתם של כל שונאינו, אנחנו גלף בשם ה' ונצליח.

ט"ו דש.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, ד' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהַמְשִׁיךְ
לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל וְאֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּבְכֹל פְּעַם
שְׁאֲנִי שׁוֹלַח לְךָ קוֹנְטְרָס חֲדָשׁ, רֵאָה תִּכְף-וּמִיד לְהַדְפִּיסוֹ בְּאִפְּן
שְׁנִזְכָּה לְמֵלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי זֶה חֲשָׁקִי
וּרְצוֹנִי, וְאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְקַרֵּר אֶת
הַנְּפִשׁוֹת שֶׁכָּבַר הַתְּקַרְבוֹ עַד עַכְשָׁו, וְעַל-כֵּן רֵאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּהַדְפָּסָה,
וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּחְלַשׁ דַּעְתָּךְ כְּרָגַע, כִּי סוּף
כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ רַק דָּבָר זֶה — שְׁנִזְכָּה לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי
רַבְּנוּ ו"ל.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחֲדָשׁ בְּכֹל פְּעַם קוֹנְטְרָסִים
חֲדָשִׁים עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְאִתָּה תִּשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיסָם.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, ד' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צָמוּד לְפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּלִי שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ
שְׂאִתָּה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים — אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! כָּל זְמַן שְׁאֲנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלִבוֹשׁ
הַגְּשָׁמִי, אֵין דְּבוּרִים לְהַסְבִּיר אֶת מַעְלַת הָעֲנָן הַזֶּה, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ

אֲשֶׁר   ט"ו שו   בַּנְחַל   רנט

הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲדִיר אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הִזְהָר רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוֹ ז"ל, וְעַל-כֵּן רָאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקָּה חוּצָה, וְתִבְיָא בְּכָל פַּעַם שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת לְאִשְׁתָּךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, בֵּינְךָ לְבֵין אִשְׁתָּךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אוֹתָהּ, כִּי אִשָּׁה צְרִיכָה יַחַס שְׁתַּתִּיחַס אֵלֶיהָ, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנָּה בְּבֵית. וּבְכָלֵל — טוֹב מְאֹד לְרֵאוֹת שְׁבַבִּית תִּהְיֶה שׁוֹרָה רוּחַ שֶׁל אַהֲבָה, רוּחַ שֶׁל שְׂמֻחָה, וְאִז תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחַר לְגַמְרִי.

נָא וְנָא רָאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְתִשְׁמַח אֶת חֲבֵרְךָ, וְתִדְבֵר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִדְבֵר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יְתִבְרָךְ אֶת כָּל לְבוֹ, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשְׂמֵחַ...

ט"ו שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ד' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל הַחִיּוֹת וְהַמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי מִמִּכְתָּבֶיךָ — אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה מְחִיָּה אוֹתִי מְאֹד, בְּזֶה שְׂאֵתָה מְסַפֵּר לִי אֵיךְ שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקָּה חוּצָה, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הָאָדָם חָטָא כָּל-כָּף, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה יָמִים וְשָׁנִים יִקַּח לוֹ עַד שְׂיִתְקַן אֶת מֵה שֶׁקָּלַל, וּבְכַרְטִיּוֹת בְּפִגְמֵ-הַבְּרִית, וּפֵה נוֹתֵן לְנוֹ רַבֵּנוֹ ז"ל תִּקְוִין נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה — לְלַכַּת וּלְהַפְיֵץ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה בֵּין כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל,

זה עושה פעולות, איך אנו צריכים להיות שמחים ועליזים בשמחה זו שזכה אותנו הקדוש-ברוך-הוא. ובפרט אתה, שאתה גם זוכה לגור ביבנאל "עיר ברסלב", אשר בודאי סוף כל סוף תתהפך לעיר נפלאה, עיר של תורה, צדקה וחסד, עיר של אמונה וגלוי אלקות, אז אתה צריך להיות מאד מאד שמח.

ראה מה שקורה עתה בארצנו הקדושה, על-כן עלינו להזרים את זרם האמונה הקדושה, וכדאי וכדאי לנסע נסיעות, ולדבר עם אחרים מעבודת השם יתברך, ואל תאבה ואל תשמע לאף אחד שאומר אחרת, פי העקר בזה העולם לשוב בתשובה אמיתית, ולהכליל לגמרי בו יתברך, ועל-ידי-זה נזכה גם-כן לשוב בתשובה אמיתית. אשרי מי שזוכה שיהיה לו חלק בהפצת מעינות החכמה חוצה.

ראה לחזק את אנשי שלומנו להיות תמיד שמחים ועליזים, ובזכות זה גם אתה תהיה שמח ועליו תמיד, פי כשמשמחים ומחזקים אחרים, נעשה אור ישר ואור חזר.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, ד' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קד לך מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות שמח תמיד, פי עקר ההצלחה לאדם בזה העולם היא רק כפי השמחה שבו, ועל-כן כל מי שמח יותר — מצליח יותר, ואף שאני יודע, שקשה וכבד לך לשמח מרב ירידות ונפילות שעוברים עליך, עם

אֲשֶׁר ט"ו שח בַּנְחַל רסא

כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְאִז תִּהְיֶה בְּאֵמֶת שְׂמֵחַ.

רְאֵה לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל מִמָּה שְׁעוֹבֵר עַל אַחִיוּתִיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הֶרַע יָבוא הַטּוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפְיֵץ אֶת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וְאִז תִּצְלִיחַ בְּרַכָּךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשְׂמֵחַ...

ט"ו שח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ד' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקְרָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְצַמְצָם אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְתִדַּע שְׁבִדְבַר רַבְּנוּ ז"ל צְרִיכִים לְצַמְצָם אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיֶה, חַס וְשְׁלוֹם, רַבּוּי אוֹר, כִּי רַבּוּי אוֹר גּוֹרֵם לְשִׁבְיַת הַפְּלִים, הֵינּוּ שְׁגָם בְּהִתְלַהּבוֹת צְרִיכִים לְצַמְצָם אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, עַל־כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת ב, ב): טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׁיִגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּחַחְתָּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּוְּבֵךְ כָּךְ, וְזֶה לֹא יָבִיא תוֹצְאוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּיִהְדוּת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת

בְּכָל יוֹם, מִרְגִּישׁ אָדָם אַחַר לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, שְׂאֵז בּוֹדֵאֵי
יְבוֹא לְתַקּוּנוֹ הַנִּצְחֵי.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי
אֲמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אָבִיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ,
שֶׁתְּצַלִּיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

ט"ו שט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּקְרָא, ה' נִיסֵן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי עַקֵּר חֲטָא פָּגָם
הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה בָּא לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת, כִּי
הַקְּלִפָּה שִׂמְחָטָאת אֶת הָאָדָם בַּחֲטָא הַזֶּה נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה,
וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְצֵאת מֵהַחֲטָא הַזֶּה, עָלְיוֹ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל
מִדַּת הַשִּׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא תִּקּוּן לְעוֹן הַזֶּה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מִזְמוֹרִים
שִׁגְלָה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם תִּקּוּן לְפָגָם-הַבְּרִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ קוֹנְטֵרַס "תִּקּוּן הַבְּרִית", וְחַשְׁתִּדֵּל לְקַיֵּם כָּל
מֵה שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם, כִּי הוּא תִּקּוּן גָּמוּר לְפָגָם הַבְּרִית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי

אֲשֶׁר ט"ו שי בַּנְחַל רסג

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂכָבֵר תִּצַּא מִצָּרְתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּאַמֶּת.

הַמֵּאַחַל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שי.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' נִסְּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיּעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַצֶּקַּע עַל סֵף מֵאָה וְחֲמִשִּׁים דּוֹלָר
בְּעֵבוֹר יַיִן עַל פֶּסֶח, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת,
שֶׁתִּזְכֶּה לְהַשִּׁיג אֶת הָאַרְבָּעָה לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּאֻלָּה, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים סט,
יט): "קִרְבָּה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה", וְתִזְכֶּה לְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִזְכֹּר תָּמִיד
אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁל הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מָה שֶׁתּוֹכֵל, וּבִפְרָט בְּעֵנֶיךָ
חֲדוּשֵׁי דְאֹרִיטָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַחֲדוּשֵׁי דְאֹרִיטָא
שֶׁמְחַדְּשִׁין, הֵם הַלְּבוּשִׁים שֶׁל הָאָדָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֶה
לְחַדֵּשׁ בְּכֹל יוֹם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמֵתִים עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת הַנּוֹרָאוֹת
שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי בּוֹדְאֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ דְּבָרֵי
רְבֵנוּ ז"ל, יְכוֹל לְחַדֵּשׁ הַרְבֵּה חֲדוּשֵׁי, וְצָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל תָּמִיד
לְמַסֵּר אֶת הַחֲדוּשֵׁי שֶׁלוֹ לְאַחֲרִים, וּבְפִרּוּשׁ גְּלָה לָנוּ רְבֵנוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א): כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, וְאֵין מִבֵּין בֵּה
שׁוֹם חֲדוּשׁ, זֶה מִחֲמַת שֶׁהַמַּחֲזִין וְהַשֶּׁכֵּל שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַלְמוּד הַזֶּה,
הֵם בְּבַחֲיִנַת עֵבוֹר, וְזֶה נִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב, יַעֲקֹב זֶה עֵבוֹר, בְּבַחֲיִנַת
(הוֹשַׁע יב): "בְּבִטָּן עֲקֹב אֶת אָחִיו"; וּמִי שֶׁתּוֹרָתוֹ בְּלֹא תְּבִנָּה בֵּה שׁוֹם
חֲדוּשׁ, אֵין לְדַרְשׁ אוֹתָהּ בְּרַבִּים; כִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת נִקְרָאת בְּבַחֲיִנַת יַעֲקֹב,
מִה שֶׁאֵין כֵּן כְּשֶׁזּוֹכֶה לְגִלּוּי הַמַּחֲזִין, הַחֲדוּשֵׁי הָאֵלוֹ נִקְרָאִים בְּבַחֲיִנַת
יִשְׂרָאֵל, לִי רֵאשׁ, וְחֲדוּשֵׁי כְּאֵלוֹ צָרִיכִין לְגִלּוֹת לְאַחֲרִים, כִּי מִהִישָׁר,
שֶׁיִּגְלֶה וְיִכְנִס אֶת הַסְּגֻלָּה לְעַם סְגֻלָּה, וְלִהְיֵיטִיב מְטוֹבֵוּ לְאַחֲרִים וְכוּ',

עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם חֲדוּשֵׁי דְאֹרִיִּתָא וּלְרַשְׁמוּ עַל הַכְּתָב. וְזֶהוּ תַקּוּן גָּדוֹל לְפָנֵם-הַבְּרִית, וְכֵן בֵּית מְנוּס לְאָדָם שְׂיִנְצֵל מִקְטָנוּת הַמַּחֲזִין, וּמִכָּל רַע שְׂעוּבָר עָלָיו.

וּמֵדֵי דְבָרֵי בְּחֲדוּשֵׁי דְאֹרִיִּתָא, אָמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לָךְ אֵיזָה חֲדוּשׁ שְׂנַפֵּל לִי בְקָרִיאַת הַהִפְטָרָה בְּפָרְשָׁה זוּ וַיִּקְרָא, וְהוּא (בִּישְׁעִיהָ מַד, ה): "זֶה יֹאמֵר לְהַגְזִ"ה אָנִי, וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב, וְזֶה יִכְתֹּב יְדוּ לְהַגְזִ"ה, וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה", וַיֵּשׁ לֹאמֵר עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א): כְּשֶׁאָדָם לֹאמֵד תּוֹרָה, וְאֵין מִבֵּין בֵּה שׁוּם חֲדוּשׁ, זֶה מִחֲמַת שְׁהַמַּחֲזִין וְהַשְׂכָּל שֶׁל הַלְמוּד הַזֶּה הֵם בְּבַחֲיַנַת עֲבוּר, וְזֶה נִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב, כִּי יַעֲקֹב זֶה בְּחֲיַנַת עֲבוּר, בְּחֲיַנַת (הוֹשַׁע יב): "בְּבִטָּן עַקֵּב אֶת אַחִיו", וְאִזְ צָרִיף לְצַעֵק קוֹלוֹת הַרְבֵּה, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת הַמַּחֲזִין בְּבַחֲיַנַת לִידָה. וּמִי שֶׁתּוֹרָתוֹ בְּלֹא הַבְּנָה בֵּה שׁוּם חֲדוּשׁ, אֵין לְדַרְשׁ אוֹתָהּ לְרַבִּים; כִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הִיא בְּבַחֲיַנַת יַעֲקֹב, בְּחֲיַנַת עֲבוּר, וּכְנִי-אָדָם לֹא יְבִינּוּ אֶת זֶה, כִּי אֵין לְדַרְשׁ אֶלָּא דְבָרִים הַמְּבָרְרִין, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שְׁבַת קמ"ה): אָמַר לְחֻכְמָה אַחוּתִי אִתִּי, אִם בְּרוּר לָךְ הַדְּבָר כְּאַחוּתָךְ שֶׁהִיא אֲסוּרָה לָךְ — אָמַר, וְאִם לֹא — אַל תֹּאמְרֶהוּ. וְזֶה "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ י"ק", כְּשֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַת יַעֲקֹב, בְּבַחֲיַנַת עֲבוּר בְּלֹא מַחֲזִין, זֶה הַלְמוּד בָּחַר לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֵינּוּ שְׂמַחֲדָשׁ אֶת זֶה רַק לְמַעַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין לְדַרְשׁ אֶת זֶה לְרַבִּים. אָבֵל "יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ", יִשְׂרָאֵל אוֹתִיּוֹת לִי-רֵאשׁ, הֵינּוּ הַתְּגַלּוֹת הַמַּחֲזִין שֶׁפַע אֱלֹקֵי, הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִבִּין וּלְהַשְׁפִּיל חֲדוּשֵׁי דְאֹרִיִּתָא מְבָרְרִין, דְּבָר זֶה רָאוּי לוֹ לְדַרְשׁ לְרַבִּים שְׂנַקְרָאִים סַגְלָה; כִּי עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עִם סַגְלָה (דְּבָרִים ז'): וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֶחָד זוֹכֵה לְמַחֲזִין, מִהֵיִשֵּׁר לְהִבִּין וּלְהַשְׁפִּיל אֶת מֵה שְׂחַנְנּוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזוֹכֵה לְחַדֵּשׁ, שְׂיִכְנִיס אוֹתָהּ הַבְּנָה שֶׁל הַסַּגְלָה לְעַם סַגְלָה, וּלְהִיטִיב מִטּוּבוֹ לְאַחֲרִים. וְזֶה פֵרוּשׁ הַפְּסוּק: "זֶה יֹאמֵר לְהַגְזִ"ה אָנִי, וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב"; הֵינּוּ מִי שְׂמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאוֹמֵר שֶׁהוּא שִׁיף רַק לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְלֹא שִׁיף לְאַחֲרִים, זֶה נִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב, בְּחֲיַנַת עַקֵּב. "וְזֶה יִכְתֹּב יְדוּ לְהַגְזִ"ה בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה", הֵינּוּ יֵשׁ אֶחָד שְׂכּוֹתֵב אֶת הַחֲדוּשֵׁי שְׁלוֹ,

אָשֶׁר   ט"ו שיא   בַּנְּחָל   רסה

וּמִסְבִּירִם לְאַחֲרִים, הוּא נִקְרָא בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל, וְהֵבֵן; וְכֵן זֶה חֲדָשְׁתִּי
בְּשֵׁבַת-קֹדֶשׁ זוּ בַעֲת קְרִיאַת הַהִפְטָרָה, וּמִדְּפָס בְּסִפְרֵי "וּמַגְדָּנוֹת נִתְּן"
עַל הַהִפְטָרוֹת, יַעֲזָרְנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַסֵּפֶר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וּתְעוֹרֵר וּתְזַרְזַר
אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִזְכּוּ לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי אֵין
לְךָ טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֵׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ה' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.
אוֹדוֹת הַהִתְקַבְּצוֹת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, טוֹב וְיָקָר מֵאֵד כְּשִׂמְחָתְךָ בְּעִת
בְּשֵׁבַת-קֹדֶשׁ, וּמִדְּבָרִים רַק דְּבִוְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל סֵתָם לְהִתְקַבֵּץ
וּלְדַבֵּר דְּבִוְרִים שֶׁל מַה בְּכֶךָ, זֶה רַק לְאַנְשֵׁים מְרִי נֶפֶשׁ, אֲבָל מִי
שֶׁהוּא אִישׁ רְצִינִי, אֵינּוּ צָרִיךְ לְלַכֵּת לְשֵׁם, וּבִוְדָאֵי הִיא מִצְוָה גְדוֹלָה
לְשִׂמְחָת אַנְשֵׁים, וּמִי שְׂמַרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ שְׂבוּר שְׂיִלְךָ, אֲבָל מִי שְׂיִישׁ
בוֹ זִיק שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם, רְאוּי לוֹ לְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי קְבוּצִים שְׂסֵתָם
מִפְּטָפְטִים דְּבִוְרִים בְּטִלִּים. וְרְאוּי לְךָ לֹאמַר אֶת זֶה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּשָׁמַי, כִּי חָבֵל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, כִּי כָּל יוֹם שְׂעוֹבֵר, אֵף פַּעַם לֹא יִחְזֹר
לְךָ, עַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוֹכָה לְחֹזֵר בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְּרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, וְעַל-כָּל-פְּנִיִם אֲפִלוּ מַעֲט דְּמַעֲט
שִׁילְמַד מִכָּל הַשְּׂעוּרִים הָאֵלֶּה, אֲזִי בְּכֹל יוֹם יִזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ, וּיִלְקֹט
מַעֲט וְעוֹד מַעֲט, וְזֶה רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי, שְׂכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יַעֲבֹר וּיִטִּיל
וְיִהְיֶה בְּכֹל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, וְאִם לֹא שׂוֹמְרִים עַל הַזְּמַן,
אֵף פַּעַם לֹא יוּכְלוּ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי

קבוֹצִים שֶׁל בְּדִיחוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה טוֹב פַּעַם אַחַת כְּשֶׁצָּרִיכִים לְשַׁמַּח
בְּנֵי-אָדָם, אֲבָל לֹא בְּקִבְעוֹת.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד אֶת זֶה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשָׂמִי,
כִּי הָעֵקֶר הוּא רַק עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לִיְבַנְּאֵל,
שְׁשֵׁם יֵשׁ הָרִים וְשָׁדוֹת, וְיִכּוּלִים לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת, וְלִקְיָם
בְּשִׁלְמוֹת "הַנְּעוֹר בְּלִילָה".

הָעֵקֶר לְשִׁמּוֹר אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וְלִדְבַר תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְכוּת
וְלְהִתְחַנֵּן עַל רַע מַעֲשֵׂינּוּ, וְאִיךָ אֲנַחְנוּ נִרְאִים, כִּי עֲדִין אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
רַחֲמִים רַבִּים, שְׁנִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה אֲמִתִּית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכוּלִי
הָאִי וְאוֹלִי, שְׁנִזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵאִתְּנוּ אֶת הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוּת. וְעַל זֶה
צָרִיכִים שְׁמִירַת הַזְּמַן מְאֹד. אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים, שְׁאֶצֶל מוֹהֲרַנְ"ת
ז"ל הָיוּ הִרְבֵּה שְׁעוֹנִים; עַל כֹּל הַקִּיר הָיָה שְׁעוֹן, וְכֵן בְּכָל חֹדֶר הָיוּ
כַּמָּה שְׁעוֹנִים, וְכֵן עַל הַשְּׁלֶחֶן שְׁלוֹ, וְהַכֹּל כְּדֵי שְׂיִסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל
הַשְּׁעוֹן, לִידַע שֶׁהַשְּׁעָה פּוֹרַחַת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמּוֹר עַל הַזְּמַן
הַיָּקָר, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמַּח...

ט"ו שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וִיקָרָא, ה' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם. וְהָעֵקֶר שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ, כִּי אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל
הָיָה עֵקֶר גְּדוֹל שְׁלוֹם-בֵּית, וּמְאֹד הַקְּפִיד עַל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיֶה
שְׁלוֹם בְּבִיתָם. וְהָיָה רְאוּי, שֶׁתְּצִיַּת לְאִשְׁתְּךָ, וּתְקִיָּם: "כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר
אֵלָיךָ שָׁרָה — שְׁמַע בְּקוֹלָהּ", וְכֵן יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי.

ואדם צריך תמיד רק לבטל את עצמו אליו יתברך, וכל רצונו וחסקו צריך להיות רק לעשות רצונו יתברך, ועל-כן כל מה שאומרת לך אשתך תעשה, ואל תתבלבל משום דבר, אתה רק ראה ללמד ולהתפלל ולהפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ושאר דברים אל תסתכל כלל, רק מה שאשתך תקבע — תקבל את זה באהבה, וכך יהיה לכם באמת שלום-בית אמתי, כי גם אשתך מקרבת אל דעת רבנו ז"ל, ואינה רוצה ממך שום דבר, רק שתהיה דבוק בו יתברך, ותלמד תורה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ויהיה לכם רק טוב כל החיים.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שיג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, ה' ניסן ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תהיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד אני מצטער בצערך הקשה, שאת כל-כך שבורה בענין האבא. תאמיני לי, שאין בידינו מה לעשות רק תפלה, ועל-כן צריכים רק להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שישלח לו רפואה שלמה, אבל אסור לפל בדעתו, חס ושלום, בשום פנים שבעולם, ובכל משפחה קורה דבר זה, שיש חלוקי דעות בין האחים והאחיות בענין הרופאים וכו' וכו', עלינו רק להתפלל להשם יתברך, שישלח לו רפואה שלמה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדלי לדון את בעלך לכה זכות, ותראו שתהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתרוו רב נחת מילדיכם, ויהיה לכם

בַּנְחָל

ט"ו שיד

אָשֶׁר

רסח

חג שִׁמְחָה, וְתַמְשִׁיכוּ לְעַצְמְכֶם מַחֲיֵן שֶׁל חֲרוּת, וְלֹא תִהְיוּ בְקַטְנוּת
הַמַּחֲיֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

ט"ו שיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסֵן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִבִּין אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי גַם לוֹ מְרִים חַיִּים, וְעוֹבְרֵת עָלָיו
גַּם-כֵּן מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת,
וְתִשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לְהַתּוֹכַח אֹתוֹ, כִּי מֵה יֵצֵא
מִהוֹכּוּחִים?! הוֹכּוּחִים רַק מִבְּלִבָּלִים אֶת הָאָדָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁזּוֹכֶה שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ.

רְאֵי לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה
שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת בְּשָׂמִים.

רְאֵי לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לֹא לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף עֲצֻבָּנִית, וְאַף שְׂאֵנִי
יודע, שֶׁזֶּה כּוֹאֵב לָךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר בְּבֵית, עִם כָּל זֹאת הַהִכָּרַח
לְהִיּוֹת סְבֻלָּן, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שֶׁעוֹבֵר
מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וּבְלִי סְבֻלָּנוֹת יְכוּלִים לְהַתְּפוּצֵץ, עַל-כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּסְבֻלָּנוֹת, וְאַז תִּרְאֵי יְשׁוּעָה גְדוּלָּה מִן
הַשָּׂמִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

ט"ו שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ה' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַפְּחָדִים שֵׁשׁ בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם
הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֹךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין
כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ יְשׁוּעָה שְׁלָמָה, וְכֵן תִּזְכֶּה לְרֹאוֹת
נַחַת מִבְּתָךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ה' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַגְּאֻלָּה, וְכֹל מִה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלֶיךָ, תִּשְׁתַּדֵּל
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ
לְבֵין אֲשֶׁתְךָ, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ גְּאֻלָּתְךָ הַפְּרִטִי פְּרִטִית.

נָא וְנָא רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ לְכַף זְכוּת תְּמִיד,

וְשִׁתְּהִיָּה לָךְ סִבְלָנוּת אֲלֵיהֶם, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ; כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם תְּלוּיָה כְּפִי הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׂיִישׁ לוֹ, וְכָל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת בְּזִכּוֹת אִשְׁתּוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (בְּכֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֹכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שִׁתְּעַשְׂרוּ.

רְאֵה שְׂאֵשְׁתְּךָ תְּדַלֵּיק שֶׁשֶׁה גְרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן וַיִּת, וְלִבְקֹשׁ בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים מְשַׁנְיֹת, וְאִם יְכוּלִים לְלַמֵּד יוֹתֵר — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי מְשַׁנְיָה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה, וְעַל-יְדֵי רְבוּי אַמִּירַת מְשַׁנְיֹת נִזְדַּפְּכֶת נְשָׁמָתוֹ.

רְאֵה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ; כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלַחָה נְצָחִית.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּל"ג בְּעֵמֶר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאִז תִּבּוֹא עִם אִשְׁתְּךָ וְיִלְדִיךָ בְּיַבְנָאֵל, וּבִיחַד נִשְׁמַח בַּהֲלוּלָא דְּבַר יוֹחָאִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

ט"ו שיז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיְקֵרָא, ה' נִסָּן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַבְּחוּר יַנִּיק וְחַפִּים ... גְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרוֹת
מִשְׂמַחוֹת, שְׂאֵתָה זֹכָה לְסִיִּים פַּעַם אַחַר פַּעַם שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וְאִם אֵתָה יְכוֹל
לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ
אֶת הַנַּפְשׁ, וְכֵן מַכְנִיס בְּאֵדֶם חֲשֵׁק עֲצוּם לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת.

וְכֵן תִּרְגְּלִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְפָרֵשׁ אֶת
כָּל שִׂיחָתְךָ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְהַכֵּל בְּהַצְנַע, שְׂאֵךְ
אֶחָד לֹא יֵדַע מְזָה, וְלֹא יִרְאֶה אוֹתְךָ בְּעִנְיָן זֶה.

אוֹדוֹת הַמְשֻׁגָּיֵחַ, אִם אֵתָה מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ יִרְאֵת שְׂמִים וְהַתְעוֹרוּרוֹת
לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, תִּשְׂאָר אֲצִלוֹ וְאֵל תִּגִּיד לְאֵךְ אֶחָד וְכוּ', הָעֵקֶר
הוּא לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא אֶכְפַּת עַל-יְדֵי מִי, כִּי זֶה עֵקֶר
הַתְּכִלִּית שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂיִתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת הַמְּחַלְקָת, בְּכָל מְקוֹם שְׂיִישׁ שָׁם יוֹתֵר קִדְשָׁה, יֵשׁ שְׂמָה
יוֹתֵר מְחַלְקָת, וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ גַּם בְּזֶה, הָעֵקֶר תְּתַחִיל
לְהִיּוֹת רְצִינִי, וְאֵל תִּכְעַס אֵךְ פַּעַם, וְכָל שְׂכָן שְׂלֵא תִקְלַל אֶת אֵךְ
אֶחָד, וְתִשְׁמַר מֵאֵד אֶת הַדְּבֹר שְׂלְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף
זְכוּת.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַלְכָה, אֲשֶׁר הוּא יְסוּד גְּדוֹל
בִּיְהוּדוֹת לְלַמַּד הַרְבֵּה הַלְכָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעָה, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

ט"ו שיח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, ה' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום דבר שבעולם, ואל תירא
ואל תפחד כלל, רק תדון את עצמך לכף זכות, ותפרש את כל
שיחתך אליו יתברך, ואל תתבייש מלכתב כלל וכו' וכו', כי בפרוש
גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'); כי על-ידי ודוי
דברים לפני תלמיד חכם, יוצאים הצרופים רעים מעצמותיו, ובפרט
כשתוציא את זה מלבך וכו', ותספר מה שמעיק לך, זה יעזר לך
לצאת לגמרי מהבוץ.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד מעט תתחתנו, העקר
תשמרו על עצמכם מאד מאד.

נא ונא ראה להמשיך ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר
דבר זה מזכך את האדם לגמרי, אשרי מי שחזק בעבודה הקדושה
הזו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

ט"ו שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, ה' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם בְּעִבּוּדַת
הַהֶדְפָּסָה, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וְתִדַּע שְׁמוֹהֲרַנְיָת ז"ל
אָמַר, שְׁפַל-כֶּף חָקֵר בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ יְכוּלִים לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנֵי ז"ל,
וּבֹא לוֹ בְּמַחְשָׁבְתּוֹ, הֶעֱקָר הוּא רַק עַל-יְדֵי הַדְּפָסַת הַסְּפָרִים
הַקְּדוּשִׁים. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים
הַקְּדוּשִׁים, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוּלָּה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לֹא תוּכַל לְהַחֲלִישׁ אֶת
דַּעְתְּךָ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד. וְאֶף שְׂאֲמַרְתִּי לְךָ אֶת זֶה כְּכֹר כַּמָּה
פְּעָמִים, עִם כָּל זֹאת הִהְכַרְח לְחֹזֵר לְךָ עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, כִּי
בְּעוֹנֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — חֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת כְּזוֹ, שְׁכַמְעַט מִתְּפוּצָצִים מְרַב צַעַר, וְעַל-כֵּן הִהְכַרְח לֹאמַר אֶת
זֶה, וּלְחַזֵּק אֶת כָּל מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַדְּפָסַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים.

אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת
בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, ז' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך, כי כך צריך להיות — להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא לפל בדעתו בשום פנים ואפן. ואף שקשה וכבד מאד להתחזק מעמד, מרב צרות ויסורים שעובר וכו', עם כל זאת למד אותנו רבנו ז"ל, שעקר העצה להתחזק מעמד, ולעבור את זה העולם בשלום הוא — על-ידי מדת ההתחזקות, כל מי שמחזק את עצמו — יותר מצליח, וכמו שהתבטא בעצמו, ואמר בזו הלשון: אין פארוואס ער איז געקומען צו זיין זאך, ווייל ער האט זיך דערהאלטן. (ולמה באתי אל ענגי? כי חזקתי את עצמי); וכן אמר מוהרנ"ת ז"ל פעם: למה הגיע רבי שמעון בר יוחאי למה שהגיע? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות, ולמה הגיע האריז"ל למה שהגיע? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות. ולמה הגיע הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע למה שהגיע? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות. ולמה הגיע רבנו ז"ל למה שהגיע? מפני שהיתה לו מדה זו בהתחזקות. וסיים: ולמה זכיתי למה שזכיתי? מפני שיש לי מדה זו בהתחזקות וכו' (פאומר, שכל גדלת הצדיקים, שזכו כל אחד בזה העולם למה שזכו, לא היה אלא על-ידי מדת ההתחזקות שהיתה בהם); ועל-כן ראה גם אתה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם. ועקר ההתחזקות הוא בענין סבלנות, כי אי אפשר להנהיג בית בלי מדת הסבלנות, כי הילדים משגעים את האדם, ומוציאים אותו מקליו... ובלי סבלנות אפשר להתפוצץ מהם. ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות רגוע, ואף שזה בא לך קשה מאד מאד, עם כל זאת תדע, שבזה נמדדת גדלת האדם, וצריכים לשמר מאד מאד לא להכות את הילדים, חס ושלום, אפלו שהם מעצבנים וכו', ואף שזה דבר קשה מאד מאד, עם כל זאת בזה תלויה כל מדת ההתחזקות, אשרי מי שמגיע למדרגה זו!

אודות הספרים שאתה קונה בעדי, אין מלים בפני להודות לך, וישלם לך הקדוש-ברוך-הוא כמשכרתך אלה פעמים ככה, ואני מענין בכל ספרי שאלות ותשובות, ובכל ספרי דרושים על התורה,

אֲשֶׁר   ט"ו שכא   בַּנְחַל   ערה

וּבְכָל סִפְרֵי קְבָלָה וְחִסְדוֹת, וּבְכָל מִפְרָשֵׁי הַש"ס, וּבְכָל־ל — כָּל סֵפֶר
חֲדָשׁ שְׂיוּצָא לְאוֹר, תִּשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג לִי.

אוֹדוֹת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה לְהַפִּיצֵם עֲכָשׁוּ בְתַפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל אִף שְׂיֵאמְרוּ
בְּגִי-אָדָם נִגְדָה זֶה, אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל,
הַקּוֹנְטְרָסִים עוֹשִׂים נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת עֲכָשׁוּ בְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי
הִגַּעְנוּ לְמַצֵּב כְּזֶה, אֲשֶׁר הִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, שְׂאִינָם מִזְרַע יִשְׂרָאֵל
כָּלֵל, רַק עַרְב־רַב מִזְרַע עַמְלֶק, מִתְפַּשְׁטִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
וּמִדְּבָרִים בְּרִישׁ גְּלִי נִגְדוּ וְתִבְרָךְ, בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה כָּלֵל, אֲשֶׁר
גַּם אֲמוֹת הָעוֹלָם אֵינָם מִתְנַהֲגִים כֵּן, כִּידוּעַ לִיּוֹדְעִים, וְהֵם סִתָּם
מוֹמְרִים לְהַכְעִיס, וּמְגַלִּים בְּפִיהֶם הַטָּמֵא מֵהַ פְּנוֹתָם לַעֲשׂוֹת לְעַם
יִשְׂרָאֵל. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כְּכֹר הַצְּלִיחוֹ כַּמָּה שֶׁהַצְּלִיחוֹ לְהַעֲבִיר
עַל הַדַּת מְלִיּוֹנִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת
אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִתְפַּעֵל כָּלֵל
מֵאִף אֶחָד, וְעוֹסֵק בְּהַפְצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִרְפָּא אֶת
שִׁבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג שְׂמַח וְכֶשֶׁר...

ט"ו שכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם תִּבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

לְדַעֲתִי, רְאֵה לְקַחַת קוֹנְטְרָסִים אֲצֶל ... וְהוּא יִתֵּן לָךְ אוֹתָם
בְּמַחִיר מְאֹד נְמוּךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיצֵם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה
— בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחַר הֶרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה טוֹבוֹת רַבּוֹת שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵל תִּפְל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל
הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְאֵינִי נֹשֶׁבֶר מִשׁוֹם דְּבַר.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וְתַקְחֵם מִ... כִּי אֶת
מֵה שְׁהַקּוֹנְטְרַסִּים עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ בַעוּלָם, אֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁעַר וּלְתַאֵר
כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם,
אֵיךְ שְׂאֵתֶם מְחַזְקִים אֶת עֲצָמֶכֶם וּמְתוֹעֲדִים יַחַד, וּמְדַבְּרִים הֶרְבֵּה
מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי עַקֵּר הַקִּיּוּם בֵּין
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הוּא רַק כְּשִׂמְחָזִיקִים אֶת עֲצָמֵם בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת,
וְתַכְף-וּמִיד כְּשִׂישׁ אִיזוֹ מְחַלְקֵת וּמְרִיבּוֹת, כְּכֹר הַכֹּל מִתְפּוֹצֵץ, עַל-פֶּן
תַּעֲשׂוּ כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת,
וְשִׂשְׁתַּדְּלוּ לְהַתּוֹעֵד תְּמִיד בְּיַחַד, וּלְדַבֵּר מֵעֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל
רְבֵנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה
מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּרוּחָנוּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל
דְּבַר זֶה מְאֹד, וּבִפְרָט מִי שְׂיֹדַע בְּנַפְשׁוֹ שֶׁהוּא פְּגוּם בְּפָגַם הַבְּרִית,

אֲשֶׁר ט"ו שכג בַּנְּחַל רַעוּ

עָלְיוֹ לְהַשְׁתַּדֵּל לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לוֹ לְצֵאת מֵהַבוֹץ שֶׁנִּפְל אֵלָיו.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.

הַעֲקֵר תְּשֻׁתָּה לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שכג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל דִּידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַמָּאָה וְחַמְשִׁים דּוֹלָר בְּעֵבוֹר מְעוֹת חֲטָיִים וְהַדְּפָסָה, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ.

וְכֵן קַבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי הַסְּפָרִים שֶׁשָּׁלַחְתָּ לִּי, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל עֲנִיַן הַתְּקַרְבוֹתָךְ, וּבִאֲפֵן הַזֶּה תִּזְכֶּה לְמִצָּא שְׂדוּךְ טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, כִּי הַהַתְּבוֹדָדוֹת הֵינּוּ הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וּבְלִי הַתְּבוֹדָדוֹת הָאֵדָם רְחוּק לְגַמְרֵי מִרַבְּנוֹ ז"ל. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְאִז יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי

בַּנְחָל

ט"ו שכד

אֲשֶׁר

רעה

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגְךָ מֵהַיּוֹתֵר מֵהָרָ, וְתִהְיֶה נַעֲשֶׂה אָדָם הַשָּׁלֵם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי צוּ, ח' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאִה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ לַיְלָךְ בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ו'ל, וְתִהְיֶה תָמִיד שֶׁשֶׁ
וְשִׂמְחָה עַל הַכֹּל. וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רָאִה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדְדוּת,
שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵה שֶׁעוֹבֵר — מְרִירוֹת דְּמִרְירוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי
מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמְד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, גַּא וְנָא רָאִה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
אֵין עֲרֶךְ לָזֶה, כִּי מַעֲלֵת הַהִתְבּוֹדְדוּת עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רָאִה לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאִי לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחָה וְעֲלִיָּזָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְתִדְוֶנִי אֶת בְּעֲלֶךָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת. וּבְאֵמֶת מָה נִקְרָאת אֵהָבָה אֲמֵתִית? כְּשֶׁמְשַׁפִּיעִים וְנוֹתְנִים וְלֹא כְּשֶׁמְקַבְּלִים וְכוּ'; כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁהָאָדָם יַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ בְּעִבּוּר בְּנוֹ וְכוּ', יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּרוֹ, וְיִקּוּם בְּלִילוֹת בְּעִבּוּרוֹ, וְיִרְחֹצְהוּ וְיִנְקֶהוּ וְכוּ', כָּל מִינֵי עֲגִינִים שְׂבָעוּלָם יַעֲשֶׂה לְמַעַן בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, וְכָל זֶה מִפְּנֵי אֵהָבָה שְׁנוֹטְבָעָה בּוֹ. וְזוֹ נִקְרָאת אֵהָבָה — שֶׁהוּא תוֹרֵם לָהֶם. כְּמוֹ-כֵן אֵהָבֶת אֵשֶׁה לְבַעֲלָהּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְתֵן וְלֹא לְקַבֵּל, וּבְזֶה מְגַלִּים אֶת הָאֵהָבָה. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לְתֵן לְבַעֲלֶךָ תְּשׁוּמַת-לֵב וְלַעֲזוֹר לוֹ, וּבְיָדָאִי יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה. הַעֲקֵר לְשִׁמְחוֹ וּלְחִזְקוֹ, שְׂיִלְךָ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת. וּמִלְבָּד זֹאת הַכֹּל הֶקְבֵּל וְרַעוּת-רוּחַ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶתָּה כּוֹתֵב, שְׂאֶתָּה מִתְיָאֵשׁ לְגַמְרֵי מַחֲיָיָה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לך לרקוד בכל יום על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, שזכית שיש לך בית ודירה ביבנאל, שזהו ממש נסי נסים, נסים נגלים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. וכן זכית לבנות את מקוה של המעין, אשר אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד יהיה שם בנגן מפאר, וישמש לכל אנשי שלומנו ההולכים להתבודד בין ההרים, ויעשו שם תחנת בינים, ובפרט עכשו בקיץ, שרבנו ז"ל מאד רצה שנתבודד בין העשבים, מה טוב ומה נעים ללכת קדם אל מעין ולטבל, ואחר-כך לטייל בין הרים, ולהתבודד עמו יתברך, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה, וכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

נא ונא ראה לשמח את אנשי שלומנו, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שכז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ח' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להתחיל ללמד בכל יום מחדש ספרי רבנו ז"ל, ושם תמצא מרגוע לנפשך. ותדע, כי ספרי רבנו ז"ל הם מפתח לכל ספרי קבלה וחסידות, כי על-ידי ההקדמות של רבנו ז"ל יכולים להבין בכל הספרים שבעולם. ובאמת רבנו ז"ל רצה (שיחות-הר"ן, סימן קח), שאנשי שלומנו יהיו ויטילו בכל חלקי התורה הקדושה, ויהיו בכל הספרים הקדושים. ועל-כן כשיש לאדם הקדמות רבות מהלקוטי-מוהר"ן הקדוש והנורא, על-ידי-זה יבין בכל הספרים. ועל-כן מה טוב ומה נעים, שמתמיד ללמד בכל יום ב"לקוטי-מוהר"ן".

אָשׁר ט"ו שׁכח בַּנְחַל רפא

וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח מַחֲךָ לְהַבִּין בְּכָל הַסְּפָרִים. וְרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ (חַיִּי-מוֹתֵרָן, סִימָן שׁמז), שְׁעַל-יְדֵי הַתְּמֻדָּה בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, יִהְיֶה נַעֲשֶׂה בְּעַל מַח וּבְעַל הַשְּׂגָה.

אוֹדוֹת נְסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְנִסֵּעַ מַה שְׂיוֹתֵר מִהֵר, כִּי כְּשֵׁשׁ לְאָדָם נְסִיעָה, שְׂיִסַּע תַּכְף-וּמְדָד וְלֹא יִחַפֵּה. הֵן אָמַת, שְׁלֹנְסֵעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, עִם כָּל זֹאת, אִם נַעֲשֶׂה לוֹ אֵיזוֹ הַזְּדַמְנוּת לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֶפְלוּ בְּתוֹךְ הַשָּׁנָה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם, שְׂיִסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם.

רְאֵה לֵהִיּוֹת חֲזַק בְּעַבּוֹדַת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוֹדוֹת, וְתִהְיֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שׁכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי צו, ח' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵף שְׂדַבְרֵתִי עִמָּךְ בְּטַלְפוֹן, וְהַסְּבַרְתִּי לָךְ הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת עָלִי לְעוֹרֵר אוֹתְךָ וּלְחַזְקֶךָ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם וְכוּ', כִּי בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים צָרִיכִים הִרְבֵּה לְדַבֵּר. וְאֵף שְׂזֶה קָשָׁה לְרַשֵּׁם עַל פְּנֵי הַכְּתָב, אֲבָל הַהֲכָרַח לֹא יִגָּנֶה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מַה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֲשַׁרִּי מִי שְׂזוֹכָה לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עַצְמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מַחִיָּה וּמִהִנֵּה וּמִקְּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עַצְמֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן כָּפִי שְׂתַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֵלוּ, הַכֹּל יֵלֵךְ לָךְ בְּנִקְלָה.

נָא וְנָא לְקָרֵב וּלְחַבֵּב אֶת אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הָאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה, עַל-כֵּן צְרִיכִים לִיָּקָר וּלְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְכָל הַצְּלַחַת הָאָדָם תְּלוּיָהּ בְּזֶה. וְתָמִיד אַתָּה יָכוֹל לְדַבֵּר עִמָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁהִיא תָּבִין מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה לְקַבֵּל. וּבְאַמַּת תִּהְיֶה כְּוָנָתְךָ אֲזוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר זוֹ הַשְּׂכִינָה וְכוּ' וְכוּ', הֵינּוּ שֶׁתְּדַבֵּר עִמָּה דְּבוּרֵי אֲהָבָה וְהַעֲרָכָה וְכוּ' וְכוּ', וְכְוָנָתְךָ תִּהְיֶה אֲזוּ לְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְדַבְּרוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵינּוּ רוֹאֶה לְפָנָי מְרָאֵה עֵינָיו רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְאֲזוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שְׁכַט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צו, ח' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּדּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאֵה לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל פֶּעַם מְחֻדָּשׁ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּל-כֶּף, כִּי תִדַּע, אֲשֶׁר גְּדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וּבִפְרֹט שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּזִכּוֹת הַרְבִּים.

נָא וְנָא רָאֵה לְהַזְהֵר מְאֹד בְּקִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, לוֹמֵר מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, עַל-פִּי סֹדֵר שְׁגָלָה לָנוּ הָאֲר"י הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא רָאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתִבְרַךְ, כִּי הוּא יְתִבְרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ. וְכָל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי תִּפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁצְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף חֲזָקִים בְּעַבּוּדַת הַתִּפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, עַד

אֲשֶׁר ט"ו של בַּנְחַל רפג

שְׁלֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּלִי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוּת, וְאִז כְּשִׁיחָהּ
חִזַּק בָּזֶה, יִרְאֶה נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ פְּרִשְׁת אָמַר
וּבְשַׁבַּת-קִדְשׁ פְּרִשְׁת בְּהִרְ-בְּחִקְתִּי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאַזְכָּה לְחַגֵּג אֶת
ל"ג בְּעֶמֶר בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהִתְרַאוֹת עִמָּךְ אֶז.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְלִחְבֻּבָה וְלִקְרִיבָה, וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו של.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאִי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִז הַשַּׁבַּת תִּשְׁמָר עָלֶיךָ, וְתִדְעִי, כִּי כָּל
הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשִׁאִינוֹ זוֹכֵה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, כִּי לְהִפְךָ —
כָּל הַבְּרָכוֹת לְאָדָם בָּאוֹת רַק בְּשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁזוֹכֵה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאִי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִירוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלַהוֹסִיף
שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׂמֹן זַיִת, וְלַהֲתַפְלִיל בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת
צְרִיכָה, כִּי הַתַּפְלָה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד
מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט״ו שלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

רְאִי לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאִי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ אַרְבָּעָה גֵּרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי
גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת עַל שְׁתֵּי הַבָּנוֹת,
שֶׁתְּזַכֵּינָה לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָן, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת
הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

גַּא וְנָא אֵל תְּדַאֲגִי, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְעוֹד
תִּרְאוּ הַרְבֵּה נַחַת מִהַבָּנוֹת. הַעֲקֵר רַק תִּתְּפַלְּלִי בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ,
כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ שׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל. ●

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁבְּקִרְוֹב תְּבַשְּׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
שֶׁהַבָּנוֹת מְצָאוּ אֶת בֶּן זִוְגָן.

הַמְּאַחַל חַג כְּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

ט״ו שלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב

מִמְּךָ.

אֲשֶׁר ט"ו שלג בַּנְחַל רַפָּה

אודות ציון רבנו ז"ל, מה אמר לך, ידידי הנקר! אין למעלה מזה, ואשרי מי שזוכה להוציא מהכח אל הפעל, ולנסע אל ציון רבנו ז"ל. ועליך לדעת, אשר אי אפשר להגיע אל ציון רבנו ז"ל, כי אם על-ידי תפלה ובקשה, וכל אלו שנסעו אל ציון רבנו ז"ל, הקדימו הרבה תפלות ובקשות, ועל-כן גם אתה ראה להקדים תפלה, ואז תראה שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך חג פֶּשַׁח וְשִׁמְחָה...

ט"ו שלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ח' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לראות כתב ידך, שתתשם לי איך אתה מחזק את עצמך, כי בזה העולם צריכים חזק גדול. ובאמת עקר ההתחזקות הוא על-ידי תפלה והתבודדות, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל לבבו, וכל אשר מעיק לו, ואז באמת אם יהיה חזק בזה, יזכה לצאת מכל המיצר שמסבב אותו.

נא ונא ראה לשמח ולשמח את אשתך, כי השמחה היא היסוד והעקר בדרך רבנו ז"ל.

ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם. תקח קונטרסים מ... ואז תראה את גדל הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח תמיד, ונשמע בשורות משמחות.

המאחל לך חג פֶּשַׁח וְשִׁמְחָה...

רפו אֲשֶׁר ט"ו שלד — ט"ו שלה בַּנְחָל

תדע, כי מחזיקי המפתחות הולך כָּאֵן מָאד, וְעַל-כֵּן אִם תּוּכַל להִכִּין לִי עוֹד אֶלֶף — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְכֵן אֶלֶף שְׁמִירָה לְבֵית. אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וּרְאֵה לְהַפִּיצֵם, וְתִרְאֶה אִיךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע גָּדוֹל עַד מָאד.

ט"ו שלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת מָאד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְכֵן מִי שֶׁשָּׂמַח יוֹתֵר — מִצְּלִיחַ יוֹתֵר, וּבְזֶה תִּלְוֶיָה גְדֻלַּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, אֲשֶׁר זוֹכֵה לְשִׂמְחָה, וְאִינוּ מְאַבֵּד אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, אֲפִלוּ בְּכָל הַמְּצַבִּים הַכִּי קָשִׁים שָׁלוּ. וְעַל-כֵּן רְאִי לְשִׂמְחָה מָאד, וּתְשַׂמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ. וּבְכֻלָּל טוֹב מָאד שֶׁתִּהְיֶה שְׂרוּיָה בְּבֵיתְכֶם אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא כְּלִי לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכֵה לְשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעַלְהָ, וְאִז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים. הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, וְאִף שְׂזֶה קִשָּׁה וְכַבֵּד לָךְ, תִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת שִׂמְחָה, כִּי עַקֵּר

אֲשֶׁר ט"ו שלו בנחל רפז

הִישׁוּעָה שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָה רַק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְכָל מִי שֶׁשָּׂמַח בְּיוֹתֵר — מְצַלִּיחַ יוֹתֵר, אֲשֶׁר מִי שֶׁשָּׂמַח, וְאִזּוֹ יֵרָאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה בְּחַיָּיו.

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דֵּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם — כְּשֶׁאֵין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַדְּלִיקִי אַרְבָּעָה נֵרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קֶדֶשׁ, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי נֵרוֹת שֶׁל שְׂמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת כָּל מֵה שֶׁאֵת צְרִיכָה, כִּי אִשָּׁה הַמֵּתְפַלֵּלַת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת — תִּפְלְתָה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת בְּשָׂמִים, וְאִזּוֹ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הוּא דָּבָר מְאֹד חָשׁוּב, עַל-כֵּן אֲשֶׁר מִי שֶׁזוֹכֶה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹצִיא מִלְּבָבוֹ אֶת כָּל הַצָּרוֹת הַמְּעִיקוֹת עָלָיו.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ח' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׂמְעַת בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂיחוֹת, שֶׁאֵתָה מְשִׂיחַ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וּמִי יִתֵּן שֶׁתְּשִׂיחַ אוֹתָם תְּמִיד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכַרְט אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל צְרִיכִים חֲזוּק מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא יִבְלָבֵל אוֹתָם הַבַּעַל-דְּבָר, עַל-כֵּן רְאֵה תְּמִיד לְשִׂמְחָתָם וְלִחְזוּקָם וְלֵאמָצָם, וְזִכּוֹתֶיךָ תִּגְדֵּל מְאֹד מְאֹד.

רְצִינִי לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ טוֹבָה פְּרָטִית, אִם אֶפְשֶׁר לְגַשֵּׁת אֶל עִירִית יְרוּשָׁלַיִם, וְלִבְרֹר אִם שְׁלָמוֹ אֶת הַמַּס, וְלִבְקֹשׁ אֲשׁוּר הַעֲבָרָה לְטָאבוֹ

רפח אָשֶׁר ט"ו שלז בנחל

לגבי הדינה של אבי שליט"א [זצ"ל], ותמצא פה רצוף מכתבו של העורך-דין, ואם לא תבין משהו, ראה להתקשר אליו ולשאל אותו מה בפרטיות אמה צריך, ולמצוא רבה יחשב, כי אני צריך את זה מאד נחוץ.

נא ונא ראה להתחזק, כי סוף כל סוף אחר הרע בודאי יבוא הטוב, ובודאי צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, על אף גדל המרירות והצרות שסובלים ברוחניות ובגשמיות צריכים להתחזק.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שלז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל רצוף דיסקט שתוכל להעביר למכונה שלך, ובו "אשר בנחל", חלק א', והוא רבע הספר, וכן השיחות שם חצי הספר, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל להשתמש בזה, וזה ילך יותר בנריות.

נא ונא תשמר את עצמך מחובות, ואל תקפץ בגדולות, כי צריכים לצמצם את עצמו מאד מאד, כי בכל דבר — טוב הצמצום, ובאמת צריכים מצד אחד לילך בהרחבה גדולה, אבל מצד שני צריכים צמצום גדול, וזה סוד כל ההצלחה של האדם בזה ובכא, כי הצמצום הוא מצד המלכות, וההתפשטות היא מצד הכתר, כי הרצון הוא עולם חרות, אך האדם צריך את שניהם; מצד אחד בחינת המלכות, שהוא הצמצום והדבור, ומצד שני הוא צריך את

אֲשֶׁר ט"ו שלח בַּנְחַל רַפְט

הַזְרִיזוֹת, שֶׁהִיא הַכֶּתֶר וְהַרְצוֹן, שֶׁהִיא בְּלִי צְמָצוֹם; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִים
אֶת עֲצָמוֹ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוֹ, ט' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ, וּבִפְרֹט עֲכָשׂוּ, שְׁנִכְנַס וּבָא חַג
הַפֶּסַח, שֶׁהוּא חַג הַזְרִיזוֹת, שְׁזָכִינוּ שֶׁהֵאִיר עָלֵינוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הָאָרֶץ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְלֻמְעָלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵצְאֵנוּ בְּזִרְיּוֹת
גְּדוֹלָה מִמְצָרִים. וְזֶהוּ רִמְזוֹ גְּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר בְּחַג הַפֶּסַח מְקַבְּלִים
הָאָרֶץ גְּדוֹלָה מְלֻמְעָלָה. וְעַקֵּר הַהָאָרֶץ הִיא מִדַּת הַזְרִיזוֹת לְצֵאת מִכָּל
הַמְצָרִים, כִּי עַקֵּר הַגְּלוּת הִיא הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַזְרִיזוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵצְלִיחַ לְצֵאת מִגְּלוּתוֹ
הַרוּחָנִית וְהַגְּשָׁמִית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דַּרְכְּךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה — תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ, וְתִעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

רְאֵה לְכֹתֵב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שְׁבוּעָה, וּמִמָּשׁ תְּחַיֵּינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו, ט' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲקֻמָּה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּלְחִזֵּק אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיוּ תָמִיד בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִהְיֶה
הַשְׂמֻחָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם תָּמִיד, כִּי סוּף כָּל סוּף בְּיִבְנָאֵל יִתְהַפֵּךְ
הַמָּקוֹם לְעִיר בְּרָסֶלֶב, וְיִכְנָסוּ שָׁם לְגוֹר כְּמָה מְאֹת מְשַׁפְּחוֹת מְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, צְדָקָה וְחֶסֶד, וּמִשָּׁם יְאִיר אוֹר
רַבֵּנוּ ז"ל עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַקְדִים שְׁלוֹם לְכָל אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וּלְקַרְבָּם,
וּלְעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה גְדוֹלָה בִּינֵיהֶם, שְׂתִיחָה אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת
שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם, כִּי לֹא מֵצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמְחִזֵּק בְּרָכָה
לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְׁלוֹם (עַקְצִין ג').

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ לְהַפְיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּיָתֶר
שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וּתְמַלֵּא שְׂמֻחָה בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל עִם הַקוֹיִנְטֵרְסִים
הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו, ט' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי

מָאד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יֵאִיר.

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ שְׂיֵהֶיָה
מִנֵּן אֶצְלָנוּ בְּכָל יוֹם, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם שְׂיֵהֶיָה
מִנֵּן בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשַׁעַת שְׁמוֹנָה בַּבֶּקֶר, וְתַמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ
בְּעִבּוּר זֶה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִתְּפִלָּה בְּצַבּוּר. וְחֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: אֵימְתִי הוּא עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַת שְׁהַצְבּוּר מִתְּפִלָּלִין,
וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וּבְפִרְטִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל,
צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיֵהֶיָה בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבֶקֶר מִנֵּן, וּלְהַתְּפַלֵּל יַחַד
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה
הַזֹּאת, וְזֶה כָּבֹד יָבִיא לָךְ בְּרָכָה גַם בְּבֵיתְךָ.

רָאָה לְצַמְצָם אֶת עֲצָמְךָ מָאד בְּלִילָה, בְּאִפְּן שְׁתּוּכַל לְקוּם בַּבֶּקֶר,
וּכְמֵאֲמַר אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ: בְּשִׁבְלֵי זֶה גִּדְפָס קָרִיאת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה
תְּכַף-וּמִיד אַחַר תְּפִלַּת מַעְרִיב, לְהוֹרוֹת שְׁצָרִיכִים לִילָךְ לִישׁן
תְּכַף-וּמִיד אַחַר תְּפִלַּת עֶרְבִית, כְּדֵי שְׂיִוְכַל לְקוּם בְּחִצּוֹת. וּבְאֵמַת מִי
שְׁזוֹכָה לְטִיל בְּלִילָה בֵּין הַהָרִים, וּלְהַתְּבַדֵּד אֲזַ עֲמוּ יִתְבַּרַךְ, וּלְקַיֵּם
בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת "הַנְּעוֹר בְּלִילָה" — אֵין לְמַעַלָּה מְזָה. וְזוֹ
מַעַלַּת הַעֲיָרָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת "יַבְנָאֵל", שְׁשָׁם מִתְּאַחַדִּים יַחַד בְּחִינַת
הַר, בְּחִינַת שְׁדָה, בְּחִינַת בֵּית (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י');
וּכְאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ מְזָה כְּמָה פְּעָמִים, וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁמַנְצֵל
אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּעִבּוּר זֶה, וְאֵינוּ מְבַלָּה אֶת זְמַנּוֹ לְבַטְלָה, כִּי אֵין לָךְ
עוֹד עוֹן יוֹתֵר גְּדוֹל מִבְּטוּל זְמַן.

נָא וְנָא תִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִלְּשׁוֹן-הַרְעָה וּמִמְחֻלָּקַת, וְתַמְסֵר אֶת
נַפְשְׁךָ שְׂיֵהֶיָה רַק שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן אַתָּה
צָרִיךְ לְרָאוֹת שְׂיֵהֶיָה שְׁלוֹם-בֵּית אֶצְלָךְ, שְׁתַּכְבֵּד מָאד אֶת אֲשַׁתְּךָ, כִּי
אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת הַלְמוּדִים שְׁלִמְדַת אֶצְלָנוּ, עַל-כֵּן אַל תִּתְרַשֵּׁל בְּזֶה, רַק
תְּקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, וְאֲזַ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה...

ט"ו שמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי רב הצרות בביתו של האדם הן כשאין לו מזוזות כשרות.

ראי להדליק ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים, וכל הברכות וההצלחות הן בזכות השבת.

ראו לדקדק מאד על כשרות המאכלים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש בעדכם, שתזכו לרפואה שלמה, ותהיה הברכה והצלחה שרויה בינכם.

המאחל חג כשר ושמח...

ט"ו שמב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר ט"ו שמג בַּנְחָל רצג

רָאָה לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתָךְ, וְכֵן רָאָה לְבַדֵּק אֶת
הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ.

גַּם רָאָה לְבַדֵּק מְאֹד בְּכִשְׁרוֹת הַמְּאָכָלִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל לְהַצְלִיחַתְךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְרוּחַ רַב נַחַת מֵהִילָדִים, וְיִהְיֶה
בֵּיתְךָ מְלֵא יְשׁוּעוֹת תָּמִיד.

הַמְּאָחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו, ט' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי טָבַע
שֶׁל הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, כִּי אָדָם יְסוּדוֹ
מֵעַפָּר וְסוּפוֹ לְעַפָּר, וְעַל-כֵּן הוּא נִמְשָׁךְ מְאֹד אַחֲרֵי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת,
וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד מְאֹד לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי
הַשְּׂמֵחָה הִיא כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁבַעוּלָם, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל
מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יָבִיא לְךָ אֶת כָּל הַהַצְלָחָה
שְׁבַעוּלָם. וְכֵן רָאָה לְשִׂמְחַת מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַגְּאֻלָּה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַסוּפוֹ
שֶׁל דָּבָר, יִבְנֶאֱל יִתְהַפֵּךְ לְעִיר שֶׁל שְׂמֵחָה וְעֲלִיזוֹת, אֲשֶׁר מִי שְׂיִכְנַס
שָׂמָה יוּכַל לְמַשֵּׁשׁ שְׂמֵחָה בְּיָדָיו, מֵרַב הַשְּׂמֵחָה שְׁתִּהְיֶה שְׂרוּיָה שָׁם.

רצד אָשֶׁר ט"ו שדמ — ט"ו שמה בנחל

וְזוֹ כָּל תִּקְוֹתַי, שְׁתֵּהִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִירָה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, עִירָה
שֶׁל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ט' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֶק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה. וְכֵן רְאֵה לְבָדֶק אֶת הַתְּפָלִין שְׁלֶךְ.

רְאֵה לְהַחֲלִיף אֶת הַמְּזוּרְגִים שְׁלֶךְ וְשֶׁל אֲשֶׁתְּךָ, וּתְדַקְדְּקוּ מְאֹד
עַל טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּינֶךָ
לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וּתְכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
בְּבֵיתְכֶם, כִּי כְּשֵׁי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּבֵית, אֲזִי כָּל הַבַּיִת מִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ט' נִיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ. וּבִפְרָט שְׂאֵתָה רוּצָה עוֹד פֶּעַם לְחַזֵּר לְהַדְּפִיס אֶת כָּל סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וְמִי יִתֵּן שְׁתּוּכַל לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה בֵּיתֶר שְׂאֵת וּבֵיתֶר

רצה   בנחל   ט"ו שמו   אשר

עז, כמו שעשית את זה בימי בחרותך, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך על־ידי־זה, שתבוא לך פרנסה בשפע, ומה טוב ומה נעים, אם היית יכול לעשות איזו שתפות עם ... גרו יאיר, ואם זה לא הולך, אני יכול לשלח לך כמה ספרים יקרי ערך שאתה תדפיסם, כי חבל מאד שתפסיק את העבודה הקדושה הזו שהתחלת, כי באמת כל הזכות של כל הקונטרסים, זה עולה על חשבונך, כי אם אתה לא היית מתחיל, לא היה נמשך כלל כידוע לך, ועל־כן אם היה אפשר באיזו צורה לעשות שתפות עם ... גרו יאיר, הנה טוב מאד מאד, ועל־כל־פנים אם לא ראה לכתב לי, ואז אשלח לך כמה ספרים למען להדפיסם.

ראה לדבק את עצמך בו יתברך, אשר הוא יתברך מחיה ומנהה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות אלקותו יתברך, ואי אפשר להשיג אותו יתברך, כי אם על־ידי רבוי תפלה ובקשה, כי התפלה וההתבודדות היא כלי לקבל בו השפע, ועל־כן אשרי מי שמרבה בתפלה מדי יום ביומו, ועל־ידי־זה נמשך עליו אור נורא ונפלא מאד מלמעלה.

ראה להמשיך ללמד שעורים בסדרן במקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר אין למעלה מזה, ורק זה ישאר ממך, כי זה כל האדם. המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ולשער.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד במדת השמחה, ותדין את

עצמך ואת אשתך תמיד לכף זכות, כי על-ידי-זה יתרחב לבך ודעתך יותר ויותר, ותזכה לצאת מכל הצרות והיסורים שלך; כי עקר הצרות והיסורים הם רק בשביל צמצום המחין, וכשאדם שש ושמח תמיד, על-ידי-זה יתרחב לו המחין, וזוכה לצאת מהצרה שלו. על-כן תשתדל בכל מיני אפנים שבעולם, שיהיה תמיד ששון ושמחה בביתך, ותדון את אשתך לכף זכות, ותשתדל שתהיה תמיד בביתך אורה של שמחה.

אין לתאר ואין לשער מעלתך בשמים, שאתה זוכה לקום בכל לילה בחצות, וללכת למקוה, ולומר סדר תקוין חצות, ואחר-כך אתה לומד שעור קבוע בגמרא ופוסקים. מה אמר לך! כל הזהר הקדוש מלא ממעלת האדם הזוכה לזה, וזכותו גדולה מאד מאד בשמים, יהי חלקי בחלקך, ותשתדל להתבודד אז עמו יתברך, ויתדבר עמו יתברך, ותספר לו יתברך כל מה שעובר עליך, כי התפלה שמתפללים אז קדם אור היום, מאד מקבלת ומרצה בשמים. וכמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, אשר בשביל זה טוב להתפלל ותיקין, כי אז עדין העולם שקט, ואינו מלא קלפות וכו' וכו', על-כן תשתדל להתבודד אז עמו יתברך, ויתבקש ותתפלל כל מה שאתה צריך, ותקבלו בעזרתו יתברך.

תשואות חן לך על הנר תמיד שאתה מדליק לעלוי נשמת אמי מורתי, ותתפלל אז בצעת הדלקת הנר גם בשבילי, שאזכה להצליח להדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל שיש תחת ידי.

המאחל לך חג פשר ושמח...

ט"ו שמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה אל הילד יניק וחסנים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה אני מברך אותך ברכת "מזל

אָשֶׁר   ט"ו שמח   בְּנַחַל   רצו

טוב" על הכנסה לעל המצוות, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתתחיל
התחלה חדשה עכשו – הן בלמוד ושקינה בתורה הקדושה, והן
בתקון המדות, ותגדל ותצמח לאילנא רברבא.

תקבל על עצמך לא לדבר עם התפלין, בלי גדר, וכן תקבל על
עצמך להתפלל במנין בכל יום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בחיידך.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שמח.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, איך שאתה מחזק את עצמך בזה העולם, כי בזה העולם
צריכים חזוקת החדש בכל יום כפי הצרות והיסורים והבלבולים
שעוברים על כל אחד ואחד, ואין אדם נקי מזה, ואשרי מי שזוכה
להחזיק מעמד בזה העולם, כי אין זו עצה לפל בדתו, על אף גדל
המרירות והצרות והיסורים שעוברים על כל אחד ואחד, עם כל
זאת עקר שלמות האדם – כשזוכה להתחזק בכל מיני אפנים.
ועל-כן ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה
קשה וכבד לך מאד מאד, מצד הטבע שלך, ומצד מה שעובר עליך
ברוחניות ובגשמיות, עם כל זאת תעשה כל מיני פעולות שבעולם
לשמע כלי זמר, ובפרט בשעה שאתה נוסע בדרך, ותחטף בכל יום
נקודות טובות – תורה ותפלה.

אודות קניית מגרש ביבנאל, הנה טוב לך מאד להתודע מה
בקשר לשטח של ... אם הוא לבניה? ! וכמה יכולים לבנות על

בְּנַחַל

ט"ו שמט

אֲשֶׁר

רַחֵצ

זֶה? ! וְאִז תּוּכַל לְקַנּוֹת אֶתְּהָ וּגְיִסְךָ תְּתִיכַת אֲדָמָה, וְיִתֵּר הַפְּרָטִים טוֹב לְבָרֵךְ גַּם אֲצֶל ... שֶׁהוּא בָּקִי בְּעֵנִינִים אֵלָיו. אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוּכַל לְבַנּוֹת שָׁם בֵּית לְעֶצְמְךָ, וְתִהְיֶה לְךָ דִּירַת נֶפֶשׁ, שֶׁתּוּכַל לְקַפֵּץ מִפְּעַם לְפַעַם לְשָׁם, וְלִנְוַח מִרַעַשׁ הָעִיר אֶל הַשָּׁקֵט וְהַשְׁלוֹה הַיְבֻנְיָאֵלִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ט' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִין טוֹב אֵלָּא תוֹרָה, שֶׁהִתְחַלַּת לְהִתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַנְּעוּרִים, אִז הוּא הַזְּמַן הַכִּי טוֹב וְהַכִּי יָקָר לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי יִנְיָקוּתָא בְּלִילָא דְוִוְרְדָא (שַׁבַּת קַנְבּ.), עֲקָר יִפִּי הַפְּרַח בְּעוֹדוֹ בְּצַעֲוִירוֹתוֹ.

רְאֵה לְהַזְהֵר מְאֹד בְּכַבוֹד אַב וְאַם, שֶׁהִיא מִהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מוֹרוֹת (דְּבָרִים וְבָה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַקְּפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד. וּבְוִדְאֵי אִם תִּתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, תִּגְרַם נַחֲת־רוּחַ לְהוֹרִיד הַיְקָרִים.

הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב

ממך.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד בעבודת התפלה וההתבודדות, ואל יחסר לך יום אחד מלדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל; אשרי מי שחזק בזה בכל יום ויום, ואז טוב לו כל הימים; כי אין לך טוב מתפלה והתבודדות, ואם לא זכינו להתודע מרבנו ז"ל רק בשביל זה בעצמו, כבר היה כדאי וכדאי, מכל שכן שגם זכינו לקבל ממנו את סדר דרך הלמוד העולה על הכל, כי על-ידי הסדר הזה יכולים לטייל ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה, אם רק מנצלים את הזמן היקר, ואם לא מתבלבלים משום מרה שחורה ועצבות ועצלות.

אודות שכתבת, שאחד דבר רע לאביך על המיעד להיות גיסקר וכו', לדעתי, זהו סתם לשון-הרע וגם רשעות גדולה עד מאד, ותמה תמה אקרא, איך יכול יהודי שקורא את עצמו ירא שמים וכו', לזרק איזו מלה שאינה טובה למחתן על המיעד להיות חתנו, ושדבר כזה יכול לגרם למה שייגרם, אין זה רק מחמת רשעות גדולה.

וכבר אמרתי כמה פעמים, אשר לי אין שום דבר למכור בזה העולם, רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, כאשר קבלתי מרבנו ז"ל, ועל-כן בו ברגע שהאדם מתחיל לחלק עלי, אינו חולק עלי, אלא על הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כי אין לי שום עסקים עם שום בריה שבעולם, איני צריך כסף מאף אדם, ואיני נצרך אל הבריות בשום דבר, ועל-כן לא עלי תלונתם, אלא על הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. וכמו שפרש רבנו ז"ל את הפסוק: "שתו בשמים פיהם ולשונם

תְּהִלָּה בְּאַרְצֵךְ, כִּי בְּנִנְתָּם הִיא לְעוֹלָם עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַךְ
מִחֲמַת שְׁמִתְבִּישִׁים, מְדַבְּרִים עַל זֶה וְעַל זֶה. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְבַדֵּק
מְאֹד מְאֹד אַחַר אֵלֹהֵי הַמְּדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע וְלִיצָנוּת וּרְכִילוּת, וְצְרִיכִים
לְבָרַח מֵהֶם כְּמוֹ שְׂבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרְפֹת, כִּי לְבִסּוּף הֵם יִשְׂרְפוּ
מֵהָאֵשׁ שֶׁל עֲצָמָם.

אַתָּה יְכוּל לְהַתְּנָאוֹת מֵהַמֵּיַעַד לְהִיּוֹת גִּיסָךְ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הוּא
כְּלִי נִפְלָא הַמְּחַזֵּיק בּוֹ הַרְבֵּה, כְּאֲשֶׁר תִּתְּנֹדַע בַּיָּמִים הַבָּאִים.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק
רְאֵה לְלֶכֶת עִם הַגְּלוּי שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב'
בַּהֲקֻדְמָה) עַל הַפְּסוּק: "אֶחָד הִיָּה אֲבָרְהָם", שְׂאֲבָרְהֶם אָבִינוּ עָבַד אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק בְּבַחֲיִנַת 'אֶחָד', שְׁלֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה,
וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא הִצְלִיחַ כְּמוֹ שְׁהִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שְׁנָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר צוּ, ט' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה. וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְכֹל
הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים וְאַרְיִכוּת יָמִים.

אֲשַׁתְּךָ שְׁתַּדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת אַרְבָּעָה גִּירוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלְבַקֵּשׁ אֶזְרָא כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה
מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם, וּבְפֶרֶט
עַל יְלָדִים וְעַל פְּרִנְסָה.

אָשֶׁר ט"ו שֵׁנֵב בַּנְּחָל שֶׁא

תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, וּתְכַבְּדוּ וּתְשַׁמְּחוּ
זֶה אֶת זֶה, כִּי בָזָה תְּלוּיָה כָּל הַצִּלְחַתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּפִרְנִסְתְּכֶם, וְתִצְאוּ מִכָּל
הַצָּרוֹת, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם רַחֲמִים רַבִּים וְחֶסֶדִים עֲצוּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שֵׁנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ט' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִכֶּם.

רְאִי לִהְיוֹת תָּמִיד רַק שְׂמִחָה וְעֲלִיָּזָה, וְאִזּוֹ תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעֱקָר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר
שְׂבְּעוּלָם, יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְתִדּוּגִי תָּמִיד אֶת
בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם.
תִּשְׁתַּדֵּלִי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת בְּעֵלְךָ, לְשַׁמְחוּ וּלְעוֹדְדוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא
יִתְחַשֵּׁב בָּךְ, כִּי זֶה תְּלוּי בְּשָׁנֵי הַכּוֹוִנִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִבְנוּ אֶת הַבַּיִת, וְיִהְיֶה
בֵּיתְכֶם בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים, וְתִהְיֶה הַבְּרַכָּה שְׂרוּיָה אֲצִלְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שנג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך. ועקר שמחתי — שציית לאשתך, ואתה נוסע עמה לחו"ל לחג
הפסח. תאמין לי, ידידי היקר שזו השקעה הכי בטוחה ויקרה שרק
יכולה להיות בחיי האדם, כי אדם צריך לשמור מאד מאד על
בריאות אשתו, והחיים הולכים תמיד בצורה דו סיטרית, כמו
שמתנהגים — כך מקבלים חזרה, כי האדם הוא פדגמט ראי.
ועל-כן כשאדם מכבד ומיקר את אשתו, אזי זוהי השקעה הכי טובה
והכי בטוחה שיכולה רק להיות בחיי האדם. הן אמת, שאצל
בני-אדם, לא בכל פעם הולך כך, כי על-פי-רב אפלו החבר הכי
טוב, שתעשה לו כל מיני טובות שבעולם, וממש תצילו ממנות
לחיים וכו' וכו', לבסוף יתהפך אליך, וירצה רק להטביע אותך וכו'
וכו', עם כל זאת מהנסיון שלי במשך שלשים שנה, משתלם מאד
מאד לאחוז במדת הטוב, אשר היא מדתו של הקדוש-ברוך-הוא,
כמו שכתוב (תהלים קמה, ט): "טוב הויה לפל", ולבסוף אלו
שרוצים לעשות רע, הפל מתהפך על ראשם, ונתקיים אצלם (שם ז,
טז): "בור כרה ויחפרהו, ויפל בשחת יפעל"; וזה ראיתי כמו עיני.
אבל כל זה סובב רק עם בני-אדם, אבל עם אשתו זוהי ההצלחה
הכי גדולה, כשחיים אתה באהבה, אחוה ורעות, ויש הבנה ביניהם,
שאז מצליחים; אשרי מי שמכניס דברים אלו בלבו, ואז טוב לו
כל הימים, הינו שהוא יחזיק במדתו של הקדוש-ברוך-הוא, במדת
הטוב, ודרך הטוב להיטיב, ואף שעושים לו רע, הוא אינו מתפעל
כלל מהם, רק יודע ומאמין, שהרע שעושים לו — גורמים לעצמם.
והסוף יהיה, שכל אלו שגורמים לו רע, יפלו תחתיו.

בענין תפלה והתבודדות שכתבת, תאמין לי, שכל זה הוא סוד

ההתגלות של משיח צדקנו, אשר רק הוא יגלה את זה לכל העולם כּלוּ, כי אִז תתגלה אמתת מציאותו יתברך בגלוי כּזה, עד שלא ישמעו, ולא יראו, ולא יבינו, ולא ישפילו, רק אלקות, כי באמת אין בלעדיו יתברך כּלל, והוא יתברך מחיה ומתנה ומקים את כל הבריאה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך. וכשאדם יודע ידיעה זו היטב היטב בלב, ונחקק מאד בדעתו, אז יודע אשר אין למי לפרש את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו, כי אם אליו יתברך. ודבר זה יתקים בשלמות בביאת משיח צדקנו, שאז יקים (צפניה ג'): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' וגו', ואמר מוהרנ"ת ז"ל, שפשיבוא משיח צדקנו, יהיה נעשה דרך כבושה מתפלה והתבודדות, הינו שיהיה דבר פשוט אצל כל בר ישראל להתנהג כּוּ, וכל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, ידבר וישח עמו יתברך, ויגלה לו יתברך את כל מה שעובר עליו בתמימות ובפשיטות גדולה. וזה בעצמו יביא לו את כל הישועות. ובאמת כל הפסיכולוגים הכי גדולים אומרים, שהאמונה התמימה בו יתברך, והדבור אליו יתברך, מרפא את האדם מכל מיני חלאים רעים, ועל-כן אשרי מי שמכניס את עצמו בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חג פּשור ושמח...

ט"ו שֵׁנֶד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב מך, ואיך שאתה זוכה להתחזק, כי בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום ויום, כי כל מי שהולך על-פי דרכו של רבנו ז"ל, הוא צריך להתחזקות חדשה, כי הבעל-דבר עוזב את כל העולם, ולוקח את עצמו רק

עָלִיו, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְזַכֵּה אֶת אֲנָשָׁיו לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתַבְרָךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ לְדְבָקוֹת אֱמֶת, לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתַבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, לִידַע שֶׁהוּא יְתַבְרָךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין בְּלַעַדָּיו יְתַבְרָךְ כָּלֵל. וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרָךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו רַק אֵלָיו יְתַבְרָךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוּ, ט' נִסָּן ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נְעִם חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלֶךָ וְחֻלְקֶךָ, וְתַהֲיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב, וְתִשָּׁבֵר אֶת הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת שֶׁנִּטְבְּעָה בְּךָ, וְתִרְחַם עַל יְלִדֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ, וְתַהֲיֶה סִבְלָן גָּדוֹל עִמָּהֶם, אִף שְׁעוֹשִׁים מָה שְׁעוֹשִׁים, עִם כָּל זֹאת זוֹ עָקֵר גְּדֵלֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל — שְׂזוּכָה לְשַׁלֵּט עַל עֲצָמוֹ, וְלֹא יִכָּעַס וְלֹא יִקְפִּיד כָּלֵל, אִף שְׂזָהוּ דְבַר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה.

עֲכָשׁוּ בָּא חַג הַחֲרוּת, חַג הַשְּׂמֵחָה, חַג הַזִּרְזוּת, שְׂדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה זְכִינוּ לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, וְדַבֵּר זֶה סוֹבֵב בְּכָל יוֹר וְדוֹר, כְּשֶׁבֵּא הַחַג הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹפֵלֵא הַזֶּה, עֲלִינוּ לְאָכַל רַק מִצָּה, שְׂמֵרְמוֹז עַל הַזִּרְזוּת וְעַל הַשְּׂמֵחָה וְעַל הַחֲרוּת, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְהַתְחַזֵּק כָּל הַשָּׁנָה.

אֲשֶׁר ט"ו שְׁנוֹ – ט"ו שְׁנוֹ בַּנְּחִל שֶׁה

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּהְיוּ כָלְכֶם בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה הַבְּרָכָה
וְהַהֲצִלָּה שְׂרוּיִים בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צוּ, ט' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂכַבְרֵךְ תִּזְכֶּה לְצֵאת לְחַרוֹת לְגַמְרִי,
וְתִזְכֶּה לְהַפְגִּים לְחֵיל רַבִּנוּ ז"ל לְלַחֵם מִלְחָמַת ה', לְגַלוֹת וּלְפָרֵסֵם אֶת
הָאֱמוּנָה הַקְדוֹשָׁה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְפָחוּד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם,
כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ עֵקֶר הַצִּלְחַת הָאָדָם, כְּשֵׁאִין לוֹ שׁוֹם פָּחוּד מֵאֵף אֶחָד,
וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו
יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתְךָ אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצִּלְחָה נְצַחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ שֵׁאִין לְתֵאָר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צוּ, ט' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחָיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִכֶּם.

ראו לחזק את עצמכם להיות תמיד שמחים ועליזים, והאהבה
תהיה שרויה בביתכם, ותכבדו אחד את השני, ואף פעם אל תעשו
שום דבר בלי להתיעץ אחד עם השני, ועל ידי זה תצליחו בחייכם,
כי עקר הצלחת חיי זוג מאשר הוא כשאוחזים את עצמם ביחד,
ומכבדים זה את זה, ומתיעצים על כל פרט ביניהם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ותזכו להפקד בזרע של
קיימא, ובקרוב תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם חג פשוט ושמח...

ט"ו שנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל
הימים.

ראה לשמח מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם גורלך,
ומה היית עושה בלי רבנו ז"ל.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים לחזק את ... גרו יאיר, ותקח
רק ממנו ספרים, כי עובר עליו הרבה מאד, והוא צריך חזוק גדול.

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בכל יום ויום, ואפלו
דבור אחד שיהיה יקר אצלך, כי כל דבור ודבור הוא הצלחה
נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שמרבה
לדבר בכל יום אליו יתברך, ויגיע היום, שנואה את מעלת הענין
הזה, כי עכשו נדמה סתם דבורים, אבל יגיע היום, שעוד נחיה את

עצמנו עם כל יום ויום שדברנו אליו יתברך, וזכינו להתודות על כל מעשינו הרעים, אשר זה עקר התשובה, שאדם מרגיל את עצמו תמיד להתודות לפניו יתברך את כל מה שעובר עליו, ועל-ידי-זה? תהפכו כל העוונות לזכויות, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כב) על פסוק: "ביום ההוא יבקש עון ישראל ואיננו", כי יפלל באין, כל זה זוכין על-ידי רבוי תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, אשרי מי שמדבר בכל יום אליו יתברך, ויהיה יקר מאד בעיניו כל דבור.

נא ונא ראה להמשיך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ואז תראה סוף כל סוף מה שיהיה נעשה עמך.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שְׁנַט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להמשיך את עצמך בכל יום ויום אליו יתברך, ותפרש את שיחתך אליו יתברך, ותספר לו את כל מה שעובר עליך, כי בזה העולם צריכים רחמים רבים, כל אחד ואחד באשר יודע בנפשו, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים ומרירות עצומה, ואשרי מי שזוכה להתבודד אליו יתברך, ולספר לפניו את כל לבו, שזהו בכלל ודוי דברים. ומי יתן, שנוזף לתקן את מעשינו הרעים שעשינו, אשרי מי שזוכה להיות מקרב אל צדיק אמת, שהוא מעוררו ומחזקו ומאמצו לשוב בתשובה שלמה, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר אין טוב למעלה מזה, ומי יתן, שפבר תזכה להגיע

לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים, וְלַחְזוֹר הַרְבֵּה בְּדַבּוּרֵי
אֲמוּנָה, וְתַחֲזוֹר אֶל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי לְגִדּוּלוֹת נּוֹצְרֶתָ, וּמְחַכֶּה לְךָ
אֶצְלָנוּ דְּבָרִים יָפִים מְאֹד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחַיֵּינִי, מְרַב אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ, אֶהְבֵּה
שְׂאִינָה תְלוּיָהּ בְּדָבָר בְּטוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוּ, ט' גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַה שְׁטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִדּוֹשׁ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל פֶּעַם בְּדַבָּר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הָעֵקֶר
בְּדַבָּר רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַהִתְחַדְּשׁוּת, צְרִיכִים לְחִדּוֹשׁ עֲצֻמוֹ בְּכָל פֶּעַם,
וְלִהְיוֹת אִישׁ חֲדָשׁ וּמְקַרֵּב חֲדָשׁ, וְלֹא יִסְפִּיק לוֹ שֶׁהוּא כֶּבֶד מְקַרֵּב
יָשָׁן. וְזוֹ הַמַּעֲלָה כְּשִׁזּוֹכִים לְדַבָּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז צְרִיכִים בְּכָל פֶּעַם לְדַבָּר דְּבּוּרִים חֲדָשִׁים, וְאֶפְלוּ אוֹתָם
הַדְּבּוּרִים, צְרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁהָיוּ הַדְּבּוּרִים חֲדָשִׁים אֶצְלוֹ לְגַמְרֵי
לְגַמְרֵי, גַּיִי גַּיִי, אֵין גְּאֻנְצִין גַּיִי, וְכִמּוֹ שְׂמוֹהֶרְנִי ת"ל חֲדָשׁ עֲצֻמוֹ
עַל-פִּי כַחוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהָיָה רְגִיל לֹאמֹר: דַּעַם רַבִּינִס זַאֲךָ אֵיזו
גַּיִי גַּיִי אֵין גְּאֻנְצִין. וְכִמּוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ בַּעַת שֶׁגָּלָה לָנוּ אֶת
הַתּוֹרָה י"ח, אָמַר אֲזוֹ: אֲנִי חִיִּיתִי הַיּוֹם חַיִּים כְּאֵלוֹ, שְׁעוּד לֹא חִיִּיתִי
חַיִּים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם (תִּי-מוֹהֶרְנִי בַּהֲקֻדְמָה). וְאוֹמֵר שֵׁם מוֹהֶרְנִי ת"
ז"ל, כִּי יֵשׁ כְּמָה מִינֵי חַיִּים, וְעֵקֶר הַחַיִּים הוּא לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם,
שְׂזָה נִקְרָא חַיִּים, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה, מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ,
שְׂזָכִינוּ לְפָל בְּגוֹרֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל אֶף שֶׁהִבְעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ

לבלבל בכל פעם את המקרבים החדשים בכל מיני מחלקת ויכוחים, עם כל זאת אין לנו להתפעל מהם כלל, רק לחדש את עצמנו בכל פעם מחדש, ולדבר את דברי רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, ולהפיץ את אור רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו.

היה בין אנשי שלומנו חדוש נפלא, ושמו ר' זלמן הרב דמענדוועדיבקע, הוא היה בנו של ר' ישעיה שולם, שהיה בן ר' יודיל מדאשיב, תלמיד רבנו ז"ל, והוא היה גאון בתורה, ומפלג במדות, והיה מסור מאד מאד לדבר רבנו ז"ל (ער איז געווען איבערגיגעבין זייער צום רביין ואף), פי היה תלמידו של מוהרנ"ת ז"ל. ועזר הרבה למוהרנ"ת ז"ל לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, פי דבר הרבה עם בני הנעורים. ופעם אחת התבטא ואמר בזו הלשון: רבנו ז"ל אמר וואו יודין פארמאגען הקדמות מיטין נגון (מה יש בין היהודים, הקדמות עם הנגון), כאומר שהוא ענין נפלא מאד. וכמו שאמר פעם רבנו ז"ל, שהוא בחינת השיר של חסד. וסיים ר' זלמן ואמר בזו הלשון: און מיר זאגין (אנחנו אומרים) לנו יש המלים של האר"י הקדוש: "אומר בשבחין למיעל גו פתחין וכו', והנגון של רבנו ז"ל (מיר זאגין מיר האבין די ווערטער פון האר"י הקדוש און דעם רבינו'ס נגון), והתחיל לומר עם אנשי שלומנו את הנגון הזה בדבקות גדולה, והיה תמיד מדבר בענין התחדשות, פי כך קבל הרבה ממוהרנ"ת ז"ל ענין ההתחדשות לחדש את עצמו, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, ועל-כן ראה גם אתה לחדש עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לא להתפעל משום ברירה, ואז תצליח דרכך.

נא ונא ראה להחיות את עצמך עם כל נקדה ונקדה שיש בך, ואז תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. אני מקנה לפניו יתברך, שבאשר עשה עמי נסים עד עכשו, יעשה עמנו

שי אָשֶׁר ט"ו שסא — ט"ו שסב בַּנְחָל

עוד נסים, שְׁאֲזָנָה לְבָנוֹת בִּיבְנָאֵל "עיר בְּרִסְלָב" בֵּית-הַכְּנֶסֶת גְּדוֹל
וְעִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ט' גִּסְן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ אָמֵר לִי יְדִידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁאַתָּה עוֹזֵר לוֹ הַרְבֵּה
בְּהַדְפָּסָה וּבְהַפְצַת הַסְּפָרִים, תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

מָה אָמֵר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַמַּעֲלָה וְהַזְכוּת שֶׁל הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְעוֹזֵר לְמַעַן הַדְּפֹסֶת וְהַפְצַת סְפָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בָּהֶם תְּלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה אֶת
הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ-הוּא בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי
מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בָּזֶה.

הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה רַבָּה בְּכָל עֲנִינֶיךָ, וְיִהְיֶה
שְׁלוֹם וְשִׁלְוָה בְּבֵיתְךָ, וְתִרְוָה נַחַת מִהִלָּדִים, וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה
לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י' גִּסְן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר ט"ו שסג בנחל שיא

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל.

ראה לחדש את עצמך בכל פעם, ובפרט בלמוד "לקוטי-
מוהר"ן", כי עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל תלויה כפי התמדת
האדם בספרו של רבנו ז"ל, אשר פניו, שכלו וחקמתו שם הוא
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב); ועל-כן מי שמתמיד מאד בספרי
רבנו ז"ל, עד שהוא בקי בהם בעל-פה ממש, אותו כבר לא יכולים
לבלבל, כי יש לו את רבנו ז"ל אצלו, כי הוא ז"ל נמצא בתוך ספרו,
בסוד: אִנָּא נִפְשֵׁי כְּתֵבֵי יְהִיבֵי, שהכניס את עצמו בתוך הכתב
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעג); ולכן מי שבקי בספרו של רבנו ז"ל,
אותו אף פעם לא יכולים לנתק מן האמת. והנסיון הוא רק למי
שאינו לומד בספרי רבנו ז"ל, עליו הנסיון גדול מאד, כי יכולים
לבלבלו ולבטלו ולהרחיקו ולגרשו משרש חיותו, לא-כן מי שהוא
בקי בספרו של רבנו ז"ל, הוא ישאר תמיד קיים, ויצחק מכל
המתנגדים, ועל-כן ראה להתחיל להתמיד בלמוד ספרו של רבנו
ז"ל, ותעמיק את עצמך היטב היטב בדבריו הקדושים, אשר כל
דבור ודבור הוא יצאה מיחדת איך לצאת מהחשך ולעבר את העולם
הזה בשלום, אשרי מי שזוכה להתמיד בספרו של רבנו ז"ל, ואז
טוב לו כל הימים.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

ט"ו שסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, י' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך שאתה
מחזק את עצמך.

מה אמר לך! מי שזוכה לידע מרבנו ז"ל, ראוי לו לשמח מאד מאד, כי בעוונותינו הרבים, אנו עדים, אשר הבעל-דבר אורב מאד מאד על כל מקרב ומקרב לנתקו מרבנו ז"ל, כי הרחוב מלא כפירות ואפיקורסות, מלא ליצנות ודברים בטלים והכלי הכלים, ובפרט לאחרונה, בכל עניני הפוליטיקה של שקר, אשר כל אחד ואחד צועק שפונתו היא רק לשם שמם... ובאמת הכל הכל ורעות-רוח, כי מבישא לא הוי טבא, ומרשעים יצא רשע, ועל-כן אין לנו להתערב כלל עם הרחוב, אלא נכניס את עצמנו יותר ויותר בעבודת השם יתברך, על-פי ההקדמות שגלה לנו רבנו ז"ל ותלמידו מוהרנ"ת ז"ל, אשר הם להפך לגמרי מדעת הרחוב, ועל-כן לא בחנם שפל-כף מתפשט הבעל-דבר על כל מקרב ומקרב שרוצה להתקרב לרבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל מחדיר בכל אחד ממקרביו את אמתת מציאותו יתברך, וידע ויזמין, שהוא יתברך מחיה ומיהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות אלקותו יתברך, כי הכל לבושים לגבי האין סוף ועל-כן בידיעות אלו נפתח הפה לדבר אליו יתברך, כי מאחר שנתודע ומתברר לאדם, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא נמצא ואין זולתו נמצא, על-כן אין שום תכלית אחרת, רק לדבר עמו יתברך. והבעל-דבר יודע זאת, ועל-כן הוא שונא מאד את רבנו ז"ל, כמובא (עין ספורי-מעשיות, מעשה ז', מהזבוב והעפביש), שמבאר שם, שקדם שיירדה נשמתו לזה העולם, צעק הסמ"ך-מ"ם מרה: אם זאת הנשמה תרד אל זה העולם, אין לי כפר מה לעשות וכו', כי הסמ"ך-מ"ם ידע היטב, אשר אם יתפשט ויתגלה בעולם למודו הטוב של רבנו ז"ל, אין לו כפר מה לעשות בזה העולם, כי רבנו ז"ל מכניס ומחדיר בתוך האדם אמונה ובטחון כל-כף חזק, עד שאפלו מי שעבר, חס ושלום, חס ושלום, על כל התורה כלה, עדין יכול לחזור בתשובה, ומחדיר בו התחזקות כזו, שיוכל להתחיל בכל פעם לעשות התחלה חדשה, ועל-כן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם שונא את כל מקרב ומקרב שזכה להתקרב לרבנו ז"ל, וגורם מה שגורם, ובפרט בפנים, על-ידי מחלקת ומריבות ולשון-הרע ופטרפוטי דברים בעלמא, אשר דבר זה גורם להתרחק למי שאינו ראוי, כמובא (עין

לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'; ובלקוטי-הלכות, הלכות תפלין, הלכה ד'), כי זה עקר הנסיון של האדם. ופעם אחת התבטא רבנו ז"ל ואמר בזו הלשון: "אז מען קומט שוין אללעס איבער נעמט מען מיר פאר א נסיון" (פֿשְׁכָּר עוֹבְרִים עַל הַכֵּל, לוקחים אותי לנסיון), הינו אדם יכול לעבד את השם יתברך בתורה ובתפלה, ויהיה נרא וחדר לדבר ה', אבל מביאים לו נסיון את רבנו ז"ל, שידבר עליו או לא, ובעוונותינו הרבים, אנו עדים לזה, שהסמ"ך-מ"ם עושה את שלו, וחורק שניו על כל מקרב ומקרב בפרטיות, וגורם מה שגורם — חלישות הדעת ובלבולים, עד שההוא יתרחק לגמרי. ואז באמת מתחיל לעבר עליו מה שיעבר.

לזאת ראה, אהובי, אחי היקר! לקחת את עצמך בידיך, ותחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך, ובפרטיות מבתך (הקדוש-ברוך הוא ישלח לה רפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל, ותרוה רב נחת ממנה), ובנדאי צרתך היא צרה גדולה מאד, אף אסור לפל בדעתו כלל משום זה, כי מי יודע פונתו יתברך, כי הכל געלם ונסתר, ובהדי כפשא דרחמנא למה לן, ועל-כן בשעה שעוברת על האדם איזו צרה בביתו, חס ושלום, הן מהילדים והן מאשתו, והן מפרנסתו וכו' וכו', עליו לברח תכף-וימיד אליו יתברך, ואף שפכר עשה את זה כמה וכמה פעמים, עליך לדעת, כי דברים אלו אין להם שעור, כי הקדוש-ברוך-הוא מתאנה לתפלתן של צדיקים, ועל-כן מסבב עמו מה שמסבב, "ועמך ישראל כלם צדיקים", ועל-כן עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים אחרים, והכל כדי לעוררו ולחזקו ולאמצו למען ישוב אליו יתברך, ויתחיל לדבר לפניו יתברך את כל לבו ואת כל מה שעובר עליו בפרטיות.

נא ונא ראה להיות רגיל בעבודה הקדושה הזו של תפלה ושיחה בינו לבין קונו, ואפלו בשעה שאתה הולך על הדרך, תראה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שמחזק את עצמו בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חג פֿשר ושמח...

ט"ו שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י" גִּיסוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עַד שֶׁבָאֲתָ לְמִצַּב כְּזֶה,
שְׂאִינְךָ יוֹצֵא מִבֵּיתְךָ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוּא סֶתֶם שִׁנְעוֹן. וּבְאֲמַת אָמַר
רַבֵּנוּ ׀"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן 10), אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַמְּשַׁעַע הַכִּי גְדוֹל, יְכוּלִים
לְרַפְּאוֹתוֹ, אִם רַק יוֹדֵה שֶׁהוּא מְשַׁעַע, אֵךְ דָּא עָקָא, שְׂאִינוּ רוֹצֵה
לְהוֹדוֹת, וְעַל-כֵּן אֵי אֶפְשֶׁר לְרַפְּאוֹתוֹ, כִּי אֲדַרְבֵּה, הוּא אוֹמֵר שֶׁאֲתָה
מְשַׁעַע...

וּבְאֲמַת הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְיִדַּע אֶת הָאֲמַת
בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמִצַּב הוּא נִמְצָא, אֲשֶׁר זֶה מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוֹדוֹת,
שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיַעֲשֶׂה לְעִצְמוֹ חֲשִׁבוֹן אֲמַתִּי,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּכְפֹּר-וּמִיד יִרְאֶה לְפָנָי עֵינָיו אֶת שְׂגִיוָנוֹ וּשְׂטִיּוֹתָיו וְכוּ'
וְכוּ', וְאֵז יִתְחִיל לְהַשְׁתַּדֵּל לְתַקֵּן אֶת עִצְמוֹ.

וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁכָּפַר עָבַר עָלֶיךָ מִשְׁבֵּר כְּזֶה, רְאוּי לָךְ לְצִיַּת מָה
שְׂאוּמְרִים לָךְ, שֶׁתִּרְגִּיל אֶת עִצְמְךָ לְצִיַּת בְּכֹל לַיְלָה לְטִיֵּל בַּחוּץ, וְכָךְ
לְאֵט לְאֵט תִּצָּא גַם בַּיּוֹם, עַד שֶׁתִּכְבֹּטֵל מִמָּךְ אֶת כָּל הַפְּתוּדִים שֶׁל הַבֵּל
שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּךָ עַל-יְדֵי רַב הָעוֹוֹנוֹת וְהַשְּׂגִיוֹנוֹת שֶׁלָּךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עִצְמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי עָקָר תִּקּוֹן הַחֲטָא הַזֶּה הוּא רַק עַל-יְדֵי תִקְוָה הַשְּׂמִחָה,
וְתִשְׁמַר אֶת עִצְמְךָ מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה
שֶׁל כַּעַס וְקִפְדוֹת וְרִצְיָהָ בָּא מִפְּגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה,
שְׂגוּרָם לְהִיּוֹת אִישׁ רַע תְּמִיד, שְׂקוּרִין בֵּיז (עֵיִן שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמט);

וְצָרִיף שֶׁתִּדַע, שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְשַׁגֵּעַ אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, עַד שֶׁמֵּאבֵּד אֶת שְׂכָלוֹ, וְאֵינוֹ אַחֲרָאֵי לְמַעֲשָׂיו, כִּי עַל-יְדֵי הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, הָאָדָם מֵאבֵּד אֶת שְׂכָלוֹ, אֶת דַּעְתּוֹ וְאֶת חֻכְמָתוֹ, וְנֹעֵשֶׂה כְּעֶסֶן וְרוֹצֵחַ, וּמִמֶּה וּמִרְבִּיץ אֶת יְלָדָיו בְּאַכְזָרִיּוֹת שָׂאִין כְּמוֹתֶיהָ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְצֵאת מִתּוֹךְ עֲצָמָךְ. וְרַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו'), שֶׁחֻכְמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ, שֶׁרְפוּאָה לְמִשְׁגָּע הוּא הַפְּרוֹס, עֵינֵי שָׁם; כִּי הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיאֹ מִדַּעְתּוֹ, עַד שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לַחֲשֹׁב יֵשֶׁר.

רָאָה לְהֵיּוֹת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תֵּאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּסִגְלָתָם לְהַרְגֵּ אֶת הַיָּצָר הָרָע, כְּמוֹבָא מִגּוּרֵי הָאָרִיז"ל. וְרַבְּנוֹ ז"ל גָּלָה לָנוּ: אֲפֹלוֹ אוֹתָם הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְּלוּ בְּמָקוֹם שֶׁנִּפְּלוּ, וְעַדִּין הֵם בְּמָקוֹם שֶׁהֵם, וְהֵם מְלַכְלָכִים כְּמוֹ שֶׁמְלַכְלָכִים, אִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם חֵק קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כֶּף וְכֶף, הַכֹּחַ שֶׁל הַתּוֹרָה יוֹצִיאֵם מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם (עֵינֵי שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט); וְקִבְּלָהּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁדְּבָרִים אֵלוֹ סוֹכְבִים עַל אַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְעַל-כֵּן מַה שָּׂרַק יִהְיֶה עִמָּךְ, אַתָּה תִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, "וְנוֹעַט פּוֹן דִּיר כְּאִשָּׁשׁ עֶפְעַס בְּלִיבֵין" (יִשְׂאָר מִמָּךְ לְכָל הַפְּחוֹת מִשְׁהוֹ) וְצָרִיף שֶׁתִּדַע, כִּי מַעֲלַת לַמּוֹד הַמְשֻׁנִּיּוֹת כָּל-כֶּף גְּדוּלָהּ, עַד שֶׁמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת, שֶׁאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב עוֹמֵד עַל פֶּתַחַּהּ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּכְשֶׁרוּאָה אָדָם שֶׁלֵּמֵד מְשֻׁנִּיּוֹת, מוֹצִיאֹ מִשָּׁם; וְרַבְּנוֹ אִישׁ הָאֱלָקִים הַחִיד"א ז"ל פָּרַשׁ בְּזֶה אֶת הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית מט): "מֵאֲשֶׁר שִׁמְנָה לְחֶמוֹ" וְגו', שֶׁמִּנְיָהּ אוֹתִיּוֹת מִשְׁנֵינָהּ, כִּי לַמּוֹד מִשְׁנֵינָהּ מְזוֹכָר אֶת הַנִּשְׁמָה, וְעַל-יְדֵי שֶׁקִּידָה בְּאַמִּירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, יִזְכֶּה לְצֵאת מִהַפֶּחַ יְקוּשׁ שֶׁנִּפְּלָ לְשָׁם, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תְּהִלִּים ל'): "הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נִפְשֵׁי" — רֵאשִׁי תַבּוֹת: מִשְׁנֵינָהּ. וּבְמִדְרָשׁ רַבָּה (פְּרָשַׁת צו) אָמְרוּ: אֵינִי הַגְּלִיּוֹת מִתְּקַבְּצוֹת, אֲלֵא בְּזָכוֹת מְשֻׁנִּיּוֹת, עֵינֵי שָׁם; עַל-כֵּן תִּהְיֶה חֲזָק וְאִמִּין מְאֹד כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁתִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לִילֶךְ בְּכָל יוֹם לַמִּקְוָה, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי ת"ז לְהִבְטִיחֵנוּ, אֲשֶׁר אִם הָאָדָם יִהְיֶה חֲזָק לִילֶךְ בְּכָל יוֹם לַמִּקְוָה, יִהְיֶה

לבו בְּטוּחַ שְׁיֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן הַכֹּל, כִּי מִקְוֵה הוּא לְשׁוֹן תִּקְוֵה. וְכֵן תֵּאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבִיל תִּקְוֵן פְּגָם-הַבְּרִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הֵם עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נִגְיָנָה הַמְרַפְּאִים אֶת הַבַּת מִלֶּךְ (עֵין סְפִירַי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם ר').

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם הֵייתָ לוֹמֵד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים "סְפִירַי מַעֲשִׂיּוֹת" בְּלִשׁוֹן אִידיש דִּיקָא, שֶׁהִיא לְשׁוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא מְעוֹרֵר מְאֹד אֶת הַלֵּב וּמְמַשִּׁיכוֹ אַחֲרָיו יִתְבַּרֵךְ, וְהִיא הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁנָתוֹ הָעִמְקָה (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס').

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת בְּכָל שָׁבוּעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְצֵאת מֵהַפַּח הַנִּשְׁפָּר שְׁנַפְלֵת בּוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צו, י' נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ לִידֵיד נַפְשִׁי ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הֵן הִזָּה לְמִרְאָה עֵינֵי סִפְרָךְ הַיָּקָר "אִמְרֵי שְׁפָר", שֶׁלְקַטְתָּ מִסְפָּרִים חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים יְקָרֵי הַמְּצִיאוֹת עַל סֵדֵר "בְּרִכַת-הַמְּזוֹן". וְהַסִּפֵּר הוּא נִחְמָד לְמִרְאָה, וְכָל הַרְוָאָהּ יִבְרָךְ: "בְּרִכַת הַנְּהַנִּין" עַל עֲבוּדָתְךָ, וּמִתּוֹךְ הַסִּפֵּר נִכָּר גְּדוּלַת יְגִיעַתְךָ וְעֲבוּדָתְךָ לְלִקֵּט לְקוּטֵי בְּתֵר לְקוּטֵי עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט "מִבְּרִכַת הַמְּזוֹן", מִמַּשׁ לֹא הִחְסַרְתָּ דְבָר, וְהִיא תּוֹעֵלַת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה יִתְעוֹרֵר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְבָרֵךְ "בְּרִכַת-הַמְּזוֹן" בְּכּוֹנֵה גְּדוּלָּה וּמִתּוֹךְ הַסִּדּוּר דִּיקָא, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה הוּא סְגֻלָּה גְּדוּלָּה לְעֲשִׂירוֹת. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַמְּבָרָךְ "בְּרִכַת-הַמְּזוֹן" מִתּוֹךְ הַסִּדּוּר דִּיקָא, וְאֵל כָּל אֲשֶׁר יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי-זֶה, הָיוּ מְאֹד נִזְהָרִים בָּהּ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַכִּילָה, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי "בְּרִכַת-הַמְּזוֹן" נִתְּוַדַע הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ

בעולם, עין שם; כי בזה מגלה שאכילתו ופרנסתו הוא רק ממנו?
תברך. ועל-כן יפה עשית בספרך, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב את
גבולך, ותוכל להדפיסו ולהפיצו בתפוצות ישראל.

המאחל לך חג פשר ושמח...

ט"ו שסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, י' ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להמשיך
בעבודת הקדוש עבודת הדפסת ספרי רבנו ז"ל, ואל תסתכל על שום
דבר שבעולם, ותדע שלי היו הפסדים גדולים, ואני תמיד עושה
לעצמי חשבון הנפש, כי אני רואה מעשים בכל יום, איך שבני-אדם
מפסידים סכומים ענקיים במשא ומתן וכו', כי מסתבכים בכל מיני
סבוכים בעסקים וכו', זה פושט את הרגל, וזה מסדרים אותו, וזה
מאבד בן לילה ליום את כל הונו וכו', עם כל זאת הוא ממשיך
וכו', ועל אחת כמה וכמה בענין רבנו ז"ל, אשר היגיעה בעצמה
שמתנגעים בעבור עסק הקדוש והנורא הזה, הוא כבר דבר גדול
מאד מאד, ומכל שכן כשמשקיעים כסף וכו', ותהלה לאל, שכל
החזק היה רק בדבר קדשה נוראה ונפלאה כזו, וזו נחמתי.

לזאת אני מזהיר אותך תמיד, שתראה לצמצם את עצמך מאד
בהוצאות, כדי שלא תתקע בחובות, כי אני הייתי חייב רכבות
דולרים, והיה זמן שהייתי חייב למדפיס אחד תשעים אלף דולר בלי
שום גזמא כלל, מלבד זאת הייתי חייב לכורך כמה אלפים, ולעוד
שני מדפיסים סכומים ענקיים, בשביל זה אני יודע להזהיר את
תלמידי, שלא יסתבכו בשום סבוכים, כי מאחר שאני הייתי כל-כך
מסבך, לזאת תמיד ראה להדפיס רק כמות כזו, שאתה יודע שיפיצו
אותה המפיצים.

ובאמת עליך לדעת, שאני רואה לפני עיני, כי יבוא היום, אשר יהיה צמאון גדול אחר הספרים האלו, ולא יהיה מספיק אפלו מאה אלף ספרים, כי כלם יחטפו את הספרים האלו המחיים נפש כל חי, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שסז.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר צו, י"א ניסן ה'תש"ן.

שלום ובִּרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד, כי כל מי שזוכה לחזר בתשובה, הוא צריך התחזקות עצומה, שלא יפל חזרה, ובפרט מי שנכשל בעון החמור של הוצאת זרע לבטלה, הוא צריך לרחמים רבים, שלא יפל חזרה, כי החטא הזה הורס את האדם לגמרי בין בגשמיות ובין ברוחניות, על־כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם. ועקר החזוק להיות תמיד בשמחה, כי שמחה היא הרפואה והתקון לכל העוונות, ובפרט להוצאת זרע לבטלה.

פה תקבל רצוף קונטרס "טהרת־הברית", ותשתדל לקיים כל מה שנאמר בו, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותך.

נא ונא ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתחזק מה שיותר מהר, כי עקר תקון הברית תלוי בכתנה, כי על רוק נאמר: "לא טוב היות האדם לבדו", על־כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להתחזק מה שיותר מהר, ואל תהיה ברוך, אלא תתחזק לשם שמים, והקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליח בדרךך, ותזכה לשוב באמת בתשובה אמיתית, ותשאר נאמן לו ותברך.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ, י"א נִסְכֵּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ אִיךָ שְׁאַתָּה
מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הִיְסוּד
וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, וְכָל מָה שְׁאַדָּם מְדַבֵּר יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ —
נִצְלִיחַ יוֹתֵר, כִּי עֲקָר הַהִצְלָחָה תְּלוּי רַק בְּדַבָּר זֶה, וְעַל־כֵּן אֲשַׁרִּי מִי
שִׂמְחָתִי מִדְּבַר בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח
גְּדוּל הֵן לְטוֹב וְהֵן לְהַפֵּךְ, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד אֶת הַדְּבוּר,
לְדַבֵּר תָּמִיד רַק דְּבוּרִים טוֹבִים וְהַתְחַזְּקוֹת, לְחַזֵּק אֶת חֲבֵרוֹ,
וְעַל־יְדֵי־זֶה מִמִּילָא יִתְחַזֵּק הוּא בְּעֲצָמוֹ, וּבְאַמַּת בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁעַבְרָנוּ
שׂוֹאָה גְּשָׁמִית וְשׂוֹאָה רוּחַנִית, עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ לְחַזֵּק אֶת
זוּלָתָנוּ, וְהִיא מִצְוֶה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד לְחַזֵּק אֶת זוּלָתוֹ.

אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁתִּי
שְׁבַחֹת: פִּרְשַׁת אָמֹר וּפְרָשַׁת בְּהַר־בְּחֻקָּתִי, הִיְנוּ בְּל"ג בְּעֵמֶר אֶהְיֶה
בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמְאֹד רְצִיתִי לְרְאוֹתָךְ אֲז.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ, י"א נִסְכֵּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מִדֵּי כְּתִבִי לְחֻבְרָךְ, אֲמַרְתִּי לְרוּץ גַּם אֵלֶיךָ דְּבַרִי אֶלֶה.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִם כָּל מִיַּדְעֶיךָ מֵרַבְּנוּ ו'ל, וְתִגְלָה לָהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו'ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל: א שְׁפַעֲנִדִיל קָעַן א קָלֵאֵץ אִינְטֶרְצִינְדֵעַן (חֲתִיכַת עֵץ קִטְנָה יְכוּלָה לְהִבְעִיר עֵץ גְּדוֹל); וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אִיךָ שְׁאֲפִלוּ גִפְשׁ קִטְנָה יְכוּלָה לְקָרֵב גִּפְשׁ גְּדוֹלָה. וְכֵן הִתְבַּטְּא פַעַם רַבְּנוּ ו'ל: מִיט א קָלִיִּין פִּישׁ קָעַן מָעַן כֹּאפִין א גְּרוֹיִסְעַן הָעֵכֶט (עַם דָּג קִטְן יְכוּלִים לְתַפֵּס דָּג גְּדוֹל), וְזֶה סוֹבֵב אִיךָ שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם זולָתוֹ מִדְּרָכֵי רַבְּנוּ ו'ל, וְאֲפִלוּ שְׁמַרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ הִכִּי קִטְן, יִדַע שְׂיִישׁ בּוֹ כַחוֹת עֲצוּמִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַדְבֵּר בְּכָל יוֹם מֵרַבְּנוּ ו'ל וּמַעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת, וּמְחִזְקֵי בְּנֵי־אָדָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׂשִׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוּ, י"א נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ וְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, בְּאִפְּן שְׁתִּזְכֶּה לְסִיַּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סִפְרֵי הַתְּהִלִּים, וְתִבְקַשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ עַל רְפוּאָת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל בְּעֲצָמוֹ, יוֹתֵר שׁוּהַ מֵהַכֵּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעוּלָם, וְתִקְבַע לְעֲצָמְךָ חֶק קָבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹינְטֶרַס אַחֵר, וְזֶה יִתֵּן לָךְ הַתְּחִזְקוֹת וְחַיִּים חַדָּשִׁים.

נָא וְנָא רְאֵה לְעַבֵּד עַל גְּקִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתִּהְיֶה תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוֹ, י"א נִסְכֵּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
שְׁמִחָתִי שְׁאֲנִי שְׂמַח, שְׂאִתָּה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבֵּים בְּדַבּוּרֵי אֲמוּנָה,
וְכֵן אִתָּה מְפִיץ אֶת הַקּוּוֹטְרָסִים, וּמְחַדִּיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּו, לְהַחְדִּיר
אֲמוּנָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף יְמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, כִּי הִנֵּה
אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְעוֹד מְעַט נִהְיֶה כְּבָר שָׁם, וְלֹא יִשְׂאָר מֵאִתָּנוּ שׁוֹם דְּבָר,
רַק מָה שְׁנִחַטְטָף בְּדַבּוּרֵי אֲמוּנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזַק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה
הַזֹּאת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט לְקַיִם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת דְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
שְׁגִלָה לָנוּ עַל־פִּי מִשְׁנֵה "הַנְּעוֹר בַּלְיָלָה וְהַמְּהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ יְחִידִי" (עֵין
לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב) לְלֶכֶת בַּלְיָלָה וּלְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
עַד שְׂיִזְכָּה לְהַכְּלִיל בְּמַחֲיָב הַמְּצִיאוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ כְּבָר בֵּית מַעְצָמְךָ, וְלֹא תִהְיֶה שְׁכֵן
אֶצְל אַחֵרִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשְׂמַח...

ט"ו שעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, י"א נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִז הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת
בְּאוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְעַל־כֵּן מִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת, נִמְשָׁכַת
עָלָיו בְּרָכָה מְרֻבָּה, וּבִפְרָט זְוִיג, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא בֵּת זְוִיגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וְעַל־כֵּן בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת, תִּזְכִּי לְמִצְאָ אֶת בֶּן זְוִיגָךְ.

רְאִי לֹמֵר בְּכָל יוֹם מְזִמּוֹר כ"ט בְּתֵהְלִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יְשַׁלַּח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

הַמֵּאֲחִיל חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, י"א נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

אוֹדוֹת אַחֲוֹתָי, רְאִי רַק לְדַבֵּר עִמָּה הַרְבֵּה דְבוּרֵי אֲמוּנָה
וְהַתְחַזְּקוֹת, כִּי הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל, כֶּף גְּלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל, עַל־כֵּן
אִם תִּמְשִׁיכִי לְחִזָּק אוֹתָהּ וּלְאַמֵּץ אוֹתָהּ, תִּהְיִי מְבֻרָכַת מִפִּי עֲלִיוֹן, כִּי
אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מֵאֵד חָשׁוּב כְּשִׁזּוּכִים לְחִזָּק אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל.

רְאִי לְשַׁלַּח לָהּ קוּנְטֵרְסִים לְמַעַן תּוּכַל לְהַחֲיִית אֶת עֲצָמָה.

וְאוֹדוֹת שְׂאֵת מְבַקֶּשֶׁת לְכַתֵּב לָהּ, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֵינִי כּוֹתֵב רַק לְמִי
שְׂכּוֹתֵב לִי, אֶף־עַל־פִּי־כֵן שְׁלַחִי נָא אֶת בְּרָכָתִי אֵלֶיךָ, וְאֵנִי מְבַקֵּשׁ

אֲשֶׁר ט"ו שעד בַּנְחַל שְׁכַג

וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי.

הַמֵּאֲחֵל חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, י"א נִסָּן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַם אֶת כָּל הַדְּוִ"חַ מֵהַמְשָׁלוּחַ מְנוֹת שֶׁל פּוּרִים, שְׁעֲשִׂיתֶם בְּיַחַד מְבַצְע נְהַדָּר, יַעֲזוּר לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת הַמִּצְוָה לְהִתְבָּרֵךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת, כִּי מַעֲלַת הַשְּׂמִיחָה לְשִׂמְחָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד יָקָר מִי שְׂמִיחָזֵק אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, וּמְחַזְיָרִם בְּתַשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן רָאִי לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתֶךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְתַחֲזִקֵי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, שְׂיַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָן בְּיַחַד, וּיִקְרְבוּ אֶת אֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רָאִי לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְכֵן תְּשַׂמְּחֵי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא מְקוֹר הַקִּדְשָׁה, כָּל מֵה שְׂשִׂמְחִים יוֹתֵר — מִמְּשִׁיכִים יוֹתֵר קִדְשָׁה עַל עֲצָמוֹ, וְכֵךְ מוּבָא בְּזִהַר הַקְדוֹשׁ (חֶלֶק ב' קפד): חֲדָנָא דְּבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ חֲדָנָא עֲלָאָה וְכוּ', זֹאת אוֹמְרַת הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הָאָדָם מוֹשֶׁכֶת שְׂמִיחָה עֲלִיוֹנָה מְלַמְעֵלָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמְחַת תָּמִיד וּמְשַׂמְּחַת אֶת אַחֲרִים.

רָאִי לְדַבֵּר תָּמִיד לְפָנָי נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי אַמּוּנָה וְהִתְחַזְּקוּת וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי

שכד אשר ט"ו שעה – ט"ו שער בנחל

מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם בית משלכם, ולא תצטרכו להיות שכנים אצל אחרים.

המאחל חג פשוט ושמח...

ט"ו שעה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ב ניסן ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לדון את בעלך לכף זכות, כי הוא תחת לחץ גדול מההורים שלו וכו', ועל-כן את אשתו צריכה לחזק אותו ולאמץ אותו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבמשך הזמן ישתנה לגמרי, העקר זכרי מאמרים ו"ל, שאמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה פשרה? העושה רצון בעלה; ועל-כן ראי לחזק את בעלך בעבודת השם יתברך, ואז תראי הצלחה בחיך.

נא ונא תשתדלי שיהיה שלום ואהבה והבנה הדדית ביניכם, ואז תצליחו בחיכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחיכם, ויהיה לכם הרבה נחת מבתכם תחיה, ועוד תולידו בנים ובנות, והכל רק באהבה, אהבה ורעות.

המאחל חג פשוט ושמח...

ט"ו שער.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ב ניסן ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

אֲשֶׁר ט"ו שְׁעוֹ בַּנְּחָל שְׂכָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן אֶת בְּעֲלֶיךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְתִגְוֵרוּ בְּאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת, וְשָׁלֵא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וּכְפוּחִים.

רְאֵי לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְכֵן לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גֵּרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְתַתְּפִלִּי בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת בְּשָׂמִים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּסְעִי פַעַם אֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּרֶ יוֹחָאִי בְּמְרוֹן, וְאֶל צִיּוֹן רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶם בְּטַבְרִיָּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֶּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שְׁעוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ, י"ב גִּיסוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל גְּדֹל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסִד שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזַכִּיתָ לְמִצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ, וּבְאִפְּן הַזֶּה תוּכַל לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא.

רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּהִיָּה בְּעֵסֶן וְרוֹצֵחַ וְכוּ', וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלְךָ עָלֶיךָ, רַק תְּדוּנָה לְכַף זְכוּת, וְעַל-יַדֵּי-זָה יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית.

אודות פרנסה, ראה לקחת קונטרסים, ותפיצם בין כלל נשמות ישראל. תעמד בתחנה מרכזית, ותחלק ספרים, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליך שפע, או תלך בבתיים עם קונטרסים, ולא יחסר לך שום דבר.

ראה להתבודד עמו ותברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חג פשר ושמח...

ט"ו שעה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו, י"ב ניסן ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאפה מחזק את עצמך — אין לתאר ואין לשער כלל.

נא ונא ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל, ועל-ידי שמחה זוכים להצליח מאד מאד. ומוהרנ"ת ז"ל אמר לאחד: אני נותן לך תקוון, שתהיה שמח בכל יום, ותקד בכל יום. וקיים זאת הרבה זמנים. על-כן ראה גם אפה להיות תמיד בשמחה ולרקד, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך את דעתך, ויהיה טוב לך החיים.

נא ונא אל תדאג כלל, כי בודאי הכל יתהפך לטובה, והעקר סבלנות.

אם היית יכול לעורר את הוריה לשלח משהו לגיסך, היה טוב מאד, כי מצבו הוא בדיקות גדולה.

אֲשֶׁר   ט"ו שַׁעַט   בַּנְּחָל   שְׁכּוֹ

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהַעֲקָר הוּא הַלְכוּת,
לִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר, כִּי הַלְכָה זֶה הַעֲקָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

ט"ו שַׁעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ, י"ב גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל חֶמְדַּת לְבָבִי ...
גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֶךָ עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים — אֵין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי בְּאֵמֶת אָנִי סוֹבֵל כְּכֹר שְׁנַיִם רַבּוֹת מֵהַמְּחַלְקַת
מִרְשָׁעִים אַרְוּרִים שְׂמַעֲפָכִים אֶת הַגְּאֻלָּה, עַל-יְדֵי הַפְּצַת שְׂקָרִים נִגְד
הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, תִּפְּח רֹחֶם וְנִשְׁמָתֶם, כִּי דִּיקָא הֵם הַמְּעַפְכִּים אֶת
הַגְּאֻלָּה; כִּי בְּאֵמֶת אֲנַחְנוּ רוֹאִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם נֶאֱמַר: "אֲנִי וְלֹא
מִלְאָךְ, אָנִי וְלֹא שְׁלִיחַ" וְכוּ' וְכוּ' (הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח), כִּי בְּטִמְאַת מִצְרַיִם
וְעַרְוֹת הָאָרֶץ, לֹא יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּעֲצָמוֹ, הִינּוּ שְׁהִיָּה גְלוּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, גְלוּי אֱלָקוֹת, עַד
שְׁדִיקָא הָאוּר הַזֶּה הוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. כֵּן הַדְּבָר "כִּימִי
צִאתָךְ מִמִּצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת" (מִיכָה ז, טו), יְהִיָּה בְּעַת הַגְּאֻלָּה
הַעֲתִידָה, שְׂמִשִּׁיחַ יִכְנִיס אֶת אֲמֵתַת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגְלוּי כְּזֶה, עַד
שְׁלֹא יִרְאוּ וְלֹא יִרְגִּישׁוּ, וְלֹא יִשְׁמְעוּ, וְלֹא יִדְבְּרוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי
יְהִיָּה רַק גְלוּי אֱלָקוֹת, וְזֶה יְהִיָּה בְּעַת הַגְּאֻלָּה. וְעַל-כֵּן גַּם עַכְשָׁיו
כְּשֶׁרוֹצִים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֶת אוֹר הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לְבוֹא עַל-יְדֵי
מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, הוּא דִּיקָא עַל-יְדֵי גִדְל הָאוּר, לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחֵי
הַחַיִּים. עַל-כֵּן כָּל אֵלוֹ שְׂטוּעָנִים שְׁהַקוּנְטְרַסִּים חוֹזְרִים עַל עֲצָמָם
וְכוּ' וְכוּ', עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם פְּעָמִים עָרֵב וּבִקְרָא:
"שְׂמַע יִשְׂרָאֵל הוִי" אֱלֹקֵינוּ הוִי" אֶחָד". וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(רש"י דְּבָרִים כו, טז): בְּכָל יוֹם וְיוֹם יְהִיוּ בְּעִינְיָךְ כְּחַדְשֵׁים וְכוּ' וְכוּ', כִּי

הָאָמוּנָה הַקְדוּשָׁה צְרִיכִים לְחֹזֵר אֶלְפֵי אֶלְפֵי פְעָמִים בְּיוֹם אֶחָד, כְּפִי גִדּוּל הַבְּלוּבִילִים וְהַצְרוּת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ, לֹא מִסְפִּיק פְּעַם פְּעָמִים, אֲלֵא צְרִיכִים לְהַזְכִּיר לְעַצְמוֹ אֶת זֶה בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמַּשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן יֵשׁ לָנוּ מִצְוַת עֲשֵׂה לֹאמַר קְרִיאַת שְׁמַע בְּעָרְב וּבִבְקָר, בְּעָרְב הוּא — שְׁעַל-יְדֵי שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים יְחִוּד הַנְּזִי"ה, בַּכַּח הִנֵּה אָנוּ יְכוּלִים לְהַזְכִּיר אֶת עַצְמָנוּ כָּל הַלַּיְלָה מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבִזְהָ שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים בִּבְקָר יְחִוּד הַנְּזִי"ה, יֵשׁ לָנוּ כַּח לֹאמַר וְלִחְזֹר וְלְהַזְכִּיר עַצְמָנוּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל הַיּוֹם כְּלוּ. וְזֶה כָּלֵל הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, לְהַזְכִּיר לְאָדָם בְּכָל מִינֵי מַצְבִּים שְׁבָעוּלָם, אֲשֶׁר הַנְּזִי"ה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, וְאֵין בִּלְעַדְיוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל. וְעַל-כֵּן אֵלּוּ שְׁטוּעָנִים שְׁחֹזְרִים עַל עַצְמָם, אָנוּ רוֹאִים בְּחֹוֹשׁ שְׁאוּכְלִים בְּכָל יוֹם לְחֵם וּבָשָׂר, וְאֵף פְּעַם לֹא אוֹמְרִים שְׁזֶה חֹזֵר עַל עַצְמוֹ: עוֹד פְּעַם לְחֵם, וְעוֹד פְּעַם לְחֵם... אֲלֵא אוּכְלִים בְּכָל יוֹם בְּחֶשֶׁק חֲדָשׁ אֶת הַלְחֵם וְאֶת הַחֶלֶב וְאֶת הַבָּשָׂר וְכָל מִינֵי מַעֲדָנִים... וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁבָאֵין עֶרְךָ כָּלֵל בְּרוּחַנִיּוֹת, צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם עַל הָאָמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְלִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת הַכֹּל.

בְּעֵנִין פְּגַם-הַבְּרִית, עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הָעֶקֶר הוּא רַק לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה הָעֶקֶר. וְדוּד הַמְּלֶךְ אוֹמַר: "פְּנֵי הַנְּזִי"ה בְּעוֹשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זְכָרָם" (תְּהִלִּים לַה, יז), וּפְרָשְׁתִּי בְּפְרוּשֵׁי עַל תְּהִלִּים (תְּהִלוֹת גַּמֹּן), שְׁהַחֲטָא הִנֵּה שָׁל הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה נִקְרָא רַע, "וַיְהִי עַר רַע בְּעֵינֵי ה'" (בְּרֵאשִׁית לַח, ז), כְּמוֹ שְׁפָרַשׁ רַש"י, שֶׁהוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה, עֵינֵי שָׁם; וְהַחֲטָא הִנֵּה מִבִּיא אֶת הָאָדָם שְׁיִהְיֶה תָמִיד רַע וּבְכַעַס (עֵינֵי שִׁחוֹת-הַר"ן, סִימָן רַמ"ט); וְאֵיךְ יְכוּלִים לְתַקֵּן חֲטָא זֶה? רַק עַל-יְדֵי הָאֲרַת אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁיֵאִיר עַל עַצְמוֹ אוֹר כְּזֶה, עַד שְׁיִתְעוּרוּ כָּל הַקְּלָפוֹת. וְזֶה "פְּנֵי הַנְּזִי"ה בְּעוֹשֵׂי רַע", אִם מְאִירִים אֶת פְּנֵיו יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ הַחֲשָׁךְ וְהַזְהָמָה, עַל-יְדֵי-זֶה "לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זְכָרָם", יִתְבַטֵּל וַיִּכָּרֵת לְגַמְרֵי זְכָר מֵהַחֲטָאִים. עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהֵאִיר עַל עַצְמוֹ עִם כָּל גְּלוּי אֱלֹקוֹת, עַד שְׁיִתְבַטְּלוּ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִשָּׂאֵר שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן שְׁלוֹ. וְכַמוֹבָא

בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל פְּסוּק: "בַּיּוֹם הַהוּא יִבְקֹשׁ עֹזן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ"
 (יִרְמְיָה נ, כ), כִּי נִכְלָל בָּאֵין וְכוּ' (עֵינֵי לְקוֹטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה
 בְּכָל פַּעַם, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהַתְקַרֵּב
 אֵלֵינוּ, וּבְכָל פַּעַם מוֹצְאִים אֵיזָה שֶׁד יְהוּדָאִי שֶׁמְדַבֵּר כָּל רַע עָלֵינוּ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֲקִים, אָנִי מְקַנֶּה לְפָנָיו יְתָרְבֶּה, שְׂאֵתָה אַף פַּעַם לֹא
 תִתְרַחֵק.

אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה לְל"ג
 בְּעָמָר, וְאַשְׁבוֹת, בְּעֶזְרָתוֹ יְתָרְבֶּה, בְּפָרְשַׁת אָמֹר וּבְפָרְשַׁת בְּהַר-
 בְּחֻקְתֵי, וּמֵאֵד רְצִיתִי לְרְאוֹתָךְ.

הַעֲקָר שֶׁלֹּא יִהְיוּ לָךְ שׁוּם קְשִׁיּוֹת כָּלֵל, כִּי זֶה הָעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם
 — לֹא לְהַקְשׁוֹת שׁוּם קְשִׁיּוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

ט"ו שפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָרְבֶּה, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ, י"ב גִּיסָן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד, צְמוּד בְּפָנֵימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
 שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֵין
 לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי רַק זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאַר מֵאֲתָנּוּ. הֵן אָמַת
 שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מַה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּבְלִבוּלִים, בְּזִיוּנוֹת
 וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֲבָל עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה תְּקוּנָנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ
 תְּעַלּוּמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְעַסֵּק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת.

נָא וְנָא רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,

ותמיד תראה להמשיך על עצמה ערבות, נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו יתברך, אשר אין למעלה מזה, ואשרי מי שזוכה לדבק את עצמו בו יתברך. ותאמין לי, ידידי היקר! כי נגד דבקות אחת בו יתברך, אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות לזה, וכשנהיה למעלה וכו' וכו' (בארך ימים ושנים טובות וכו'), אז נתחרט — הרי היינו יכולים עוד להתבודד עמו יתברך, ועוד דבור עמו יתברך, ועוד דבור אמונה לדבר עם זולתנו, ועוד היינו יכולים להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ולעורר ולחזק את אחרים, מדוע היינו בטלנים, והיתה לנו חלישות הדעת, ונפלנו למקום שנפלנו וכו' וכו', כי שם למעלה נראה את גדל העסק של הפצת ספרי רבנו ז"ל. וזה אי אפשר להסביר כל זמן שאדם מגבל בגבול ובצמצום בגופו הגשמי.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותך, וראה 'לגנב' עתים לתורה, ואפלו על הדרך, שיהיו עמך משניות או 'עין יעקב' או תהלים, שתהיה רגיל לומר בכל יום יום של תהלים, ותבקש ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך, ויפתח מחך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר שבעולם אינו יכול לפעל.

ראה לחזק את עצמה להיות רק בשמחה, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, והקדוש־ברוך־הוא ימשיך עליך שפע בפרנסה.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך ע"א יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך ע"ב להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק ע"א

ג . . . . . פֶּתַח דְּבָר . . . . .

ה . . . . . הַקְדָּמָה . . . . .

יא . . . . . ט"ו פ . . . . .

יחזק על שמחה ואמונה.

יב . . . . . ט"ו פא . . . . .

תנה צרות ישראל הפזורים בגולה.

יג . . . . . ט"ו פב . . . . .

יעורר על למוד שלחן ערוך, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כך יותר מכל הלמודים.

יד . . . . . ט"ו פג . . . . .

ירחיק מעצבות ועצלות, ויעורר על מדת השמחה, אשר היא תכלין כנגד היצר הרע.

טו . . . . . ט"ו פד . . . . .

יעורר להחזיק מעמד בכל העובר עליו, ויפליג במעלת רבנו ז"ל, שעלה בכל רגע מדרגה לדרגה, וכל זה הודות המחלקת שהיתה עליו והחזיק מעמד, אזי עלה ונתעלה יותר ויותר.

יז . . . . . ט"ו פה . . . . .

יביע שמחה על מבצע פורים, שבצעטיו נכנסו הרהורי תשובה בעוד יהודים.

יז . . . . . ט"ו פו . . . . .

ידבר במעלת הפצת מעינות החכמה חוצה, אשר הוא תקוון לכל החטאים, והתחדשות בענין ההתקרבות לרבנו ז"ל.

יח . . . . . ט"ו פז . . . . .

יחזק על שמירת שבת, ולא להיות ברגנית בשדוכים.

יט . . . . . ט"ו פח . . . . .

יעורר לצאת מדמיונות של הכל, ולדבק עצמו בו תפירה, ולומר תהלים

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

בְּכֹל יוֹם, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

- ט"ו פט** . . . . . **כ**
 יְעוֹרֵר הַנִּמְעָן לְהוֹצִיא מִן הַכַּח אֶל הַפְּעַל הַשְׁתוֹקְקוֹתוֹ לִהְיוֹת עַל צִיּוֹן
 רַבְּנוּ ז"ל.
- ט"ו צ** . . . . . **כא**
 יִחְזַק לְהֶאֱמִין, שְׁבֻכָּל צָרָה גְנוּזָה טוֹבָה, וְהֶעֱקָר לִידַע, שְׁבִלְעָדֵי רְשׁוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ אֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹתוֹ שׁוּם רַע.
- ט"ו צא** . . . . . **כב**
 יְעוֹרֵר לְקוֹנֵן בְּכֹל לַיְלָה בַּחֲצוֹת עַל חֶרְבֵּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְלִפְשָׁפֵשׁ
 בְּמַעֲשָׂיו אִם אֵין בּוֹ מִדַּת הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּת, הַמְּעַפְּכֵת בְּגִזְן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ.
- ט"ו צב** . . . . . **כג**
 יִזְהִיר שְׁלֵא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, כִּי הַדְּבוּר יִתָּר מִכִּיָּא לְכָל הַצְּרוֹת.
- ט"ו צג** . . . . . **כה**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת אַמוּנַת חֻכְמִים, וְעַד כְּמָה צְרִיכִים לְהַכִּיר טוֹבָה לְרַבּוֹ,
 שְׁמוֹסֵר נֶפֶשׁ לְהַבְיָאוֹ לְטוֹבוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.
- ט"ו צד** . . . . . **כה**
 יִרְגִיל לְהַתְּבוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ לְפָנָי כָּל דְּבָר שְׁצָרִיף לַעֲשׂוֹתוֹ, אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעַלָּה מִמַּעַלָּה זוֹ, וְיִתֵּן כְּמָה הַנְּהַגוֹת לְתַשְׁעָה בָּאֵב, וּמַעֲלַת תַּקּוּן חֲצוֹת.
- ט"ו צה** . . . . . **כז**
 יוֹרָה לְרַחֵק מִמְּרִירוֹת הַבָּאָה כְּתוֹצָאָה מִפְּגַם־הַבְּרִית.
- ט"ו צו** . . . . . **כח**
 יִחְזַק בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִית מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְאִזִּי אֵין לְהַתְּפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלָל.
- ט"ו צז** . . . . . **ל**
 יִזְהִיר, שְׁלֵא לְסַגֵּף עֲצָמוֹ בְּשִׁנָּה, וְהֶעֱקָר לַעֲסַק בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- ט"ו צח** . . . . . **לא**
 יִבְאָר מֵהוּ עֲנִינוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל: תוֹרָה, תְּפִלָּה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה,
 הַתְּבוֹדָדוֹת, וְאוֹי לָהֶם לְאֵלוֹ הַגּוֹרְמִים שֵׁם רַע עַל הַצְּדִיק.
- ט"ו צט** . . . . . **לג**
 יְעוֹרֵר לְהַתְּחִיל כְּבָר בְּמוֹצָאֵי־שַׁבָּת לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר זוֹ סִגְלָה

תִּכְן הָעֲנִינִים

להתמדה כל השבוע, וכן להקפיד על נטילת ידים על פת לסעודת מלוה-מלכה.

ט"ו ק . . . . . לד

יתן תקון למי שפגם בברית, רחמנא לצלן, שיראה להחזיר אחרים בתשובה, על-ידי הפצת אור רבנו ז"ל בעולם, וכן שירבה בהתבודדות, וכן שיסע אל ציון רבנו ז"ל, ויקבל שם תקונו.

ט"ו קא . . . . . לה

יורה לאשה לחזק ולעודד את בעלה ולא להשפילו, חס ושלום, וכן להרבות באמירת תהלים, ושפיכת הלב לפניו יתברך.

ט"ו קב . . . . . לו

יפליג במעלת לב נשבר ובטול עצמו לגמרי אליו יתברך.

ט"ו קג . . . . . לז

יפליג במעלת השמחה, שרק על ידה יכולים להיות סמוכים אליו יתברך, ולזכות לתקן הברית.

ט"ו קד . . . . . לח

ייעץ בענין שדויכים, שהעקר מה שצריכים לבדק אצל בחור או בחורה הוא נושא המדות בכלליות, וכעס וקמצנות בפרטיות.

ט"ו קה . . . . . מ

יפליג במעלת רבנו ז"ל וציונו הקדוש.

ט"ו קו . . . . . מא

יבאר מעלת שמירת הדבור.

ט"ו קז . . . . . מב

יעורר לספר ספורי-מעשיות מרבנו ז"ל, אשר על-ידי-זה יראה ישועה, ומעלת ספורי צדיקים בכלל, שבה יזכה לטהרת המחשבה.

ט"ו קח . . . . . מד

יפליג במעלת רבנו ז"ל, אשר שובר לנו את לב האבן, על-ידי התבודדות, עד שזוכים ללב בשר, על-פי הפסוק: "ונתתי לכם לב-בשר" [בסר] — אותיות ברסל"ב.

ט"ו קט . . . . . מה

יורה לגמען שלא להשבר מכף שהקים תלמידים, ומסר נפשו בעבורם, ולבסוף עצובהו, אלא לחזר ולהקים תלמידים חדשים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- ט"ו קי** . . . . . מו
יעורר לברח משתי מצוות היצר הרע: א. להיות שבור. ב. להחזיק
במחלקת ולרדף את הזולת.
- ט"ו קיא** . . . . . מט
יעורר לשמור על הבריאות, ולא לסגף עצמו במעוט אכילה ושנה.
- ט"ו קיב** . . . . . נ
יחזק לשמח, שאנו יודעים מרבנו ז"ל, אשר מגלה לנו עצות נפלאות
כאלו של תפלה והתבודדות, והתמדת התורה הקדושה, ולא להתפעל
מאלו המלעיגים על רבנו ז"ל, כי זו היתה עצת הסם"ך-מ"ם, על מנת
להרחיק את הבריות מן האמת הצרופה הזו, והעקר להתחדש בכל פעם.
- ט"ו קיג** . . . . . נב
יגלה נפלאות ממעלת השבת-קדש, וקדשת הצדיק, ויערף הקבלה ללמד
רמז משבת לענין התקרבות אל הצדיק, ויעורר על אמונה פשוטה
וקדשת המחשבה.
- ט"ו קיד** . . . . . נד
יבאר, שעקר הקבוץ בראש השנה הוא באימן דיקא, ויעורר על התמדת
התורה הקדושה בכל חלקיה, ועל התבודדות.
- ט"ו קטו** . . . . . נו
ידבר מענין התחדשות, ויביא דגמא מרבי אברהם שטערינהארץ ז"ל,
שבגיל שמונים הנה עובד ה' בכל יום בהתחדשות חדשה וכו'.
- ט"ו קטז** . . . . . נז
יעורר על הדבקות בו יתברך, ולא להתבלבל משום בריה כלל.
- ט"ו קיז** . . . . . נח
יעורר להיות קבוע בכל יום בלמוד גמרא לפי סדר הדף היומי.
- ט"ו קיח** . . . . . נט
יורה על בדיקת מזוזות, ולשמח בחסדי השם יתברך, שזכה לאשה
ולבת, ויעורר על הדלקת נרות שבת ושמיירתה במסירות נפש.
- ט"ו קיט** . . . . . ס
יחזק על חזרה בתשובה, והעקר — להרגיל עצמו לשיח בינו לבין
קונו, ולברח מחברים רעים, ולהניח תפליו, ולומר ה'תקון הכללי',
ולשמור שבת-קדש.

- ט"ו קב** . . . . .
 יעורר שלא להצטער על העבר, ולהתחזק במדת השמחה, ולבודק מזוזות, ולהדליק גרות שבת.
- ט"ו קכא** . . . . .
 יעורר על בדיקת מזוזות ותפלין, ותפלה בעת הדלקת גרות, ואמירת 'תקוין הפללי', והחלפת מזרנים.
- ט"ו קכב** . . . . .
 יורה לשמח בחסדי הבורא יתברך שמו, שנתן מתנות פאלו: ילדי חמד, ובצל מסור, ולכן ראוי להיות בשמחה, ולרחק מן העצבות.
- ט"ו קכג** . . . . .
 יחזק על אמונה פשוטה, ועל למוד גמרא השומר מן המזיקים.
- ט"ו קכד** . . . . .
 ידבר במעלת הפצת הקוניטרס "טמאת המסיון", שהציל הרבה מרשת המסיון.
- ט"ו קכה** . . . . .
 יבהיר גלוי רבנו ז"ל במעלת מדת השכחה, ויחזק להמשיך להתמיד ולטיל בכל חלקי התורה הקדושה.
- ט"ו קכו** . . . . .
 יפליג במעלת אמונה פשוטה, כדברי רבנו ז"ל, שאמר: אצלי אמונה הוא דבר גדול מאד, וכל החלאים באים לאדם רק מחמת חסרון אמונה.
- ט"ו קכז** . . . . .
 יזהיר, שלא להטיל אימה בתוך ביתו, ולדון את אשתו לכף זכות, אשר בזכותה יזכה לפרנסה בשפע, ויעורר ללמד בספר הקדוש "החרדים", וכן בספר החנוף.
- ט"ו קכח** . . . . .
 יעורר להמשיך את שמחת הפורים לכל השנה, ויזרז על מעות חטים, ועל תפלה והתבודדות.
- ט"ו קכט** . . . . .
 יחזק על מדת השמחה, ולרחק מחלישות הדעת.

ט"ו קל . . . . . **עב**
 יעורר על שמחה ובטול אליו יתברך, ולידע שכל מאורעותיו הם
 לטובתו, וצריך לחזק אחרים.

ט"ו קלא . . . . . **עג**
 יורה לחדש חדושי תורה בכל יום, אשר הוא תקוין לנשמה.

ט"ו קלב . . . . . **עד**
 באר, כי בזה העולם צריכים התחזקות עצומה כנגד היצר הרע, ויעורר
 על למוד שיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל, ולמסר נפשו על נקדת
 השמחה.

ט"ו קלג . . . . . **עה**
 יחזק על מדת השמחה, ולמוד שלחן ערוך, וח"י פרקים משניות בכל
 יום, והתבודדות.

ט"ו קלד . . . . . **עז**
 ידבר מהדפסת הספר "אשר בנחל" מנקד, ולא להתבלבל משום דבר
 כלל.

ט"ו קלה . . . . . **עח**
 יזרז על נקדת הקבר, לחזק איש את רעהו, ויפליג במעלת התקרבותו
 לרבנו ז"ל.

ט"ו קלו . . . . . **עט**
 באר, כי זיוגו של האדם תלוי רק בידו יתברך, ועל-כן העקר להרבות
 על כך בתפלה בכל יום.

ט"ו קלז . . . . . **פ**
 יברך על הרחבה בזכות הצדקה.

ט"ו קלח . . . . . **פ**
 יודה על קבלת הספרים מהנמצא, וידבר במעלת הדבור אליו יתברך,
 ולמוד התורה, וכבוד האשה.

ט"ו קלט . . . . . **פא**
 יזהיר מן החטא החמור של הוצאת זרע לבטלה, אשר הורס את האדם
 לגמרי, והעקר להרבות בהתבודדות אליו יתברך, ובאמירת ח"י פרקים
 משניות בכל יום, אשר זה ישרף את כל הקלפות שנבראו על-ידי חטאי
 האדם.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

7

- ט"ו קמ** . . . . . יחזק על הדפסת ספריו הקדושים, אשר אין למעלה מזה, וראוי לנמנע לשמח שהוא עתה שליח רבנו ו"ל ומשמשו.
- ט"ו קמא** . . . . . יחזק על מעלת נקוד ספריו הקדושים, ויורה לתקן הדקדוק במקום שצריך.
- ט"ו קמב** . . . . . יעורר על מצות כבוד אב ואם, ותפלה במנין, ואמירת ח"י פרקים משניות בכל יום.
- ט"ו קמג** . . . . . יורה על בדיקת מזוזות, ויברך ויאחל.
- ט"ו קמד** . . . . . יבאר מעלת התפלה, אשר פועלת גדולות ונצורות, ובפרט בעת הדלקת הנרות.
- ט"ו קמה** . . . . . ירחיק מעצבות ועצלות, ויורה לזכר תמיד ממנו יתברך, ולדון את אשתו והילדים לכף זכות.
- ט"ו קמו** . . . . . יעורר על מדת השמחה, ואמירת תהלים בכל יום.
- ט"ו קמז** . . . . . יחזק על מדת הסבלנות ובפרט עם בני ביתו, ועל שמחה והתבודדות, ויבאר מעלת יום הפורים, אשר הוא גדול מיום הכפורים.
- ט"ו קמח** . . . . . יעורר על שמחה וסבלנות עם הילדים.
- ט"ו קמט** . . . . . יורה על בדיקת מזוזות, והדלקת נרות שבת-קדש.
- ט"ו קנ** . . . . . יעורר על מדת ההתחזקות בכל יום ניום, ולחטף בכל יום תורה, תפלה וגמילות חסדים.
- ט"ו קנא** . . . . . יורה להודות על חסדי הבורא יתברך שמו, אפלו בתוך כל הצרות,

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

וּבִכְרֵט שְׁעֵדִין מַחְזִיק בְּתַמוּ בְּרַבְּנוּ ז"ל, וּמַתְחַזֵּק וּמַחְזִיק מֵעַמֵּד, עַל אֵף
כָּל הַנְּסִינּוֹת הַקְּשִׁים שֶׁהֶסֶם"ךְ-מ"ם מַתְגַּרָה בּוֹ בְּיֹתֵר.

ט"ו קנב . . . . . צה

יֹרָה לְהַשְׁלִים עִם הַבַּעַל, וּלְהַרְבּוֹת בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם.

ט"ו קנג . . . . . צו

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת דְּבוּר אָמַת שְׁמִדְבַר לְפָנָיו יְתַבְּרָךְ, וּבְמַעֲלַת מִדַּת הָאָמֶת
בְּכָלֵל, שֶׁהִיא חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת
הַרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע, שֶׁהִיָּה חַד בְּדָרָא בְּעֵינֵן זֶה, וּמַעֲלַת
הַדְּבוּר אֵלָיו יְתַבְּרָךְ בְּכָל יוֹם, שֶׁבָּזָה אָדָם שׁוֹפֵט עֲצָמוֹ תָּמִיד — אֵיךְ
הוּא מַתְנַהֵג וְכוּ', וְאֵזִי אֵינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ כָּלֵל.

ט"ו קנד . . . . . צט

יַחֲזִיק עַל אֶהֱבַת יִשְׂרָאֵל, וַיִּגְנֶה אֶת הַגּוֹעֲנוֹת וְשֹׁנְאֵת חֲנָם כָּלִפִּי אַחִינוּ
מַעֲדוֹת הַמְזֻרָח.

ט"ו קנה . . . . . צט

יַעֲזֹר לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יְתַבְּרָךְ עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים
מֵרַבְּנוּ ז"ל, וְהַעֲקֹר לְלַמֵּד בְּסִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר שָׁם פָּנָיו, שֶׁכָּלוּ
וְנִשְׁמַחוּ.

ט"ו קנו . . . . . ק

יִבְאֵר, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו הַכְּסוּפִין וְהַשְׁתַּוְקָקוֹת אֵלָיו יְתַבְּרָךְ.

ט"ו קנז . . . . . קא

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִגִּדְל הַתְּקוּן לְקַבֵּל הַבְּזִיוֹנוֹת בְּאַהֲבָה, וְאֲשֶׁר
עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְבִטּוֹל גְּמוּר לְהֵשֵׁם יְתַבְּרָךְ, וְלִרְאוֹת אֵיךְ שֶׁכָּל הַטֵּב"ע
שׁוֹרָה אֶלְקִי"ם, וַיִּגְלֶה אֲשֶׁר גַּם הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֹכִים לָהּ
עַל-יְדֵי רַבּוּי בְּזִיוֹנוֹת.

ט"ו קנה . . . . . קד

יִבְאֵר, שֶׁכָּל מֵהֻלְכֵי הָאָדָם הֵם מִמֶּנּוּ יְתַבְּרָךְ, וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְקַבֵּל הַכָּל
בְּאַהֲבָה.

ט"ו קנט . . . . . קה

יַעֲזֹר עַל שְׁמִירַת הַזְּמַן, וּלְמַלְאוֹ בְּטוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי.

ט"ו קס . . . . . קו

יִבְאֵר הַשִּׁיחָה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: 'לְפִי בַחֲיַנַּת הַיָּמִים נוֹרְאִים רַבּוּי הַבְּכִיָּה

אז, ראוי שיהיה לו אתרוג נאה וכו', ויביא מעשיות מעצמו ומצדיקים אחרים בענין זה.

ט"ו קסא . . . . . קז
יחזק במדת השלום, אשר הוא פלי המחזיק ברכה.

ט"ו קסב . . . . . קח
באר, שאין צריכים לתן דין וחשבון לאף אחד, אלא לעבדו יתברך באמת ובתמים, ויביא המעשה מרבנו ז"ל, שהסתיר עצמו מחמיו וכו', ומה היה לבסוף.

ט"ו קסג . . . . . קט
יעורר על הדבקות בו יתברך, וירחיק מקריאת עתונים המקוררים מאמונה ברורה.

ט"ו קסד . . . . . קי
יחזק לצאת מן היאוש, ולברח אליו יתברך בתפלה ובקשה ברחמים ותחנונים, וכן להרגיל עצמו בח"י פרקים משניות בכל יום, אשר הוא תקון לפגם הברית וסגלה להרג את היצר הרע.

ט"ו קסה . . . . . קיב
יעורר לשמח על גדל הנסים שעשה עמו הבורא יתברך שמו, ויפליג במעלת למוד "לקוטי הלכות" ו"אשר בנחל", ולומר בכל יום יום תהלים.

ט"ו קסו . . . . . קיג
באר, שעקר התקון לחטאים, הוא הפצת אור רבנו ז"ל, והעקר שלא לבלבל עצמו משום בריה כלל.

ט"ו קסז . . . . . קיד
יעורר על התבודדות, ואמירת תקון חצות בכל לילה.

ט"ו קסח . . . . . קטו
יחזק על שמחה, וזאת — על ידי התמדה בספרי רבנו ז"ל, ובפרט שהנמען עוסק בהגהת הספרים הקדושים, ויעורר על למוד "אשר בנחל", וח"י פרקים משניות בכל יום.

ט"ו קסט . . . . . קטז
ירחיק מהעון החמור של לשון הרע, ולהרבות באהבת ישראל.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- ט"ו קע** . . . . . קיז
 זְהִיר מִמְעִילָה בְּכִסְפֵי צְדָקָה, וְיִזְכִּיחַ הַנִּמְצֵן שֶׁהִדְרִדֵר מִטָּה.
- ט"ו קעא** . . . . . קיח
 יְבַשֵּׁר לְנִמְצֵן עַל תְּכֵנִית הַדְּפֶסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים עִם נִקּוּד: "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", "שִׁפְת הַנַּחַל", "בְּאוּרֵי הַמַּדּוּת", "נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹן" וְכוּ' וְכוּ'.
- ט"ו קעב** . . . . . קיט
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבוּר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְהִתְחַזְּקוּת חֲדָשָׁה, וְלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשָׁמָה.
- ט"ו קעג** . . . . . קכ
 יַעֲזֹר לְשִׁמְחַ בְּעֲצָמוֹ וְלְשִׁמְחַ אֶת בֵּיתוֹ — זֹו אֲשֶׁתּוֹ, וְלִהְפִיץ אֶת "עֲלוֹן בְּרִסְלָב", וְלַעֲזֹר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲזֹר בְּהַדְּפֶסֶת וְהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְשֶׁאֵר סְפָרֵי מוֹהֲרָא"ש ג"י.
- ט"ו קעד** . . . . . קכב
 יַעֲזֹר עַל קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, אֲשֶׁר אֵין טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה, וְלְשִׁמְחַ מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ.
- ט"ו קעה** . . . . . קכג
 יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְהַדְּבָקוּת וְהַאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- ט"ו קעו** . . . . . קכה
 יִחֲזַק עַל שְׂמִיחָה וְהַפְּצָה.
- ט"ו קעז** . . . . . קכו
 יוֹרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְקְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְהַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל.
- ט"ו קעח** . . . . . קכז
 יַעֲזֹר עַל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִגְלוּת אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל לְאַחֲרֵים, וְלִהְתְּבוּדֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- ט"ו קעט** . . . . . קכט
 יוֹרָה לְשִׁמְחַ שְׂאֲנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְיוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֻסְדִּים הַגְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִצְאֵת וְלָשִׁיחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
- ט"ו קפ** . . . . . קל
 יַעֲזֹר עַל חֲזוּק נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַמוּנָה וּבִטְחוֹן.

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

11

- ט"ו קפא** . . . . . ייעץ בענין שדוּף לבת, וירחיק מדאגות.
קלא
- ט"ו קפב** . . . . . יורה לדון עצמו לכף זכות, ולא לשנא את עצמו, ולהודות לפניו יתברך, שזכהו לקנות חלקת אדמה ביבנאל.
קלב
- ט"ו קפג** . . . . . יחזק על סיום תהלים בכל יום, אשר נעשה בזה ק"ן לשכינה, ולהפיץ אור רבנו ו"ל בעולם, ולצאת מקטנות הדעת.
קלג
- ט"ו קפד** . . . . . יעורר על הפצת הקונטרסים החדשים, אשר בזכות שמוש רבנו ו"ל יזכה לנפלאות, ויורה לשמח את עצמו ואת אחרים.
קלד
- ט"ו קפה** . . . . . יורה לדון עצמו לכף זכות, ולהרבות במדת השמחה — בקי בשוב, והתבודדות — בקי ברצוא.
קלה
- ט"ו קפו** . . . . . יעורר על בדיקת מזוזות ותפלין.
קלז
- ט"ו קפז** . . . . . יפליג במעלת השמחה.
קלח
- ט"ו קפח** . . . . . יחזק במדת הסבלנות והצמצום, וזאת על-ידי — רבוי שיחה בינו לבין קונו.
קלח
- ט"ו קפט** . . . . . יבאר ענין כח המושך וכח המכריח; הינו מצד אחד צריכים להמשיך רק אל רוחניות, ומצד שני צריכים לצמצם עצמו.
קלט
- ט"ו קצ** . . . . . יפליג במעלת גלוי עצות רבנו ו"ל לאחרים, ולהפך את כח המכריח לכח המושך ולהפך, שעל-ידי-זה יזכה לקיום.
קמא
- ט"ו קצא** . . . . . יעורר על הפצת הקונטרס "מציאת-הזווג", אשר בזכות זה יזכו למצא זווגם.
קמג

- ט"ו קצב** . . . . . קמד
 יזרה שלא להפגס ללחץ, אשר הורס את החיים לגמרי.
- ט"ו קצג** . . . . . קמד
 יעורר על בדיקת מזוזות ותפלין, ושמירת שבת-קדש.
- ט"ו קצד** . . . . . קמה
 יעורר על בדיקת מזוזות, והדלקת נרות שבת-קדש, ולהרבות בתפלה
 א.ז.
- ט"ו קצה** . . . . . קמו
 יאחל על הלדת הבן, שבזכותו יזכה לפרנסה בשפע, וכן בזכות כבוד
 האשה יזכה להתעשר, ויעורר על למוד דף היומי, וחקמ' ורש"י.
- ט"ו קצו** . . . . . קמח
 יחזק אשה על כבוד בעלה ולדונו לכף זכות, והדלקת נרות שבת-קדש,
 ותפלה מרבה א.ז.
- ט"ו קצז** . . . . . קמח
 יאחל על הלדת הבת, ויחזק על קביעת עתים לתורה.
- ט"ו קצח** . . . . . קמט
 יעורר על מנין פל בקר בשעה שמונה, ואחר התפלה ללמד איזה למוד.
- ט"ו קצט** . . . . . קנ
 יאחל הצלחה ברוחניות ובגשמיות, ועל-ידי תפלה זוכים לנסים.
- ט"ו ר** . . . . . קנא
 יעורר על הדבקות בו יתברך, והדבור אליו בכל יום, אשר זו הצלחה
 נצחית.
- ט"ו רא** . . . . . קנב
 יחזק על אחנה ורעות בין נשות אנשי שלומנו.
- ט"ו רב** . . . . . קנב
 יעורר על שמחה, ובפרט על נעם חלקנו, שנבראנו מזרע ישראל, ועל
 שיחה בינו לבין קונו.
- ט"ו רג** . . . . . קנד
 ישמח על בשורות טובות מיבנאל "עיר ברסלב".

- ט"ו רד** . . . . . קנד
 יְעוֹרֵר עַל הַתְּחִזְקוֹת בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל לְמוֹד גְּמְרָא, וְלִהְתְּחַתֵּן לְשֵׁם
 שָׁמַיִם.
- ט"ו רה** . . . . . קנו
 יוֹרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וּתְפִלִּין, וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.
- ט"ו רו** . . . . . קנז
 יִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת לְזִכּוֹת לְבָן זָכָר.
- ט"ו רז** . . . . . קנז
 יְדַבֵּר מִהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת וּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה אֲזוּ, וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת, וְלִהְתְּפַלֵּל
 בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל הַיְלָדִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה בְּעִבּוֹר
 הַצִּלְחָתָם.
- ט"ו רח** . . . . . קנח
 יְעוֹרֵר עַל הַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ וּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה אֲזוּ.
- ט"ו רט** . . . . . קנט
 יוֹכִיחַ מְאֹד תַּלְמִיד שֶׁנִּתְרַחַק וְנִפְלַל לְבוֹר עֲמַק, וְיוֹכִיחֵנוּ לְשׁוֹב לְשֶׁרְשׁוֹ
 — "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" קִדְּשִׁים.
- ט"ו רי** . . . . . קס
 יוֹרָה עַל הַנְּחִת תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וּשְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.
- ט"ו ריא** . . . . . קסא
 יְעוֹרֵר לְבַקֵּשׁ כָּל צָרְכָיו רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.
- ט"ו רבי** . . . . . קסב
 יִיעֵץ בְּעֵזֶן רְפוּאֵי, וְיוֹרָה לְהַפְיֵץ הַקּוֹנְטְרָס "מְצִיאַת-הַזּוּיג", אֲשֶׁר אֲזוּ
 יִזְכֶּה לְנִסִּים נִגְלִים.
- ט"ו ריג** . . . . . קסב
 יִחַזֵּק עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת, אֲשֶׁר כָּל הַבְּרָכוֹת בִּימּוֹת הַחַל הֵן רַק בְּזִכּוּתָהּ,
 וְעַל כְּבוֹד הַזּוּרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- ט"ו ריד** . . . . . קסג
 יְעוֹרֵר לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה, עַד שְׂיִזְכֶּה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל
 רְצוֹנוֹ לְנִסֵּעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְיִחַזֵּק עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה.
- ט"ו רטו** . . . . . קסד
 יִחַזֵּק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר מִכָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְלִדְבֹק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהוֹסִיף
 עוֹד נְפָשׁוֹת אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- ט"ו רטז** . . . . . קסה
 יוֹרָה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל יְרֵאת שָׁמַיִם, וְלִרְאוֹת הָאֱלֹקוֹת שֶׁבְּכָל
 דְּבָר, שְׂאֵז הוּא מִתְעַלֶּה עַל הַמַּלְאָכִים.
- ט"ו ריז** . . . . . קסז
 יְעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֹכִים לָהּ עַל-יְדֵי רַבּוּי תַּפְּלָה
 וְהַתְּבוּדוֹת.
- ט"ו ריח** . . . . . קסח
 יוֹרָה עַל סֵדֶר-דִּרְךָ-הַלְמוּד, וְלֹא לְהַכְבִּיד עַל עֲצָמוֹ הַרְבֵּה לַמּוֹדִים יְתֵר
 עַל הַמִּדָּה, וְלִרְאוֹת לְהַחֲבִיא אֶת הַהִתְקַרְבוֹת, שְׁלֹא תִתְעוֹרֵר עָלָיו
 מִחֻלָּת.
- ט"ו ריט** . . . . . קסט
 יוֹרָה סֵדֶר-דִּרְךָ-הַלְמוּד, בְּאִפְּן שְׂיִזְכֶּה עַל יָדוֹ לְטַיִל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה.
- ט"ו רכ** . . . . . קע
 יְבַאֵר עֲנִינֵי הַמַּלְחָמָה הַמִּתְמַדֶּת בֵּין הַגּוֹיִף לְנַשְׂמָה, הַיֵּצֵר הַרַע לַיֵּצֵר הַטּוֹב,
 וְהַעֲקָר לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם שְׂנִיָּהֶם דִּיקָא.
- ט"ו רכא** . . . . . קעא
 יְבַאֵר, שֶׁכָּל דְּבִיּוֹר אֲמוּנָה שְׂמַדְבָּרִים עִם הַזּוּלָת, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.
- ט"ו רכב** . . . . . קעב
 יִבְיַע אֲשֶׁרוֹ שֶׁל הַזּוֹכֶה לְחֻטֵּף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר רַק זֶה
 יִלְנֶה אוֹתוֹ לְנִצַּח נְצַחִים.
- ט"ו רכג** . . . . . קעג
 יוֹרָה עַל שְׂמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְנִשְׂוֵאִין לְשֵׁם שָׁמַיִם.
- ט"ו רכד** . . . . . קעג
 יוֹרָה עַל שְׂמִירַת שַׁבַּת, וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת וְהַנְּחַת תַּפְּלִין.
- ט"ו רכה** . . . . . קעד
 יְעוֹרֵר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ כְּפִי מִסְפֵּר הַנְּפֹשׁוֹת
 בְּבֵית.
- ט"ו רכו** . . . . . קעה
 יְעוֹרֵר עַל שְׂמִחָה אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד, וְעַל כְּבוֹד הַזֵּרִים, וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵינוֹ
 קוֹנוֹ.

תִּכְן הָעֲנִינִים

15

ט"ו רכז . . . . . קעה
יחזק מאד על אמונה בו? תבָרַךְ.

ט"ו רכח . . . . . קעו
יעורר לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולשפֹּחַ את העֵבֶר, ומעלת
למוד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְהוֹדִיָּה לְאֲדוֹן כָּל עַל הַחֲסִדִים
גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְאֲשֶׁרֵי הַמְסִיעַ לְהַדְפֹּסֵת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים.

ט"ו רכט . . . . . קעח
בְּאֵר, שֶׁהִסִּימֵן לִידַע שְׁנִמְצָא בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ, הוּא דִּיקָא מִחֲמַת שְׁשׁוּמַע
הַתְּנַגְדוֹת יָתֵר עַל הַמְדָּה, כְּמִשְׁלַל הַדְּבוּרִים הַמְּסֻבָּבוֹת רַק סְבִיב דְּבִשׁ.

ט"ו רל . . . . . קעט
יחזק מאד, שְׁאֵחֵר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְהַעֲקֵר לְהַתְּאֹזֵר בְּמַדַּת הַסְּכָלְנוּת,
וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים מַעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עָלִיהֶם אוֹרֵב
הַסִּמְ"ךְ-מ"ם בְּמָאֵד מָאֵד.

ט"ו רלא . . . . . קפ
יתן עצות הכי צד להנצל מפחדים של הַבַּל.

ט"ו רלב . . . . . קפא
יעורר על התמדה בספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, וּלְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמָר
שָׁם.

ט"ו רלג . . . . . קפב
יורה להתחזק בכל העוֹבֵר עָלָיו, וְלֹא לְהִשָּׂאֵר בְּנִפְּלִיתוֹ, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל
מִן הַמַּלְעִיגִים, כְּשֵׁם שֶׁבְּגִשְׁמִיּוֹת כְּשֶׁאֵדָם נוֹפֵל — הוּא קָם וּמִמְשִׁיף
הַלָּאָה, וַיִּזְהֵר מֵאֵד מִמְּפָרְסִמִּים שֶׁל שֶׁקֶר.

ט"ו רלד . . . . . קפד
יחזק על אמונת חכמים.

ט"ו רלה . . . . . קפה
יעורר על תודה והודאה לפניו? תבָרַךְ.

ט"ו רלו . . . . . קפה
בְּאֵר כִּי הַזְּמַן פּוֹרֵחַ כְּצֵל צְפוּר, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְבִלּוֹתוֹ בְּטוֹב אָמְתִי
וְנִצְחִי, וַיַּעֲזֵר עַל שְׁמִירַת הַדְּבִוּר.

ט"ו רלז . . . . . קפז
יוכיח אשה שהתנפלה לבעלה, וְגֵרְמָה לוֹ עוֹל בַּל יִתְאַר, וַיִּוְרְנָה מֵה
לַעֲשׂוֹת.

ט"ו רלח . . . . . קפח
 יְבִיעַ אֲשֶׁרֵנוּ, שְׁזַכֵּנוּ לְהַתְּנֹדַע מִרְבֵּנוּ וְלִשְׁמֹשׁוֹ, וַיִּוְרָה עַל הַדְּבָקוֹת
 בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִרְחֹק מִן הַכַּעַס, וְלִזְכוּת לְאֲכִילָה בְּקִדְשָׁהּ, וְלִמְדַת
 הַהִתְחַזְּקוֹת.

ט"ו רלט . . . . . קצ
 יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ בְּהַפְצַת הַקּוֹנִטְרָסִים, וְלְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ עַל כָּל
 הַחֲסָדִים, וְלְהַתְּבוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלְהַתְּמִיד בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה.

ט"ו רמ . . . . . קצא
 יִחַזֵּק אֶת הַמְּדַפְּסִים שְׂיַחְזִיק מִמְּעַמְד בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו, כִּי אֵין לְמַעְלָה
 מִמְּעוֹבְדַת הַקְּדָשׁ זֶה, וְלִבַּל יִירָא וַיִּפְחַד מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם.

ט"ו רמא . . . . . קצג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, הַמְּקַרְבִּים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 תְּפִוצוֹתֵיהֶם לְאֲבִיָּהֶם שְׁבַשְׂמִים.

ט"ו רמב . . . . . קצד
 יַעֲזֹד לְהַתְּחַזֵּק וְלִבְרַח מִכָּל הָעוֹבֵר עָלָיו רַק אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ, וְלַעֲזֹר
 לְהַדְּפָסַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה,
 וּמְצִילִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲבָדוֹן.

ט"ו רמג . . . . . קצו
 יִחַזֵּק עַל מַדַּת הַסְּכָלְנוֹת בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו.

ט"ו רמד . . . . . קצז
 יְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ עַל הַתְּחַלַּת בְּנִיַן בֵּית־הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל בִּיבְנָאֵל, וְאֲשֶׁר אֵט
 אֵט קָמָה לָהּ "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

ט"ו רמה . . . . . קצז
 יַעֲזֹר עַל הַמְּשִׁיךְ פְּעָלָיו שֶׁל הַנִּמְעָן בְּחַזִּיק אַחֲרִים.

ט"ו רמו . . . . . קצח
 יַעֲזֹד הַנִּמְעָן עַל שְׂמוֹסֵר נֶפֶשׁוֹ לַעֲשִׂית מְנִיַן בְּכָל יוֹם בִּיבְנָאֵל "עִיר
 בְּרֶסֶלֶב".

ט"ו רמז . . . . . קצט
 יִתְנַה צְרַת הַדּוֹר, שְׁבְכָל פַּעַם בָּאִים לְצִים וְהוֹרְסִים אֶת בְּנֵי עֲבוֹדַת־
 הַקְּדָשׁ, אִךְ אֵין לְהַתְּפַעַל מֵהֶם כָּלֵל, וְהַעֲקֹר לְהַתְּחַזֵּק וְלִחַזֵּק אַחֲרִים,
 וְלְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה זֶה תְּפִלָּה אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

17

ט"ו רמח . . . . . ר
יביע גְדֵל הַמַּעֲלָה לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ וְאַחֲרִים לְהַזְכִּיר תְּמִיד חֲסָדָיו יְתַבְרֵךְ,
וַיִּבְאֵר מִיֵּהוּ הָעֲשִׂיר הָאֲמִתִּי.

ט"ו רמט . . . . . רא
יביע אֲשֶׁרֵנוּ, אֲשֶׁר זָכִינוּ לִידַע מִרְבֵּנוּ וְז"ל הַמְּזֻכָּה אוֹתָנוּ לְחֹטֵף בְּכָל יוֹם
טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי: תּוֹרָה וּמִצְוֹת, תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת.

ט"ו רנ . . . . . רג
יעוֹרֵר עַל שְׁלוֹם־בֵּית.

ט"ו רנא . . . . . רג
יעוֹרֵר עַל שְׁלוֹם וְשִׁלְוָה בְּבֵית, וְלַחֲזֹק אֶת אַחֲרִים.

ט"ו רנב . . . . . רד
יִזְרָה לְשִׂמְחַ מְאֹד בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבָּנוּ וְז"ל, אֲשֶׁר הוּא יָרַד לְדוֹר הַזֶּה
כְּדֵי לְהַכִּין אֶת הָעוֹלָם לְקִרְאָת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְעַקֵּר עֲנִינֵנוּ — לְהַרְבוֹת
בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיאוֹת, וְלְהַתְיַגֵּעַ מְאֹד בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים.

ט"ו רנג . . . . . רז
יעוֹרֵר לְמַסַּר נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה בְּכָלֵל, וּבְבֵית בְּפָרֵט, וַיִּפְלִיג
בְּמַעֲלַת זְכוּי הַרְבִּים.

ט"ו רנד . . . . . רט
יְבַאֵר, שְׁעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת לְעֲצָמוֹ — עַל־יְדֵי חֲזוּק אַחֲרִים, וַיֵּאֱחָל לְגַמְעַן
שְׁפַע גְּדוֹל וּבֵית מְשֻׁלוֹ, וְהַכִּיצַד מְזַמְיָנִים אֶת הַקְּדוּשָׁה לְכָל חֹדֵר וְחֹדֵר
— עַל־פִּי דְבָרֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ.

ט"ו רנה . . . . . רי
יְדַבֵּר מַעֲקֵר הַנְּסִיווֹת שֵׁשׁ עַל כָּל דְּבָר כְּפִי אֲשֶׁר מוּבָא בְּדְבָרֵי מוֹהֲרֵינ"ת
וְז"ל, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַזְּכוּכָה לְשִׂמְשׁ אֶת קוֹנוֹ עַל־יְדֵי הַפְּצַת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה.

ט"ו רנו . . . . . ריא
יעוֹרֵר לְקַנּוּת לְעֲצָמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְלְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תְּמִיד עִמוֹ
יְתַבְרֵךְ.

ט"ו רנז . . . . . רבי
יִזְרָה לְדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלְהַקִּים בֵּית גְּאָמָן בְּמַהְרָה.

- ט"ו רנח** . . . . . ריג
יביע אַשְׁרֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל לַיְלָה
עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- ט"ו רנט** . . . . . ריג
יביע שְׁמַחְתּוֹ עַל שֶׁהִנְמִצָּן זוֹכָה לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- ט"ו רס** . . . . . ריד
יפְלִיג בְּמַעֲלַת עֵרֶת יְבִנְאֵל, וּמַעֲלַת הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּלְפָרֵשׁ כָּל
שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.
- ט"ו רסא** . . . . . רטו
יביע שְׂאִיפָתוֹ, שְׁנֹזְכָה לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיַּעֲוֹרֵר לְחֻזַּק אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.
- ט"ו רסב** . . . . . רטז
ייעֵץ בְּנוֹשָׂא שְׁלוֹם-בֵּית.
- ט"ו רסג** . . . . . רטז
יַעֲוֹרֵר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וַתְּפִלִּין, וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ.
- ט"ו רסד** . . . . . ריז
יבְּאֵר, שְׁכָשֶׁם שְׂאִסוֹר לְשֵׁנָא אַחֲרֵים, כִּן אִסוֹר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר
עַל שְׂמֻחָה וְלִרְחֹק מִמַּתַּח וּדְאָגוֹת.
- ט"ו רסה** . . . . . ריח
יִוְרָה שְׁלֵא לְהִיֹּת בְּרִנְיָת בְּעֲנִינֵי שְׂדוּכִים.
- ט"ו רסו** . . . . . ריח
יִוְרָה לְנֶהֱג כְּרִצּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז יִקְלָטוּ בְּעֵרֶת יְבִנְאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".
- ט"ו רסז** . . . . . ריט
יִרְחִיק מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְהַבֵּל, הַבָּאוֹת מִדְּרָכִים גְּלוּזוֹת.
- ט"ו רסח** . . . . . רכ
יַעֲוֹרֵר עַל הַפְּצַת עֲלוֹן בְּרִסְלָב, וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- ט"ו רסט** . . . . . רכא
יַעֲוֹרֵר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת, וְלְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה אֶז.
- ט"ו רער** . . . . . רכא
יִוְרָה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין וְלְהַנִּיחֵן בְּכָל יוֹם, וְלֶאֱכַל מֵאֲכָלוֹת כְּשָׂרִים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

19

- ט"ו רעא** . . . . . רכב
יִוְרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְלִדְקָדֵק בְּכַשְׁרוֹת הַמְּאָכְלִים, וְשִׁמִּירַת שַׁבָּת.
- ט"ו ערב** . . . . . רכב
יִתֵּן עֲצָה שְׁלֵא לִפְחַד מְכַשׁוּפִים, אֲשֶׁר יִתְבַּטְּלוּ עַל-יְדֵי כַח הַתְּפִלָּה.
- ט"ו רעג** . . . . . רכג
יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת קְרוֹב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל,
וַיִּנְגִּיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִשְׁמַח אֶת אִשְׁתּוֹ.
- ט"ו רעד** . . . . . רכד
יְעוֹרֵר מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא לְהַפְרִיד אֶת הַחֲבִילָה, חֵס וְשְׁלוֹם.
- ט"ו ערה** . . . . . רכה
יְעוֹרֵר עַל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה, וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵיו.
- ט"ו רעו** . . . . . רכו
יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה בְּלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה.
- ט"ו רעז** . . . . . רכז
יִוְרָה, שְׁלֵא לְשָׂאל קְשִׁיּוֹת מַה לְמַטָּה וּמַה לְמַעְלָה וְכוּ', אֲלֹא לִידַע שֶׁהוּא
יִתְבַּרֵךְ נִמְצָא וּבִלְעָדֵיו אֵין שׁוּם נִמְצָא, וְתַכְלִית הָאָדָם לְשִׁמְשׂ אֶת קוֹנוֹ
וְלְהַפְרִירוֹ יִתְבַּרֵךְ.
- ט"ו רעה** . . . . . רכח
יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְלִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרָיו.
- ט"ו רעט** . . . . . רל
יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת מַדַּת הַהֲתַחֲזָקוֹת, וְשָׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּקִים בְּלַעֲדֵיהָ, וְיִתֵּן
דְּגֻמָּאוֹת מְגֹדוּלֵי הָאֵמָה, שֶׁהִגִּיעוּ לְמַה שֶׁהִגִּיעוּ רַק עַל-יְדֵי מַדַּת
הַהֲתַחֲזָקוֹת שֶׁהִיָּתָה בָּהֶם.
- ט"ו רפ** . . . . . רלב
יְבָאֵר, שֶׁהַתְּחַזָּקוֹת צְרִיכִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ.
- ט"ו רפא** . . . . . רלג
יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֻסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רַק הֵם הַמְּצִילִים אֶת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן הַסֵּמ"ך-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק עַל הַמְּדַפְּסִים, לְבַל
יִוצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל פְּעָלוֹ.

- ט"ו רפב** . . . . . רלג
 ירחיק מן היאוש, ולהחיות עצמו במדת השמחה.
- ט"ו רפג** . . . . . רלד
 יעורר על למוד ח"י פרקים משניות, ולדון את כלם לכף זכות, ולהנשא
 מה שיותר מהר.
- ט"ו רפד** . . . . . רלו
 יזהיר מטמאת המסיון, וזה לעמת זה צריכים לפרסם אמתת מציאותו
 יתברר, וכן למסר הנפש לגלות את רבנו ז"ל בעולם.
- ט"ו רפה** . . . . . רלז
 יחזק על שמחה המרחכת דעתו של אדם.
- ט"ו רפו** . . . . . רלח
 יחזק על נשואין, כי לא טוב היות האדם לבדו, וכן ללמד בכל יום ח"י
 פרקים משניות, וחקון הפללי, וטבילה במקוה.
- ט"ו רפז** . . . . . רלט
 יבאר תורה ד' בלקוטי-מוהר"ן, שצריכים להתודות לפני תלמיד-חכם
 וכו', ויביע אשרנו על שזכינו להתודע מרבנו ז"ל.
- ט"ו רפח** . . . . . רמ
 יתן עצה על מציאת הזווג — לבקש תמיד את השם יתברר.
- ט"ו רפט** . . . . . רמא
 יעודד הנמצען שגפטר אמו, לא עלינו, שיזהר מאד באמירת קדיש
 אחריה, ויחזק על כבוד האשה, אשר בזכותה כל השפע.
- ט"ו רצ** . . . . . רמב
 יעורר על שיחה בינו לבין קונו.
- ט"ו רצא** . . . . . רמג
 יעורר להנשא בהקדם, ולא לבוא לידי חטאים חמורים, ולמסר נפשו
 על הפצת ספרי רבנו ז"ל.
- ט"ו רצב** . . . . . רמד
 יחזק הנמצען להפיץ הקונטרסים בין הסוככים אותו, ויעוררו על שמחה.
- ט"ו רצג** . . . . . רמה
 יתן עצות לרפואת הבת: החלפת המזון שלה, הדלקת גרות ובקשה

עָלֶיהָ, וְלַעֲשׂוֹת "מִי שֶׁבֵרָךְ" בְּשֶׁבֶת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וַיַּעֲזֹר עַל פְּשָׁרוֹת
הַמַּאֲכָלִים, וְלִכְבֹּד אֶת אֲשֶׁתוֹ.

ט"ו רצד . . . . . רמו

יַעֲזֹר לְנִסְעַ לְעַמְקָה וְלְהַפִּיץ שֵׁם קוֹנְטֵרְסִים "מְצִיאַת-הַזְּוִיג", וּבְזִכּוֹת זֶה
יִנְשַׁע גַּם הַנְּמָעָן.

ט"ו רצה . . . . . רמז

יַעֲזֹר עַל הַתְּבוּדָדוֹת, אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְהַפְּצַת "עֲלוֹן בְּרֶסֶלֶב" וּשְׂאָר
קוֹנְטֵרְסִים.

ט"ו רצו . . . . . רמח

יִחְזַק עַל שְׁמִירַת שֶׁבֶת, אֲשֶׁר כָּל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת בְּזִכּוֹתָהּ.

ט"ו רצז . . . . . רמח

יֶאֱחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלָה, וַיִּיעֵץ לְהַנִּיחַ עִמּוֹ תַּפְּלִין בְּכָל יוֹם, וְשִׁיתֵן
צְדָקָה, וְזֶה יִגַּן עָלָיו.

ט"ו רחצ . . . . . רמט

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַקּוֹנְטֵרְס "טְהֻרַת-הַבְּרִית", וַיִּחְזַק שְׁלֵא לְהַתִּיאֵשׁ כָּלֵל,
אֲלֵא לְבּוֹא לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְלִשְׁפֹּף לְפָנָיו שִׁיחוֹ וְכָל הָעוֹבֵר עָלָיו, וּבְזֶה
יִזְדַּבֵּר.

ט"ו רצט . . . . . רנ

יַעֲזֹר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, הַדְּלָקַת גְּרוֹת שֶׁבֶת, שְׁמִתָּה וְכָבוֹד הַדָּדִי,
וְלְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה, אֲשֶׁר עַל יְדֵה זוֹכִים לִישׁוּעָה.

ט"ו ש . . . . . רנא

יַעֲזֹר עַל שְׁמִירַת שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ.

ט"ו שא . . . . . רנב

יִזְרָה לְמִסַּר נַפְשׁ בְּעֹבֹר הַפְּצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, וְלִשְׁפֹּף נַפְשׁוֹ וְשִׁיחָתוֹ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ט"ו שב . . . . . רנג

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַמַּאִיר לְאַחֲרִים אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּזְרָה עַל
הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְהַשְּׂגַת מוֹהַרְנ"ת ז"ל
בְּרַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵחַר שִׁיחַת רַבְּנוּ ז"ל, הִזָּה צוֹעֵק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל הַלְּיָלָה
מִחֲמַת תְּבַעֲרַת לְבוֹ: "כָּאֵן בּוֹעֲרַת אֵשׁ, הַכְּעַר נָא אוֹתָהּ בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי".

- ט"ו שג** . . . . . רנה
 תְּנֶה צַעְרוֹ עַל הַנִּמְצֵן שְׁנֹכְשֵׁל בַּפָּגַם הַבְּרִית, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאֱמְצוּ שְׁעָרָיִךְ
 תִּקְוֶנוּ — עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל דִּיקָא, שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ חַיּוּתוֹ, וְעַל-כֵּן אֹרְבֵי
 עַלְיוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל-כַּף לְעָקְרוֹ מִשְׂרָשׁוֹ, לְבַל יִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל.
- ט"ו דש** . . . . . רנח
 יִחְזַק עַל הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְהַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים.
- ט"ו שה** . . . . . רנח
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, וְהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- ט"ו שו** . . . . . רנט
 יִבָּאֵר מַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲנִינֹת הַחֻכְמָה חוּצָה.
- ט"ו שז** . . . . . רס
 יוֹרָה לַהֲיֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא עָקֵר הַהֲצֻלָּה.
- ט"ו שח** . . . . . רסא
 יִרְחִיק מִרְבוּי אֹר הַגּוֹרֵם שְׂבִיחַת הַכְּלִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שִׂמְחָה, וְלִמּוּד ח"י
 פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת בְּכָל יוֹם.
- ט"ו שט** . . . . . רסב
 יִתֵּן תִּקְוֹן כְּנֶגֶד הַחֻטָּא הַמְּגַנֵּה שֶׁל פְּגַם-הַבְּרִית: לְרַחֵק מֵעֲצָבוֹת, אֲמִירַת
 'תִּקְוֹן הַכְּלָלִי', וְלִמּוּד בַּקּוֹנְטְרָס "תִּקְוֹן-הַבְּרִית".
- ט"ו שי** . . . . . רסג
 יִבָּאֵר מַעֲלַת הַחֲדוּשִׁין דְּאוּרִיתָא, וַיִּכְתֹּב לְנִמְצֵן חֲדוּשׁ עַל הַפְּסוּק: "זֶה
 יֵאמֵר לְהַנְי"ה אֲנִי זֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב" וְכו'.
- ט"ו שיא** . . . . . רסה
 יִרְחִיק מִקְבוּצִים שֶׁל הַכָּל וְדְבוּרִים בְּטָלִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׂמִירַת הַזְּמַן
 הַיָּקָר לְבִלּוּתוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, לְלַמֵּד וּלְטַיִל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 וּלְהַתְּבַדֵּד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.
- ט"ו שיב** . . . . . רסו
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה עָקֵר גְּדוּל אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.
- ט"ו שיג** . . . . . רסז
 יֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַבִּי הַנִּמְעָנֵת, וְאֵין כַּחֲנוּ אֵלָא בְּפָה, לְהַרְבּוֹת
 בַּתְּפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

23

ט"ו שיד . . . . . רסח
יְרַחֵק מוֹפְוֹחַי הַבֵּל, וַיַּעֲזֹר עַל תְּפִלָּה בַּפֶּרֶט בְּעַת הַדְּלָקָת גְּרוֹת,
וְסִבְלָנוֹת.

ט"ו שטו . . . . . רסט
יַעֲזֹר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וּתְפִלִּין.

ט"ו שטז . . . . . רסט
יַעֲזֹר עַל שְׂמֻחָה, כְּבוֹד הָאִשָּׁה, סִבְלָנוֹת, הַדְּלָקָת גְּרוֹת שֶׁבַת וְהַתְּפִלָּה
אֲזוּ, לְמוֹד מְשָׁנוֹת וְהַתְּבוּדוֹת.

ט"ו שיז . . . . . ער
יִוָּרָה עַל לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנוֹת בְּכָל יוֹם, שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
לְמוֹד הִלְכָה, וְלִרְחֹק מִמַּחְלָקָת.

ט"ו שיח . . . . . ערב
יַעֲזֹר עַל וְדוּי דְּבָרִים לְפָנָי תִּלְמִיד חָכֵם, וְלְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנוֹת בְּכָל
יוֹם.

ט"ו שיט . . . . . רעג
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וַיִּרְחִיק מִחֲלִישוֹת הַדַּעַת.

ט"ו שכ . . . . . רעג
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מַדַּת הַהִתְחַזְקוֹת, אֲשֶׁר רַק עַל יְדֵה זוֹכִים לַעֲבֹר אֶת זֶה
הָעוֹלָם, וַיַּעֲזֹר עַל הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַיְקָרִים, אֲשֶׁר הֵם פְּתָרִים בְּפָנָי
פּוֹרְעָנוֹת הָעֶרְב־רֶב.

ט"ו שכא . . . . . ערה
יַחֲזֹק מְאֹד עַל הַפְּצָה, וְלֹא לִפְלֵ בְרוּחוֹ כָּלֵל, כִּי לְכַסּוֹף אַחַר הָרַע יָבוֹא
הַטּוֹב.

ט"ו שכב . . . . . רעו
יַעֲזֹר עַל אַחֲדוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְלְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנוֹת בְּכָל
יוֹם, אֲשֶׁר מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיַּי חֲלָדָה, וּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

ט"ו שכג . . . . . רעז
יַעֲזֹר עַל הַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

ט"ו שכד . . . . . רעח
יַחֲזֹק עַל הַתְּבוּדוֹת, הַפְּצָה, וְלִהְיוֹת מְעֻמָּד בְּזֶה הָעוֹלָם.

- ט"ו שכה** . . . . . רעט
 יבאר, שאַהבה אמתית משמעותה נתינה.
- ט"ו שכו** . . . . . רעט
 יחזק הנמצאן להודות לפניו יתברך על הנסים שעשה עמו הבורא יתברך, שיש לו דירה ביבנאל, וזכה לבנות מקוה טהרה וכו' וכו'.
- ט"ו שכז** . . . . . רפ
 יעורר על למוד ספרי רבנו ז"ל, אשר הם מפתח לכל ספרי קבלה וחסידות, ועל נסיעה לציון רבנו ז"ל, ותפלה והתבודדות.
- ט"ו שכח** . . . . . רפא
 יחזק על הדבקות בו יתברך, וכבוד האשה.
- ט"ו שכט** . . . . . רפב
 יעורר על התחדשות, ולהיות זהיר בקריאת שמע שעל המטה מתוך הסדור דיקא, ולדבק עצמו בו יתברך.
- ט"ו של** . . . . . רפג
 יורה על שמירת שבת, והדלקת גרות ותפלה אז.
- ט"ו שלא** . . . . . רפד
 יורה על בדיקת מזוזות, והדלקת גרות שבת והתפלה אחריה.
- ט"ו שלב** . . . . . רפד
 יפליג במעלת הציון הקדוש של רבנו ז"ל.
- ט"ו שלג** . . . . . רפה
 יחזק מאד על השיחה בינו לבין קונו, ולשמח את האשה, ולהפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם.
- ט"ו שלד** . . . . . רפו
 יעורר על שמחה, אשר היא רפואה לכל.
- ט"ו שלה** . . . . . רפו
 יורה להיות בשמחה, אשר היא עקר ההצלחה, ולבדק את המזוזות, ולהדליק גרות שבת קדש.
- ט"ו שלו** . . . . . רפז
 יביע שמחתו על פעלי הנמצאן, שמחזק ומשמח את אנשי שלומנו.

- ט"ו שלז** . . . . . רפח
יבאר הענין של צמצום, בחינת מלכות — מחד, והרחבה, בחינת הכתר
והרצון — מאידך.
- ט"ו שלח** . . . . . רפט
יבאר הענין, שבחג הפסח מקבלים הארה גדולה מלמעלה, ועקרה —
מדת הזריזות לצאת מכל המצרים.
- ט"ו שלט** . . . . . רצ
יעורר על אחדות ושלום בין אנשי שלומנו בפרט, ובין תושבי המקום
בכלל.
- ט"ו שמ** . . . . . רצ
יפליג במעלת תפלה בצבור, קימת חצות והתבודדות, ובפרט בעיירה
הנפלאה "בנאל", ששם מתאחדים בחינת הר, שדה ובית, וירחיק
מלשון-הרע ומחלקת.
- ט"ו שמא** . . . . . רצב
יורה על הדלקת גרות שבת ומעלת התפלה אז, וכשרות המאכלים.
- ט"ו שמב** . . . . . רצב
יורה על בדיקת מזוזות וכשרות המאכלים.
- ט"ו שמג** . . . . . רצג
יעורר למסור הנפש בצבור מדת השמחה.
- ט"ו שדמ** . . . . . רצד
יורה על טהרת המשפחה, בדיקת מזוזות וכבוד האשה.
- ט"ו שמה** . . . . . רצד
ישבח הנמען על הדפסתו את ספרי רבנו ז"ל, שימשיך בזה ביתר שאת,
ויעורר על הדבקות בו יתברך.
- ט"ו שמו** . . . . . רצה
יחזק על מדת השמחה, אשר גורמת להרחבת המחין, וישבח הנמען
על שזוכה לקום בחצות וכו'.
- ט"ו שמז** . . . . . רצו
יכרך בחור על הכנסו לעל מצוות, ויחזקו על התמדה בתורה הקדושה,
ותקון המדות.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- ט"ו שמח** . . . . . רצו
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּתַקְוָה כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים, וַיִּיעֵץ
 אוֹדוֹת קִנְיַת מַגְרֵשׁ בִּיבְנָאֵל.
- ט"ו שמט** . . . . . רחצ
 יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן עַל הַתְּמַדְתּוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבִפְרָט
 בִּימֵי הַנְּעוּרִים, וַיַּעֲזִרוּ עַל כְּבוֹד הוֹרִים, וְעַל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.
- ט"ו שנ** . . . . . רצט
 יַחֲזֹק עַל עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה,
 וַיְבָאֵר, שֶׁכָּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמִי שְׁחֹלֵק
 עַל זֶה, כְּחֹלֵק עַל הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא.
- ט"ו שנא** . . . . . ש
 יוֹרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְתְפִלָּה, וְהַדְּלָקַת נְרוֹת שַׁבָּת, וְשְׁלוֹם-בֵּית.
- ט"ו שנב** . . . . . שא
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְכְבוֹד הַבְּעַל.
- ט"ו שנג** . . . . . שג
 יַעֲזֹר לְהַחְזִיק בְּמַדַּת הַטוֹב בְּכֻלּוֹ, וּכְלָפִי אֲשֶׁתּוֹ בִּפְרָט, וַיְבָאֵר עֲנִין
 תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת, שֶׁהוּא סוֹד הַתְּגִלוֹת מְשִׁיחַ צְדָקָנוֹ.
- ט"ו שנד** . . . . . שג
 יְבָאֵר, שֶׁבִּזְמַן הָעוֹלָם צְרִיכִים בְּכָל יוֹם הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה, וּבִפְרָט מִי
 שְׂמַקְרָב אֶל רַבּנוֹ ז"ל, שְׁעָלְיוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב בִּיּוֹתֵר.
- ט"ו שנה** . . . . . דש
 יַעֲזֹר לְשַׁבֵּר מַדַּת הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת, וּבִפְרָט עִם בְּנֵי בֵּיתוֹ, וְלַדְּבַק בְּמַדַּת
 הַשְׂמִיחָה וְהַזְּרִיזוֹת, בִּפְרָט לְקִרְאָת בּוֹא חַג הַחֲרוּת.
- ט"ו שנו** . . . . . שה
 יְבִיעַ תְּקִנְתּוֹ, שְׂזוּכָה הַנִּמְעָן לְצֵאת לַחֲרוּת, וּלְפָרְסָם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.
- ט"ו שנז** . . . . . שה
 יַעֲזֹר זוּג עַל שְׂמִחָה וְכְבוֹד הַדָּדִי.
- ט"ו שנח** . . . . . שו
 יְבִיעַ אֲשֶׁרְנוֹ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוֹ, וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּכָל
 יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

- ט"ו שנט** . . . . . שז
 יחזק על שיחה בינו לבין קונו, וילדבק עצמו בו יתברך, ולהתמיד
 בתורה הקדושה.
- ט"ו שס** . . . . . שח
 יבאר, שהעקר בדבר רבנו ז"ל הוא ההתחדשות, ויביא ספור מר' ולמן
 הרב דמעדוועדיבקע וכו' בענין זה.
- ט"ו שסא** . . . . . שי
 יפליג במעלת הדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל.
- ט"ו שסב** . . . . . שי
 יעורר על התמדה בספר "לקוטי מוהר"ן", אשר רבנו ז"ל נמצא בתוך
 ספרו, ומי שפקי בספרו ז"ל, אותו אין יכולים להטעות.
- ט"ו שסג** . . . . . שיא
 יבאר, שכל מקרב הרוצה להתקרב אל רבנו ז"ל, עליו מתפשט
 הסמ"ך-מ"ם למגעו, כי הבעל-דבר שונא מאד את רבנו ז"ל, אשר כל
 ענינו לקרב את האדם אליו יתברך.
- ט"ו שסד** . . . . . שיד
 יתן עצות כנגד החטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה: תפלה
 והתבודדות, ולעשות חשבון הנפש מיהו ומה הוא וכו', שמחה, למוד
 ח"י פראקים משניות, טבילה במקנה, למוד "ספורי-מעשיות".
- ט"ו שסה** . . . . . שטו
 יפליג במעלת הספר "אמרי שפר" שחבר הנמצען.
- ט"ו שסו** . . . . . שיז
 יחזק על עבודת הדפסת ספרי רבנו ז"ל.
- ט"ו שסז** . . . . . שיח
 יעורר על שמחה, ולמוד קונטרס "טהרת הברית", ולהתחתן מה שיותר
 מהר.
- ט"ו שסט** . . . . . שיט
 יחזק על שיחה בינו לבין קונו, וילדבר עם כל אחד דבורי אמונה.
- ט"ו שסט** . . . . . שיט
 יעורר לדבר עם זולתו מדבורי רבנו ז"ל.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- ט"ו שע** . . . . . **שכ**
 יַעֲזֹר עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם וְשִׁמְחָה.
- ט"ו שעא** . . . . . **שכא**
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְלִהְתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- ט"ו שעב** . . . . . **שכב**
 יִחְזֹק עַל שְׁמִירַת שִׁבְתוֹ, אֲשֶׁר בְּזִכּוּתָהּ כָּל הַבְּרָכוֹת.
- ט"ו שעג** . . . . . **שכג**
 יַעֲזֹר לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהִתְחַזְּקוּת.
- ט"ו שעד** . . . . . **שכד**
 יִשְׁמַח עַל מִבְּצַע הַפּוֹרִים שֶׁהֲצִלִּיחַ מְאֹד, וְיִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַשְׁמִחָה.
- ט"ו שעה** . . . . . **שכה**
 יַעֲזֹר עַל כְּבוֹד הַבַּעַל.
- ט"ו שעו** . . . . . **שכו**
 יוֹרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שִׁבְתוֹ וְהַתְּפִלָּה אֹז, וְנִסְיַעָה לְקַבְּרוֹת צַדִּיקִים.
- ט"ו שעז** . . . . . **שכז**
 יַעֲזֹר עַל שְׁמִחָה, כְּבוֹד הָאִשָּׁה וְהַפְּצָה.
- ט"ו שעח** . . . . . **שכח**
 יִבְאֵר, שְׁעַקֵּר הַהֲצִלָּחָה הַיָּא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְיַעֲזֹר עַל לְמוּד הַלְכָה.
- ט"ו שעט** . . . . . **שכט**
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַיְקָרִים מִפּוֹ וּמִפְּנִינִים, אֲשֶׁר הֵם גְּלוּי אֱלָקוֹת בְּמַדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, וְעַקֵּר מַעֲלָתָם שְׁחוֹזְרִים וּמַדְבְּרִים שׁוֹב וְשׁוֹב מִהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִגְנֶה הַחֲטָא הַנּוֹרָא שֶׁל פְּגַם הַבְּרִית וְכוּ'.
- ט"ו שפ** . . . . . **שכפ**
 יִבְאֵר, שְׁעַקֵּר תְּקוּנָתוֹ דִּיקָא עַל-יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְיַעֲזֹר עַל שְׁמִירַת הַזְּמַן וְלִבְלוֹתוֹ בְּדַבְּרוֹת הַבּוֹרָא, וּבְהַתְּבוֹדוֹת וּבְהַפְּצָה, וּבְלְמוּד מְשָׁנוֹת וְכוּ', וְלִבְל נִתְחַרַּט אַחֲרֵי הַמְּאָה וְעֶשְׂרִים, שְׁיִכְלְנוּ לְחַטֵּף עוֹד וְעוֹד טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יעקב בן זהבה

הקב"ה ימתיק מעליו את כל הדינים, שפע
ברכה והצלחה, שלום בית נפלא ונחת
מהילדים.

רפואה שלמה - משה בן אסתר, שרה בת
מרים, מרים בת עליזה, איתן בן שרה, עדנה
בת שרה, מנחם בן ברוריה.

יונית בת צביה וכל עם ישראל, לידה קלה
ובריאות, תשובה שלימה וכל הישועות,
שיצליחו בבניית ביתם, שלום, אהבה ושפע
בפרנסה.

זיווג הגון למשה בן עדנה, נווה בן עדנה, חיים
בן אסתר, אחיעד בן מרים, משה בן אורנה.
למשה בן עדנה וחיים בן אסתר - שישתחררו
מהצבא והצבא ישתחרר מהם.

קסם בן סיגל - המתקת הדינים וכל
הישועות.

הדפסת כרך זה לזכות
אביב (יהודה) בן אורלי

שיזכה להיכנס לחופה בקרוב עם זיווגו
האמיתי משורש נשמתו, מתוך שמחה וטוב
לבב.

ולזכות דוד בן ארזו, ורד בת אסתר, מיכאלה
בת אורלי, לורה בת אורלי, אוריאל בן שושנה
שבזכות הדפסת כרך זה הקדוש ברוך הוא
יפדה אותם מבין הקליפות ויחזיר אותם
בתשובה שלימה דרך היכל הקודש.
ולזכות

רביב בן נילי, רן בן איריס,
שי בן שושנה, רפאל בן שרה
שיזכו למצוא את בת זוגם משורש נשמתם,
בת זוג שליבם חפץ.

ולזכות אריאל בן אורלי ואורלי בת שושנה
לשלוש בית אמיתי. ספר זה נדפס למען
שלום ביתם.

לזכות צרפתי יעקב ויפה לזרע קודש בר
קיימא.

ספר זה נדפס לזכות

רבי אליעזר שלמה בן מלכה מוהרא"ש
לקהילה של שלום ואחדות בכח וזכות רבי
נחמן בן פיגא ושמחה אצלו יתברך.

ולזכות אסף בן אלה

שיזכה לשוב בתשובה שלימה ע"י התורה,
השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו
לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך.
ויזכה להתפלל את כל התפילות במנין
ולהניח תפילין מתוך חשק ואהבה, ויזכה
להיות טוב גמור בלי פסולת כלל, תשובה
מאהבה משורש התשובה על כל התלויים
בו, עם דיבור של שלום של טוב ויצליח דרכו
וכל אשר ישכיל ויצליח, וירגיל עצמו לדבר
אליו יתברך ויזכה לשמחה אמיתית ושלמה,
שתמשיך לו רפואה והקב"ה לא יעזוב אותו
בכל דרכיו וענייניו, מעתה ועד עולם סלה.

הספר הקדוש והנורא הזה הודפס
לעילוי נשמתם של

רבנו הקדוש "רבי נחמן" בן פייגא זי"ע

רבי אליעזר שלמה בן מלכה מוהרא"ש הקדוש
ולהצלחת

מורנו ורבנו עט"ר הרב יצחק שמואל אהרן בן רעכיל
ולזכות

אישתי היקרה מרת אורית בת בטי ביאה
לזכות ילדי ינון ו אליה

הרב אברהם בן רבקה שושן

הרבנית זרד בת רחל וכל יוצאי חלציהם

הרב בנימין בן אסתר מנו

הרבנית חגית בת רבקה וכל יוצאי חלציהם

הרב ניסים בן אסתר בוגנים

והרבנית חנה חיה בת מרים וכל יוצאי חלציהם

הרב יחזקאל ששון

הרבנית יפה בת גוליה

לזכות כל הרבנים שעוסקים במסירות נפש אדירה למען הצלחת

"היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

ולזכות כל תלמידי "היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

להצלחת הרב נפתלי הירץ ואישתו החשובה וכל יוצאי חלציהם

הרב ישראל דוד באך ואישתו וכל יוצאי חלציהם

לרפואת הרב מאיר בן עדה שלמה

ולהבדיל לעילוי נשמת הרבנית אסתר בת אסתריה שלמה

אמרו חכמינו הקדושים
"בראש השנה מלך יושב על כסא
דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחים
לפניו"

ואמר רבינו נחמן מברסלב זי"ע
"ראש השנה שלי עולה על הכל"
הספר הקדוש הזה נדפס לזכות נשמת
אליעזר שלמה בן בנימין ז"ל
(אשר זכה כמה פעמים בחייו להיות אצל

רביז"ל בראש השנה)

יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים
שתזכה נשמתו להיות ניזונה לכף זכות
בראש השנה.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה יהיה לזכות

אברהם אליהו בן אסתר

וזוגתו שרה הענטשא בת חנה לאה

ובניהם

ישראל

יוסף

הספר הקדוש הזה נדפס לכבוד נשמת מורנו ורבנו
כ"ק רבי אליעזר שלמה בן רבי מנחם זאב ומרת מלכה
זצוק"ל זיע"א
ולכבוד מולא אור שרגא יזדי זיע"א

להצלחת וישועת מורנו ורבנו
כ"ק רבי יצחק שמואל אהרון בן רעכיל שליט"א

להצלחת וישועת משפחת שפיר

ההורים היקרים

יהודה בן כוכבה הי"ו ודיאנה בת רות מהרוך תחי'
וילדיהם

כוכבית נועה בת דיאנה תחי', משה בן שושנה זוהרה נ"י
כרמית בת דיאנה תחי', ליאור אורי בן אלישבע נ"י
שלמה חי בן דיאנה נ"י

הודיה בת דיאנה תחי', יוסף חי בן גרציה נ"י
רות בת דיאנה תחי', רועי אורי בן לימור נ"י

נועם שמואל בן דיאנה נ"י

והנכדים

עילאי נחמיה, רפאל, רבקה, יהודה, רחל ומלכה בני כוכבית נועה
נתן ואלישבע בני כרמית
אליה, אדל ויהודה בני הודיה

הקב"ה ישמרם ויברכם בכל הברכות הכתובות בתורה ויושיע כל
אחד ואחת כפי צורכם, ויזכו לרפואת הנפש והגוף, הצלחה בכל
העניינים ברוחניות וגשמיות והתקרבות לצדיק האמת שבדור.

ולהבדיל לעילוי נשמת:

צביה בת יזכבד, ירמיהו בן יעקב ורות

יעקב, יוסף ואהרון בני צביה ירמיהו

ציונה בת אסתר

יצחק בן חוה

אסתר בת רחל, רחמים בן יצחק ושרה

שמואל בן רחמים ואסתר

כוכבה בת חיים וסולטנה, שלמה בן יצחק ושרה

יוסף, שמעון, אליהו הלל, חיים חביב, משה וגוהר מרים בני כוכבה ושלמה ז"ל

בתוך שאר נשמות ישראל

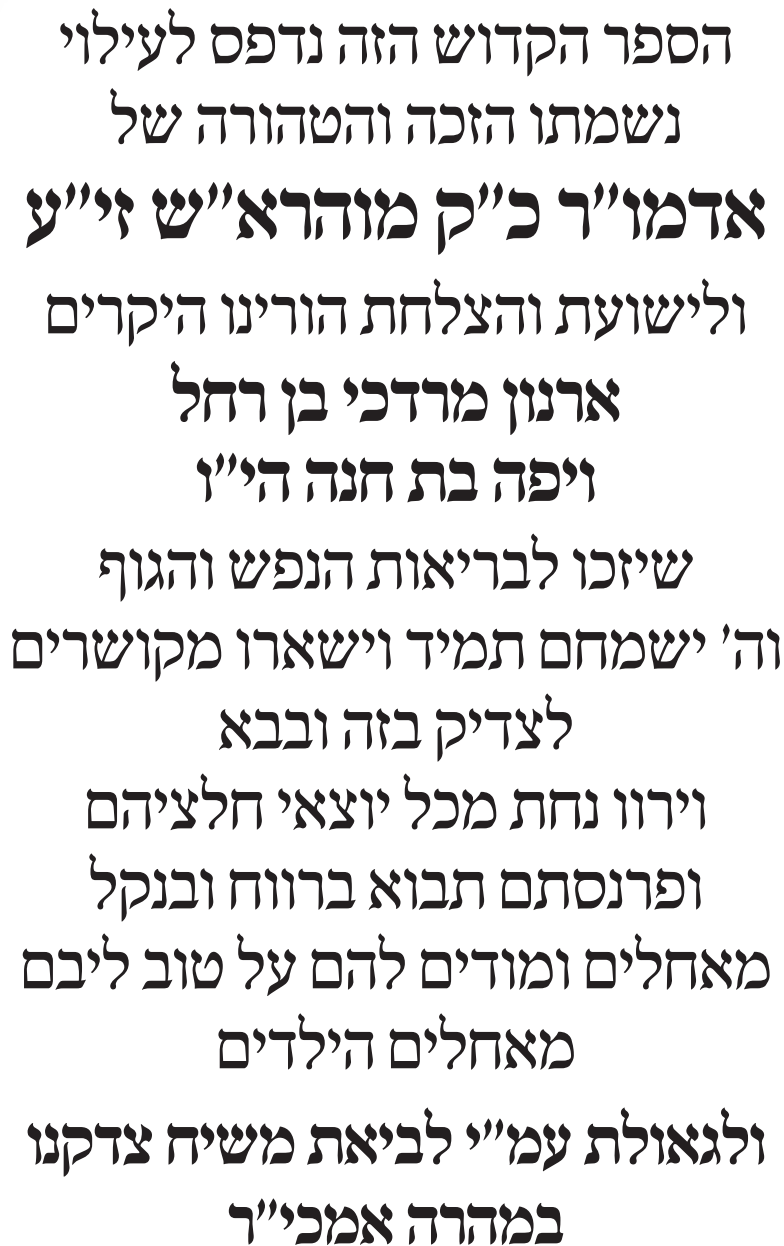
ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
דניאל בן תמר
אורטל בת תמר
אליעזר שלמה בן אורטל
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
וגשמיות
ולחזרה בתשובה שלמה

הספר הקדוש הזה הודפס לרפואת
יעל בת רבקה
רפואת הנפש ורפואת הגוף
בריאות איתנה לאורך ימים ושנים
טובות

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמתו הזכה והטהורה של
אדמו"ר כ"ק מוהרא"ש זי"ע
ולישועת והצלחת הורינו היקרים
ארנזון מרדכי בן רחל
ויפה בת חנה הי"ז
שיזכו לבריאות הנפש והגוף
וה' ישמחם תמיד וישארו מקושרים
לצדיק בזה ובבא
וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם
ופרנסתם תבוא ברווח ובנקל
מאחלים ומודים להם על טוב ליבם
מאחלים הילדים
ולגאולת עמ"י לביאת משיח צדקנו
במהרה אמכי"ר

להצלחת החפץ בעילום
שמו וכל משפחתו ולכלל
עם ישראל לתשובה
והתקרבות לצדיק שיזכה
לישועה שלמה בכל
העניינים

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
נתן בן שושנה
אסתר בת פירחה
הקב"ה יעזור שיזכו לכל הישועות ברוחניות
ובגשמיות ושיזכו להישאר עם צדיק האמת
בזה ובבא אמכי"ר

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת המנוח
טוני ויקטור בן עמוס (כמוס)
שהיה מדוכא ביסורים קשים ומרים
נפטר בערב שבת קודש ו' באייר
ה'תשע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ליאור יצחק בן רות

סמדר בת רז"ן

מלכה בת סמדר

אליעזר שלמה בן סמדר

שמעון מאיר בן סמדר

ולזכות

אסף בן שושנה

חנה בת שרה

נהוראי בן חנה

יעל מלכה בת חנה

רות בת רחל

רפאל בן סוזן

רז"ן בת איידה

אפרים בן אליזבת

הספר הזה נדפס לזכות
לע"נ רבי אליעזר שלמה שיק זיע"א
ולרבנית יכנא שפרה בת סאסיא
בעל התניא ר' שניאור זלמן בן ר' ברוך
ולע"נ מאיר בן יוסף
לע"נ חנה (אנה) בת גמרה ואהרון בן גמרה
לע"נ טוני ויקטור חי בן שרה

ולהצלחת
יפה בת חנה
ויעקב בן שרה
בכל העניינים ולרפואה שלמה.
רפואה שלמה
שרה קלודין בת חיה
חזרה בתשובה וזיווג הגון
אוריאל בן אורית
מאיר בן שרה
דולב בן אלין
אושיק בן אלין
אלין בת שרה
זיווג הגון, אברהם בן חנה (אנה)

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
ריבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו וריבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסיד ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוץ זה.

לכו נרננה ליהוה נריצה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל הפעיי
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיד
ה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ו יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
ח אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח: י כי א לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־יֶאֱדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְדֵּךְ
 לְשִׂדֵי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִפִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֲתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַגְלִי פִּלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךְ־זוֹ תִּלְךָ אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ עֵינָי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם
 כָּל קָרֵב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצַח מוֹמֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכַת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חָנּוּן רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׂמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אָזוֹן לוֹ יַעַא לַחֲוִץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שְׂנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמֵי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עֲקֹב: יא וְאֵתָה יְהוָה חָנְנֵי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצָתָ בִּי כִּי לֹא-יִרְיַע אִיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קָרָח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאֲרָאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּף
 אֲדַדִּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מֵהַתְּשִׁתּוּחַחִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחֲלֵי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תְּשִׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצְוָה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהִי בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרִצְחָ א |
 בְּעֲצָמוֹתַי חֲרָפוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֱלֹהֵי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֵיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחֵי א | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְהַמֵּי
 עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצָח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלְחָ
 שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאֹיֵבֵי א | אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנֵי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעָלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים א צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אָוֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יַחֲמוּ כִּכְלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה א | יַבִּיעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֵזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: יא אֱלֹהֵי חֶסֶדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשֹׁרְרֵי: יב אֶל־תִּחְרָגֶם א | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדָנִי: יג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶף-חֲצִיךָ יִתְחַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם וְרַבְּךָ
 וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נַחֲתֵת כַּעֲאֵן עֲמָךְ בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה
 הַיִּיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחוּלֵל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד-דָּפֵא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיָלָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יֵהִיוּ בַּבֶּקֶר
 כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יֶצִיץ וְחֲלֶף לָעָרֵב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי-כָלִינוּ בְּאֶפְךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגְהָ:
 י יָמֵי-שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שָׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאֵין כִּי-גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי-יֹדַע עֵז אֶפְךָ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבְבַּ חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד-מָתִי וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יָמֵינוּ: טו שִׁמְחָנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל-
 עֲבֹדֶיךָ כַּעֲלֶךָ וְחַדְרְךָ עַל-בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | גַּעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זְמִירוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב א
מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפֶּתִיו
וּמִשְׁפִּטֵי-פִיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפִּטָּיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאַלְפָּה
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֵתֵן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִזְוֹתָם מִתִּי מִסֵּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְּהַלְּחָם שָׁבֵר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עֵת
בְּאֲדָבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה צָרְפָתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קְנִיָּנוֹ: כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוֹ יִחַפּוּם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
 מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי־וֹ:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
 בָם דְּבַר־י אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ־חָם: כח שָׁלַח
 חֲשָׁד וַיִּחַשְׁדּוּ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּנְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
 עֲפָרְדַּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
 בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
 לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גְּפָנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֲתָם כִּי־נִפְל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְךָ וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה: מ שָׁאֵל
 וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עוֹר
 וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּעֵצוֹת נָהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
 דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
 בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָגָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
 גּוֹזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבוֹר | יִשְׁמְרוּ
 חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחז ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

